

GARRIE F. WILLIAMS

AKO BYŤ
NAPLNENÝ
SVÄTÝM
DUCHOM
A VEDIETŤ
O TOM

Ak nie je uvedené inak, biblické texty sú citované zo Slovenského ekumenického prekladu (Biblia – SEKP, Slovenská biblická spoločnosť, Banská Bystrica 2007).

Copyright © 1991 by Review and Herald® Publishing Association

(ISBN 0-8280-0633-4)

© Advent-Orion 2014

ISBN 978-80-8071-166-5

GARRIE F. WILLIAMS

**AKO BYŤ
NAPLNENÝ
SVÄTÝM
DUCHOM
A VEDIETŤ
O TOM**

POĎAKOVANIE

Táto kniha mohla vzniknúť len pod priamym vedením Svätého Ducha a jeho neustálej pomoci. Všetko uznanie patrí Jemu. Ja preberám celú zodpovednosť za prípadné nedostatky nájdené v tejto knihe.

Nemôžem začať bez poďakovania ľuďom, ktorých si Svätý Duch použil, aby ma inšpirovali a pomáhali mi pri písaní tejto knihy. Veľkou posilou boli pre mňa skúsenosti kazateľov z nášho Spoločenstva Svätého Ducha. Kevin Wilfley sa so mnou veľakrát modlil a zásobil ma množstvom materiálu o danej téme. Ďakujem mu, že mi dovolil použiť jeho zoznam biblických odkazov na Svätého Ducha. Don a Ruthie Jacobsenovci ma naučili veľmi veľa o modlitbe a Svätom Duchu a sprostredkovali mi mnoho skúseností, ktoré tvoria základ tejto knihy. Moja asistentka Carolyn Rawsonová znamenala pre mňa neoceniteľnú pomoc a každú kapitolu priviedla do záverečnej podoby. Túto prácu konala s veľkým oduševnením a kresťanským odovzdaním. Zvlášť chcem poďakovať mojej manželke Barbare, ktorá so mnou prežila mnohé z toho, o čom v knihe píšem a ktorej modlitby, podpora a povzbudenie mi umožnili urobiť v práci pre Boha oveľa viac, než by som zvládol, keby som bol na to sám.

Všetky príbehy a skúsenosti, ktoré v knihe opisujem, sú pravdivé, ale niektoré mená som zmenil.

ÚVOD

Pred časom jeden známy autor uviedol svoju novú knihu otázkou: „Načo ďalšia kniha o duchovných daroch?“ Kladiem si podobnú otázku. Načo ďalšia kniha o Svätom Duchu? Na túto tému bolo napísaných mnoho skvelých publikácií. A predsa som si všimol smäď po niečom ďalšom.

Nemecký univerzitný profesor a evanjelický teológ Helmut Thielicke citoval britského kazateľa Charlesa Spurgeona, ktorý začal kapitolu o Svätom Duchu slovami: „Vybral som si tému, o ktorej bude ťažké povedať niečo, čo už predtým nebolo povedané alebo napísané mnohokrát. Ale vzhľadom na to, že táto téma patrí medzi najdôležitejšie, je dobré sa nad ňou často zamýšľať. A keby sme aj neprišli na nič nové, stojí za to sa k nej znova vracat' a pripomínať si ju.“

Počas uplynulých rokov som prečítal takmer 40 kníh o Svätom Duchu a ďalších aspoň 300 som si prezrel a prelistoval. Niektoré boli serióznymi vedeckými prácami s takou komplikovanou slovnou zásobou, že ma to prinútilo nahliadnuť do niekoľkých cudzojazyčných slovníkov. Iné boli hlbokými duchovnými zamysleniami, ktoré ma priviedli na kolená, aby som otvoril svoje srdce Bohu a požehnanie jeho Ducha. A zopár bolo napísaných naozaj kontroverzne, s jasným zámerom rozbiť určité teórie na prach. Zanechali vo mne len zmätok a znechutenie.

V snahe nájsť ten najlepší prístup k téme, neusiloval som sa prekonať hlboké a poctivé klasické práce v tejto oblasti od takých uznávaných autorov, akými sú R. A. Torrey,

Andrews Murray či L. E. Froom – aby som menoval aspoň niektorých.

V uplynulých rokoch som sa zúčastnil na stretnutiach a rozhovoroch o Svätom Duchu s vedúcimi zborov, kazateľmi a laikmi z deviatich krajín. Z týchto rozhovorov povstalo niekoľko špecifických potrieb a otázok: „Prečo nemáme žiadny študijný materiál o Duchu Svätom? Zaznamenali sme v uplynulom období nejaké dôkazy o konaní Svätého Ducha? Prečo nehovoríme o Svätom Duchu ako o blízkej osobe, ale stáva sa väčšinou len predmetom teoretického štúdia? Ako sa môžeme vyhnúť extrémom – prílišnému dôrazu na emócie na jednej strane a chladnému negativizmu na strane druhej? Čo môže slúžiť ako potvrdenie toho, že je niekto naplnený Svätým Duchom?“

Okrem týchto a mnohých ďalších otázok som na rôznych (niekedy naozaj prekvapujúcich) miestach zaznamenal vážny záujem o hlbšie pochopenie Svätého Ducha. Keď som viedol Spoločenstvo Svätého Ducha pre kazateľov na univerzite, mnoho študentov ľutovalo, že stretnutia nie sú aj pre nich. Hovorili: „Toto je to, čo potrebujeme. Chceme o Svätom Duchu vedieť viac.“

Jeden starší veriaci sa prihovoral svojmu zboru takto: „Príčinou problémov, ktoré vidíme v našich životoch a v životoch našich mladých ľudí je, že my, starší členovia cirkvi, sme odmietli poznávať Svätého Ducha a nenechali sme sa ním naplniť.“ Viac ako päťdesiat členov tohto spoločenstva sa ešte v ten deň rozhodlo pravidelne sa stretávať a poznávať Svätého Ducha.

Stredoškólači, ktorých rovesníci vnímali ako ľahostajných, všetkých prekvapili svojím nadšením pre Svätého

Ducha a horlením za Božie veci. Jeden zubár mi rozprával o celonočných modlitebných stretnutiach v ich zbere a o tom, ako sú členovia rôzneho veku smädní po Svätom Duchu a ako túžia byť ním dennodenne naplnení.

„Mám skupinku lekárov a študentov, s ktorými sa schádzame každý týždeň, aby sme spolu študovali Bibliu a modlili sa o naplnenie Svätým Duchom,“ povedal mi profesor medicíny. Rozvážnosť a radosť boli v jeho živote svedectvom o tom, že jeho spoločenstvo so Svätým Duchom je ozajstné.

V tejto knihe som sa usiloval vyjsť v ústrety túžbe po štúdiu aj zaradením študijného materiálu na koniec každej kapitoly. Sústreďuje sa na ďalšie čítanie Biblie, na osobné skúsenosti s konaním Svätého Ducha a na niektoré teologické diskusie.

Pri písaní som mal na mysli študijné skupinky, ktoré by sa stretávali v domácnostiach, ale súčasne som si uvedomoval, že mnohé z týchto skupiniek sa môžu stretávať aj v zboroch, internátoch alebo v rámci rôznych seminárov.

Študijné materiály obsahujú vzťahové a induktívne (od zvláštneho k všeobecnému) otázky, ktoré nie sú zamerané v prvom rade na učenie, ale viac na rozhovor a vzájomné ovplyvňovanie. Vzťahové otázky nám pomáhajú lepšie pochopiť Boha, samých seba, druhých ľudí a svet okolo nás. Tieto otázky nesledujú rozumové poznanie faktov. Skôr sa nás snažia viesť k pochopeniu podstaty silných a pozitívnych vzťahov.

Induktívne biblické štúdium sa označuje aj ako štúdium „objavov“. Používa sa v malých skupinkách už niekoľko storočí. Pri tomto type štúdia si nad každým textom kladieme tri základné otázky: Čo text hovorí? Čo text znamenal, keď

bol napísaný? Ako môžem tento text uplatniť vo svojom živote, aby som žil podľa Písma?

Ak budete tieto študijné materiály preberať v malých skupinkách, je dôležité, aby ten, kto takúto skupinku vedie, rozumel základným princípom vedenia skupinky. Od vedúceho skupinky sa neočakáva, že bude učiteľom a že bude poznať odpovede na všetky teologické otázky. Vedúci skupinky by mal byť tým, kto pomáha objavovať, viesť rozhovor, modliť sa a zdieľať sa navzájom. Mal by ostatných povzbudzovať, aby skupinka rástla. Je dobré, aby každá skupinka mala vedúceho, jeho pomocníka a „hostiteľa“, ktorý bude mať na starosti technické záležitosti (čas, miesto, pohostenie a podobne). Takto bude môcť skupinka prosperovať. Skupinka by mala mať maximálne 12 či 14 ľudí, inak by bol priestor na efektívnu diskusiu a vzájomné ovplyvňovanie obmedzený. Ak je skupinka väčšia, môže sa rozdeliť na dve menšie.

Pre vedúcich skupiniek bude určite veľkým obohatením, keď sa budú pravidelne stretávať. Na takýchto stretnutiach sa môžu vzájomne povzbudiť, pomôcť si a inšpirovať sa, čo môžu spätne využiť vo svojej skupinke. Veľkou pomocou pri stretnutiach vedúcich môže byť aj prítomnosť kazateľa.

Mojou úprimnou modlitbou za vás je, aby Svätý Duch nebol len predmetom štúdia, teologickej diskusie alebo zhromažďovania teoretických faktov, ale aby bol predovšetkým vašim priateľom – osobou, ktorú budete spoznávať a milovať. V každodennom spoločenstve so Svätým Duchom sa môžete stať silnými a víťaziacimi kresťanmi. Áno, modlím sa, aby sa v mojom i vašom živote oslávil Ježiš Kristus a vyvýšilo sa jeho Slovo – prostredníctvom služby Svätého

Ducha. Nech je oslávený náš nebeský Otec. Jemu vzdávame úctu a česť, keď premýšľame nad tým, čo pre nás urobil a urobí prostredníctvom moci Svätého Ducha.

KAPITOLA 1

LÁSKA VYHÁŇA STRACH - STRACH Z DUCHA

„Celý život som si myslel, že modliť sa o Svätého Ducha je riskantné.“ Veriaci, ktorý sa mi takto zveril, zápasil o prežívanie reality nekonečnej Božej lásky. Jeho lásku môžeme poznať práve vďaka Svätému Duchu. (Rim 5,5) Prečo by sa teda niekto bál Svätého Ducha? Veď by to bolo ako báť sa lásky.

Báť sa Svätého Ducha znamená báť sa priateľa. Svätý Duch je osoba, nie sila (ako napríklad gravitačná sila) alebo energia (ako napríklad elektrická energia). Svätý Duch je osoba, ktorá zastupuje Ježiša Krista a jeho nevyčerateľnú lásku. (Ján 16,13.14)

Zdá sa, že kým niektoré cirkvi majú s Duchom možno až príliš familiárny vzťah, iné trpia chronickou „pneumofóbiou“. Hovoria síce o Duchu, spievajú o ňom, a dokonca ho zdvorilo spomínajú v modlitbách, ale skutočný prejav moci Svätého Ducha je pre nich asi takou skúsenosťou ako čerstvý vzduch v centre veľkomesta.

Niektorí kresťania sú až príliš opatrní ku všetkému, čo sa nejakým spôsobom týka Svätého Ducha. Musím sa priznať, že hoci sa Svätý Duch spomína v Novej zmluve viac ako 250-krát (to je mimochodom viac ako sobota), ja sám som za prvých 15 rokov svojej kazateľskej služby nekázal viac ako dve či tri pozitívne kázania o Svätom Duchu. A pritom som veľakrát kázal o nevyhnutnosti pravej bohoslužby a o nebezpečenstve rôznych foriem, ktoré tvrdia, že prinášajú „oživenie Svätým Duchom“!

Čo nás teda tak veľmi naplňa strachom zo Svätého Du-
cha, že sa k nemu správame ako ku vzdialenému bratran-
covi trpiacemu malomocenstvom?

HOVORENIE JAZYKMI AKO ZNAMENIE A DÔKAZ?

Zneužívanie daru jazykov môžeme vnímať ako stále prítomné nebezpečenstvo. Pred časom mi jeden známy predviedol svoju schopnosť „hovoriť jazykmi“. Navonok sa to prejavovalo ako séria zvukov, o ktorých vyhlasoval, že sú jazykom nebies. A hoci som tento druh jazykov počul počas uplynulých 25 rokov veľakrát, stále ma ešte nikto nepre-
svedčil, že v nebesiach znejú práve takéto zvuky.

K celkovému zmätku prispeli aj denominácie, ktoré tvrdia, že hovorenie jazykmi je prvoradým poznávacím zna-
mením krstu Duchom a tí, ktorí jazykmi nehovoria, sú len tretotriednymi kresťanmi. Chaos spôsobuje aj rôznorodosť jazykov, ktorými hovoria nielen kresťania, ale aj rôzne ne-
kresťanské skupiny v mnohých častiach sveta. Už niekoľko tisícročí sa nezvyčajné jazykové prejavy spájajú s rôznymi intenzívnymi náboženskými praktikami.

V tejto súvislosti zostáva nezodpovedaná otázka: „Máme krst Svätým Duchom prehliadať, či dokonca odmietať len pre zdeformovaný alebo falošný dôraz na hovorenie jazyk-
mi?“ *„Preto sú dary milosti rôzne, ale Duch je ten istý.“* (1Kor 12,4)

ROZPAKY NAD EMOCIONALITOU

Niektorí veriaci majú strach z emócií. Roky som upred-
nostňoval intelektuálnu formu kresťanstva s dôrazom na
diskusiu a šírenie pravdy. Táto forma však obchádzala
srdce. Ľudí, ktorí plakali alebo kričali na Božiu slávu, som

vnímal ako povrchných „emoťákov“. Pre cirkev zabalenú do vlastnej vlačnosti ako múmia boli nadšenci vždy hrozbou. Zdá sa, že krst Svätým Duchom môže aj srdcu plnému pravidiel a teórie priniesť neodolateľný a nekontrolovateľný pocit radosti. Kým neprirodzenú, strojenú emocionalitu treba odmietnuť, Duchom naplneným kresťanom nebudú prekážať prejavy chvál a radosti, ktoré sa ich zmocnia. *„Veď Božie kráľovstvo nie je jedenie a pitie, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom.“* (Rim 14,17)

VYHÝBANIE SA PRAVDE

Všimol som si, že niektorí z tých, čo o sebe tvrdia, že sú naplnení Duchom, odporujú pravde viac ako iní. Keď som ako evanjelista prinášal posolstvo o učení Božieho slova, často som bol zdesený zistením, ako sa v niektorých náboženských kruhoch osobné pocity vydávajú za vedenie Duchom. Texty Písma zoradené do akejkoľvek logickej štruktúry nemali na týchto ľudí žiadny vplyv. Slová „takto hovorí Hospodin“ by mali byť pre znovuzrodeného kresťana jasnou biblickou normou života. Ale ľudia, ktorí o sebe vyhlasujú, že sú naplnení Svätým Duchom, veľmi často na jasné biblické pravidlo zareagujú slovami: „Budeme sa za to modliť. Uvidíme, ako nás bude Pán viesť svojím Duchom.“ Predstavte si, že by ste mali zaujať postoj k prikázaniu: „*Nezosmilniš!*“ a vy by ste povedali: „Budem sa za to modliť, budem hľadať múdrosť od Ducha, aby som vedel, či Pán odo mňa očakáva, aby som sa tým riadil.“ Je zrejmé, že Svätý Duch nás vedie k pravde a pomáha nám ju chápať. Cieľom Ducha je, aby nám predstavil celú pravdu a dal nám silu žiť podľa nej. (Ján 16,13; 1Pet 1,22)

OBAVY O SPÔSOB BOHOSLUŽBY

Z pohľadu kultúry sa moja cirkev už od 60-tych rokov 19. storočia usilovala o dômyselnú, kultivovanú formu bohoslužby. Bolo dôležité, aby relatívne netradičné poslanstvo prinášané v sobotu dopoludnia vyzeralo dôstojne. Z toho pramenila obava, že niečo ako krst Svätým Duchom by mohlo našu cirkev uvrhnúť do tábora nedôstojných a nekultúrnych denominácií.

Strach z nepredvídateľného priebehu bohoslužby viedol k odmietnutiu daru, ktorý môže priniesť radostné, vrúcne spoločenstvo medzi Bohom a jeho ľuďom. V tejto súvislosti je zaujímavé, že keď apoštol Pavol hovoril o duchovných daroch a službách, ktoré by mohli významne ovplyvniť kresťanskú bohoslužbu, ukázal, že ak sa všetko naozaj deje z Ducha, strach nie je namieste, *„veď Boh nie je Bohom neporiadku, ale Bohom poriadku“*. (1 Kor 14,33) *„Ale všetko nech sa deje slušne a v poriadku.“* (v. 40)

POPIERANIE ZANEDBÁVANÍM

Pravdepodobne najsmutnejším dôvodom odmietnutia moci Svätého Ducha je, že cirkev sa naučila fungovať bez neho! Poriadne mnou zatriaslo, keď som čítal výrok, ktorý dokonale opisoval moju vlastnú niekoľkoročnú skúsenosť v kazateľskej službe: *„Príčinou mizivých prejavov Božieho Ducha je jednoducho to, že kazatelia sa naučili zvládať svoju službu bez neho.“*¹

Medzi rokmi 1970 a 1990 som väčšinu času slúžil ako kazateľ. Keď toto obdobie spätne hodnotím, vyznávam, že som to robil vo vlastnej sile. Veľa som sa modlil za iných, ale veľmi

¹ 1T 383

málo za seba. Bibliu som študoval, aby som mohol kázať, učiť a argumentovať, ale len zriedka preto, aby som nasýtil vlastnú dušu. Moja tínedžerská skúsenosť naplnenia Duchom sa utopila pod nánosmi teologických informácií a metodologických postupov. Navonok sa všetko javilo ako v najlepšom poriadku, ale srdce zostávalo takmer nedotknuté.

Keďže moja cirkev kladie veľký dôraz na správne učenie, zbory sa naučili fungovať bez Svätého Ducha a úplne sa spoľahli na učenie, tradície, školenia a rešpektovanie inštitúcie. Mohlo sa stať, že sme pre svoju tradíciu zbavili Božie prikázania ich významu? (Mat 15,3.6) Tradície vo svojej podstate nie sú zlé, ale ak nás vedú k pohodlnosti a zanedbávaniu prikázaní, ako napríklad „Buďte naplnení Duchom“ (Ef 5,18), potom sa stávajú nebezpečnými.

UVIAZNUTÍ NA OSTROVE MATERIALIZMU

Mnoho členov cirkvi sa nachádza v zovretí materializmu a rôznych hriechov, ktoré ich držia v úctyhodnej vzdialenosti od Duchom naplneného života. Úplné podriadenie sa Svätému Duchu má na hriech zničujúci účinok. Duch naplno odhaľuje ohavnosť hriechu a nedovoľuje ho ohľaduplne schovávať za známe frázy „on za to nemôže, aj jeho otec bol taký“, „chcel si len trošku užiť“ alebo „v živote treba mať aj nejakú radosť“. V protiklade k materializmu je to práve obetavosť, čo Duch Svätý prináša do života kresťana. Prinášanie obetí, sebaobetovanie je čosi ako „náhla smrť“ pre materializmus a jeho plytké radosti. Všimnite si, ako Svätý Duch ovplyvnil životy prvých kresťanov, keď sa na nich zniesol svojou mocou. *„Keď sa modlili, zatriaslo sa miesto, kde boli zhromaždení, všetkých naplnil Svätý Duch a s odvahou ohlasovali Božie slovo. Množstvo tých, čo*

uverili, bolo jedno srdce, jedna duša a nikto nepokladal za svoje nič z toho, čo mu patrilo, ale všetko mali spoločné. Apoštoli s veľkou mocou vydávali svedectvo o zmŕtvychvstaní Pána Ježiša a na všetkých spočívala veľká milosť. Nikto totiž medzi nimi netrpel biedou, pretože všetci, čo mali polia a domy, ich predávali a čo za ne utŕžili, prinášali a kládli k nohám apoštolov a každý dostal podľa toho, koľko potreboval.“ (Sk 4,31–35)

DÔRAZ NA NEPODSTATNÉ

V mojom živote to nebol strach, čo by mi bránilo úplne sa podriaďiť Svätému Duchu. Skutočnou prekážkou môjho odovzdania sa Svätému Duchu bol dôraz na nepodstatné veci. Preto sa ma tak dotkli nasledujúce slová: „Keby po ňom (po Duchu) všetci túžili, všetci by Ducha v plnej miere aj dostali. Tam, kde ľudia nepocítujú potrebu Ducha Svätého, prejavuje sa duchovná suchota, duchovná tma, duchovný úpadok a duchovná smrť. Kedykoľvek pozornosť pútajú veci podradné, vždy sa prejaví nedostatok Božej moci, takej potrebnej na vzrast a rozmach cirkvi. Táto moc by priniesla so sebou všetky ostatné požehnania a ponúka sa v neobmedzenom množstve.“²

Malé veci sú dôležité, ale keď sa na ne sústredí príliš veľa pozornosti, stávajú sa nebezpečnými. Farba novej maľovky v zborovom suteréne je vo svetle večnosti podradnou záležitosťou. Napriek tomu vieme, že práve na takéto „problémy“ sa mrhá najviac času a zborové výbory pri ich riešení trávajú hodiny. Tak to vyzerá v cirkvi, ktorá je príliš zanepožehnaná a nezostáva jej čas na modlitby. Ani dôležité veci, akými nepochybne sú posilňovanie rodín a veľké evanjelizačné kampane, nemôžu nahradiť dôveru vo Svätého Ducha, ktorý so sebou prinesie všetky ostatné dôležité požehnania.

² Sk 50

Glen, náš najmladší zať, sa po skončení bakalárskeho štúdia stal policajtom. Neskôr študoval právo a napokon sa stal prokurátorom. Počas prvých spoločných Vianoc zaujal našu pozornosť rozprávaním o vrahoch, ktorých prípady vyšetroval. Keď som sa o niečo neskôr prechádzal po prašnej púštnej ceste neďaleko Sydney, zbadal som pred sebou skrútené, nehybné telo človeka. Okamžite sa mi v mysli vyrojili všetky tie hrôzostrašné príbehy, o ktorých nám Glen rozprával. Utekal som po pomoc s tým, že som pravdepodobne objavil obeť vraždy. Keď pomoc prišla, zistili sme, že muž, ktorý tam celú noc ležal, bol na mol opitý. „Myslel si, že ste mŕtvy,“ povedal oživenému mužovi jeden zo záchranárov, ukazujúc pritom na mňa. „Ja sa cítim ako mŕtvy,“ mrmlal si a prihlúplo sa smial. Mne veru do smiechu nebolo, bolo mi skôr trápne. Veľa ľudí sa pozerá na cirkev a zdá sa im, že je mŕtva. A ona v skutočnosti spí, omámená a opojená úspechom v relatívne bezvýznamných veciach.

Od obdobia, keď som si dal záväzok, že sa budem každý deň hodinu modliť, nepodstatné a bezvýznamné veci prestali byť v centre môjho života. Všetko, čo mi bránilo v naplnení Svätým Duchom, zmizlo ako para nad hrncom. Aj veľa ľudí z môjho okolia prežíva podobnú radosť. Božia láska je rozliata v našich srdciach prostredníctvom Svätého Ducha a táto láska vyháňa strach. (Rim 5,5; 1Ján 4,18)

Ak naše skúsenosti posudzujeme vo svetle Božieho slova, ktoré nás chráni pred našimi predstavami, môžeme sa učiť prežívať nevysloviteľnú radosť zo spoločenstva so Svätým Duchom. (Fil 2,1.2; 2Kor 13,14) Táto istota sa môže zmocniť cirkvi ako prílivová vlna, ako veľké cunami, ktoré dosiahne svoj vrchol pri pozdnom daždi Ducha.

ŠTÚDIUM PRE MALÉ SKUPINKY

LÁSKA VYHÁŇA STRACH – STRACH Z DUCHA

Každý sme iný – jednota napriek odlišnosti

Veriaci, ktorí sa stretávali v malých skupinkách pred vyše 200 rokmi, vyvinuli to, čo sa dnes nazýva „kvakerské otázky“. Využite ich teraz, aby ste sa trochu viac spoznali. Na prvé dve otázky odpovedzte veľmi stručne, druhým dvom môžete venovať trochu viac času.

1. **Kde ste bývali, keď ste mali deväť rokov?**
2. **Aké kúrenie ste vtedy mali vo svojom dome?**
3. **Čo vás v tom veku hrialo a naplňalo láskavým pocitom? Kto vo vás v tom veku vyvolával pocit srdečnosti a pokoja?**
4. **Stal sa pre vás Boh niekým, kto „hreje“ a naplňa pokojom? Kedy?**

UVAŽOVANIE NAD SLOVOM

Študijný text: Skutky 2

- **Ako by ste opísali vaše súčasné pocity v súvislosti so Svätým Duchom?**

Strach

Podozrenie

Neznalosť

Nezáujem

Nadšenie

Radosť

Túžba poznávať

Iné

- **Čo je podľa vás dôvodom pocitov, ktoré vo vzťahu k Svätému Duchu prežívate?**

.....

- **Čítajte Skutky 2,1-13. Aké odlišné reakcie môžeme pozorovať v zástupe ľudí, ktorí prvýkrát videli učeníkov naplnených Svätým Duchom?**

.....

- **Vráťte sa k siedmim dôvodom strachu alebo ľahostajnosti, o ktorých sme hovorili v prvej kapitole. Ktoré z nich môžete pozorovať v Skutkoch 2?**

.....

- **Prečo je pre mnohých ľudí také ťažké prijať výnimočné prejavy moci Svätého Ducha?**

.....

- Čítajte Skutky 2,37-47. Všimnite si, že niektorí z davu „ochotne prijali“ počuté slová (2,41 Roh), lebo boli „zasiahnutí v srdci“ (2,37). Prečo je takáto zmena pocitov pre niektorých ľudí jednoduchšia a pre iných veľmi ťažká?

.....

- Urobte zoznam „nevýznamných vecí“, ktorými sa dnes ľudia najviac zapodieávajú a ktoré im bránia v radostnom prežívaní spoločenstva s Bohom.

.....

- Je zrejmé, že Svätý Duch nám pomôže usporiadať naše priority tak, aby nám nedôležité veci neodčerpávali čas a silu. Ak máte obavy z toho, že Boh postaví do stredu vášho života to, čo má večnú hodnotu, porovnajte texty Rim 5,5 a 1Ján 4,18. Ako vám Boh pomôže prekonať strach a obavy?

.....

- Ak by sa Božie kráľovstvo zjavilo dnes, aké by boli jeho hlavné charakteristiky podľa textu Rim 14,17? Aké máte z toho pocity?

.....

ROZHOVOR S BOHOM

Modlite sa spoločne. Pokúste sa pri modlitbe upriamiť svoju pozornosť na nasledujúce body. Môžete sa modliť všetci, ale nikoho do modlitby nenúťte.

- 1. Zamerajte sa na modlitby chvál a vďaky.**
- 2. Proste, aby vás Svätý Duch viedol k láske a naplnil život každého z vás.**
- 3. Modlite sa za konkrétne potreby, ktoré jednotliví členovia skupinky vyjadrili.**

Spoločné stretnutie ukončíte inšpirovanou modlitbou Otče náš (pozri kapitolu 10).

SLOVÁ NA ZAPAMÄTANIE

- Tento týždeň si zapíšete verše Sk 2,38.39.
- Naučte sa ich naspamäť a povedzte o nich niekomu hneď, ako budete mať na to príležitosť.

.....

KAPITOLA 2

ÚŽASNÁ MILOŠŤ JE OSOBOU

Akú úlohu zohráva Svätý Duch v živote neobráteneho človeka? Možno to nie je otázka, ktorá by vám práve nedávala spávať, ale keď sa tú istú otázku opýtame inak, naberie na vážnosti. Ak váš partner alebo deti neodovzdali svoj život Ježišovi a kľučkujú po mínovom poli hriechu, môžete sa opýtať: „Ako Boh odpovedá na moje modlitby za týchto ľudí, ktorých tak veľmi milujem a na ktorých mi tak veľmi záleží?“

Podľa Ježiša existuje rozdiel v tom, či Svätý Duch je s človekom alebo je v človeku. (Ján 14,17) Apoštol Pavol o tom píše veľmi jasne: „*No vy nie ste v tele, ale v Duchu, ak vo vás prebýva Boží Duch. Ale ak niekto nemá Kristovho Ducha, ten nie je jeho.*“ (Rim 8,9) A teda buď je Svätý Duch prítomný v živote človeka, alebo taký človek nie je kresťanom. Inými slovami, kým sa človek nestane znovuzrodeným kresťanom, Svätý Duch v ňom neprebýva.

ZÁKLADNÁ ALEBO LEN DOPLNKOVÁ VÝBAVA?

Keď som si pred niekoľkými rokmi kupoval auto, predajca sa ma snažil presvedčiť, že si mám doplatiť za klimatizáciu a automatickú prevodovku. Boli to voliteľné doplnky a uznávam, že celkom lákavé. Po celý ten čas sa ma však predajca ani raz neopýtal, či chcem mať v aute aj motor. Ten jednoducho patrí do základnej výbavy. Nerozhodujete sa, či si zaň priplatíte, alebo sa ho radšej zrieknete. Svätý Duch je pre život kresťana oveľa dôležitejší než motor pre auto. Čo sa teda musí stať, aby neveriaci človek dospel do situácie,

keď si Svätý Duch urobí v ňom príbytok? A ďalšia rovnako dôležitá otázka je: Ako sa „bezmotoroví“ neveriaci dostanú až k rozhodnutiu prijať Ježiša Krista za svojho Spasiteľa? Na tieto otázky nájdeme odpovede, keď pochopíme, že Svätý Duch obklopuje neobráteného človeka Božou milosťou.

Keď som bol malý, nikdy som nechodil do sobotnej či nedeľnej škôlky. Ale raz do týždňa sme mali v našej štátnej škole hodinu náboženstva. Už ani neviem prečo, ale vždy som sedel úplne vzadu a neustále vyrušoval. Napriek tomu som sa naučil pesničku *Ježiš má ma rád, to viem* – a to dokonca vo dvoch jazykoch. A na začiatku strednej školy som svoje srdce otvoril Ježišovi a pozval som ho, aby vstúpil do môjho života.

Znamená to vari, že pred obrátením nemal so mnou Svätý Duch nič spoločné? Apoštol Pavol píše mladému Títovi: *„Zjavila sa totiž Božia milosť prinášajúca spásu všetkým ľuďom, ktorá nás vychováva, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v týchto časoch rozvážne, spravodlivo a nábožne...“* (Tít 2, 11. 12) Pavol naznačuje, že Božia milosť vplýva na srdce každého človeka, ktorý prišiel na tento svet. Pomáha mu pochopiť, že existuje lepší život, že je tu nielen odpustenie hriechu, ale aj sila na víťazstvo. Pavol ide ďalej a vysvetľuje, že spasenie vlastne prichádza prostredníctvom Božej dobroty, lásky a milosrdenstva a že ovocím lepšieho spôsobu života je spasenie a moc Svätého Ducha.

Neobrátenému človeku sa to bude ťažko prijímať, ale je to v jednoduchosti opísané úplné odpustenie a dennodenné víťazstvo prostredníctvom Božej milosti. Svätý Duch pôsobí v živote človeka už pred jeho obrátením. John Wesley to nazval predchádzajúca (z angl. *prevenient*) milosť – teda milosť, ktorú môžeme prežívať už pred obrátením.

STRETNÚŤ SA S MILOŠŤOU A PRIJAŤ JU

Až pomerne nedávno som objavil dôležitú pravdu, ktorú nám Boh vo svojom Slove zjavil. Uvedomil som si, že v Novej zmluve sa veľmi často hovorí o milosti v súvislosti so Svätým Duchom. V Písme čítame, že keď Svätý Duch naplnil učeníkov, „*na všetkých spočívala veľká milosť*“. (Sk 4,33) Vďaka moci milosti môžeme robiť mnoho dobrých skutkov. (2Kor 9,8) Boh jasne povedal Pavlovi: „*Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.*“ (2Kor 12,9) Práve prostredníctvom milosti spočívala na Pavlovi Božia moc. Vďaka tomu jasne pochopil a učil, že Božia moc je v skutočnosti prítomnosť a dielo Svätého Ducha v živote človeka. (Ef 3,16.20) Na niektorých miestach v Písme sa o Duchu Svätom hovorí ako o Duchu milosti. (Zach 12,10; Žid 10,29)

O milosti sa často hovorí ako o nezaslúženej Božej priazni. Zdá sa však, že táto definícia nie je úplná a môže viesť k zmätku. Nie je vari všetko, čo od Boha dostávame, nezaslúženým darom? Nehovoriac o spasení, ktoré je celé nezaslúžené. Ale aj napriek tomu v Písme jasne čítame, že Božia milosť bola s Ježišom (Luk 2,40) a že ako kresťania máme rásť v milosti. (2Pet 3,18) Zaujímavé bolo pre mňa zistenie, ako používa pojem *milosť* Ellen G. Whiteová. Mnohé z viac ako 700 odkazov na milosť v jej knihách a článkoch nehovoria o milosti len ako o láskavom a milosrdnom Božom postoji k nám, ale priamo ako o moci, ktorá pôsobí v živote človeka. Napríklad: „Jedinou silou, ktorá môže vytvoriť a zachovať pokoj v živote človeka, je Kristova milosť.“³ John Wesley v známom kázaní č. 9

³ TV 305

zdôrazňuje svoje presvedčenie, že milosť a Svätý Duch sú v skutočnosti synonymá.

Keď som si uvedomil, čo vlastne milosť je a ako v človeku pôsobí, snažil som sa spätne zhodnotiť svoj vlastný duchovný vývoj. Zistil som, že to bola práve moc Svätého Ducha, ktorá ma ako mladého viedla k Ježišovi. Keď moja mama uverila, rozhodla sa hľadať cirkev založenú na Biblii. Chodil som s ňou, keď navštevovala rôzne denominácie. Niektoré z nich sa stretávali v malých skupinkách po domácnostiach, iné mali svoje stretnutia v budovách rôzneho veku a rôznych architektonických štýlov. Božia zachraňujúca milosť na mňa pôsobila, hoci som zostával neobrátený. Rozpad rodiny v čase a na mieste, kde bol rozvod skôr výnimkou než pravidlom, priniesol do môjho života bolesť a sebaobviňovanie. To všetko ma robilo citlivým na hlas Ducha, ktorý prehováral k môjmu srdcu.

Svätý Duch využíva v živote neobráteného človeka všetky možnosti, aby zatúžil po niečom lepšom, prežil úprimné pokánie a napokon prijal Ježiša do svojho srdca. (1Moj 6,3; Ján 16,13.14) Ak toto dielo Svätého Ducha dopĺňajú príhovorné modlitby veriacich, možnosť dobrého výsledku sa násobí. Ak kresťania v správny čas a na správnom mieste vydajú svedectvo o svojej viere alebo ponúknu literatúru, moc milosti môže zasiahnuť srdce neobráteného človeka, ktorý je často takmer v koncoch a nevie ako ďalej. Tak sa zrodí zázrak nového života v Ježišovi Kristovi.

„Dnes sa tento Duch neustále usiluje pritiahnúť pozornosť ľudí k veľkej obeti prinesenej na golgotskom kríži. Koná, aby svetu zjavil Božiu lásku k človeku a neveriacej duši zaslúbenia Písma.“⁴

⁴ GW 286

Obdobou leteckých havárií boli v 19. storočí stroskotania lodí. Bez možnosti akéhokoľvek cestovného poistenia sa ľudia vydávali k vzdialeným brehom nevediac, či sa dostanú do cieľa svojej cesty. V mnohých kresťanských piesňach z tohto obdobia sa objavuje námorná terminológia (kotva, plachty, búrky). To všetko preto, že neistota zaoceánskych plavieb bola výborným obrazom nebezpečenstiev, ktoré prichádzajú do života človeka.

Hrdinkou obdobia, počas ktorého na dno morí a oceánov dosadali vraky stroskotaných lodí, bola nepochybne Grace Darlingová, dcéra strážcu majáka na ostrovčeku Longstone na severovýchodnom pobreží Anglicka. Keď sa 22-ročná Grace ráno 7. septembra 1838 pozerala cez okienko na majáku, zahliadla niekoľko stroskotancov, ktorých loď sa v noci rozbila o skaly. V rozbúrenom mori zápasili o holý život pridržiavajúc sa trosiek lode. Okrem Grace a jej otca nebolo nikoho, kto by topiacim sa úbožiakom pomohol. Nanešťastie, pre silný vietor nemohli použiť záchrannú loď, preto sa rozhodli veslovať v malom člne. Spoločne zachránili najprv ženu a štyroch mužov, neskôr sa jej otec s tromi zachránenými vrátili po zvyšných topiacich sa. Celkovo bolo vďaka Grace zachránených deväť ľudí.

„Zjavila sa totiž Božia milosť prinášajúca spásu všetkým ľuďom.“ (Tít 2,11) Podobne ako Darlingovci v ono veterné ráno, aj nádherne milosť⁵ Svätého Ducha znovu a znovu prichádza do života stratených a topiacich sa ľudí a ponúka nádej lásky, pokoja a radosti v Ježišovi Kristovi.

⁵ po anglicky *darling grace*, rovnako ako meno Grace Darlingovej (pozn. prekladateľa)

Ak ste prijali Ježiša ako svojho Spasiteľa, zamyslite sa chvíľu nad situáciami a udalosťami, ktoré vás viedli k obráteniu. Pravdepodobne vám nebude robiť problém pomenovať, akým spôsobom vás Duch svojou *predchádzajúcou* milosťou viedol k spaseniu.

Nedávno mi môj priateľ rozprával, ako zázračne ho Božia milosť viedla k Ježišovi. Na strednej škole si získal u spolužiakov veľkú obľubu pre svoju schopnosť rozprávať nemiestne vtipy a vulgárne sa vyjadrovať. Svoj čas mrhal pri televízii a veľakrát ho jednoducho vyhodili z triedy kvôli neprístojnému správaniu alebo nepripravenosti. „Po celý ten čas,“ hovoril mi, „som mal pred očami moju mamu, ako plače pri čítaní príbehov o Ježišom živote v knihe Túžba vekov. Spomienka na jej modlitby sa mi spojila s posolstvom modlitebného týždňa, ktorý som musel absolvovať na strednej škole.“ Larry vtedy odovzdal svoj život Ježišovi. Tým sa to ale neskončilo.

„Doteraz si pamätám, ako som sa vyhrážal Bohu pästou. Svoju budúcnosť som spájal so všetkým možným, len nie s možnosťou, že budem kazateľom.“ Ale Duch milosti odpovedal na matkine modlitby. „Dali ma do triedy pre slabých žiakov,“ povedal Larry, keď znovu premýšľal o tom, ako musel zostávať po škole a chodiť na doučovanie. „Povedali mi, že viac ako na strednú školu nemám.“

Po svojom obrátení sa stal prezidentom študentskej rady. Dnes je Dr. Larry Evans kazateľom a rešpektovaným vedúcim v cirkvi. Podobne ako v prípade kráľa Saula, aj na tohto mladého muža zostúpil Pánov Duch a stal sa z neho iný človek. (1Sam 10,6)

„Niektorí ľudia si myslia, že najprv musia obstáť v skúške, a tým dokázať Pánovi, že sa zmenili, a len potom môžu prosiť o jeho požehnanie. Oni však smú o Božie požehnanie žiadať už teraz. Vo svojich slabostiach potrebujú pomoc Kristovho ducha a jeho milosti, inak nedokážu odolať zlu. Ježiš nás rád prijme takých, akí sme, hriešnych, bezmocných, závislých. Smieme prísť vo všetkej svojej slabosti, nerozvážnosti, hriešnosti a kajúcne mu padnúť k nohám. Objasť nás náručím lásky, obviazať nám rany a zbaviť nás každej nečistoty – to patrí k jeho sláve.“⁶

PONUKA ŽIVOTA S DUCHOM

Ak si nikdy vedome, z vlastného rozhodnutia neprijal Ježiša do svojho života, možno sa ťa práve teraz snaží Duch milosti priviesť k tomu, aby si to urobil. Modlil som sa s mnohými ľuďmi, aby mali odvahu urobiť tento krok. Môžem ťa uistiť, že je to tá najdôležitejšia a najkrajšia skúsenosť v živote človeka. Duch milosti a príhovorné modlitby ťa budú viesť k uvedomeniu si vlastných hriechov. Tvoje svedomie sa stane citlivým. Určite prežiješ bolesť z toho, že Ježiš za teba trpel na kríži. (Zach 12,10) Povedz Ježišovi, že si uvedomuješ obľudnosť hriechu a že ti je úprimne ľúto všetko, čo si spôsobil. Pozvi ho do svojho života a prijmi ho ako svojho Pána a Kráľa. Ďakuj mu za to, že ťa zachránil a že sa takýmto spôsobom môžeš stať súčasťou jeho rodiny. „*Ved' ste spasení milosťou skrze vieru. A to nie je z vás, je to Boží dar.*“ (Ef 2,8)

Zistil som, že medzi nami sú mnohí „kultúrni kresťania“, ktorí hovoria o sebe, že sú kresťanmi, ale nikdy ne-

⁶ SC 52

urobili osobné, vedomé rozhodnutie prijať Ježiša za svojho Spasiteľa. Je to ako byť členom cyklistického klubu, vedieť všetko o bicykloch, a napriek tomu nemať žiadnu skúsenosť s jazdou na bicykli a nevedieť, aké to je viezť sa nádhernou krajinou, cítiť vôňu kvetov a vzduch, ktorý vám fúka do tváre a strapatí vás.

V jeden krásny jarný deň sme sa spolu s najmladšou dcérou Sharon vybrali na bicykloch po okolí. Cesta viedla najprv cez obytnú zónu, ale čoskoro sme sa dostali na krásnu vidiecku cestu. Do kopca sme síce išli pomaly, ale vďaka tomu sme si vychutnávali pohľad na okolité lúky a lesy. V diaľke bolo vidieť štíty hôr so snehovými čiapočkami. Cesta domov bola väčšinou mierne z kopca a rýchlo nám ubiehala. Cítili sme sa skvelo! Žiadna teória na svete by nedokázala vystihnúť, aká je jazda na bicykli, keď sa rozprávate, smejete aj sa zadýchate a keď je vám jednoducho dobre.

Podobne je to aj s pochopením toho, čo znamená kresťanstvo. Dokonca ani členstvo v cirkvi nestačí na to, aby sme ochutnali Ježišovu lásku, prežili moc Svätého Ducha vo svojom živote po obrátení. *„Ale keď sa zjavila dobrotivosť nášho Spasiteľa, Boha, a jeho láska k ľuďom, zachránil nás nie pre skutky spravodlivosti, ktoré sme urobili my, ale podľa svojho milosrdenstva, kúpeľom znovuzrodenia a obnovy v Duchu Svätom, ktorého na nás štedro vylial skrze Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, aby sme sa ospravedlnení jeho milosťou stali dedičmi podľa nádeje večného života.“* (Tít 3,4-7)

„A učeníci boli naplňovaní radosťou a Svätým Duchom.“ (Sk 13,52 SEvP)

Túto kapitolu sme začali otázkou: „Akú úlohu zohráva Svätý Duch v živote neobráteného človeka?“ Odpoveď je zrejmä. Úžasná milosť je osobou – osobou Svätého Ducha.

Robí všetko pre to, aby každého neveriaceho či neobráteneho človeka priviedol svojou láskou k Ježišovi. Ponúka nám dar pokánia a záchrany. Môžeme si byť istí, že dokonca aj keď spíme, Svätý Duch ani na okamih nepoľavuje zo svojej túžby a snahy priviesť každého človeka do Božieho kráľovstva.

ŠTÚDIUM PRE MALÉ SKUPINKY

ÚŽASNÁ MILOŠŤ JE OSOBOU

Každý sme iný – jednota napriek odlišnosti

Malým skupinkám sa počas storočí darilo. Pomáhali ľuďom pochopiť, že vzájomné rozdiely a iné nazeranie na svet by nás mali priviesť jeden k druhému, nie nás rozdeliť. Aby ste sa vo svojej skupinke dozvedeli o sebe trošku viac, hovorte každý krátko o nasledujúcich dvoch bodoch:

1. **Pri akej činnosti máte radosť a neobávate sa zlyhania?**
2. **Čo vám dalo túto sebadôveru? (Vzdelanie, prax, prirodzený talent?)**

UVAŽOVANIE NAD SLOVOM

Študijný text: Títovi 2,11 – 3,7

- **Ako ste vnímali povahu milosti pred prečítaním druhej kapitoly?**

Nezaslúžená priazeň

Dar

Milosrdenstvo

Prejav slabosti

Právo prezidenta

Iné

- **Na koľkých ľuďoch vplýva Svätý Duch podľa textu v Liste Títovi 2,11?**

.....

- **Napište, ako si predstavujete Božie pôsobenie na človeka:**

.....

- **Všimnite si, že podľa textu Tít 2,11-14 milosť vycho-
 váva, vyvyšuje Ježiša a pomáha pochopiť spasenie.
 V čom sa to podobá dielu Svätého Ducha?**

.....

- **Prečítajte si Sk 4,31. Aké pocity vo vás vyvoláva vedo-
 mie, že milosť je mocou Svätého Ducha?**

Prekvapenie

Radosť

Zmätok

Vďačnosť

Posilnenie

Iné

- **O ktorú zo svojich skúseností s tým, ako vás Božia milosť viedla k obráteniu, by ste sa chceli stručne podeliť? Povedzte o nej ostatným a porovnajte, čo je na vašich skúsenostiach rovnaké a čo rozdielne.**

(Buďte struční, čas si rozplánujte tak, aby sa dostalo na každého.)

.....

- **Čítajte text Tít 3,4-6. Apoštol Pavol hovorí o tom, že Božia dobrota a láska sú prejavmi jeho milosti. Ako môžu kresťania zjaviť Božiu dobrotu a lásku neveriacim ľuďom?**

.....

- **Keď ma Duch milosti a prosieb smeruje k zármutku, že moje hriechy priviedli Ježiša na kríž (Zach 12,10), mal by som:**

sa naďalej cítiť sklúčený.....
 cítiť sa úplne nehodný.....
 hodiť to všetko za hlavu
 prejsť od zármutku k radosti.....
 vzdať Bohu chválu
 dávať si pozor, aby som znovu nezhrešil
 byť veľmi opatrný, nepreháňať to s Duchom
 iné

- **Prežili ste v uplynulom období nejaké zvláštne pôsobenie obnovujúcej moci Svätého Ducha? (Tít 3,5) Príkladom môže byť obnovený vzťah lásky, nová sila niečo urobiť, dôvera, zdravie, odvaha a podobne.**

.....

- **Božia milosť pôsobiaca prostredníctvom moci Svätého Ducha nás vedie k prijatiu Ježiša ako Spasiteľa. To je spôsob, akým sme ospravedlnení – Boh sa na nás pozerá, ako keby sme nikdy nezhrešili. (Tít 3,7) Aké prepojenie vidíte medzi týmto uistením a prežívaním radosti Duchom naplnených kresťanov?**

.....

ROZHOVOR S BOHOM

Modlite sa spoločne. Nechajte sa vo svojej modlitbe inšpirovať nasledujúcimi myšlienkami:

- 1. Vyjadrite Bohu chválu za to, aký je.**
- 2. Modlite sa o Ducha milosti a prosieb. Ďakujte Bohu za obeť Ježiša Krista za naše hriechy.**
- 3. Modlite sa za konkrétne potreby ľudí vo vašej skupinke i mimo nej.**

Spoločné stretnutie ukončíte inšpirovanou modlitbou Otče náš (pozri kap. 10).

SLOVÁ NA ZAPAMÄTANIE

- **Tento týždeň si zapíšete verše Tít 3,4-6. Naučte sa ich naspamäť a povedzte o nich niekomu hneď, ako budete mať na to príležitosť.**

.....

UROBIŤ SI PRÍBYTOK

Slová „znovuzrodenie“ a „obrátenie“ sa medzi kresťanmi často používajú ako vyprázdnené frázy. Akoby to, o čom hovoria, nebolo ozajstné. Opisujú však rovnako skutočnú udalosť, akou je napríklad narodenie človeka. Nikto nepochybuje o svojom narodení, hoci je pravdou, že milióny ľudí nevedia, načo sa vlastne narodili. Ich život nemá zmysel – alebo aspoň oni o žiadnom nevedia. Mnohí by si priali, aby sa vôbec neboli narodili. Mnohí ľudia sú zo života takí frustrovaní a zmätení, že v mnohých krajinách je napríklad medzi tínedžermi samovražda tretou najčastejšou príčinou ich smrti.

Veľmi rád však konštatujem, že počas mojej 25-ročnej kazateľskej služby si nepamätám nikoho (a dokonca som ani o nikom nepočul), kto by ľutoval, že svoje srdce otvoril Ježišovi. Ozajstní kresťania s nemým úžasom vnímajú skúsenosť výraznej a pozoruhodnej zmeny v živote (či už vlastnom, alebo v živote niekoho blízkeho), ktorú Ježiš nazval *znovuzrodením*.

„Čo sa stalo, keď si prežil znovuzrodenie?“ opýtal som sa mladého muža, ktorý bol nadšený svojou skúsenosťou obrátenia. Jeho odpoveď sa dala predpokladať. Väčšina kresťanov povie rovnaké slová: „Do môjho života vstúpil Ježiš.“

OBMEDZOVAŤ NEOBMEDZENÉHO

Pristavme sa pri tejto myšlienke s trochu nepohodlnou otázkou: Môže Ježiš ako osoba naozaj vstúpiť do vášho živo-

ta? Premýšľajme o tom spoločne. Keď Ježiš prišiel na našu Zem a stal sa človekom, zdá sa, že sa dobrovoľne vzdal svojej všadeprítomnosti. Je pravdou, že Ježišova moc a jeho myšlienky neboli obmedzené miestom, kde sa nachádzal. Spomeňte si, že vedel o Natanaelovi (Ján 1,43-50) alebo že mohol uzdravovať na diaľku, ako to bolo v prípade stotníkovho sluhu. (Mat 8,5-13) Ale keď bol Ježiš v Kafarnaume, nebol v Jeruzaleme. Keď v Betánii zomrel Lazár, Mária a Marta smútili, lebo Ježiš bol práve na inom mieste a nemohol Lazárovi pomôcť. (Ján 11) Tiež vás niekedy znepokojuje pocit, že Ježiš je niekde na opačnej strane vesmíru?

Je zrejmé, že keď bol Ježiš vzatý na nebesia, bol síce v oslávenom tele, ale stále zostával aj človekom. Anjeli učeníkom povedali, že z neba sa na zem vráti ten istý Ježiš. (Sk 1,11) Príde teda tak, že ho učeníci budú poznať, podobne ako ho poznali po jeho vzkriesení. Vtedy im ukázal, že nie je duch, ale človek z mäsa a kostí. (Luk 24,36-53) A hoci Ježišovo vtelenie nemôžeme úplne pochopiť, je zrejmé, že keď sa stal človekom, prinieslo mu to určité obmedzenia. Dnes je Ježiš v nebeskej svätyni, kde koná svoju službu veľkňaza a prihovára sa za nás. (Žid 7,23-27)

Ak by bol Ježiš dnes na zemi vo svojej ľudskej podobe, nemohol by nás sprevádzať pri výstupe na Mount Elbert v Skalnatých horách a zároveň pri výstupe na Mont Blanc v Alpách. Ak by s nami cestoval lietadlom z Viedne do New Yorku, nemohol by v tom istom čase cestovať s niekým iným z Tokia na Honolulu. Hoci je takáto argumentácia značne zjednodušená, závery z nej nás môžu znepokojiť. Sme teda sami? Nemal vari Ježiš pravdu, keď povedal, že bude s nami stále - až do konca sveta? (Mat 28,18)

To je zrejmé aj jeden z dôvodov, prečo Ježiš povedal: „*Ja vám však hovorím pravdu: Pre vás je lepšie, keď odídem.*“ (Ján 16,7) Ježiš vysvetľuje, že Tešiteľ príde v jeho mene a bude s jeho ľuďom na veky. (Ján 14,16.26)

Nedávno sa mi jeden človek úprimne zdôveroval s tým, že je tretou osobou Trojice. Keď som vyjadril svoje pochybnosti, pripomenul mi, že môj postoj je podobný, aký prejavili voči Ježišovi, keď kázal v Nazarete. Argumentácia tohto muža ma však samozrejme nepresvedčila. Svätý Duch má totiž určité charakteristiky, ktoré tento muž nespĺňal. Ten, kto sa vyhlasuje za Svätého Ducha, môže byť síce v Banskej Bystrici, ale nemôže byť zároveň v Banskej Štiavnici. Môže sedieť v autobuse na ceste do Ríma, ale nemôže sedieť súčasne v reštaurácii v Rimavskej Sobote. A môže letieť lietadlom na Kubu, ale nemôže byť zároveň v múzeu v Dolnom Kubíne. Dávid však, inšpirovaný Svätým Duchom, hovorí v Žalme 139: „*Kam by som odišiel pred tvojím Duchom, kam by som utiekol pred tvou tvárou? Keby som vystúpil na nebesia, si tam, keby som si ustlal v ríši mŕtvych, si tam. Keby som mal krídla rannej zory a usadil by som sa pri najvzdialenejšom mori, aj ta by ma priviedla tvoja ruka a tvoja pravica by sa ma ujala. Keby som povedal: Možno ma skryje tma, ale aj noc bude svetlom vôkol mňa, veď nijaká tma nie je dosť tmavá; noc ti svieti ako deň, tma ti je sŕa svetlo.*“ (verše 7–12)

HOSTĽ SA K NÁM NASTĀHUJE

Už sme si pripomínali Ježišove slová, že Svätý Duch „*prebýva, zostáva pri vás a bude vo vás*“. (Ján 14,17) Pred niekoľkými rokmi som si kládol otázku, ktorá ma napĺňala neistotou: „*Kedy sa udiala vo mne zmena?*“ Kedy vlastne Svätý Duch vstúpil do môjho života a ako to súvisí so slovami apoštola

Pavla, ktorý jasne ukázal, že Kristus prostredníctvom viery prebýva v našich srdciach? (Ef 3,17)

Možno ste príliš neskúmali všetky „technické“ súvislosti ohľadom znovuzrodenia a možno sa vám do toho ani nechce. Ale dovoľte mi ukázať, ako to pomohlo mne osobne. Novorodeniatka určite vôbec netušia, ako vyzerá ich príchod na svet z biologického pohľadu. Ale hoci sa v priebehu rokov väčšina z nás naučila základné veci okolo pôrodu, predsa len sme radi, že niektorí ľudia sa stali pôrodníkmi a pôrodnými asistentmi. Ja som sa venoval niečomu, čo by sa dalo nazvať „duchovné pôrodnické štúdium vzťahu medzi Svätým Duchom a novým narodením“.

Spomínali sme, ako apoštol Pavol veľmi jasne opísal situáciu, keď je Svätých Duch „s človekom“ a keď sa to zmení a Svätý Duch je „v človeku“. Na inom mieste píše: „V ňom ste aj vy, ktorí ste počuli slovo pravdy, evanjelium o svojej spáse, a uverili mu, dostali pečať prisľúbeného Ducha Svätého, ktorý je zárukou nášho dedičstva na vykúpenie tých, ktorých si získal, na chválu jeho slávy.“ (Ef 1,13.14) O niečo ďalej nabáda: „A nezarmucujte Svätého Ducha Božieho, ktorým ste zapečatení ku dňu vykúpenia.“ (Ef 4,30 SEvP) Apoštol ukazuje, že kresťania boli zapečatení Duchom a naznačuje, ako sa to stalo.

Text v Liste Efezanom 1,13 opisuje krok za krokom cestu spasenia. Najprv človek počuje Slovo a začína veriť. Potom evanjeliu začína rozumieť a napokon kajúci hriešnik vykročí na cestu viery.

V pomerne sekulárnom meste, akým je Sydney, som pripravil sériu evanjelizačných prednášok, ktoré sa začínali poukázaním na hodnovernosť Biblie. Mladý stredoškolský učiteľ, ktorý o sebe vyhlasoval, že je ateista, prišiel z jediné-

ho dôvodu. Chcel zhromaždiť dostatok podkladov, na základe ktorých by potom mohol kritizovať kresťanstvo na svojich hodinách prírodných vied. Na svoje veľké prekvapenie však pochopil, že Biblia je spoľahlivá a dá sa jej dôverovať. História, archeológia a proctvá spolu s pôsobením Svätého Ducha na Gordonovo srdce priviedli tohto mladého muža k prijatiu Slova. Keď viac pochopil evanjelium, prijal Ježiša za svojho Spasiteľa a napokon sa dal pokrstiť.

Táto postupná skúsenosť sa vždy znova opakuje. Počas série prednášok, ktoré som robil na University of Idaho na tému historickej a archeologickej dôveryhodnosti proctiev v knihe Daniel, viac ako desať študentov (vrátane niektorých doktorandov) začalo dôverovať Písmu, prijali evanjelium a základy viery. Neskôr pokračovali v štúdiu a rozhodli sa pre krst v mene Otca, Syna a Svätého Ducha. Ukazuje sa, že v čase znovuzrodenia, respektíve obrátenia, začína Svätý Duch prebývať v srdci, ktoré sa mu otvorilo. Apoštol Pavol píše: „(vy) ste v neho uverili, (a ste) označení pečatou prisľúbeného Ducha Svätého“. (Ef 1,13 RKC)

Na inom mieste Pavol hovorí o „závdavku“. Ako „závdavok“ označuje práve dar Svätého Ducha do života veriaceho. (2Kor 5,5) Pavol to znovu zdôrazňuje v 2Kor 1,21.22, kde píše: „Ten však, ktorý nás spolu s vami robí pevnými v Kristovi a pomazal nás, je Boh. On nás aj označil pečatou a Ducha dal do našich srdiec ako závdavok.“ (Pozri aj Ef 1,4.) Čo to bol „závdavok“? V gréčtine ide o výraz, ktorý označuje sumu vyplatenú pri nákupe vopred. „Závdavok“ mal byť zárukou, že sa obchod uskutoční a že budú nasledovať aj ďalšie platby. Keď som si v Oregone kupoval dom, realitný maklér požadoval zálohu 1000 dolárov, ktorú pokladal za záruku, že zvyšok sumy vyplatím v stanovenom

čase. A to aj napriek tomu, že mi bude trvať 30 rokov, kým splatím celý svoj dlh.

Svätý Duch, ktorého som dostal pri obrátení, nie je len Božou pečatou, ktorou označuje svoje vlastníctvo, takže sa môžem naozaj nazývať kresťanom. Je aj Božím uistením, že napokon dostanem všetko, čo Boh má pre mňa vo večnosti. Je to „závdavok“, záruka toho, že patrím Bohu a mám podiel na dedičstve.

Kedysi som hovorieval, že niektorí kresťania síce prežili obrátenie, ale v ich živote zatiaľ nepôsobí Svätý Duch. Teraz však mám pevné presvedčenie, že každý znovuzrodený kresťan je miestom prebývania Božieho Ducha. *„A vari neviete, že nepatríte sebe, ale že vaše telo je chrámom Svätého Ducha, ktorý vo vás prebýva a ktorého máte od Boha? Boli ste draho vykúpení. Oslavujte teda Boha vo svojom tele a svojím duchom, čo oboje patrí Bohu.“* (1Kor 6,19.20) To je dôvod, prečo Pavol môže povedať: *„Ak niekto nemá Kristovho Ducha, ten nie je jeho.“* (Rim 8,9)

Pred časom moju pozornosť zaujal text, ktorý toto presvedčenie posilnil ešte viac. *„Ku všetkým, čo Krista prijali za svojho osobného Spasiteľa, prišiel Duch Svätý ako radca, posvätitel', vodca a svedok.“*⁷ To ale znamená, že v živote každého kresťana pôsobí nesmierna moc. Ak mám na ilustráciu použiť dnešný slovník z oblasti motorizmu, tak poviem, že pod kapotou máme ohromný „výkon“, ktorý čaká len na naštartovanie.

Keď mala naša dcéra Sharon 16 rokov, zaľúbila sa do silných športových áut. Jej favoritom sa stalo Corvette. Kdekoľvek jedno z týchto áut videla, nadšene naň ukazovala. Keď sme jedného dňa prichádzali do nášho miestneho

⁷ SK 49

supermarketu, vyrazil z nej prenikavý výkrik. Dupol som na brzdu, lebo som si myslel, že nám hrozí nejaké smrteľné nebezpečenstvo. „Pozri sa na to,“ kričala a prstom ukazovala na červenú Corvette, ktorá išla pomaličky po vedľajšej ceste. Za volantom sedela staršia zhrbená, prešedivená pani, lepšie povedané babička. „Aké plytvanie! Všetok ten výkon, celá tá sila! A tá babka sa ledva vlečie! Čo si požičala to auto od vnuka?“ Predstavte si, čo by sa stalo, keby tá pani dupla na plyn. Motor by zareval, pneumatiky by zakvílili a zadymili a dúfajme, že autá pred ňou by sa rozostúpili ako vody Červeného mora.

Ohromný potenciál, ktorý je k dispozícii v živote každého kresťana, je obmedzený len našou ochotou podriadiť sa Bohu.

HOŠŤ PRINÁŠA POKOJ

Niektorí nazývajú moc, ktorá prichádza do života kresťana pri obrátení, mocou Trojice. Udivilo ma, čo som objavil v texte Ján 14,16–23. Keď Ježiš zaslúbil, že jeho Svätý Duch bude prebývať v učeníkoch, povedal vlastne, že takto v nich bude prebývať on sám. Takže keď do života kresťana vstúpi Svätý Duch, prebýva v ňom Duch aj Syn. Misionár a kazateľ Andrew Murray napísal v súvislosti s Ježišovými učeníkmi nasledujúce slová: *„Vo Svätom Duchu prišiel Ježiš ako blízky (immanentný) Kristus, aby prebýval v ich najvnútornejších zákutiach a stal sa životom ich života... Ježiša, ktorého poznali počas jeho pozemskej služby, prijali teraz do svojho života prostredníctvom Ducha v jeho nebeskej sláve.“*⁸

⁸ Murray A., *The Believers Full Blessing of Pentecost* (Minneapolis, Bethany House Pub., 1984), str. 22

Ide však o viac. Ježiš u Jána 14 pokračuje a hovorí o Otcovi. Potom používa množné číslo a hovorí o veriacom človeku: „*A prídeme k nemu a urobíme si u neho príbytok.*“ (Ján 14,23) Tak ako v Ježišovi prebývala telesne všetka plnosť Božstva (Kol 2,9), tak aj v znovuzrozenom kresťanovi si Boh prostredníctvom Ducha robí svoj príbytok. Podobne spoločenstvo veriacich sa stáva chrámom, Božím príbytkom v Duchu. (Ef 2,21.22) Prítomnosť Svätého Ducha v živote človeka možno preto považovať aj za prítomnosť Otca a Syna.

Keď ľudia prežívajú obrátenie a stávajú sa kresťanmi, väčšinou vedia o Svätom Duchu len veľmi málo. Ja som o ňom nevedel takmer nič. Moja vedomosť o Svätom Duchu bola obmedzená na to, že existuje formulka „Otec, Syn a Duch Svätý“, ktorá, ako mi bolo povedané, reprezentuje celé božstvo, Božiu rodinu, tri osoby, ktoré sú si rovné a hovorí sa im aj Trojica. To bolo všetko, čo som vedel. Kto alebo čo je Svätý Duch, som nevedel, ale napriek tomu vo mne pôsobil, viedol ma k prijatiu Ježiša ako môjho Spasiteľa a k pozvaniu Ježiša do môjho srdca. Práve táto skúsenosť obrátenia priviedla do môjho života Svätého Ducha. Bol to práve Duch, ktorý mi pri mojom obrátení umožnil prežiť istotu, že keď som prijal Ježiša Krista, dostal som večný život. „*Podľa toho poznávame, že ostávame v ňom a on v nás, že nám dal zo svojho Ducha.*“ (1 Ján 4,13) „*A to je svedectvo, že nám Boh dal večný život a tento život je v jeho Synovi. Kto má Syna, má život; kto nemá Božieho Syna, nemá život. Toto som napísal vám, čo veríte v meno Božieho Syna, aby ste vedeli, že máte večný život.*“ (1Ján 5,11-13)

Nie je úžasné vedieť, že ak ste prijali Ježiša za svojho Spasiteľa, máte istotu večného života? Svätý Duch uctieva vo vašom srdci a vo vašej mysli obdivuhodného Spasiteľa,

ktorého smrť na kríži umožnila odpustenie hriechov a naše každodenné víťazstvo. Ďakujte Bohu a chváľte ho za Ducha, ktorý je práve teraz prítomný vo vašom živote! Nikdy nie ste sami! Veď Ježiš je s vami prostredníctvom Ducha – až do konca sveta. Rozprávajte sa s ním. Ďakujte mu. Oslavujte jeho meno.

ŠTÚDIUM PRE MALÉ SKUPINKY

UROBIŤ SI PRÍBYTOK

Každý sme iný – jednota napriek odlišnosti

Na úvod dnešného stretnutia opäť dve otázky, ktoré nám pomôžu dozvedieť sa jeden o druhom trochu viac:

- 1. Kde sa vám doteraz bývalo najlepšie (byt, dom)? Čím bolo toto miesto pre vás také dôležité?**
- 2. Keby ste mohli pre Ježiša tu na zemi postaviť dom, ako by vyzeral? Prečo myslíte, že by sa mu práve taký dom páčil?**

UVAŽOVANIE NAD SLOVOM

Študijný text: Ján 14,16-24

- Ježiš hovorí, že je pre nás lepšie, aby odišiel do neba, než aby zostal na zemi. (Ján 16,7) Ako by ste sa cítili, keby Ježiš teraz býval na vašej ulici?**

Bezpečne

Rozpačito

Vydesene

Znepokojene

Chcel by som, aby býval

na opačnej strane zeme

Iné

- **Aj keď Ježiš dobrovoľne obmedzil svoju schopnosť byť v jednej chvíli všade (všadeprítomnosť), ako v tejto súvislosti vnímate Svätého Ducha? (Žalm 139,7-12)**

- **Čítajte Rim 8,9. Ako sa apoštol vyjadruje v súvislosti s tým, že v kresťanoch prebýva Svätý Duch? Ako vnímate jeho slová?**

- **Ježiš zaslúbil, že Svätý Duch príde do života určitej skupiny ľudí. (Ján 14,17) Kto tvorí túto skupinu a ako sa to mohlo udiť podľa textu Ef 1,13?**

- **Ako sa cítite, keď premýšľate nad tým, že vo vás ako v znovuzrodených kresťanoch prebýva Svätý Duch?**
 Zmätene
 Nervózne
 Som tým poctený
 Je to úžasné
 Som opatrný
 Som prekvapený
 Iné
- **Platili ste už niekedy zálohu za nejaký tovar alebo službu? Čo pre vás znamená, že Ježiš vám pri vašom**

obrátení dal Svätého Ducha ako zálohu, garanciu všetkého, čo má pre vás pripravené v nebesiach? (Ef 1,14)

.....

- **Otec poslal Svätého Ducha v Ježišovom mene. (Ján 14,26) Pokús sa vlastnými slovami vysvetliť, aké prepojenie v tejto súvislosti vidíš so zaslúbením, že Ježiš bude v tvojom živote stále prítomný? (Ján 14,18)**

.....

- **Čo pre teba znamená, že Ježiš u Jána 14,23 hovorí: „prídeme“ a „urobíme“? Ako na základe týchto slov vnímaš vzťah medzi Otcom, Synom a Svätým Duchom?**

.....

- **Vďaka Duchu „vieme“, že máme večný život. (1Ján 5,11-13) „Vieme“, že Boh v nás žije a prebýva (ostáva). (1 Ján 4,13) Rozprávajte sa spoločne o tejto istote spasenia. Čo to pre vás ako veriacich znamená? Je dobré mať istotu večného života? Ako môžete istotu spasenia vysvetliť takým spôsobom, že po nej zatúži aj neobrátený človek?**

.....

ROZHOVOR S BOHOM

Skupinka, ktorá sa spolu modlí, spolu vytrvá. Urobte z modlitby najdôležitejšiu súčasť vášho spoločného stretávania. Dnes do svojich modlitieb zahrňte nasledujúce časti:

1. **Uctieвайте Boha, chváľte ho za to, kým je – Bohom lásky.**
2. **Modlite sa, aby mal každý z vašej skupinky otvorené srdce a aby v jeho živote prebýval Svätý Duch. Potom sa prihovárajte aj za ostatných, ktorí nie sú členmi vašej skupinky.**
3. **Modlite sa, aby ste mohli priniesť posolstvo o istote spasenia niekomu, ku komu vás Boh tento týždeň privedie.**

Spoločné stretnutie ukončíte inšpirovanou modlitbou Otče náš (pozri kap. 10).

SLOVÁ NA ZAPAMÄTANIE

- **Tento týždeň si zapíšete verše Ján 14,16-17.**
- **Naučte sa ich naspamäť a povedzte o nich niekomu hneď, ako budete mať na to príležitosť.**

.....

KAPITOLA 4

PODSTATA PROBLÉMU

Skúsili ste už nadviazať vzťah so silou alebo s vplyvom? To sa asi nedá, však? Je to neosobné. „Dovoľte mi, aby som vás zoznámil s magnetizmom,“ povedal môj učiteľ fyziky. „Ukážem vám, ako funguje a ako ho môžeme využiť.“ Moja žena Barbara vyše dvadsať rokov zbierala rôzne magnetky na chladničku. Dnes má jej medzinárodná zbierka väčšiu hodnotu ako samotná chladnička. Ale tie magnetky o nás nejavia žiadny záujem. Sme im takpovediac ukradnutí. Naposledy som jeden magnet upevnil na špagát, aby som sa dostal k skrutke, ktorá zapadla na také miesto pri motore, že som sa k nej nevedel nijako dostať. Pomohlo to a bol som rád, že tie magnety doma máme.

Veľa ľudí sa pozerá na Svätého Ducha ako na magnetizmus alebo elektrinu. „Ako to môžem získať? Ako to môžem využiť?“ Biblický záznam je však absolútne jasný v tom, že Svätý Duch je taká istá skutočná osoba, akými sú aj Otec a Syn. Veľký evanjelista Dwight L. Moody raz napísal: „Kresťanom som sa stal oveľa skôr, než som pochopil, že Svätý Duch je osobou. Je to niečo, čo väčšina ľudí vôbec nechápe. Ale keď sa pozriete do Biblie a prečítate si, čo o Svätom Duchu hovorí Kristus, uvidíte, že o ňom neustále hovorí ako o osobe. Nikdy o ňom nehovorí ako o vplyve.“⁹

⁹ Moody, Dwight L.: *Secret Power*. Ventura, CA, Regal Books. 1987, str. 29, 30.

Keď Ježiš hovoril o Svätom Duchu, používal výhradne osobné zámená. Všimnite si, ako sú napríklad použité v týchto dvoch veršoch: „Keď však príde on, Duch pravdy, uvedie vás do celej pravdy, lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť, čo počuje. A zvestuje vám aj to, čo príde. On oslávi mňa, lebo z môjho vezme a zvestuje vám.“ (Ján 16,13.14) V žiadnom prípade nemôžeme nájsť ani len náznak toho, že by Svätý Duch nebol živou bytosťou, osobou.

POUŽIŤ TO ALEBO NECHAŤ SA POUŽIŤ?

Vždy, keď sa o Svätom Duchu hovorí ako o moci či vplyve, ľudia majú sklon myslieť si, že by to mohli nejako využiť vo svoj prospech. Musím sa priznať, že v mojom živote bolo obdobie, keď som sa modlil o silu urobiť niečo, čo som pokladal za naozaj dôležité – namiesto toho, aby som prosil o otvorenosť a vnímavosť voči Svätému Duchu, ktorý chcel vo mne pôsobiť. Svätý Duch mi totiž môže dať nielen silu, ale aj všetko, čo potrebujem.

O Svätom Duchu ľudia premýšľajú podobne neosobne, ako to niekedy robia, keď hovoria o cirkvi. Raz do nášho zboru zatelefonoval akýsi muž a pýtal si kazateľa. Keď som sa mu ozval, začal útočiť na cirkev s tým, že mu dlhujeme peniaze. Ono to bolo trochu inak. Chcel naspäť peniaze, ktoré dal pred rokmi na akúsi zbierku. Vysvetlil som mu, že náš zbor nie je ani budovou, ani inštitúciou, ale spoločenstvom ľudí. „Priali by ste sa stretnúť s niekým z týchto ľudí a popýtať si od neho peniaze?“ navrhol som mu. „Ak chcete peniaze od cirkvi, budú to musieť byť peniaze niekoho z týchto ľudí.“

„Nie,“ vykrikol, „nechcem ich od tých ľudí, chcem ich od cirkvi.“

Podobne ľudia premýšľajú aj o Bohu. Majú pocit, že im niečo dlhuje. Nechcú Boha, chcú jeho pomoc, jeho silu. Ak chceme spoznať cirkev, musíme spoznať ľudí, ktorí ju tvoria. Ak chceme Božiu moc, musíme spoznať Osobu.

Šimon zo Samárie mal pocit, že si môže kúpiť moc Svätého Ducha. (Sk 8,18–22) Mnohí si aj dnes myslia, že moc Svätého Ducha môžu nadobudnúť výmenou za ambiciózne plány a programy, ktoré by síce mohli Boha osláviť, ale sú skôr prezentáciou ľudskej sily a srdca, ktoré nie je „*priame pred Bohom*“. (Sk 8,21) Kedysi som si v knihe Túžba vekov podčiarkol nasledujúce slová: „*My nemôžeme použiť Ducha Svätého. Duch musí použiť nás.*“¹⁰

Absolvoval som a organizoval mnoho seminárov o Svätom Duchu v Severnej Amerike, ale aj v ostatných častiach sveta. Počas nich som zistil, že mnohí ľudia poznajú tieto slová spamäti, ale len málokto pozná ich kontext. Myslím si, že je naozaj znepokojujúci. Posúďte sami: „Mnohí vyznávači sa odvolávajú na Boží prísľub; hovoria o Kristovi a Svätom Duchu, ale márne. Nedajú sa viesť a ovládať Božou mocou. My nemôžeme použiť Svätého Ducha. Duch musí použiť nás. Svojím Duchom Boh pôsobí, aby veriaci chceli aj konali, čo sa jemu páči. (Fil 2,13) Mnohí to však neuznávajú. Chcú byť nezávislí. Preto neprijímajú nebeský dar.“¹¹

¹⁰ TV 672

¹¹ TV 672

Povedali sme si už, že v Písme sa o Svätom Duchu hovorí ako o osobe. Niektoré jeho osobné charakteristiky sú však opísané tak, ako keby sa vzťahovali len na človeka. Svätý Duch skúma (1Kor 2,10), vie (2,11), učí (2,13), dáva dary podľa svojej vôle (12,7-11), miluje (Rim 15,30), hovorí (Sk 8,29), je možné mu klamať (Sk 5,3.4), Svätého Ducha možno zarmútiť (Ef 4,30) a dokonca rúhať¹² sa proti nemu (Mat 12,31).

Ellen G. Whiteová vo svojom príhovore študentom Avondale College povedala: „Musíme si uvedomiť, že Svätý Duch, ktorý je osobou rovnako, ako je ňou Boh, sa prechádza po týchto chodbách.“¹³ V knihe *Túžba vekov*, ktorá bola dokončená približne v rovnakom čase, čítame: „Duch Svätý je Kristov zástupca, ale bez ľudského zjavu a nezávisle od neho. Kristus ako človek nemohol byť osobne všade. Preto bolo v záujme učeníkov, aby odišiel k Otcovi a na zem poslal Ducha Svätého ako svojho zástupcu. Potom už nikto nemal mať prednosť osobného kontaktu s Kristom. Prostredníctvom Ducha Svätého bude Spasiteľ prístupný všetkým. V tomto zmysle bude svojim nasledovníkom bližšie, než keby nebol vstúpil na nebesá.“¹⁴ Kým druhá časť tohto citátu poukazuje na rovnakú tému, akej sme sa venovali v predchádzajúcej kapitole, prvá časť ponúka veľmi zaujímavý pohľad na osobu Svätého Ducha. Áno, Svätý Duch je skutočnou osobou ako vy alebo vaši rodičia. Jeho „osoba“ však nie je rovnakej povahy ako človek. To je niečo, kde zlyháva naša obrazotvornosť. Nevieme si predstaviť nič konkrétne – na rozdiel od Otca a Ježiša Krista, keďže sa často

¹² Grécke slovo *blasfémia* je možné preložiť nielen ako rúhať sa, ale aj urážať či inak slovne napádať.

¹³ Ellen G. White: *Evangelism*. Washington D.C., Review and Herald, 1946, str. 616

¹⁴ TV 669

snažíme predstaviť si Boha v našich kategóriách. Písmo je však jasné v tom, že Svätý Duch je osoba rovnako ako ďalší dvaja členovia nebeskej Trojice.

JE NENAHRADITELNÝ. ALE JE BOH?

Keď som sa dostal k záveru, že Svätý Duch je osoba, začal som uvažovať nad tým, aká osoba to je? Kto to je? Aký je? Keď niekto v USA kandiduje na prezidenta, celý jeho život je podrobený dôkladnému skúmaniu. Prejde testom médií, ktoré ako policajné psy „prelezú a preňuchajú“ jeho vierohodnosť a morálku v každej oblasti jeho života. Čo sa však dozvieme my, keď sa rozhodneme preskúmať, aký je Svätý Duch, ktorý pozná srdcia a mysle ľudí? Poďme sa pozrieť na „poverenie“ toho, kto si urobil príbytok v našom živote po našom obrátení.

Ako prvé si môžeme všimnúť, že Svätý Duch vystupuje v Novej zmluve ako ten, kto koná podľa vôle Otca a Syna. Tak ako Ježiš neprišiel konať svoju vlastnú vôľu, ale vôľu toho, kto ho poslal (Ján 6,28), podobne Svätý Duch bol poslaný, aby slúžil Božiemu ľudu. *„Keď príde Tešiteľ, ktorého vám ja pošlem od Otca, Duch pravdy, ktorý vychádza od Otca, ten bude vydávať o mne svedectvo.“* (Ján 15,26)

Je zaujímavé, že to bol práve spor o pôvode Svätého Duča, uvedený v tomto texte, ktorý stál v zárodku tzv. Veľkej schizmy, sporu medzi Východnou a Západnou cirkvou v roku 1054. Vyznanie ranej kresťanskej cirkvi známe ako Nicejsko-carhradské vyznanie viery (alebo tiež Nicejsko-konštantínopolské) z roku 381 hovorilo, že „Svätý Duch vychádza od Otca“. Pravdepodobne chyba prepisovača spôsobila, že sa v texte objavilo „Svätý Duch vychádza od Otca

a Syna“. Východná ortodoxná cirkev odmietla prijať takéto znenie. To však neznamená, že by nevníмали dôraz Písma, že Svätý Duch je nielen Otcovým Duchom, ale aj Duchom Syna, Ježiša Krista. (Rim 8,9; Fil 1,19; Ján 20,22; 1Pet 1,11; Sk 2,33)

Biblia jasne učí, že Svätý Duch je Boh alebo, ako hovoríme, súčasť Trojice. Rovnosť Svätého Ducha s Otcom a Synom je zjavná v krstnej formule: „*v mene* (jednotné číslo) *Otca a Syna a Ducha Svätého*“. (Mat 29,19) Namiesto je teda aj pomenovanie Boh Otec, Boh Syn a Boh Svätý Duch.

V príbehu o Ananiášovi a Zafire apoštol Peter zdôrazňuje, že keď klamali Svätému Duchu, snažili sa vlastne oklamať Boha. (Sk 5,1-4.9) Otec, Syn a Svätý Duch sú tak úzko prepojení ako jeden Boh, že v Písme nájdeme výroky „*Boh je Duch*“ (Ján 4,24) a „*Pán je Duch*“ (2Kor 3,17). Vlastnosti Svätého Ducha ako všadeprítomnosť a všemohúcnosť sú pre Boha charakteristické.

Keď sme sa dostali až sem, sústreďme sa na radostné dôsledky. Svätý Duch v živote znovuzrodeného kresťana je vlastne živý Boh, prítomný v jeho každodennom živote. Haleluja! Nielenže mám moc od Boha, Boh prebýva vo mne. Ako povedal jeden môj priateľ, keď úplne otvoríme „dvere srdca“ Svätému Duchu, „Boh je rezident (obyvateľ) aj prezident“.

Páči sa mi spôsob, akým Samuel Chadwick opisuje túto blízkosť, keď hovorí o *vtelení Ducha*. „Text Sud 6,34 môžeme vo svetle Novej zmluvy čítať aj takto: *Duch sa obliekol do Gideóna*. Keď na seba Duch berie podobu človeka, ide o zázrak vtelenia. To sa stalo v prípade Ježiša Krista, ktorý sa stal človekom. Pre Syna pripravil telo Svätý Duch (Mat 1,18),

Syn zasa umožnil, aby Duch mohol prebývať v tele. Duch konal v Gideónovi a prostredníctvom neho. V živote Gideóna prebýval Duch. Človek dostal dar a Duch sa mohol *obliecť* do človeka. Duch mohol premýšľať prostredníctvom Gideónovej mysle, cítiť jeho srdcom, pozeráť sa jeho očami, hovoriť jeho hlasom, konať jeho rukami – a napriek tomu bol Gideón stále sám sebou a Duch zostával Duchom.¹⁵

Svätý Duch sa nás pri našom obrátení nezmocňuje násilím, nejde o žiadny vojenský puč. Ide skôr o priateľské splynutie, láskavé spojenie manželov, lebo *„Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.“* (Rím 5,5) Vzťah s Duchom, ktorý v nás prebýva, môže byť dôvernejší a zmysluplnejší než akýkoľvek iný vzťah, ktorý tu na zemi prežívame. Pavol o tom hovorí ako o *„spoločenstve Ducha“*. (Fil 2,1)

PRIATEĽSTVO A SPOLOČENSTVO

Ak ste prijali Ježiša za svojho Spasiteľa, a teda ste sa stali pre Svätého Ducha miestom jeho prebývania, potom je namieste otázka: „Naozaj s ním prežívate spoločenstvo?“ Prostredníctvom modlitby a rozjímania nad Božím Slovom môžeme prežívať nádherné spoločenstvo so Svätým Duchom. Takto sa vyvinie priateľstvo, ktoré nič nerozdelí.

Oproti mojej kancelárii je miestnosť, v ktorej sídli Oddelenie pre službu žien. Má ho na starosti Ruthie Jacobsenová. Je to žena, ktorú si Pán Boh použil mnohými zvláštnymi, priam neuveriteľnými spôsobmi. Mnohí kaza-

¹⁵ Samuel Chadwick, *The Way to Pentecost* (Berne, Ind.: Light and Hope Pub., 1937), str. 47, 48.

telia a laici sa stali svedkami jej viery a mocného Božieho pôsobenia v jej živote. Ruthie mi často rozpráva o vypočutí jej modlitieb viery. Vďaka modlitbám sa jej podarilo získať finančné prostriedky na službu ženám. Stretnutia, ktoré organizovala, boli požehnaním pre stovky veriacich. Na Ruthie ma však najviac prekvapovala jej tichá oddanosť a dôvera, ktorá bola znamením jej mimoriadneho spoločenstva so Svätým Duchom. Aký dôležitý bol pre ňu vzťah so Svätým Duchom, som sa dozvedel náhodou, keď mi raz pri našom rozhovore jej manžel Don len tak mimochodom povedal, že Ruthie bola hore už o 4:30 a modlila sa. Bolo to len niečo mimoriadne? Nie, robila to tak každý deň.

Nedávno som na stretnutí kazateľských manželských párov počul Ruthino rozprávanie o tom, ako ju počas jej rannej modlitby Svätý Duch usvedčil z určitého hriechu. Na prekvapenie, cítila, že má tento hriech vyznať práve na stretnutí, ktoré sa malo v ten deň uskutočniť. Zápasila s tým. *„Kto by o tom chcel počuť? Koho by to zaujímalo? Čo si o mne pomyslia?“* Ale roky spoločenstva so Svätým Duchom dali Ruthie poslušné srdce. Oči mala naplnené slzami, keď nám vyznávala svoj hriech. Z ľudského pohľadu to nebolo nič hrozné, ale z Božieho pohľadu je každý hriech hriechom. Jej ochota poslúchnuť hlas Ducha a vyznať pred nami svoj hriech mala obrovský vplyv na nás ostatných. Mnohí sme sa v ten deň otvorili, vyznávali sme si navzájom svoje hriechy a modlili sme sa jeden za druhého.

V spoločenstve s Duchom sa výrazne zvyšuje naša schopnosť rozpoznať Boží hlas. Keď som raz počas jazdy autom počúval nahrávky z prednášok konferencie o malých skupinkách, v určitej chvíli som cítil, ako mi čosi hovorí:

Počúvaj dobre otázku, ktorú položí Alphonso McGarthy. Bolo to práve počas diskusie o tom, ako si pripravovať stretnutia na štúdium Biblie. Nikdy predtým som tú nahrávku nepočul. O to viac som bol prekvapený, keď zrazu zaznel Alphonsov hlas. Kazateľa McGarthyho som roky dobre poznal a jeho hlas som si nemohol pomýliť. Ako som vedel, že nasledujúcu otázku sa bude pýtať práve on? A navyše, otázka, ktorú položil, bola pre mňa vtedy dôležitá a bol som vďačný za odpovede, ktoré na ňu zazneli.

Ježiš povedal: „*Moje ovce poznajú môj hlas.*“ (Pozri Ján 10, 1-16.) Boží hlas môžeme počuť na naliehanie Svätého Ducha, ktorý pôsobí na naše srdce.¹⁶ Ako spoznať rozdiel medzi mojou predstavivosťou a pôsobením Svätého Ducha? Len prostredníctvom každodenného spoločenstva s ním.

Keď som začal tráviť pravidelný čas (vymedzil som si na to hodinu) v rozhovore s Bohom, pri modlitbe v Duchu (Júda 20), keď som Duchu dovolil, aby sa za mňa *príhovárал* prostredníctvom svojich *nevysloviteľných vzdychaní* (Rim 8, 26.27), začal som vnímať vedenie Duchom spôsobom, aký som nikdy predtým nezažil. (Rim 8, 14) Práve takéto modlitby a spoločenstvo s Duchom boli základom vzniku programov, ako napríklad *Homes of Hope Small Group Ministry* (Služba malých skupiniek nádeje v domácnostiach), *Window to Revelation* (študijný materiál *Okno do Zjavenia*), *Holy Spirit Fellowships* (Spoločenstvo Svätého Ducha) a *International Small Group and Prayer Conferences* (Medzinárodné konferencie o malých skupinkách a modlitbe). To všetko významne ovplyvnilo tisíce ľudí a desiatky zborov. Je len samozrejmé, že na tom nemá

¹⁶ 5T 512

zásluhu žiadny človek a všetka chvála patrí Bohu. Som presvedčený, že prostredníctvom Svätého Ducha, ktorý v nás prebýva, môžeme byť jeho služobníkmi takým spôsobom, aký by sme si bez jeho prítomnosti a vlády v našich srdciach nevedeli ani len predstaviť.

Nájdite si dnes čas na to, aby ste mali spoločenstvo so Svätým Duchom. Hovorte s ním. Možno máte takéto spoločenstvo s Otcom a Synom. (1Ján 1,3) Ak s budovaním úzkeho spoločenstva so Svätým Duchom ešte len začínate, povedzte mu, že ho milujete a že ste vďační za to, čo robí vo vašom živote. Keď apoštol Pavol písal o spoločenstve s Duchom, dvakrát používa slovo *koinonia*, ktoré znamená spoločenstvo, vzťah zahŕňajúci obojstrannú komunikáciu. (Fil 2,1; 2Kor 13,13) Každodenná komunikácia so Svätým Duchom a počúvanie Božieho hlasu nás budú viesť k čoraz užšiemu spoločenstvu s Bohom. Zopár kazateľov sa vyjadrilo, že Svätý Duch je ich zodpovedný (vedúci) kazateľ. Takýto tím pracuje na Božiu slávu. Ak funguje blízke spoločenstvo so Svätým Duchom, Boh môže otvoriť také možnosti pre službu, aké sme si nevedeli predstaviť. A nielen to. Vďaka spoločenstvu so Svätým Duchom môžeme prežívať víťazstvá nad zlom, ktoré na nás útočí. Môžeme víťaziť nad svetom aj nad sebou. To je nádherný dôvod na radosť a chválospevy!

ŠTÚDIUM PRE MALÉ SKUPINKY

PODSTATA PROBLÉMU

Každý sme iný – jednota napriek odlišnosti

Pri štvrtom stretnutí by už mala byť vaša skupinka stmeľená. Každý nový člen by mal veľmi rýchlo pocítiť priateľstvo a dôveru. Tu sú dnešné „spoznávacie“ otázky:

- 1. Ako sa väčšinou zachováte, keď v telefóne počujete hlas človeka, ktorý sa nepredstavil a vy ho vôbec neviete „zaradiť“? Ktoré hlasy viete rozpoznať okamžite?**

UVAŽOVANIE NAD SLOVOM

Študijný text: Ján 16,7-15

- Kým ste začali toto štúdium, akým slovom by ste opísali, kým alebo čím je Svätý Duch?**

Duch

Vplyv

Sila

Muž

Žena

Boh

Osoba

Neviem

Svedomie

Energia

Iné

- **Aký význam vidíte v tom, že Ježiš počas svojej reči o Svätom Duchu používal osobné zámená (on, jeho, jemu)?**

.....

- **Ako ovplyvňuje váš pohľad na Svätého Ducha vedomie, že ide o osobu? V čom by to bolo iné, ak by išlo o neosobnú moc?**

.....

- **Čítajte Jána 16,7-14. Ktoré špecifické charakteristiky naznačujú, že Ježiš hovorí o Svätom Duchu ako o osobe?**

.....

- **Aké dôkazy o jednote medzi Otcom, Synom a Svätým Duchom vidíte v texte Mat 28,19.20?**

.....

- **Aký by ste mali mať vzťah k Svätému Duchu ako k osobe, ktorá vo vás prebýva?**

Ignorovať ho

Občas si na neho spomenúť

Aspoň raz za týždeň ho pozdraviť

Vybudovať si s ním priateľský vzťah

Mať s ním živé spoločenstvo

Iné

- **Ako dlho vám trvá, kým sa zoznámite s neznámym človekom a spoznáte ho? Ako postupujete?**

.....

- **Svätý Duch uvádza do pravdy, hovorí a zvestuje. (Ján 16,13) Ako sa to podľa vás deje? Ako sa to deje prostredníctvom štúdia Biblie a modlitby? Prihovoril sa vám niekedy Boh prostredníctvom textu Písma? Ako sa to stalo?**

.....

- **Svätý Duch vedie ľudí k hlbkej, úprimnej modlitbe. (Rim 8,26.27) Niekedy sa takejto modlitbe hovorí aj „modlitba v Duchu“. (Júda 20) Takáto modlitba si však vyžaduje určitý čas a sústredenie. Máte skúsenosť s vrúcnou modlitbou, po ktorej nasledovala zvláštna odpoveď? Podel'te sa o podobnú skúsenosť.**

.....

- **Čítajte Rim 5,5. Akými spôsobmi Svätý Duch „rozliat“ vo vašich srdciach Božiu lásku? Ako sa to stalo?**

.....

ROZHOVOR S BOHOM

Ak ste ešte počas vašich stretnutí nespievali, mohli by ste to skúsiť práve teraz.

Do dnešnej modlitby sa pokúste zaradiť nasledujúce body:

1. **Vzdajte Bohu chválu a ďakujte mu (piesňami a modlitbami).**
2. **Modlite sa o prežívanie spoločenstva so Svätým Duchom a o to, aby každý člen vašej skupinky poznal Svätého Ducha a miloval ho.**
3. **Modlite sa za potreby jednotlivých členov vašej skupinky. Potom sa modlite za svojich priateľov alebo rodinných príslušníkov. Môžete sa modliť aj za to, aby Boh priviedol do vašej skupinky ďalších ľudí.**

Spoločné stretnutie ako zvyčajne ukončíte inšpirovanou modlitbou Otče náš (pozri kap. 10).

SLOVÁ NA ZAPAMÄTANIE

- **Tento týždeň si zapíšte verš Ján 16,13.**
- **Naučte sa ho naspamäť a povedzte o ňom niekomu hneď, ako budete mať na to príležitosť.**

.....

KAPITOLA 5

VEDIEŤ O JEHO PRÍCHODE

Kým pre niektorých kresťanov sú emócie dôležité, iní sa emóciám úplne vyhýbajú. Pre niektorých sú nadšenie a veselosť cieľom a vrcholom kresťanstva, pre iných sú radostné pocity rovnako časté ako tulene vo Váhu.

„Som presvedčený, že kresťanstvo, dokonca ani naplnenie kresťanov Svätým Duchom, nemá byť založené na emóciách,“ povedal mi jeden veriaci s pomerne negatívnym tónom hlasu. Súhlasím s ním, ak slovo „založené“ znamená, že emócie sú nadradené nad pravdu a vieru. Nepochybne však pravda a viera prinášajú ovocie, ktoré sa prejavuje pozitívnymi emóciami. Tie naplňajú srdce a niekedy v živote Duchom naplneného kresťana doslova explodujú. *„Veď Božie kráľovstvo nie je jedenie a pitie, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom.“* (Rim 14,17)

Keď život kresťana ovláda strach, pochybnosti, znechutenie alebo kríza, práve vtedy je dôležité sústrediť sa v modlitbe na pravdu a vieru. Nepochybne aj vtedy, keď je život kresťana naplnený negativizmom, kritickým duchom a neriešeným hnevom, je nevyhnutné konfrontovať sa s pravdou a vierou.

POCITY, VIERA A NAPLNIENIE

Je dôležité všimnúť si, že v súvislosti s pochopením krstu a naplnenia Svätým Duchom existuje jasný vzťah medzi pocitmi a vierou. Tak ako láska je viac než poznanie funkcie

hormónov, tak aj pri naplnení života Svätým Duchom ide o oveľa viac než len o pochopenie biblického textu. Ale je to „text“, čo upriamuje moju myseľ na skutočnosť, že Svätý Duch chce ovplyvňovať môj život a moje srdce.

Hoci apoštol Pavol potvrdil, že Efezania boli *zapečatení Duchom* (Ef 1,13; 4,30), vyzýva ich, aby boli aj *naplnení Duchom*. (Ef 5,18) Ježiš dýchol na učeníkov a dal im Svätého Ducha (Ján 20,22), ale neskôr im povedal, že budú *pokrstení Svätým Duchom*. (Sk 1,5) Tento krst sa udial, keď boli o štyridsať dní neskôr naplnení Duchom. (Sk 2,4) O *krste (alebo tiež o naplnení) Svätým Duchom* sa hovorí aj ako o *vyliatí Svätého Ducha*. (Sk 2,33) Na inom mieste sa hovorí o *zostúpení Svätého Ducha*. (Sk 19,6) Najčastejší výraz je jednoducho „naplnenie Duchom“. V Novej zmluve sa toto spojenie pravidelne používa na označenie prítomnosti Svätého Ducha v živote človeka.

Množstvo darov, ktoré má pripravené Boh pre svoj ľud, presahuje všetko, čo si vieme predstaviť. Božia štedrosť sa vymyká nášmu pochopeniu aj napriek tomu, že po obrátení vieme mnohé veci vnímať vierou. Skúsenosť Johna Wesleyho mi pomohla pochopiť niektoré súvislosti, ktoré som prežil na svojej ceste duchovného rastu. John Wesley bol duchovným anglikánskej cirkvi. Spolu so svojím bratom Charlesom založili v roku 1729 na Oxforde takzvaný Svätý klub (*Holy Club*). Venovali sa štúdiu Novej zmluvy a diel klasických filozofov v gréčtine. Ich cieľom bolo (ako Wesley povedal svojmu otcovi) upevniť si osobnú svätosť. Keďže Wesley a jeho malá skupinka sa pri snahe dosiahnuť svätosť riadili prísnymi pravidlami, začali ich posmešne volať „metodisti“. Neskôr sa však pomenovanie *metodisti* stalo uznávaným názvom denominácie, ktorú Wesley založil.

Členovia „Svätého klubu“ čelili jednému veľkému problému. Wesley a jeho priatelia nechápali, čo je to obrátenie. Keď sa Wesley vrátil z krátkej a neúspešnej cesty, na ktorej chcel misijne zasiahnuť amerických Indiánov, zapísal si do svojho denníka: *„Odišiel som do Ameriky obrátiť na vieru Indiánov. Kto však obráti mňa?“* Keď bol naspäť v Anglicku, 24. mája 1738 konečne „prelomil bariéru viery“. Tu je najznámejší záznam z Wesleyho denníka: *„Večer som išiel veľmi neochotne do spoločenstva na Aldersgate Street, kde ktosi čítal Lutherov predhovor k Epištole Rimanom. Asi o trištvrte na deväť, keď opisoval zmenu, ktorú Boh koná v srdci človeka prostredníctvom viery v Krista, pocítil som v srdci zvláštne teplo. Pocítil som, že v otázke môjho spasenia dôverujem Kristovi a nikomu inému, len Kristovi; dostal som uistenie, že On vzal na seba moje hriechy, áno, aj moje, a zachránil ma od zákona hriechu a smrti.“*

Počas jedného stretnutia v zbore som rozprával o skúsenosti Jána Wesleyho. Chvíľu sme diskutovali o tom, aký význam má ono „zvláštne teplo v srdci“. Po ceste domov sa jedného z účastníkov spýtala jeho dcérka, čo to znamená mať v srdci zvláštne teplo. Otecko sa jej snažil vysvetliť, aká radosť a aký pokoj prichádzajú do života človeka, ktorý osobne a úprimne prijme Ježiša a jeho odpustenie. Asi polhodinku po tom, ako sa vrátili domov, vyšlo dievčatko zo svojej izby a radostne vysvetľovalo svojmu ockovi: *„Keď som sa dnes večer modlila, poprosila som Ježiša, aby prišiel do môjho srdiečka. A ocko, keď som skončila, pocítila som v srdiečku také zvláštne teplo.“*

Zvláštne teplo v srdci je konkrétny, nádherný pocit. Napriek tomu dva dni po skúsenosti v kaplnke na Aldersgate Street si Wesley do svojho denníka zapísal, že *„stále pociťoval tieseň vinou najrôznejších pokušení“*. Naplnenie Svätým Duchom

mocne prežil o sedem mesiacov neskôr, keď sa zúčastnil na celonočnom modlitebnom stretnutí v kaplnke Jednoty bratskej (Moravská cirkev) na Fetter Lane v Londýne. Autor životopisu Georga Whitefielda hovorí o skúsenosti, ktorá sa týka Johna Wesleyho a odohrala sa 1. januára 1739: *„Tieto hody lásky na Fetter Lane boli pamätné. Okrem asi šesťdesiatich prítomných členov zboru prišlo najmenej sedem metodistov z Oxfordu, medzi nimi John a Charles Wesleyovci, George Whitefield, Westley Hall, Benjamin Bingham, Charles Kinchin a Richard Hopkins. Všetci boli ordinovanými duchovnými anglikánskej cirkvi.“* Wesley píše: *„Asi o tretej nadržanom, počas našich naliehavých modlitieb, zostúpila na nás nepredstaviteľná Božia moc. Bolo to také ohromujúce, že mnohí plakali od nevyssloviteľnej radosti a veľa z nás padlo na zem. Hneď ako sme sa trochu spamätali z úžasu a hrôzy z prítomnosti Jeho majestátu, ako jeden muž sme zvolali: Chválimo Ťa, ó Bože. Vyznávame, že Ty si Pán.“*

V knižnici na Andrews University som prešiel viac ako 350 kníh o Svätom Duchu. O tejto téme písali autori z mnohých denominácií, hoci téma Svätého Ducha sa často dostala do úzadia, prekrytá rôznymi teologickými debatami a špecifickou agendou jednotlivých cirkví. Jednu z prvých adventistických kníh o Svätom Duchu, ktorú sa mi podarilo nájsť, napísal J. H. Waggoner a vyšla v starom vydavateľstve v Battle Creek v roku 1877. Páči sa mi Waggonerov dôraz na rozdiel medzi krstom vodou a krstom Svätým Duchom. *„Vo všetkých prípadoch, keď sa krst vodou pokladá za dôkaz daru Ducha, kajúci hriešnik sa cíti bezpečne, hoci je to iba telesné bezpečie. Takýto človek sa úplne spolieha na svoj krst ako na dôkaz Božej priazne. Krst, a nie Duch, ktorý prebýva v srdci, sa stáva jeho dôkazom či svedkom... Dar Ducha, či sa už odohral pred krstom vodou, alebo po ňom, nebol považovaný za samozrejmu a nevyhnutnú súčasť krstu ponorením, ale za záležitosť*

osobnej vedomej skúsenosti.“¹⁷ Všimnite si Waggonerov dôraz na to, že krst Svätým Duchom zahŕňa „osobnú vedomú skúsenosť“.

Keď prežívame vedomú skúsenosť, vieme, čo sa odohráva. Realita a pocity sa prelínajú. Pred časom sa stalo, že ženích počas svadobného obradu odpadol. Hoci jeho priatelia celú scénu nahrávali kamerou, ženích vôbec nevedel, čo sa okolo neho deje. Ale nevesta, ktorá sa ženícha snažila zadržať, keď sa zosúval k zemi, prežívala túto situáciu pri úplnom vedomí. Viete si predstaviť, že sa cítila skôr trápne než radostne.

Čo predchádza vedomému naplneniu Svätým Duchom a aké sú jeho sprievodné znaky?

SMÄD

Zdá sa, že pred prijatím Svätého Ducha vzniká v srdci človeka akýsi vnútorný smäd, túžba. Je to túžba viac sa podobať Ježišovi a slúžiť mu. Je to túžba viac poznať Boha a úplne sa mu podriadiť. Všimnite si, ako to vykresľujú žalmisti: „*Ako laň dychtí po bystrinách, tak moja duša dychtí po tebe, Bože. Moja duša má smäd po Bohu, po živom Bohu. Kedy pôjdem a uzriem Božiu tvár?*“ (Ž 42, 2.3) „*Bože, ty si môj Boh! Hľadám ťa za úsvitu, moja duša prahne po tebe. Po tebe túži moje telo ako suchá a pustá zem bez vody. Tak ťa chcem uzrieť vo svätyni, aby som videl tvoju moc a slávu.*“ (Ž 63, 2.3) „*K tebe vystieram svoje ruky; moja duša túži po tebe ako zem po vode.*“ (Ž 143, 6)

Ak sú naše modlitby povrchné a skončia sa skôr, než sa začali, niet sa čo diviť, že nášmu kresťanskému životu chýba

¹⁷ J. H. Waggoner, *The Spirit of God* (Battle Creek, Mich.: SDA Pub. Assn., 1877), str. 35, 36.

potrebná sila. Biblia ukazuje, že vzťah s Bohom si vyžaduje každodenné hlboko úprimné stretnutie. Ak má niekto dôverný vzťah s Bohom, môže to vyjadriť nasledovne: „Videla som, akým spôsobom je možné túto milosť získať. Chod' do svojej komôrky a tam v samote volaj k Bohu: Stvor mi čisté srdce, ó Bože, a obnov vo mne priameho ducha! Buď pri tom úprimný, ide o vážnu vec. Vrucna modlitba má veľkú moc. Bojuj na modlitbe ako Jákob. Ber to smrteľne vážne. Keď sa Ježiš modlil v Getsemanskej záhrade, doslova potil krv. Aj teba to bude stáť veľa síl.

Neopúšťaj svoju komôrku, kým nepocítiš, že si od Boha dostal silu... Prichádzaj s celým srdcom. Keď pocítiš, že bez Božej pomoci hynieš, keď budeš po ňom túžiť ako jeleň po čistej vode, potom ťa Hospodin posilní. Pokoj, ktorý nadobudneš, bude viac, než dokážeš pochopiť. Ak očakávaš spasenie, potrebuješ sa modliť. Urob si na modlitbu dost' času. Nepristupuj k modlitbe uponáhľane alebo ľahostajne. Úpenlivo Boha pros, aby v tebe urobil dôkladnú zmenu. Nech v tebe môže prebývať ovocie jeho Ducha. Nech môže byť svetlom sveta... Videla som, že každý kresťan má možnosť tešiť sa z hlbokého pôsobenia Božieho Ducha.“¹⁸

Naše mysle zatemňuje množstvo negatívnych vplyvov, ktoré nás obklopujú – televízia, rozhlas, internet, správy, noviny, časopisy a billboardy. Zdá sa takmer nemožné, aby si kresťan našiel každý deň čas a miesto, kde by jeho srdce vyjadrilo svoju hlbokú túžbu po Bohu a jeho moci.

„Robme všetko preto, aby mohol byť na nás vyliaty Svätý Duch. Ako učeníci po Kristovom nanebovstúpení, možno aj my budeme potrebovať niekoľko dní úprimného hľadania Boha a vyznávania a zanechania našich hriechov.“¹⁹

¹⁸ 1T 158.159

¹⁹ Ellen G. White, *My Life Today* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1952), str. 58.

Keď mala Ellen Harmonová (neskôr Ellen Whiteová) pätnásť rokov, bola členkou cirkvi metodistov. Práve počas tohto obdobia svojej kresťanskej skúsenosti sa jej zmocnili pocity hlbokého zármutku a túžila po väčšom pochopení Božej lásky. So svojimi pochybnosťami sa obrátila na Leviho Stockmana, tridsaťročného metodistického kazateľa, ktorý bol známy svojim skutočným odovzdaním sa Kristovi. Ellen vo svojej knihe napísala: *„Utrpenie mysle, ktoré som prežívala, bolo spoľahlivým znamením, že Pánov Duch vo mne koná.“* Neskôr jej Levi povedal: *„Choď Ellen. Si voľná. Dôveruj Ježišovi, lebo on neodníme svoju lásku od nikoho, kto ho hľadá celým srdcom.“* V ten večer Ellen prežila istotu, že jej život naplnil Svätý Duch. *„Keď som sa modlila, spadlo zo mňa bremeno utrpenia, ktoré taký dlhý čas ťažilo moju dušu. Ako občerstvujúca rosa na mňa zostúpilo Pánovo požehnanie. Z hĺbky srdca som chválila Boha. Akoby okolo mňa nebolo nič iné, len Jeho sláva. Úplne som prestala vnímať, čo sa okolo mňa odohráva. Boží Duch na mne spočíval takou mocou, že som v ten večer nevládala ísť domov.“²⁰*

Svätý Duch spôsobuje v srdci a mysli kresťana hlad a smäd po Bohu a jeho dokonalej spravodlivosti. Táto túžba sa prehlbuje a život človeka naplneného Svätým Duchom sa mení na každodenný dôverný vzťah s Bohom. Tomuto princípu mnoho veriacich nerozumie, a preto uviaznu v plytkom vzťahu k Bohu. Takýto vzťah sa stáva nudným a jednotvárnym. Aj malý dúšok „živej vody“ Svätého Ducha vytvorí smäd, ktorý bude človeka viesť ku každodennému hľadaniu nasýtenia čoraz väčšej túžby po Bohu.

²⁰ Ellen G. White, *Life Sketches* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1915), str. 36-38.

Pred niekoľkými rokmi ma postihol obličkový záchvat. Obličkový kameň sa vydal na cestu mojimi močovými cestami. „Kameň“ znie dosť nadnesene, v skutočnosti išlo o malé kryštálické zrnko. Keď zo mňa napokon vyšlo a bolesť odznela, urológ sa snažil zistiť príčinu tvorby týchto kryštálikov v mojich obličkách. Aby som už nabudúce nemusel šaliť od bolesti, lekár mi urobil niekoľko testov. Všetky výsledky však boli v norme. Sústredil sa preto na moje stravovacie návyky. Jediné, čo objavil, bol môj absolútne nevyhovujúci pitný režim. „Pijem veľmi málo vody,“ vysvetľoval som, „lebo takmer vôbec nepocítujem smäd.“ Môžete si predstaviť, čo sa stalo. Nasledujúce dni som doslova plával vo vode. Celá rodina ma povzbudzovala, aby som pil, pil a pil. Po niekoľkých týždňoch sa stalo čosi nezvyčajné. Začal som pociťovať smäd. Vždy, keď sa teraz napijem, sa mi zdá, ako by som dostal chuť na ďalší dúšok dobrej vody. Žalmista pociťoval takýto smäd po Živej Vode. Podobne aj Ježiš. Po nociach strávených v modlitbách prichádzal k učeníkom naplnený Božím Duchom. Pätnásť rokov som slúžil ako kazateľ bez toho, aby som pociťoval duchovný smäd. Teraz však každý deň prichádzam túžobne k Bohu, aby ma naplnil Svätým Duchom. O tomto smäde po Bohu a jeho spravodlivosti hovorí Božie Slovo. Je to rovnako reálny smäd, aký som pociťoval, keď som ako tínedžer počas horúcich dní pomáhal vykladať na vlečku balíky sena.

Ellen G. Whiteová ku koncu svojho bohatého života napísala: *„Mali by sme sa so všetkým zveriť Božej milosti a prosiť o Ducha Svätého. Boh je verný v každom svojom sľube. Modlíme sa teda s Písmom v ruke: Pane, vykonal som, čo si mi kázal vykonať, a teraz sa odvolávam na tvoj sľub: Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a otvorí sa*

vám. (Mat 7,7) *Modliť sa máme nielen v mene Ježiša Krista, ale aj pod vplyvom Ducha Svätého. Tak totiž máme chápať slová, že Duch sa za nás prihovára nevysloviteľnými vzdychaniami. (Rim 8,26) Boh rád vypočuje také modlitby. Keď sa vrúcne a vytrvalo modlíme v mene Ježiša Krista, Boh nám dáva záruku, že môže urobiť omnoho viac, ako my prosíme alebo rozumieme. (Ef 3,20)*²¹

K Bohu úpenlivo voláme nie preto, že by Boh nechcel odpovedať na naše modlitby, ale pre hlbokú túžbu po naplnení Svätým Duchom, ktorá vyviera z našich srdc. Pamätajte si, prosím, že táto hlboká túžba po Bohu je znamením, že Svätý Duch už v našich srdciach pôsobí a že Boh je pripravený odpovedať na naše modlitby.

Čo predchádzalo turícnemu vyliatiu Svätého Ducha v Jeruzaleme? Ježišovi učeníci sa „jednomyseľne a vytrvalo modlili“. (Sk 1,14) Čo sa stalo, kým bolo mnoho nových veriacich naplnených Svätým Duchom? Všetci „boli zasiahnutí v srdci“ a volali „Čo máme robiť?“ (Sk 2,37) Čo bolo predtým, než sa zatriasol dom, v ktorom boli zhromaždení Peter, Ján a ostatní veriaci? „Jednomyseľne pozdvihli svoj hlas k Bohu“ a prosili o odvahu a zmocnenie na službu. (Sk 4,24–31) Skôr než Ježiš učeníkom vysvetlil, v čom spočíva *prosenie, hľadanie a klopanie*, skôr než im povedal, ako sa modliť o Svätého Ducha, vyrozprával im príbeh o mužovi, ktorý uprostred noci vytrvalo a naliehavo zháňal chlieb. (Luk 11,5–13)

PREMIEŇAJÚCA SKÚSEŇ

Na mieste je teraz otázka, ako človek, ktorý pociťuje hlbokú túžbu po Bohu, dospeje k zmene a uvedomí si, že je

²¹ COL 147.148

naplnený Svätým Duchom. Jediná možná odpoveď je „vierou“. Neudeje sa to tak, že by sa jeho mysle a srdca zmocnili nejaké vzrušujúce pocity. Uprostred hlbokej túžby po Bohu dá človeku Svätý Duch poznať, že kresťan môže urobiť krok viery. Tento krok urobíme vtedy, keď môžeme bez akýchkoľvek predchádzajúcich dôkazov povedať: „Ďakujem ti, Pane, že si ma práve teraz naplnil svojím Svätým Duchom.“ Ja som sa napríklad odvolal na toto Ježišovo zaslúbenie: „*Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!*“ (Luk 11,13) Vo viere, že Boh moju modlitbu počul a odpovedal na ňu, mohol som mu za jeho dar ďakovať. Pavol to zdôrazňuje v Liste Galaťanom, keď hovorí, že sme „*skrze vieru dostali prisľúbenie Ducha*“. (Gal 3,14) Už vo verši 2 si kladie rečnícku otázku, či jeho poslucháči „*prijali Ducha zo skutkov podľa zákona*“, alebo tým, že „*počúvali posolstvo viery*“. Prorok Izaiáš povedal: „*Až bude na nás vyliaty Duch z výsosti, z púšte sa stane ovocný sad a ten sad budú pokladať za les... Pokoj bude dielom spravodlivosti a jej výsledkom bude pohoda i bezpečnosť naveky.*“ (Iz 32,15–17)

Každodenný túžobný smäd po Svätom Duchu nie je len vedomou skúsenosťou (ako to vyjadril Waggoner), ale je aj výsledkom kroku viery. Rovnako je vedomou skúsenosťou aj naplnenie Svätým Duchom. V našom vnútri sa rozlieva láska (Rim 5,5), radosť nahrádza ducha zármutku (Iz 61,3), myseľ sa naplňuje nádejou (Rim 15,13) a srdce sa naplňuje piesňami (Ef 5,18–20).

V niektoré dni môže človek prežívať nadšenie a radosť. Inokedy, keď ochorie, pokazí sa mu auto alebo má problémy v škole či v práci, môžu byť tieto pocity utlmené. Napriek tomu bude prežívať pevnú vieru, že Boh naplnil svoje za-

slúbenie, že jeho slovo je pravdivé a že je dieťaťom Kráľa nebies. Neskôr si ukážeme, že túto istotu môžeme nazvať vnútorným svedectvom Ducha.

Započúvajte sa so mnou do slov mladého kazateľa, ktorý vysvetľoval svoju skúsenosť so Svätým Duchom. Na stretnutí *Spoločenstva Svätého Ducha* Ralph povedal: „Nikdy som sa nenaučil skutočne modliť. Moje modlitby boli rovnako vzácné ako oázy na púšti. Keď som sa vracal z nášho stretnutia domov, bol som zmätený, prežíval som hnev nad svojím zmätkom a súčasne som sa cítil vinný, že moje srdce je naplnené hnevom. Dobrý kazateľ by mal neustále chváliť Boha a modliť sa. Bolo to, akoby vo mne zúrila vojna. Volal som k Bohu, aby priniesol vyjasnenie a pomohol mi z toho zmätku von. Keď som napokon prišiel domov, akoby jednotlivé kúsky začali do seba zapadať. V tú noc som na kolenách spolu so žalmistom vyznával: ‚Veď nemáš záľubu v obeti a keby som priniesol spaľovanú obeť, nepáčila by sa ti.‘ (Ž 51,18)“

Pozrite sa, ako Ralph opisuje, čo sa udialo, keď prestal Bohu hovoriť možno a jednoducho otvoril svoje srdce a povedal Bohu *áno*. „Ľudia hovorili o pokoji. Ja som tiež žobronil o pokoj, ale mal som pocit, že pokoj je určený len pre tých, ktorým v krvi koluje viac svätosti. Je ťažké priznať si, že naša svätosť je daná Ježišovou krvou. Aj pravidelný čas na osobnú zbožnosť bol pre mňa nedosiahnuteľným cieľom. Ospravedlňoval som si to časom, ktorý som trávil pri príprave kázaní. Vrazil som si, že to je moja cesta poznávania Boha. Nebola. Bol som vysmädnutý. Odvolával som sa na Ježišove slová: ‚Blahoslavení hladní a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.‘ (Mat 5,6) Bol som hladný, ale chcel som sa úplne vyhladovať, aby ma potom Boh mohol úplne naplniť. Volal som k Bohu, aby mi dal každodenný hlad a smäd. Po všetkých tých zlyhaniach, keď som sa pokúšal čítať Bibliu podľa ročného plánu a skončil som stratený niekde v knihe Levitikus alebo Numeri, bola moja dôvera v zmenu na bode mrazu. Boh však na moju modlitbu odpove-

dal. Stále nevychádzam z úžasu. Prežívam hlad a smäd, ale aj každodenné naplnenie. Biblia už pre mňa nie je databázou, z ktorej vyberám vhodné texty ku kázaniu. Božie Slovo sa mi stalo spoločníkom, radcom, učiteľom, ale aj lekárničkou prinášajúcou uzdravenie mojich trápení.“

S hlbokým pohnutím v hlase Ralph rozprával, ako otvoril svoje srdce pred svojou zborovou rodinou. Bolo to jeho najťažšie kázanie v živote. Nazval to emocionálnym Everestom. Ale keď skončil, ľudia ho objímali a zverovali sa mu, ako si počas jeho kázania bolestne uvedomovali, že Ralphova skúsenosť je ich vlastnou skúsenosťou. „Rozpovedal si môj život. Prosím, modli sa za mňa,“ hovorili mu ľudia. Keď Ralph hovoril o svojom zbore, pripustil: „Som svedkom Božieho zázraku. Je to ako domino efekt. Boh si použil slabého a zraniteľného človeka, uzdravil ho, a teraz prostredníctvom neho pomáha ďalším. Jeho duch zmäkčuje kamenné srdcia. Ľudia si zhodili masky a pokoj, ktorý presahuje ľudské chápanie, je dôkazom obnovy.“ So slzami radosti v očiach vyznával: „Bohu patrí vďaka za to, že nás prostredníctvom Ježiša Krista, nášho Pána, vyslobodil z väzenia, ktorým pre nás bolo prázdne kresťanstvo.“ Takto sú realita, viera a pocity v nádhernej rovnováhe.

ŠTÚDIUM PRE MALÉ SKUPINKY

VEDOMIE JEHO PRÍCHODU

Každý sme iný – jednota napriek odlišnosti

Keď skupinka funguje už niekoľko týždňov, niekedy sa dostane z „medových týždňov“ do „rozčarovania“. Pre skupinku je to veľmi dôležité obdobie, aby mohla neskôr pokračovať, byť útočiskom pre každého zúčastneného a zároveň byť požehnaním pre okolie. Tu sú dnešné „spoznávacie“ otázky:

- 1. Cítili ste niekedy neuhasiteľný smäd po niečom, čoho sa vám nedostávalo? Čo to bolo? Voda, porozumenie, láska, pokoj? Ako sa vám podarilo tento smäd uhasiť?**

UVAŽOVANIE NAD SLOVOM

Študijný text: Lukáš 11,1-13

- Aké pocity asi prežíval človek z nášho príbehu, keď napokon dostal, čo potreboval? (Luk 11,8)**

„No, už bolo načase!“

„Prečo mu to toľko trvalo?“

Hlboká vďačnosť

Oslava Boha

Úľava

Radosť

Iné

- **Čo vám pri čítaní tejto kapitoly pomohlo uvedomiť si, že Boh má pre nás pripravené celé „bochníky“ Svätého Ducha, hoci my experimentujeme s niekoľkými omrvinkami?**

.....

- **Ak máme byť naplnení Svätým Duchom, musíme najprv cítiť hlbokú túžbu po Bohu. Prečo si myslíte, že Písmo ilustruje túto túžbu ako smäd po vode? (Ž 42,2.3)**

.....

- **U Lukáša v 11. kapitole Ježiš spája modlitbu s vytrvalosťou, ktorá sa napokon dočkala dostatku chleba. Aký typ modlitby je tu znázornený? (úprimná modlitba, naliehavá modlitba, všedná modlitba...) Vysvetlite svoj názor.**

.....

- **Na rozdiel od individuálnej modlitby človeka, ktorý potreboval chlieb, kniha Skutky ukazuje moc modlitby v skupine. (Sk 1,14; 4,24-31) Ako vás ovplyvňuje naliehavosť a úprimnosť modlitieb ostatných členov vašej skupinky?**

.....

- **Prechod od prosby k prijatiu je založený na viere, nie na pocitoch. (Gal 3,14) Vymenujte, ako nás Ježiš v našom príbehu (Luk 11,9-13) inšpiruje, aby sme urobili krok viery.**

.....

- **Vlastnými slovami vyjadrite, čo je to viera:**

.....

- **Aké pocity môžem teraz prežívať, ak som úprimne „prosil, hľadal a klopal“, aby som mohol prijať Svätého Ducha a Bohu dôverujem, že na moju modlitbu odpovedal?**

Láska.....

Nádej

Oslava

Piesne v srdci

Pokoj

Radosť

Tichosť

Istota

Dôvera

Iné

- **Kedy by sme mali potlačiť radostné pocity a kedy by sme ich mali vyjadriť?**

.....

- **Prečo je úľavou vedieť, že naša spása a naplnenie Svätým Duchom nie sú založené na pocitoch, ale na viere, ktorá prichádza prostredníctvom Krista?**

.....

ROZHOVOR S BOHOM

Do dnešnej modlitby sa pokúste zahrnúť nasledujúce body:

- 1. Vo viere Bohu ďakujte za vypočutie vašich konkrétnych modlitieb. Môžete ďakovať aj za vypočutie takých modlitieb, ktorých viditeľné naplnenie ešte nemôžete pozorovať.**
- 2. Proste Boha o hlbokú túžbu po Svätom Duchu a Božej spravodlivosti. Modlite sa, aby každý člen vašej skupinky pociťoval skutočný smäd po Bohu.**
- 3. Modlite sa za konkrétne potreby jednotlivých členov skupinky a za ich rodiny.**

Spoločné stretnutie ukončíte inšpirovanou modlitbou Otče náš (pozri kap. 10).

SLOVÁ NA ZAPAMÄTANIE

- **Tento týždeň si zapíšete verš Luk 11,13.**
- **Naučte sa ho naspamäť a povedzte o ňom niekomu hneď, ako budete mať na to príležitosť.**

.....

KAPITOLA 6

„**PODRIADIŤ SA**“ ZNAMENÁ ZVÍTAZIŤ

„Už som sa modlil o Svätého Ducha veľakrát, ale zdá sa, že to neprináša žiadne výsledky.“ „V zbore vždy prosím Boha, aby zoslal svojho Ducha, ale zdá sa mi, že sa nič nedeje.“ „Niektorí ľudia prekypujú Duchom, ktorý ich v živote neuveriteľne vedie, ale zdá sa, že môj život je akoby nalínajkovaný a až hrozivo rutinný.“

Takéto sťažnosti som počul mnohokrát. Možno ste aj vy počuli niečo podobné – a možno dokonca z vašich vlastných úst. „Čítaš moje myšlienky,“ povie. „Žiadny nový duch, len stále tá istá monotónna všednosť.“

Každý z uvedených výrokov obsahuje dve slová, ktoré poukazujú na podstatu problému. Jedno je „ale“ a to druhé „zdá sa“. Tieto slová vypovedajú o osobnej skúsenosti ľudí. Pozorujú seba, porovnávajú sa s ostatnými a akosi nevedia nájsť súlad medzi tým, čo vidia a čo cítia.

Ak je to aj vašou skúsenosťou, potom ste možno hľadali dôkazy pôsobenia Svätého Ducha nesprávnym spôsobom. V tejto knihe na viacerých miestach ukazujeme, ako sa to prejavuje, keď je človek naozaj naplnený Svätým Duchom. Teraz sa však sústreďme na možné *prekážky*, ktoré bránia Svätému Duchu, aby mohol v našom živote naplno pôsobiť. Zapamätajte si to najdôležitejšie: Prostredníctvom moci Svätého Ducha je možné odstrániť prekážky práve teraz. Výsledok bude úžasný.

Všimnite si, čo je o Ježišovi napísané v Liste Židom: „*Miloval si spravodlivosť a nenávidel nepravosť, preto ťa Boh, tvoj*

Boh, pomazal olejom plesania nad tvojich druhov.“ (1,9) William W. Prescott, vynikajúci znalec Písma, ktorý bol v istom období prezidentom troch vysokých škôl súčasne, sa tomuto biblickému textu venoval veľmi intenzívne. Kázal naň aj počas série prednášok o Svätom Duchu. Ukazoval, že slovo „druhovia“ je použité aj v texte Luk 5,7, kde je preložené ako „spoločníci“ (SEkP, RKC).²² Prečo bol Ježiš pomazaný olejom plesania viac než jeho spoločníci? To je v podstate tá istá otázka, ktorú si kladieme, keď sa porovnáme s ostatnými kresťanmi. Prečo sa nám zdá, že tí druhí majú živšiu kresťanskú skúsenosť než my?

Novozmluvné slovo „plesanie“ použité v Žid 1,9 je veľmi zaujímavé. Znamená *nesmiernu radosť* alebo aj *skákať od radosti*. Už pred svojím narodením priniesol Ježiš radosť iným neuveriteľným spôsobom. Čítajte text Luk 1,34-44. Keď bola Ježišova matka Mária tehotná, navštívila svoju príbuznú Alžbetu, ktorá tiež očakávala narodenie syna - neskôr známeho ako Ján Krstiteľ. „Keď Alžbeta počula Máriin pozdrav, pohlo sa dieťa v jej lone.“ (Luk 1,41; pozri aj RKC: „dieťa v jej lone sa zachvelo“; Roh: „poskočilo nemluvňa v jej živote“)

Keď bol Ježiš formálne pomazaný pre svoju verejnú službu, olej plesania sa zjavil ako nikdy predtým. Apoštol Peter ľuďom hovoril, „ako Boh Duchom Svätým a mocou pomazal Ježiša Nazaretského, ktorý chodil, dobre činil a uzdravoval všetkých diablom posadnutých, pretože Boh bol s Ním.“ (Sk 10,38) Ježiš prišiel, aby konal dobro a uzdravoval. Pre mnohých bola výsledkom jeho konania neuveriteľná radosť. Ježišova služba prináša

²² W. W. Prescott, *The Promise of the Holy Spirit* (Payson, Ariz.: L.O.A. Books, 1989), str. 9f.

do života nádej a potešenie. A to často práve uprostred rôznych tlakov, problémov, bolestí a utrpenia, ktorým sme vystavení.

Na jednej veľkej konferencii som sa stretol s mladým kazateľom, ktorého som už dlho nevidel. Nadšene ma privítal. „Pamätáš si ma?“ opýtal sa ma Tim. „Pamätáš si na moje zúfalé bolesti chrbta? Keď sme sa naposledy stretli, prežíval som doslova muky.“ Áno, Tima som si pamätal. Spoznali sme sa počas stretnutí kazateľov v rámci *Spoločenstva Svätého Ducha*. Rozprával nám vtedy o svojom rozčarovaní z kazateľskej služby a o dlhotrvajúcich problémoch s chrbticou. Tim vtedy požiadal o modlitby a pomazanie. Neskôr povedal, že bolesti chrbtice sa trochu zmiernili. Teraz, o šesť mesiacov neskôr, vyzeral veľmi spokojne a prekypoval radosťou. „Röntgen ukázal, že moja chrbtica bola zázračne uzdravená!“

Na tejto konferencii ma kazateľ Adrian Peterson zoznámil so staršou paňou, ktorá síce pôsobila veľmi krehko, ale zato žiarila radosťou. „Toto je jedna z našich zázračných paní,“ vysvetľoval mi kazateľ. Jedného zimného dňa mala Cornelia Lay silný pocit, že má zatelefonovať do kresťanského kníhkupectva a objednať si tam knihu. Nevedela síce, prečo by si ju mala objednať, ale verila, že Boh ju inšpiroval urobiť tento krok. Zároveň kníhkupectvo požiadala, aby jej knihu poslali konkrétnou doručovacou spoločnosťou, ktorá knihu donesie až k nej domov a nebude teda musieť ísť na poštu. Cornelia bývala v malom osamotenom dome na vidieku. Keď o niekoľko dní presne o 10:30 dopoludnia vyšla zo svojho domu, aby odhrnula sneh, nešťastne sa pošmykla a spadla. Pritom si o niečo tvrdé, skryté pod

prašným snehom, poranila rameno tak bolestne, že sa nevládala postaviť a nemala ani silu odplaziť sa naspäť do domu. Uzímená a uplakaná ležala v snehu. Ako sa začalo zmrákať, skrehnutá Cornelia ležiaca v mraze začala myslieť na najhoršie a súčasne Boha prosila o pomoc. Vtedy sa stal zázrak. Auto z doručovacej služby zastavilo pred jej domom. Keď doručovateľ kráčal s objednanou knihou smerom k jej domu, objavil zranenú Corneliu. Zachránil jej život. Dnes je Cornelia naplnená *duchom plesania* a s radosťou rozpráva svoj príbeh.

Ježiš počas svojej pozemskej služby zachránil mnoho ľudí – telesne aj duchovne. Očividne sa na neho vzťahovali slová, ktoré povedal sám o sebe: „Boh dáva Ducha bez miery.“ (Ján 3,34; SEvP: „Boh Mu totiž dáva Ducha v plnosti“) Olej plesania naplňal Ježišov život napriek tomu, že bol „mužom bolesti, ktorý poznal utrpenie“. (Iz 53,3)

Tajomstvo Ježišovej veľkosti nachádzame práve v texte Žid 1,9: „Miloval si spravodlivosť a nenávidel nepravosť.“ Môže to znieť pekne a milo, ale vy aj ja dobre vieme, že milovať spravodlivosť a nenávidieť hriech je pre neobráteného človeka rovnako prirodzené ako pre žirafu lietať. Ježiš je úžasným príkladom toho, čo znamená podriadiť sa Bohu. Jeho služba sa začala aj skončila práve *podriadením*. „Ved' som nezostúpil z neba, aby som plnil svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal.“ (Ján 6,38) „Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. Ale nie ako ja chcem, ale ako ty.“ (Mat 26,39)

Keď sa človek úplne podriadi Bohu, neexistuje nič, čo by zabránilo, aby bol na veriaceho vyliaty Svätý Duch. Verím, že naplnenie človeka Svätým Duchom je v skutočnosti iný spôsob vyjadrenia toho, čo znamená byť úplne podriadený Bohu.

Trápíte sa tým, že vášmu životu chýba duchovná sila, po ktorej viac či menej úprimne túžite? Možno, že vám niektoré z prekážok úplného podriadenia stoja v ceste ako vojenské zátarasý na Blízkom východe. Na našej ceste z Jericha do Ammánu sme popri takýchto zátarasách prechádzali niekoľkokrát. Úzky pruh cesty pomedzi veľké betónové bloky pokrýval koberec s oceľovými hrotmi. Vojaci s automatickými puškami zastavovali a kontrolovali autá. Popri ceste boli rozostavené tanky. Nikto neoprávnený cez také zátarasý nemal šancu prejsť. V knihe *Túžba vekov* sa v kapitole *Nech sa vaše srdce nechveje* hovorí o Svätom Duchu hneď niekoľkokrát. Môžeme tam nájsť aj tieto slová: „Kristus prisľúbil cirkvi dar Ducha Svätého a tento prisľub patrí nám práve tak ako prvým učeníkom. Ako každý iný prisľub, aj tento je však podmienený. Mnohí vyznávajú sa odvolávajú na tento prisľub; hovoria o Kristovi a Svätom Duchu, ale márne. Nedajú sa viesť a ovládať Božou mocou. My nemôžeme použiť Svätého Ducha. Duch musí použiť nás. Svojím Duchom Boh pôsobí vo vás, že chcete i konáte, čo sa jemu páči (Fil 2,13). Mnohí to však neuznávajú. Chcú byť nezávislí. Preto neprijímajú nebeský dar.“²³

Uvažujme spoločne nad štyrmi hlavnými prekážkami, ktoré nám bránia úplne sa podriaďiť Bohu a nechať sa naplniť Svätým Duchom.

ZVEDENÝ ÚMYSELNÝM HRIECHOM

Myšlienku na úmyselný hriech väčšina z nás odmietne. „Nikdy by som úmyselne nezahrešil,“ povieme. „Môj hriech bol len nehodou, jednoducho som sa pošmykol. Určite som to neplánoval.“ Pozrime sa na slová Žalmy 66,18: „Keby

²³ DA 672

som bol mal v srdci zlý úmysel, Pán by ma nebol vypočul.“ Zlý úmysel znamená hriech schvaľovať, tajne sa z neho radowať, tajne ho vykonávať. Z televízie sa na nás valí takéto zmýšľanie – hriech ako niečo, čo chutí, prináša radosť a uspokojenie. Sprostredkovane túto skúsenosť prežívame vo svojich myšliach. Ježiš však hriech nenávidel. Jemu prinášalo radosť a uspokojenie niečo úplne iné. Aj z toho vidíme, prečo bol Ježiš pomazaný olejom plesania viac než jeho spoločníci.

Pravidelne preskúmať vlastné vnútro môže byť bolestivé, ale je to zároveň veľmi dôležité. Ako na to? Zober si napríklad Desatoro z 2 Moj, 20 a modli sa nad každým prikázáním jednotlivo. Pýtaj sa Boha, či je niečo, čo nesprávne chápeš, čo prehliadaš, čo nerešpektuješ alebo prestupuješ svojím konaním alebo vo svojej mysli. Možno sa ti takýto návrh nepáči, možno sa ti zdá zákonnicky a možno ťa desí. Je to však dobrý spôsob, ako Svätému Duchu umožniť, aby ťa usvedčil z hriechu. Urobí to láskavo a postupne, ale keď sa to stane, pros ho, aby ti dal úplné víťazstvo. Aj keď sa neskôr opäť objaví pokušenie na rovnaký hriech, budeš ho nenávidieť a vždy znovu sa od neho odvrátiš.

Abys sa vystavil pôsobeniu Svätého Ducha, môžeš si prečítať napríklad celú Novú zmluvu. (Ktosi vypočítal, že to priemernému čitateľovi trvá asi šestnásť hodín čistého času.) Rozplánuj si to na jeden alebo dva týždne. Pros Boha, aby ti pri takomto čítaní ukázal, kde sa potrebuješ zmeniť. Vždy, keď to robím, Boh mi ukáže nejaký nový hriech (zlyhanie, neduh), ktorý potom môžem v jeho sile prekonávať. Modli sa ako žalmista: „*Preskúmaj ma, silný Bože, a poznaj moje*

srdce! Skús ma a poznaj moje myšlienky a vid', či je vo mne nejaká zlá cesta, a ved' ma cestou večnosti!" (Ž 139,23.24 Roh)

Kedysi som si myslel, že Svätého Ducha môžu prijať len ľudia, ktorí sú dokonale poslušní. Veď aj Biblia hovorí: „Aj my sme svedkami týchto udalostí, aj Svätý Duch, ktorého dal Boh tým, čo ho poslúchajú.“ (Sk 5,32) Kazateľ Kevin Wilfley mi pomohol lepšie porozumieť tomuto textu: „Grécke slovo preložené ako *poslúchajú* je *peitharcheó* a znamená *podriadiť sa autorite*. Ide o výraz zložený z dvoch slov. Grécke *peithó* znamená *súhlasiť, veriť, dôverovať* a slovo *archó* znamená *vládnuť*. Textu zo Skutkov 5,32 sa dá teda rozumieť aj tak, že Svätého Ducha môžu prijať ľudia, ktorí Bohu veria, Boh je pre nich dôveryhodnou bytosťou a oni sa preto radi podriadili jeho autorite.“²⁴

Plnosť Svätého Ducha môžem každý deň prijímať nie vďaka svojej dokonalej poslušnosti, ale kvôli poslušnosti podriaďovať sa. Ak s tým mám problém, potom sa potrebujem modliť: „Pane, daj mi silu a ochotu podriaďovať sa ti.“

Ak sa takto modlíme a uvažujeme na Desatorom alebo nad Novou zmluvou (prípadne nad inými časťami Písma), Svätý Duch nás bude viesť do celej pravdy. (Ján 16,13) Zápas medzi dobrom a zlom, ktorý v nás prebieha, môže byť veľmi intenzívny. Ale Boh je všemocný. Dá nám silu zvíťaziť.

Mal som možnosť počuť, ako Ben Carson, známy neurochirurg, rozprával o svojom zápase s hriechom, keď mal 14 rokov a vyrastal v bostonskom gete. V záchvate zúrivosti nožom takmer zabil svojho kamaráta. Našťastie, čepeľ

²⁴ Kevin Wilfley, *Studies on the Holy Spirit* (Portland, Oreg.: Oregon Conference of SDAs., 1989), str. 2

jeho noža sa zlomila na priateľovej pracke od opasku. Ben sa vydesil a utekal domov. Zamkol sa v kúpeľni a hodiny s Bohom zápasil, aby mu pomohol s jeho výbušnou povahou. „Ak sa svojej prchkosti nezbavím, dopadne to so mnou zle,“ modlil sa Ben. „Keby Bob nemal na opasku tú veľkú sponu, bol by už možno mŕtvy... A ja by som bol na ceste do cely alebo do polepšovne...“ Ben hovoril, ako mizerne sa cítil. Pot mu stekal po čele a po chrbte. Nenávidel sa a zároveň vedel, že si so svojou prchkosťou a agresivitou neporadí. Vtedy sa odkiaľsi vynoril nápad modliť sa, a tak sa začal modliť ako nikdy predtým. Modlil sa a pred očami mal článok z časopisu *Psychology Today* (*Psychológia dnes*), v ktorom kedysi čítal, že psychológovia považujú za nemožné, aby sa zmenila tá časť charakteru človeka, ktorú ovláda hnev a prchkosť. Po tvári sa mu kotúľali slzy, keď sa modlil: „Pane, ty ma môžeš zmeniť bez ohľadu na to, čo hovoria odborníci. Ty ma môžeš navždy vyslobodiť z mojej ničujúcej povahy.“ Vo svojom trápení sa cítil pohltený temnotou. Ale keď otvoril Bibliu, akoby začalo svitať. V knihe Príslovia čítal: „*Lepší je ten, čo sa ovláda, než ten, čo dobyje mesto.*“ (16,32) Potom sa stalo niečo úžasné, čím vyvrcholil Benov zápas s hriechom hnevu. „Postupne začal moju myseľ naplňať pokoj. Ruky sa mi prestali triasť. Prestal som plakať. Počas tých hodín, keď som bol zamknutý v kúpeľni, sa so mnou čosi stalo. Boh počul mučivé volanie z môjho vnútra. Pociťtil som neuveriteľnú ľahkosť a vedel som, že moje srdce je zmenené. Cítil som sa byť iný. Bol som iný! Napokon som sa postavil, položil som Bibliu na okraj vane a pristúpil som k umývadlu. Umyl som si ruky a opláchol tvár. Potom som si napravil oblečenie. Vyšiel som z kúpeľne ako zmenený

človek. Už nikdy ma nebude ovládať moja výbušná povaha, povedal som si. Nikdy viac. Som slobodný. A od toho dňa, po tom dlhom zápase, keď som k Bohu volal o pomoc, som už nikdy nemal s mojou prchkosťou problém.“²⁵

ZNIČENÝ ZLÝMI POHNÚTKAMI

Pohnútky sú túžby a motívy, ktoré stoja za konkrétnymi činmi. Pohnútky nie sú navonok vždy jasné. Obchodná spoločnosť vám za smiešny poplatok ponúkne celodenný výlet autobusom a vy si poviete: „Čo tým sledujú?“ Ponúknete sa, že susedom odhrniete sneh a oni sa vás spýtajú: „Prečo to chcete urobiť?“

Aké sú moje pohnútky, keď sa modlím o dar Svätého Ducha? Záleží na tom Bohu? Nepochybne. Apoštol Jakub píše: *„Prosíte, ale nedostávate, lebo prosíte zle; chcete to premárniť podľa svojich zlých žiadostí.“* (Jak 4,3)

V starovekej Samárii žil akýsi Šimon, vplyvný muž, ktorý uveril hlásaniu evanjelia, opustil svoje povolanie čarodajníka a krstom sa pripojil ku kresťanstvu. Jeho pohnútky však neboli čisté. Prekvapil apoštolov Petra a Jána, keď im ponúkol peniaze, aby mal aj on moc dávať ľuďom Svätého Ducha, tak ako to robili oni. Peter mu povedal: „Nech zhyynie tvoje striebro s tebou, pretože si sa nazdával, že Boží dar sa dá získať za peniaze.“ Je zrejmé, že dar sa nedá kúpiť. Kto by to aj robil. Tu je dôkaz o jeho neobrátenej srdci: „Nemáš nijaký podiel ani účasť na tom všetkom, lebo tvoje

²⁵ Ben Carson, *Gifted Hands* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1990), str. 57-59. (*Zlaté ruky*, Vydavateľstvo Advent-Orion; www.adventorion.sk).

srdce nie je pred Bohom úprimné. Rob teda pokánie za túto svoju nepravosť a pros Pána, azda ti bude odpustené, čo si zamýšľal.“ (Sk 8,20-23) Často sa stáva, že život človeka otrávi zatrpknutosť a nespravodlivosť poviaže jeho myseľ a srdce ako železná reťaz. Neraz prichádzame o plnosť požehnaní Svätého Ducha len preto, že naše pohnútky nie sú čisté – dovolili sme, aby ich pošpinili zatrpknutosť a zlo.

Spomedzi veľkých nepriateľov nášho života vymenujem päť najväčších: postavenie, moc, prestíž, popularita a peniaze. Ježiš sa od toho všetkého odvrátil a výsledkom bolo, že ho Boh pomazal *olejom plesania* viac než kohokoľvek iného.

Keď som bol pred rokmi kazateľom v malom zbore v Sydney, prišiel za mnou akýsi človek a so slzami v očiach ma prosil, aby som za neho modlil. Veľmi chcel prijať Svätého Ducha. Nie som si už istý, do akej cirkvi patrila, ale na moju otázku, prečo chce tak veľmi prijať Svätého Ducha, odpovedal, že je to pre tlak okolia. „Je to jediná možnosť, ako sa môžeš stať rovnako dobrým, ako sme my,“ naznačili mu jeho spoluveriaci. Vyzval som Billa, aby preskúmal pohnútky, ktoré stoja za jeho túžbou prijať Svätého Ducha. On však odmietol. Jediné, za čo som sa mohol modliť, bolo, aby ho Svätý Duch viedol ku krížu. To je miesto, kde môže Ježiš svojou láskou zmeniť naše pohnútky.

ZASTAVENÝ VLASTNÝM „JA“

Sebeckto a pýcha sú z pohľadu nebies bláznovstvom. Pred časom sa na našom krásne pokosenom trávniku začali objavovať krtince. Krtkovia sa jednoducho rozhodli, že z nášho dvora urobia zmenšený model Apalačských vrchov. A možno tam bol nejaký pyšný krtko, ktorý sa rozhodol,

že tie jeho kopce musia byť vyššie ako ostatné. Keď G. B. Thompson písal o Svätom Duchu, citoval veľkého škótskeho kazateľa Alexandra Maclarena: „Pripusťme, že ma presahuješ v tom alebo onom. Naozaj na tom tak veľmi záleží? Jeden krtinec je o kúsok väčší ako druhý, ale všetky sú od Slnka vzdialené skoro rovnako. Pamätám si, ako sa môj priateľ, keď bol malý, dozvedel, že Slnko je od nás vzdialené 149 600 000 kilometrov. Pokýval hlavou a potom sa spýtal, či je to ďalej z prízemia alebo z prvého poschodia ich domu.“²⁶

Bohatí aj chudobní, vzdelaní aj nevzdelaní, atraktívni aj my obyčajní, bez Ježiša to máme do neba zhruba rovnako. Ľudská sebeckosť je trápna a poľutovaniahodná, pretože je v konečnom dôsledku úplne ničotná.

Všimnite si Ježišovu pokoru: „*Tak zmýšľajte medzi sebou, ako aj Ježiš Kristus, ktorý mal podobu Božiu a svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež, ale vzdal sa hodnosti, vzal na seba podobu služobníka, podobný sa stal ľudom, a keď sa zjavil ako človek, ponížil sa a bol poslušný do smrti, a to až do smrti na kríži.*“ (Fil 2,5–8 SEvP)

V nádhernej knihe o Ježišovom živote *Túžba vekov* je vykreslený kontrast medzi sebeckosťou učeníkov a skutočným Ježišovým duchom. „*Jeho učeníci boli natoľko zaujatí vlastnými záujmami, čo je podstatou satanovej ríše –, že nemohli spolucítiť so svojím Pánom ani mu rozumieť, keď hovoril o svojom ponížení kvôli nim.*“²⁷ „*Nebeské svetlo môžeme prijať len vtedy, ak sme ochotní vzdať sa svojho sebeckva.*“²⁸

²⁶ G. B. Thompson, *The Ministry of the Spirit* (Washington, D. C.: Review and Herald Pub. Assn., 1914), str. 117.

²⁷ DA 436

²⁸ DA 181

Výrok, ktorý ma ako osemnásťročného udivil asi najviac, znie: „Keď niekto odloží vlastné ja, urobí vo svojom srdci miesto Svätému Duchu a žije Bohu odovzdaným životom, pre toho neexistujú žiadne hranice, ktoré by obmedzovali jeho užitočnosť v práci pre Krista.“²⁹

Áno, „podriaadiť sa“ znamená zvíťaziť. Keď svoj život úplne podriadim Bohu, neobmedzená moc Svätého Ducha ma naplní a zmocní žiť pre Boha – úspešne a radostne.

SPOCHYBNENÝ NEDÔVEROU

Úmyselný hriech, zlé pohnútky a sebecko tvoria obdivuhodnú zbierku prekážok, ktoré stoja medzi veriacimi a skutočnou mocou Svätého Ducha. Toto hriešne trio má svoje korene v tom úplne základnom probléme, ktorým je chýbajúca dôvera v Ježiša Krista. Mám tým na mysli každodenné odovzdanie svojho srdca pod Ježišovu vládu.

Väčšina dlhoročných členov cirkvi by sa cítila urazená a pohoršená, keby som im ako kazateľ navrhol, že ich idem učiť, ako prijať Ježiša za svojho osobného Spasiteľa. Ale takmer vždy, keď som vytvoril skupinky, v ktorých som členov zboru učil, ako viesť ostatných ku Kristovi, tieto „pilieri zboru“ mi povedali: „Doteraz som tomu vôbec nerozumel. Teraz mi to konečne začalo byť jasné.“

„To je výborná správa,“ odpovedám v takých prípadoch. „Pokľaknime a v modlitbe práve teraz odovzdajme svoje srdcia Ježišovi.“ Výsledky boli vždy úžasné. S radosťou som počúval staršieho zboru, ako sa po modlitbe postavil a so slzami v očiach povedal: „Prvýkrát rozumiem, čo to znamená byť znovuzrodený.“

²⁹ DA 250

To je podstata problému. Mnohí veriaci sú len kultúrnymi kresťanmi, ale nikdy naozaj nespoznali Ježiša ako Spasiteľa, Pána a Priateľa. Všimnite si, ako Ježiš spojil vieru a Svätého Ducha, keď bol v Jeruzalemskom chráme: „Posledný veľký deň sviatkov Ježiš vstal a zvolal: Ak je niekto smädný, nech príde ku mne a nech sa napije ten, kto verí vo mňa. Ako hovorí Písmo: Prúdy živej vody budú tiecť z jeho vnútra. To povedal o Duchu, ktorého mali prijať tí, čo v neho uveria. Duch Svätý totiž ešte nebol daný, lebo Ježiš ešte nebol oslávený.“ (Ján 7,37-39)

Študent teológie sprevádzal svojho profesora pri biblickom štúdiu, ktoré profesor robil v miestnej väznici už štrnásť rokov. Skupinka práve študovala Evanjelium podľa Jána. Nádherné spojenie Ježišovej služby a moci Svätého Ducha začalo prinášať prvé ovocie v podobe obrátenia väzňov, ktorí sa na štúdiu zúčastňovali. Študent bol nadšený. Profesor mu vysvetlil, že väzenské múry nie sú pre Svätého Ducha žiadnou prekážkou podobne, ako v nás nie je žiadna prekážka, ktorá by sa nedala prekonať podriadením sa Ježišovej láske.

Už sme si počas nášho štúdia hovorili, že práve pri obrátení vstupuje Svätý Duch do nášho života. Duch môže naplniť len život znovuzrodeného človeka. Ak ste si vedomí toho, že vo vašom živote existujú prekážky, ktoré vám bránia prijať Svätého Ducha, potom vás prosím len o jedno: Otvorte práve teraz svoje srdce Ježišovi. Nebudete sklamaní. Pamätajte, „podriadiť sa“ znamená zvíťaziť.

ŠTÚDIUM PRE MALÉ SKUPINKY

„**PODRIADIŤ SA**“ **ZNAMENÁ ZVÍŤAZIŤ**

Každý sme iný – jednota napriek odlišnosti

Súdržnosť skupinky a vzájomná dôvera sa často prejavia vonkajšími znakmi, ako napríklad reč tela, tón hlasu, výraz tváre alebo miera sústredenosti na slová druhého. Vaša skupinka môže byť miestom, ktoré bude pre vás oázou prijatia a odpustenia. Všímajte si signály, ktoré poukazujú na podriadenie sa vlastného *ja* v prospech ostatných. Chváľte Boha za každý znak, ktorý ukazuje, že vo vašej skupinke rastie vzájomné porozumenie a prijatie.

Skúste si urobiť nasledujúcu aktivitu. Každý z vás si nakreslite na kúsok papiera tri štvorce. Do prvých dvoch napíšte (jedno slovo) alebo nakreslite (stačí znak), ako ste vnímali vašu skupinku na začiatku a ako ju vidíte teraz. V treťom štvorci (opäť slovom alebo znakom) vyjadrite, aká je vaša meta súdržnosti skupinky. Porovnajte si podobnosti a rozdiely v náčrtkoch každého člena skupinky.

UVAŽOVANIE NAD SLOVOM

Študijný text: Skutky 8,12–25

- **Čo vám príde na myseľ ako prvé, keď sa povie slovo „podriadenie“?**

.....

- **Moje podriadenie sa Bohu znamená:**

Zlyhanie

Porážku

Slabosť

Božie víťazstvo

Moja otvorenosť pre Božie vedenie

Iné

- **Aké prepojenie vidíte medzi Ježišovým naplnením Svätým Duchom a jeho úplným podriadením sa vôli Otca? (Ján 6,38; Mat 26,39)**

.....

- **Hriech nás ľahko oklame. Čo musíme urobiť, aby sme sa na seba vedeli čestne pozrieť a mohli sme vidieť, kde sa úmyselne stavíme proti Božiemu Slovu? Ako môžeme vidieť, čo nám bráni úplne sa podriaďiť Bohu?**

.....

- **Ako nám na ceste podriadenia sa Bohu môže pomôcť modlitba obsiahnutá v Žalme 139,23.24?**

.....

- **Čo zabránilo pokrstenému Šimonovi, aby mohol byť naplnený Svätým Duchom? Pokúste sa nájsť aspoň štyri dôvody. (Sk 8,18-23)**

.....

- **Poznáte nejakého človeka, ktorého srdce je „otrávené zatrpknutosťou“? Ako môže zatrpknutosť ovplyvniť náš život?**

.....

- **Jednu z najsilnejších výpovedí o Ježišovom podriadení sa môžeme nájsť v Liste Filipanom 2,5-8. Peter, Filip a Ján boli naplnení Svätým Duchom podobne ako Ježiš. V čom sa ich charakter a pohnútky líšia od Šimonových motívov? (Sk 8,13-23)**

.....

- **Ako nám môže Svätý Duch pomôcť, aby sme sa vzdali vlastného ja, a pritom nestratili sebahodnotu, ktorú nám chce Ježiš dať?**

.....

- Úplná dôvera Ježišovi je jedinou cestou k dokonalému podriadeniu sa Božej vôli. Prečo je podľa vás postoj podriadenosti jedinou možnosťou, ako byť pomazaný „olejom plesania“? (Žid 1,9)

.....

- V tejto kapitole sme hovorili o štyroch prekážkach, ktoré môžu brániť nášmu naplneniu Svätým Duchom. Ktorá z nich je podľa vás pre dnešných kresťanov najzradnejšou? Prečo?

.....

- Čo vás dnes najviac vedie k tomu, aby ste sa podriadili Bohu?

.....

ROZHOVOR S BOHOM

Možno by ste si mohli spoločne zaspievať niektorú z piesní, ktoré hovoria o podriadení sa Bohu. Pripravte si slová, aby sa mohol každý pridať. Tí, ktorí piesne poznajú, môžu ich najprv predspievať ostatným.

Do modlitieb zahrňte tieto myšlienky:

1. **Chváľte Boha za jeho dary.**
2. **Modlite sa, aby sa v živote každého z vás mohla uskutočniť Božia vôľa. Prekážky, ktoré vám bránia odovzdať sa Bohu, vložte do jeho rúk s prosbou, aby boli zlomené mocou Svätého Ducha.**

3. Modlite sa za konkrétne potreby jednotlivých členov vašej skupinky.

Spoločné stretnutie ukončíte inšpirovanou modlitbou Otče náš (pozri 10. kap.).

SLOVÁ NA ZAPAMÄTANIE

- **Tento týždeň si zapíšte verše Sk 8,17-19.**
- **Naučte sa ich naspamäť a povedzte o nich niekomu hneď, ako budete mať na to príležitosť.**

.....

.....

.....

KAPITOLA 7

VNÚTORNÉ SVEDECTVO ALEBO VLASTNÉ PREDSTAVY?

Po víkendovom stretnutí, ktoré sme organizovali pod hlavičkou *Spoločenstva Svätého Ducha*, som cestoval autom domov. Premýšľal som o ľuďoch, ktorých som stretol a o témach, ktorým sme sa venovali. Počas celého týždňa sa mi však v mysli stále znova vynárali slová piesne, ktorú sme na stretnutí niekoľkokrát spievali. „Viem, kto som,“ bol refrén, o ktorom som premýšľal. Pieseň hovorila o tom, že keď Duch naplní moje srdce a myseľ, budem vedieť, kto som. To bude dôvod, prečo budem chcieť objať Boha a vykriknúť: „Abba, Otče!“ V aramejčine, jazyku, ktorým hovorili Židia v staroveku, slovo *Abba* znamenalo doslova *otecko* alebo *ocko*. Toto slovo bolo určené takmer výhradne na oslovenie otca malými deťmi. Vyjadrovalo láskavý a veľmi blízky vzťah medzi deťmi a ich otcom. Keď Ježiš v Getsemanskej záhrade volal na Boha „Abba, Otec“ (Mar 14,36), znamenalo to taký blízky vzťah k Bohu, o akom vtedajší rabíni ani len neuvažovali.

Duchom naplnení kresťania prežívajú blízky „oteckovský“ vzťah k Bohu-Otcovi. V nádhernej kapitole o Svätom Duchu apoštol Pavol píše o Dare Ducha ako o vyjadrení toho, že sme boli adoptovaní do Božej rodiny. A preto nemusíme na Boha volať v strachu, ale môžeme k nemu prichádzať s láskou a volať „Abba, Otec“ vo význame „Ocko, otecko“. (Rim 8,15) Všimnite si, ako je spojenie medzi Svätým Duchom a nebeskou rodinou zdôraznené v Liste Galaťanom: „A keď ste synmi, poslal nám Boh do srdc Du-

cha svojho Syna, ktorý volá: Abba! Otče!“ (Gal 4,6) Vďaka Svätému Duchu môžeme vedieť, kto naozaj sme. Každý deň preto prídeme v modlitbe k Bohu a s detskou čistotou a úprimnosťou povieme: „Abba, Otecko.“

Abba je niečo ako slovenské *ocinko* alebo *tati*, *tatík* či *tatko*. Keď boli moje dcéry malé, hovorili mi *ocinko*, ale ako vyrástli, nechávali si toto oslovenie len na výnimočné udalosti. Keď mala naša dcéra Lyndell osemnásť rokov, rozhodla sa, že potrebuje vodičský preukaz. Spolu s manželkou Barbarou sme sa práve pripravovali na konferenciu na Floride, keď nám Lyndell oznámila, že bude mať vodičský preukaz ešte pred naším odchodom. Hoci som vedel, že Lyndell je veľmi cieľavedomá a nezávislá, snažil som sa ju presvedčiť, že autoškola sa jednoducho nedá urobiť za dva týždne. Možno som sa mal viac snažiť odradiť ju, pretože tesne pred naším odchodom prišla a v ruke víťazoslávne mávala malou plastikovou kartičkou. Škodoradostne sa pritom usmievala a hovorila: „Takže nedá sa?“ Vedel som, čo bude nasledovať. Lyndell prišla ku mne a zaliečavo povedala: „Ocinko, však mi požičiaš kľúče od auta? Prosím...“ Vždy, keď potom prišla s tým detským oslovením *ocinko*, presne som vedel, čo chce.

Neobrátенý človek môže byť členom cirkvi, dokonca sa môže naučiť, ako mať úžitok z mnohých výhod, ktoré cirkve ponúka. Môže v cirkvi dokonca zastávať nejaké vysoké miesto, ale iba Svätý Duch môže otvoriť naše srdce pre Božiu lásku. Len vtedy môžeme prísť k Bohu bez rôznych postranných motívov a mať s naším nebeským Otcom vzťah ako s milujúcim a milovaným oteckom.

SLOVO OD NÁŠHO SVEDKA

Sústredme sa teraz spoločne na dôležitosť *vnútorného svedectva Ducha*. Je to tajomstvo nesmiernej istoty, ktorú môžu prežívať ľudia naplnení Božím Duchom. Určite nie náhodou apoštol Pavol vo svojom Liste Rimanom zaraďuje túto tému hneď za myšlienku, že nebeského Otca môžeme volať *Ocko*. „*Tento Duch sám dosvedčuje nášmu duchu, že sme Božie deti.*“ (Rim 8,16) Práve svedectvo Ducha umožňuje kresťanom vedieť, kým sú.

„Kto si? Si Božím dieťaťom?“ Niektorí kresťania odpovedajú: „Dúfam, že áno.“ Iní trochu neurčito povedia: „Nie som si istý.“ Nájdu sa aj takí, ktorí tvrdia: „Verím, že som Božím dieťaťom, ale na verejnosti to príliš nehovorím. Nechcem, aby to vyznievalo namyslene.“ V rozhlase som raz počul rozhovor so synom bývalého úspešného prezidenta USA. Rona Reagana juniora sa pýtali: „Aké je to byť synom prezidenta?“ Predstavte si, ako by sa asi poslucháči prekvapili, keby povedal: Viete, ani neviem... nie som si príliš istý. Veď ani to neviem, či mám otca. A ak je ním Ronald Reagan, hanbím sa o ňom hovoriť na verejnosti.“

Ježiš umožnil, aby sa všetci, ktorí v neho veria, mohli stať Božími deťmi. „*Tým však, čo ho prijali a veria v jeho meno, dal moc stať sa Božími deťmi.*“ (Ján 1,12) Všimnite si istotu, o ktorej hovoria Ježišovi nasledovníci: „*A tak už nie si otrok, ale syn.*“ (Gal 4,7) „*Teraz sme Božími deťmi.*“ (1Ján 3,2) Práve táto istota vedie k nasledujúcemu záveru: „Skutočný kresťan bude vždy nápadný veselosťou, svätou, radostnou dôverou k Bohu, podriadením sa jeho vedeniu, ktoré obcerstvuje dušu človeka.“³⁰

³⁰ 3T 377

Kniha *Cesta ku Kristovi* priviedla milióny ľudí k prijatiu Ježiša Krista a k istote viery. Všimnite si, čo píše autorka v nasledujúcej pasáži: „Nečakaj, kým pocítiš, že si uzdravený, ale povedz: *Verím tomu, je to tak, a to nie preto, že to cítim, ale preto, že to Boh zaslúbil.* Ježiš povedal: *Všetko, o čo v modlitbe prosíte a v čo veríte, že ste dostali, splní sa vám.* (Mar 11, 24) Toto zaslúbenie však platí iba vtedy, keď budeme prosiť podľa Božej vôle. Božou vôľou je očistiť nás od hriechu a urobiť Božími deťmi schopnými žiť svätým životom. Môžeme teda prosiť o tieto požehnania a veriť, že ich dostávame, ale aj ďakovať Bohu, že ich už máme... Týmto jednoduchým skutkom viery v Boha Duch Svätý roznieťil v tvojom srdci nový život. Si ako novorodeniatko v Božej rodine a on ťa miluje, tak ako miluje svojho Syna.“³¹

Keď sa John Wesley plavil do Ameriky, ich loď čelila niekoľkým silným búrkam a miestami sa zdalo, že sú beznádejne stratení. Medzi anglickými cestujúcimi panoval hrozný krik a zmätok. To bolo v ostrom protiklade k pokoju a nádherným piesňam, ktoré spievali nemeckí členovia Jednoty bratskej (tzv. Moravská cirkev). John Wesley sa plavil do Ameriky práve s touto skupinou. Ich „náboženstvo srdca“ výrazne ovplyvnilo Wesleyho pohľad na náboženstvo a viedlo ho k biskupovi Jednoty bratskej Augustovi Spangenbergovi. Pozrime sa na podstatu ich rozhovoru, ako ju vo svojom denníku zaznamenal John Wesley 7. februára 1736. „Spangenberg mi povedal: *Brat môj, najprv ti musím položiť zopár otázok. Máš vnútorné svedectvo? Svedčí Svätý Duch spolu s tvojím duchom, že si Božie dieťa?* Jeho slová ma zaskočili. Vôbec som

³¹ SC 51.52

netušil, čo mu mám odpovedať. Všimol si moje rozpaky a spýtal sa ma: *Poznáš Ježiša?* Po krátkom zaváhaní som mu povedal: *Viem, že je Spasiteľom sveta. Správne, súhlasil, ale vieš o tom, že spasil teba?* Odpovedal som mu: *Dúfam, že zomrel, aby zachránil aj mňa.* On k tomu len dodal: *Si si tým istý? Áno,* povedal som, *ale bál som sa, že sú to len prázdne slová.“*

Ako by ste odpovedali na podobné otázky? Prináša ti Svätý Duch svedectvo spolu s tvojím duchom, že si Božie dieťa? Ako sme už spomínali v piatej kapitole, bolo to práve počas novoročného stretnutia v zbore Jednoty bratskej (Moravská cirkev), keď o tretej nadržanom John Wesley prijal svedectvo Svätého Ducha, že je Božím dieťaťom.

John Wesley a prví metodisti hovorili o *vnútornom svedectve Ducha*. Túto tému objavili v Prvom liste apoštola Jána. *„On je ten, ktorý prišiel skrze vodu a krv, Ježiš Kristus; nielen skrze vodu, ale skrze vodu a krv. A Duch to dosvedčuje, lebo Duch je pravda.“* (1Ján 5,6) Ako teda Svätý Duch *dosvedčuje?* Všimnite si verš 10: *„Kto verí v Božieho Syna, má svedectvo v sebe. Kto neverí Bohu, urobil ho klamárom, lebo neveril svedectvu, ktoré Boh vydal o svojom Synovi.“* Pýtam sa teda znova: *Máte vnútorné svedectvo Ducha? Stotožnili ste sa s týmto svedectvom?*

Môžeme si byť istí, že máme vnútorné svedectvo Ducha, alebo sa musíme uspokojiť s akýmsi neurčitým pocitom? V Novej zmluve sa od ľudí očakávalo, že presne vedia, či prijali Svätého Ducha, alebo nie. Všimnite si, čo sa stalo po príchode apoštola Pavla do Efezu. Apoštol sa učeníkov opýtal: *„Keď ste uverili, prijali ste Ducha Svätého?“* (Sk 19,2) Jedno je isté. Pavol od týchto veriacich očakával, že budú vedieť, či prijali, alebo neprijali Svätého Ducha. Keď si mala cirkev zvoliť sedem diakonov, vybratí veriaci mali spĺňať určité

požiadavky. „*Preto si, bratia, vyhlíadnite spomedzi seba sedem osvedčených mužov, plných Ducha a múdrosti, ktorých ustanovíme na túto službu.*“ (Sk 6,3)

Každý deň by sme mali vedieť, či sme, alebo nie sme naplnení Duchom. Nemusíme pri tom prežívať pocit neistoty. Nemusíme tápať v hmle. „*Lebo naše evanjelium neprišlo kvám len v slove, ale aj v moci, v Duchu Svätom a v úplnej istote; veď viete, akými sme boli medzi vami a pre vás.*“ (1Tes 1,5) „*Pokoj bude dielom spravodlivosti a jej výsledkom bude pohoda i bezpečnosť naveky.*“ (Iz 32,17)

Istotu Božieho prijatia som si neraz všimol u priekopníkov Cirkvi adventistov. Napríklad James White takto opisuje skúsenosť zo stretnutia u Johna Loughborougha v jeho dome v Santa Rose v Kalifornii: „V jednej chvíli, kým sme sa modlili na kolenách, Ellen ma chytila za ruku a naznačila mi, aby som sa postavil. Keď som sa zdvihol, Svätý Duch na mňa zostúpil v takej miere, že sme obaja padli na zem... Cítil som úplnú istotu, že Boh mi odpustil všetky hriechy, o ktorých viem a ktoré som vyznal v duchu skutočného pokánia. Moje hriechy ma už od Boha neoddeľujú. Spadla zo mňa hrozivá ťarcha strachu a beznádeje, ktorá na mne počas uplynulých dvoch rokov takmer neustále spočívala. Namiesto nej ma naplnili radosť, pokoj a odvaha.“³² Táto skúsenosť je podobná tej, ktorú prežil John Wesley. Tiež mu priniesla istotu odpustenia hriechov a výsledné pocity boli plné radosti a nádeje. Ellen, manželka Jamesa Whitea, napísala: „Svätý Duch je osoba, ktorá v našom vnútri vydáva svedectvo, že sme Božie deti. Keď sa tento svedok objaví,

³² Arthur L. White, Ellen G. White: *The Progressive Years* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1986), str. 428, 429.

prináša svoje vlastné svedectvo. Vtedy veríme a prežívame istotu, že sme Božími deťmi.“³³ Svedectvo Ducha prináša „svoje vlastné svedectvo“ a pomáha človeku prežívať „istotu“, že je Božím dieťaťom.

Podme sa spoločne pozrieť, ako vyzerá cesta k prežívaniu tejto istoty. Tú cestu veľmi dobre poznám, pretože, podobne ako mnohí iní kresťania, po nej kráčam každý deň.

UISTENIE O POŽEHNAEJ ISTOTE

Vráťme sa najprv k nášmu štúdiu v piatej kapitole. Keď prichádzame každý deň do Božej prítomnosti a otvárame mu v úprimnosti svoje srdcia, Svätý Duch v nás pôsobí, že cítíme smäd a hlbokú túžbu po Ježišovej spravodlivosti a vnútornom posilnení. (Mat 5,6; Ján 7,37-39) Niekedy to môže trvať hodiny, alebo dokonca dni či týždne modlitieb a štúdia Písma, kým si tento hlad a smäd uvedomíme. Čím sme Bohu bližšie, tým je táto hlboká túžba častejšia a prirodzenejšia. Hlad a smäd po Bohu sa začnú objavovať každý deň, alebo dokonca niekoľkokrát za deň. A ako sme si povedali, uprostred tejto túžby je ten správny čas urobiť krok viery a dôverovať Bohu, že naplnil svoje zaslúbenie a že vypočul naše modlitby.

Príchod svedectva Svätého Ducha je ovocím viery. Nie je to náhrada za vieru, prostredníctvom ktorej prijímame spasenie, je to skôr viera, ktorá prináša do našej kresťanskej skúsenosti nový rozmer. Pravda a viera takto dozrievajú do pocitov. Apoštol Pavol to nádherne vyjadril, keď sa za svojich čitateľov modlí, „*aby pre bohatstvo Božej slávy vo vás jeho*

³³ Ellen G. White, *Evangelism*, str. 616.

Duchom mocne zosilnel vnútorný človek a aby Kristus skrze vieru prebýval vo vašich srdciach, aby ste tak zakorenení a upevnení v láske mohli so všetkými svätými pochopiť, aká je to šírka, dĺžka, výška a hĺbka, a poznať Kristovu lásku, ktorá prevyšuje poznanie, a tak aby ste sa dali naplniť celou Božou plnosťou.“ (Ef 3,16–19) Často prosím svojich priateľov, aby sa pri modlitbách za mňa dožadovali uskutočnenia zaslúbenia z Ef 3,16, aby vo mne „jeho Duchom mocne zosilnel vnútorný človek“.

Sústredme sa spoločne na niekoľko myšlienok, ktoré mi na mojej ceste veľmi pomohli. Keď hovoríme o vrúcnej modlitbe, potom by malo platiť: „Neodchádzajte zo svojej komôrky, kým sa necítite silní v Bohu.“³⁴ O niekoľko stránok ďalej sa v tej istej knihe píše: „Nezaneďbávajte osobnú modlitbu, veď ona je dušou náboženstva. V úprimných a vrúcnych modlitbách proste o čistotu svojej duše. Modlite sa úprimne a vrúcne, ako keby išlo o váš pozemský život. Zostaňte pred Bohom, kým nepocítite nevysloviteľný smäd po spasení a kým nebudete úplne vyprahnutí po dosiahnutí vytúženého uistenia, že vaše hriechy boli odpustené.“³⁵

Tu nachádzame rovnováhu medzi „hlbokou túžbou“ a „vytúženým uistením“. Už sme si hovorili, že *svedectvo Ducha* prináša svoj *vlastný dôkaz* tým, že nám dáva istotu Božieho prijatia. Pocity, ktoré takéto uistenie so sebou prináša, sú ovocím viery. Boh chce, aby sa jeho ľud z prijatého požehnania radoval.

Chcem znovu zdôrazniť, že vaše spasenie a naplnenie Duchom nie sú výsledkom pocitov, ani od pocitov nezávisia.

³⁴ 1T 158

³⁵ 1T 163

Určite nie. Keď veríte v Ježiša, keď ho prijímate ako svojho Spasiteľa a vierou sa hlásite k tomu, že Boh naplnil svoje zaslúbenie dať vám Svätého Ducha, potom sa to vo vašom živote stalo skutočnosťou bez ohľadu na to, čo práve cítite. (Ef 2,8.9; Gal 3,14) Boh pravdaže nezamýšľal, aby jeho nasledovníci neprežívali žiadne pocity a iba chladnokrvne verili. Nebolo jeho plánom, aby kresťania prežívali pohnutie srdca a duše len pri všedných životných situáciách. *„Učeníci boli naplnení radosťou a Duchom Svätým.“* (Sk 13,52) *„Nech vás Boh nádeje naplní všetkou radosťou a pokojom vo viere, aby sa vaša nádej rozhojnila mocou Ducha Svätého.“* (Rim 15,13) *„A vy ste napodobňovali nás i Pána, keď ste vo veľkom súžení s radosťou z Ducha Svätého prijali Slovo.“* (1Tes 1,6)

Nedávno som pri čítaní objavil zaujímavú pasáž. Pomohla mi uvedomiť si jemnú rovnováhu medzi vierou a emóciami, ktoré prežívame nad Božím požehnaním. „Pocit nie je viera; je v tom veľký rozdiel. Kým rozvíjať vieru a žiť podľa nej je naša zodpovednosť, radostné pocity a požehnanie nám dáva Boh... Viera a nič len viera nás vedie k dôvere, že prijímame požehnanie – a to dokonca skôr, než sme schopní ho vnímať. Keď však začneme naplno prežívať zaslúbené požehnanie, viera dosiahla svoje naplnenie. Mnohí si však myslia, že dostatok viery majú len vtedy, keď prežívajú bohatosť Svätého Ducha a že vieru nemajú, kým moc Ducha necítia. Takíto ľudia si však mýlia vieru s požehnaním, ktoré prichádza prostredníctvom viery. A teda najväčší priestor pre vieru a jej rozvíjanie sa otvára vtedy, keď cítíme núdzu o Svätého Ducha.“³⁶ Autorka hovorí, že keď prichádza zaslú-

³⁶ EW 72 (*Early Writings*)

bené požehnanie, človek prežíva radosť, pokoj a istotu, že viera prichádza k svojmu naplneniu. Nádherné svedectvo o odpustení hriechov a prijatí do Božej rodiny je také veľkolepé, že vieru vystriedajú slzy radosti, neodolateľná istota nádeje a víťazná moc.

John Wesley opisuje vo svojom denníku uistenie, ktoré dostala jeho zbožná matka Susanna. „Pondelok, 3. septembra (1739): Dnes som sa väčšinou rozprával s mojhou mamou, ktorá mi povedala, že až nedávno počula o čomsi takom, že by sme mohli prežívať odpustenie hriechov už teraz, lebo že Boží Duch dosvedčuje nášmu duchu... Vôbec si nevedela predstaviť, že by to mala byť skúsenosť každého skutočného kresťana. Povedala mi: *Nikdy som sa neodvážila prosiť o takúto skúsenosť. Ale pred dvomi či tromi týždňami, keď syn Hall vysluhoval pamiatku Večere Pánovej a dával mi kalich so slovami: ,Toto je krv nášho Pána Ježiša Krista, ktorú za nás vylial, tie slová prenikli mojím srdcom a ja som vedela, že Boh mi vďaka Kristovi odpustil všetky hriechy.*“ Johnov brat, Charles Wesley, ktorý zložil hudbu k takmer 600 chválospevom a napísal slová k ďalším dvetisíc oslavným piesňam, prežil podobnú skúsenosť. „Nech tisíc hrdiel spieva na slávu môjho Spasiteľa.“ Nevidomá Fanny Crosby zložila okrem iného pieseň *Blessed assurance, Jesus is mine!* (u nás známa ako *Istota spásy, Ježiš je môj*) a v inej jej piesni znejú slová: „Spasený! Ako rád to volám! ... Navždy jeho dieťaťom som.“ Autorka Hattie Buell zasa do svojej piesne vložila slová: „Som dieťaťom Kráľa, som dieťaťom Kráľa! S mojím Spasiteľom Ježišom som dieťaťom Kráľa.“

Kazateľ Kevin Wilfey často hovorieval o *vnútornom uistení*, keď hovoril o svojich skúsenostiach s Bohom. Vo svojom študijnom materiáli napísal: „Nemôžem určiť presný čas

a povedať, kedy som prijal krst Svätým Duchom. Pamätám si však deň a príležitosť, keď som si prvýkrát uvedomil, že mám istotu jeho prítomnosti. Poznanie, že som dostal požehnanie, o ktoré som tak úprimne prosil, ma naplnilo radosťou, z môjho srdca vytryskla chvála a z očí sa mi rinuli slzy. Bolo to podobné ako vietor, ku ktorému Ježiš prirovnal Svätého Ducha. Nevieť presne, kedy začal viať, ale mal som istotu, že veje... Akú len zmenu to prinieslo do môjho života! Chcem Boha oslavovať ako nikdy predtým. Moje srdce je naplnené pokojom. Zdá sa, že prežívam väčší pokoj vo vzťahu k spoluveriacim, k mojej žene, deťom a ostatným ľuďom. Mám istotu spasenia a silu premáhať hriechy. Zmenil sa môj modlitebný život, lepšie rozumiem Biblii a som za ňu oveľa vďačnejší. Moja služba je účinnejšia a som spokojnejší s miestom a zodpovednosťou, ktorú mám. Skrátka, som novým stvorením v Ježišovi Kristovi.“³⁷

SKÚMANIE ĽUDSKÝCH EMÓCIÍ

Povedali sme si, že vnútorné svedectvo Ducha prináša do života človeka nadšenie, radosť a duchovné požehnanie. Je však dôležité, aby sme sa na toto konštatovanie pozreli aj z inej strany. Sú ľudia, ktorí pokladajú citové pozdvihnutie za základ viery, nie za jej ovocie. Keď sa to stane, emocionalita a ľudské nadšenie sa dostanú do popredia. Nadšenie a vzrušené emócie sa však dajú vyvolať aj umelo. A to je problém. Emócie vie napríklad rozvášniť určitý druh hudby. Ľudia sú na niektorých náboženských stretnutiach zámerne vedení do extázy, až dosiahnu bod, ktorý sa prejaví

³⁷ Kevin Wilfley, *Studies on the Holy Spirit*, str. 72, 73.

nekontrolovateľnými pohybmi a nezrozumiteľnými zvukmi. Takéto stavy sa potom vydávajú za znamenie Božieho požehnanja a ľudia sú vedení k tomu, aby verili, že práve teraz majú Svätého Ducha. Do popredia sa teda dostáva ľudské vzrušenie. Túžba podriadiť sa Ježišovi a ochota nasledovať ho a poslúchať jeho Slovo nie sú dôležité, ignorujú sa.

Niektoré podoby kresťanstva padli do tejto pasce. George Canty, bývalý prezident Elim Pentecostal Church – Worldwide (názov turíčnej/letničnej cirkvi), hovorí o prorocke, ktoré bolo vyslovené v roku 1906, na začiatku turíčneho hnutia na Azusa Street v Los Angeles. „V posledných dňoch, tesne pred príchodom Ježiša Krista: 1. V turíčných cirkvách sa už nebude príliš hovoriť o spravodlivosti, ale bude sa klásť prehnávaný dôraz na moc. 2. Bude sa klásť dôraz na oslavu Boha, ku ktorému sa však už nemodlia. 3. Bude sa klásť dôraz skôr na dary než na zvrchovanosť Ježiša Krista.“³⁸

Aj v cirkvi, do ktorej patrím (Cirkev adventistov siedmeho dňa), bol čas, keď sa na niektorých miestach kládol dôraz na falošnú, umelú emotívnosť. V roku 1900 Ellen Whiteová reagovala na stretnutia v Indiane, ktoré boli ovplyvnené tzv. *Učením o svätom tele* (The Doctrine of Holy Flash): „Spôsob, akým sa konali zhromaždenia v Indiane, uprostred hluku a zmätku, nemôže pritiahnúť normálne uvažujúcich ľudí. V týchto prejavoch nie je nič, čo by ostatných mohlo presvedčiť, že prinášame pravdu. Samotný hluk a krik nie sú dôkazom posvätenia alebo zostúpenia Svätého Ducha... O veciach, ktoré sa diali v Indiane, mi Pán zjavil, že sa

³⁸ George Canty, *The Hallmarks of Pentecost* (London: Marshall Pickering, 1989), str. xv.

budú diať tesne pred koncom obdobia skúšok. Prejavia sa všetky možné výstrednosti. Všade bude plno kriku sprevádzaného bubnami, hudbou a tancom. Normálne uvažujúci ľudia budú takí zmätení, že sa nebude dať spoliehať na ich úsudok. A tomuto sa bude hovoriť hnutie Svätého Ducha... Takýto hlučný chaos ubíja zmysly a ničí to, čo mohlo byť požehnaním, keby sa to dialo správne. Za dielo Svätého Ducha sa označuje divoký karneval založený na pôsobení satanských mocností a premiešaný s krikom a hlukom.³⁹

Znamenajú tieto varovania a negatívne skúsenosti, že máme odmietnuť ovocie vnútorného svedectva Ducha? Podľa Písma určite nie. Keď začali Ježišovi učeníci „silným hlasom radostne chváliť Boha“, niektorí z farizejov Ježiša dôrazne žiadali, aby učeníkov napomenul. Odpovedal im: „Ak budú títo mlčať, kamene budú kričať.“ (Luk 19,37.40) Pri Ježišovom nanebovstúpení sa mu učeníci „klaňali a s veľkou radosťou sa vrátili do Jeruzalema. Stále boli v chráme, chválili a velebili Boha.“ (Luk 24,52.53) Autor Listu Židom zdôrazňuje: „Skrze neho teda ustavične prinášajme Bohu obetu chvály, čiže ovocie pier, ktoré vyznávajú jeho meno.“ (Žid 13,15) Apoštol Peter píše o svojom presvedčení úprimne Boha chváliť: „Ani teraz ho (Ježiša Krista) nevidíte, ale veríte v neho a radujete sa nevýslovnou radosťou, plnou slávy.“ (1Pet 1,8) „Vy ste však vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, jeho vlastný svätý národ, aby ste zvestovali veľké skutky toho, ktorý vás povolal z temnoty do svojho predivného svetla.“ (1Pet 2,9) Apoštol Peter sa vyjadruje podobne: „Neopíjajte sa vínom, v ktorom je roztopašnosť, ale buďte

³⁹ 2SM 35.36

naplnení Duchom. Hovorte medzi sebou v žalmoch, hymnách a duchovných piesňach, spievajte a plesajte Pánovi srdcom.“ (Ef 5,18.19 SEVP)

Z uvedených textov je zrejmé, že ľudia naplnení Duchom budú prejavovať svoju istotu spasenia a svoje chvály Bohu najrôznejším spôsobom. Ak Duch prináša do nášho života každodenné svedectvo a ak máme k Bohu vzťah ako k svojmu *otckovi*, naše pocity nebude možné skryť – rovnako ako sa slnko nedá skryť na bezoblačnej oblohe. Viete o niekom, kto má podobné skúsenosti? Neodsudzujte a nezavrhujte iných len preto, že vaše vlastné srdce zostáva nedotknuté. Radšej si spomeňte na to, že *Otcko* vedie svoje deti k sebe. Ellen Whiteová je vo svojom vyjadrení veľmi vyvážená: „Bratia, buďte opatrní a nepodliehajte emocionálnym prejavom iných ľudí, ani sa takéto prejavy nepokúšajte umelo vytvárať. Mali by sme byť opatrní, aby sme nenasledovali ľudské emócie, ale nemali by sme patriť ani medzi tých, kto bude dielo Svätého Ducha spochybňovať alebo prešetrovať. Budú totiž aj takí, ktorí budú kritizovať a spochybňovať, ale keďže ich vlastné srdcia sú chladné, ľahostajné a neprístupné, Svätý Duch sa zmocní iných mužov a žien.“⁴⁰

Juanita Kretschmar je milá veriaca žena, ktorá vedie zaujímavú pouličnú službu v New Yorku. Používajúc minivany pomáha modlitbou a praktickým kresťanstvom tisícom ľudí v uliciach tohto obrovského mesta. Neraz som počul Juanitu rozprávať o jej začiatočných problémoch, o jej zápasoch s Bohom a o tom, ako ju Boh znovu a znovu viedol k myšlienke: *Pros o Svätého Ducha*. Napokon poslúchla,

⁴⁰ 2SM 57

vzala si Písmo a v modlitbe sa odvolávala na text u Lukáša 11,13. Pri rozprávaní svojej skúsenosti hovorila: „Keď som skončila, nič sa nedialo. Tak som sa modlila znovu a znovu a napokon, asi po polhodine som si uvedomila, že je tu prítomný Svätý Duch. V mysli som videla siluetu troch krížov na vzdialenom pahorku. Nikoho som nevidela, ale moja pozornosť bola sústredená na kríž uprostred.“ Juanita pokračovala v opisovaní svojej skúsenosti. Hovorila o tom, ako v úprimnosti a z hĺbky srdca vyznávala svoje hriechy a ako potom pocítila, že má istotu večného života. Čím viac pociťovala prítomnosť Svätého Ducha, tým väčšiu túžbu po ňom mala. „Vstala som od modlitby a pristúpila k oknu v mojej izbe. Pozrela som sa na nebo s myšlienkou, že chcem uvidieť Boha. Aký je to vlastne Boh? Taký bol zhovievavý a zdvorilý, tak dlho čakal, kým sa na neho sústredím, kým začnem počúvať. Chcem sa s ním stretnúť, chcem ho spoznať.“

Juanita pokračovala: „Znovu som si kľakla a ďakovala mu. Od toľkej lásky som sa rozplakala. Bolo to, akoby sa mi prvýkrát otvorili oči. Necítila som viac potrebu pretvarovať sa, nosiť masku. Vôbec som netušila, že som celý svoj život niesla také bremeno. Teraz som však vedela, že som slobodná. Cítila som vnútorný pokoj.“ Táto skúsenosť sa udiala už dávno, ale od toho dňa Juanita pokračuje v šírení radosti a pokoja, ktoré našla. Každé ráno má najprv stretnutie s Ježišom. Prosí ho, aby prostredníctvom Svätého Ducha ovládol jej život. Vďaka čoraz väčšej istote a radosti, ktorými prekypuje Juanitino srdce, má mnoho ľudí možnosť poznávať Ježiša ako osobného Spasiteľa a odovzdať mu svoj život. To nie je predstava – to je svedectvo Ducha. Abba, Otče. Otecko.

ŠTÚDIUM PRE MALÉ SKUPINKY

VNÚTORNÉ SVEDECTVO ALEBO VLASTNÉ PREDSTAVY?

Každý sme iný – jednota napriek odlišnosti

1. **Kto je vo vašom živote (okrem vášho otca) najviac „otcovskou“ osobou? Čo robí tohto človeka takým výnimočným?**
2. **Mali ste v detstve pre svojho otca nejaké zvláštne meno? Ak chcete, môžete sa s ním zveriť ostatným.**

UVAŽOVANIE NAD SLOVOM

Študijný text: Rimanom 8, 9–16

- **Mnoho ľudí cíti vo vzťahu k svojmu pozemskému otcovi neistotu. Akú istotu nám dáva Svätý Duch o našom nebeskom Otcovi? (Rim 8,14–16)**

.....

- **V Novej zmluve sa očakávalo, že ľudia budú vedieť, či boli naplnení Svätým Duchom. (Sk 19,2; 6,3) Prečo je dnes podľa vás táto istota medzi kresťanmi taká zriedkavá?**

Skromnosť

Neporozumenie téme

Nedostatok biblického štúdia

Slabá viera

Falošné učenie

Iné

- **Na základe nášho doterajšieho štúdia sa pokúste určiť poradie nasledujúcich udalostí (od 1 po 7). Ak máte pocit, že niektoré udalosti sa majú odohrať viac než jedenkrát, označte to podľa svojho uváženia.**
 - Obrátenie
 - Naplnenie Svätým Duchom
 - Svätý Duch v nás
 - Krok viery
 - Hlboká túžba po naplnení Duchom
 - Prijatie Ježiša za Spasiteľa
 - Príchod Ducha, ktorý v nás prebýva

- **Predstavte si, že človek cíti smäd po Svätom Duchu a rozhodne sa urobiť krok viery. Čo nasleduje? Aké prepojenie vidíte medzi *svedectvom Ducha* (Rim 8,16) a *vnútorným svedectvom* (1Ján 5,6.10)?**
 -
 -

- **Aká je vaša odpoveď na každodenné uistenie Svätého Ducha, že ste Božím dieťaťom?**
 -
 -

- **Prečítajte si Pavlovu modlitbu za Efezanov. (Ef 3,14-21) Vymenujte tie charakteristiky vnútorného uistenia a posilnenia od Svätého Ducha, za ktoré ste teraz najviac vďačný.**

.....

- **Závisí naše spasenia od našich pocitov? Uveďte dôvody pre svoj názor. Čítajte pri tom texty Ef 2,7-9 a Tít 3,5.**

.....

- **Uveďte dôkazy, že Boh, ktorý nás zachránil od hriechu, nedal svojim deťom náboženstvo bez emócií. Čítajte texty Luk 19,37-40; 24,52.53; Ef 5,18.19.**

.....

- **Aké sú nebezpečenstvá „ľudského nadšenia“ v protiklade k emóciám, ktoré nám dáva prežiť Boh ako odpoveď na jeho lásku?**

.....

- **Ak máte vnútorné svedectvo Ducha a chcete sa o svoje pocity podeliť s ľuďmi v zbore, v skupinke alebo na verejnosti, čo by ste doň zahrnuli a čo nie? Na čo by ste si mali dať pozor a na čo by ste nemali zabudnúť? Prečo?**

.....

- **Opýtal som sa niektorých veriacich priateľov, či sú Božími deťmi a oni mi odpovedali, že nevedia. Ako im môžem vysvetliť, čo to znamená vnútorné svedectvo Ducha?**

.....

ROZHOVOR S BOHOM

Dnes do svojej modlitby zahrňte nasledovné:

- 1. V úplnom podriadení sa Bohu a v úprimnej modlitbe pokorne proste Boha o vnútorné svedectvo jeho Ducha.**
- 2. Oslavujte Boha za to, že ste jeho dieťaťom. Chváľte ho za to, čo robí pre vašu skupinku.**
- 3. Modlite sa za konkrétne potreby a problémy, s ktorými zápasíte – finančné, zdravotné, pracovné, rodinné a podobne...**

Spoločné stretnutie ukončite inšpirovanou modlitbou Otče náš (pozri kap. 10).

SLOVÁ NA ZAPAMÄTANIE

- **Tento týždeň si zapíšte verše Rim 8,15.16.**
- **Naučte sa ich naspamäť a povedzte o nich niekomu hneď, ako budete mať na to príležitosť.**

.....

KAPITOLA 8

ČO NA TO ĽUDIA OKOLO NÁS?

Sú kresťania, ktorí otvorene hovoria, že sú spasení. Iní, teologicky viac založení, začnú dokonca vysvetľovať, že sú ospravedlnení. Čo všakvidia ich susedia, rodiny, spolužiaci, zamestnávateľia alebo zamestnanci? Čo očakávate od tých, ktorí o sebe zanietene tvrdia, že sú znovuzrodení? Odpoveď je jednoduchá. Prináša kresťanstvo do ich života zmenu? Ak ma susedia budú počuť kričať na manželku, nadávať na mačku alebo klamať deťom, nebudú príliš nadšení, keď im budem spoza plotu rozprávať, čo všetko pre mňa urobil Ježiš.

Mňa síce zaujíma odpustenie, ale môj sused by na mne rád videl dôkazy o víťazstve. Kým mňa zaujíma učenie o ospravedlnení, suseda zaujíma moje posvätenie.

To nás vedie k ďalšej otázke. *Načo vlastne Boh umožňuje, aby boli kresťania naplnení Svätým Duchom?* Počul som na túto otázku najrôznejšie odpovede: Najväčším dôvodom, prečo sú ľudia napĺňaní Svätým Duchom je, aby mohli prežívať nadšenie, aby mali živú bohoslužbu alebo aby mohli urobiť zopár zázrakov. To však v žiadnom prípade nie sú skutočné dôvody.

Všimnite si Ježišove jasné slová na adresu učeníkov: *„Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Južsku i Samárii, až po kraj zeme.“* (Sk 1,8) Určite existuje mnoho vážnych dôvodov, pre ktoré nám Boh poslal Svätého Ducha. Ale tými najdôležitejšími

dôvodmi vyliatia Svätého Ducha sú svedectvo a služba. Všetko ostatné má svoj zmysel práve v službe.

Aj v Lukášovom evanjeliu môžeme nájsť podobné Ježišove slová: „*Tak je napísané, že Kristus bude trpieť, tretieho dňa vstane z mŕtvych a v jeho mene sa bude všetkým národom, počnúc od Jeruzalema, hlásať pokánie na odpustenie hriechov. Vy ste toho svedkami. Hľa, ja na vás zosielam, čo sľúbil môj Otec. Vy však zostaňte v meste (Jeruzaleme), kým nebudete zahalení mocou z výsosti.*“ (Luk 24,46–49) Snaha nieť svedectvo a nebyť zmocnený Duchom vyjde takmer určite naprázdno. Ale prijať zmocnenie a nenieť svedectvo je jednoducho nepredstaviteľné.

Už sme si spomínali Ježišovo zaslúbenie Svätého Ducha, ako je opísané v Jánovom evanjeliu: „*Posledný veľký deň sviatkov Ježiš vstal a zvolal: Ak je niekto smädný, nech príde ku mne a nech sa napije ten, kto verí vo mňa. Ako hovorí Písmo: Prúdy živej vody budú tiecť z jeho vnútra.*“ (7,37.38) Podľa tohto textu najprv prichádzame k Ježišovi, aby sme prijali vodu Svätého Ducha. Výsledkom nemá byť, že sa staneme ľudskými cisternami. Máme byť skôr potrubím, cez ktoré bude k ostatným vysmädnutým ľuďom prúdiť živá voda.

Bolo to 20. júna 1977, keď začal ropovod za takmer 8 miliárd dolárov dopravovať ropu z Prudhoe Bay do takmer 1 300 km vzdialeného prístavu Valdez na Aljaške. Keď som tadiaľ prechádzal, neďaleko mesta Fairbanks som si všimol, ako dôsledne sú urobené základy a ako je potrubie zregulované, aby sa vyrovnali jeho pohyby v prípade rozmrznutia permafrostu (večne zmrznutej pôdy). Ropovod nepostavili preto, aby sa stal turistickou atrakciou. Ohromné množstvo ropy, ktoré ním tečie, nemá slúžiť ako dôkaz úžasných schopností konštruktérov. Hlavným dôvodom existencie ro-

povodu je dopravovať ropu. Ropa má potom obrovskú schopnosť meniť a ovplyvňovať životy ľudí tým, že po spracovaní zabezpečuje energiu na dopravu, kúrenie a priemysel.

Život otvoreného, ochotného človeka je potrubím, ktorým Svätý Duch plynie. Potrubie musí byť čisté a funkčné. Aj o to sa Svätý Duch postará, ak mu to umožníme. Brian bol v treťom ročníku súkromnej strednej školy, ale jeho fyzické danosti a problémy s prospechom ho viedli k neustálemu vyvolávaniu konfliktov. Počas týždňa prednášok o Svätom Duchu, ktoré organizovala škola, však mnoho študentov prežilo zmenu. Dokonca aj takí, ktorí sa o náboženstvo zaujímali len do tej miery, do akej si to vyžadovali povinné hodiny náboženstva. Teraz im však vzťah s Bohom priniesol novú radosť. Aj Brian prežil zmenu a odovzdal svoj život Ježišovi. V lete sa nechal pokrstiť v mrazivej vode nádherného horského jazera. Zmena na ňom bola viditeľná. Vedúci tábora si hneď všimli jeho schopnosti, ktoré sa nikdy predtým neprejavili. Ponúkli mu, aby pracoval ako poradca pre mládež. Všetkých to prekvapilo – všetkých, okrem Brianovho Boha.

V Novej zmluve môžeme nájsť dva druhy vonkajších dôkazov o tom, že Svätý Duch naplnil život človeka. Pozrieme sa na ne v knihe Skutky apoštolov. V štvrtej kapitole je záznam o tom, ako Peter a Ján kážu v chráme. To sa očividne nepáčilo kňazom a saducejom, a preto ich zavreli do žalára. (Sk 4,1-3) Väzenie je miesto, kde sa dnes nachádza mnoho kresťanov. Mnohých kresťanov väznia autoritárske režimy či vlády nepriateľské voči kresťanstvu. Ale veľmi veľa kresťanov je v inom druhu väzenia. Väzní ich strach a vnútorné zábrany. To všetko im nedovoľuje účinne hovoriť

o Ježišovej láske a poznať jeho víťaznú moc. Štvrtá kapitola však obsahuje aj spoľahlivý kľúč na únik z tohto „žalára“. Peter bol naplnený Svätým Duchom (4,8) a okamžite bolo vidieť dva nepochybné dôkazy, že je to tak. Po prvé, Peter svedčil o Ježišovi slovami a nahlas a svoje svedectvo zakončil slovami: *„Pod nebom niet iného mena, daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení.“* (Sk 4,8-12)

Po druhé, Petrovi a Jánovi nepriatelia a protivníci evanjelia sami uznali, že títo muži boli s Ježišom. Žasli nad odrazom Ježišovho charakteru, ktorý na učeníkoch videli. Páči sa mi komentár, ktorý som čítal v knihe Skutky apoštolov: *„Kristus bol témou ich uvažovania; ich úlohou bolo šíriť jeho kráľovstvo. Zmýšľaním a povahou sa blížili k zmýšľaniu a povahe svojho Majstra a ľudia ich poznali, že boli s Ježišom* (Sk 4,13).“⁴¹

„BYŤ AKO JEŽIŠ, TO JE MOJA PIESEŇ“

Môže sa vám zdať, že hovoriť ľuďom o Ježišovi je ťažké. A nepochybne máte pravdu – z ľudského pohľadu. Ale odrážať Ježišov charakter je viac než ťažké – zdá sa to úplne nemožné. Keď som bol mladý, ktosi mi povedal, že najprv musím dokonale odrážať Ježišov charakter, až potom môžem uvažovať o večnom živote. Dospel som k názoru, že sa mi to nikdy nepodarí. A nemýlil som sa – z ľudského pohľadu. Neskôr som na svoje veľké prekvapenie zistil, že biblický dôraz na poslušnosť, víťazstvo, krásu charakteru a podobnosť Kristovi nie je hrozbou, ale zaslúbením. Boh nehovorí: *„Radšej by ste ma mali poslúchať a viac sa mi*

⁴¹ SA 45

podobáť, inak sa do neba nedostanete.“ Namiesto toho hovorí: „Vďaka môjmu Svätému Duchu budete mať víťaznú moc a bez toho, aby ste si uvedomili *ako*, budete sa Ježišovi podobáť. Nie preto, aby ste si spasenie zaslúžili, ale preto, že Ježiš vás už spasil.“ Nie je to úžasné? Nejde o moju snahu, ale o Božie dielo. Spolupracujem s ním, každý deň ho pozývam a dávam úplný súhlas, aby v mojom živote konal a aby si ma použil podľa svojej vôle.

Pozrime sa, ako Svätý Duch umožňuje, aby bola navonok viditeľná jeho prítomnosť v našom vnútri.

Ježišov charakter je zhrnutý v tom, čo nazývame *ovocie Ducha*. „*Ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie...*“ (Gal 5,22.23) Všimnite si, že apoštol Pavol v tejto kapitole dáva ovocie Ducha do protikladu s výsledkom ľudského snaženia. Rozdiel je obrovský. „*A skutky tela sú zjavné: smilstvo, nečistota, chlipnosť, modloslužba, čary, nepriateľstvá, svár, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, roztržky, závisť, opilstvo, hýrenie a im podobné. O tom vám vopred hovorím, ako som už skôr povedal, že tí, čo robia také veci, nebudú mať účasť na Božom kráľovstve.*“ (Gal 5,19–21) Apoštol Jakub hovorí o ovocí Ducha (pokoji) ako o ovocí spravodlivosti. (Jak 3,18) Je to preto, že ovocie spravodlivosti rastie z postoja, ktorý má znovuzrodený kresťan k Bohu. Vzťah k Bohu sa formuje prijatím Ježišovho daru spasenia. Všimnite si, ako dáva Jakub do protikladu Duchom naplnený život a sebeckú, hriešnu podstatu človeka: „*Ak však máte v srdci trpkú závisť a neznášanlivosť, nevychvaľujte sa a neluhajte proti pravde. To nie je múdrosť prichádzajúca zhora, ale prízemná, telesná a diabolská. Veď kde je závisť a neznášanlivosť, tam je nepokoj a všetko možné zlo. No múdrosť, ktorá prichádza zhora, je predovšetkým čistá, potom pokojamilovná, ohladu-*

plná, ústretová, plná milosrdenstva a dobrého ovocia, bez predsudkov a pokrytectva. A ovocie spravodlivosti sa rozsieva v pokoji tým, čo šíria pokoj.“ (Jak 3,14-18)

Len zázraky konajúca Ježišova moc, ktorá prichádza prostredníctvom Svätého Ducha, môže prinášať ovocie Ducha. To je zrejmé. Keď niekoľkonásobne duševne a telesne postihnuté dieťaťko už niekoľko týždňov celé noci plakalo, jeho mamička bola na konci so silami. Táto mladá študentka zápasiaca s bulímiou a depresiami práve vtedy počúvala kazetu, na ktorej bol nahovorený text Biblie, Skutky apoštolov 4. kapitola. Keď počúvala príbeh Petra a Jána, svoje srdce napokon úplne otvorila Ježišovi. Denne sa nechávala naplňať Svätým Duchom, ktorý jej dával víťazstvo a radosť. Začalo v nej dozrievať ovocie trpezlivosti. Prednedávnom Rita povedala: „Duch mi dal lásku k Božiemu Slovu a túžbu lepšie poznať Ježiša. Viem, že Boh bude postupne odstraňovať z môjho života hriech. Som si tým istá, lebo vidím, ako ma až doteraz viedol a menil. Môže sa zdať absurdné, že keď začnem hovoriť o Svätom Duchu, niektorí ľudia sa hneď začnú báť prehnaných emócií. Veď práve vtedy, keď som prijala Božieho Ducha a on začal v mojom živote vládnuť, mohla som začať pevne kráčať s Bohom napriek mojím emocionálnym výkyvom.“

Je pravdou, že čím sme Ježišovi bližšie, tým menej sme v pokušení tvrdiť, že sa mu podobáme. Ale ľudia okolo nás si všimnú zmenu, ktorá bude pre nich dôkazom nášho zamerania sa na zachraňujúcu milosť Ježiša Krista.

Najvýznamnejším ovocím Svätého Ducha je nesebecká láska. O tom niet pochýb. Z lásky vyrastá radosť a pokoj,

spoločne s ďalšími nádhernými kvalitami charakteru, ako sa o tom píše v piatej kapitole Listu Galaťanom.

Apoštol Pavol v Prvom liste Korintťanom vložil do stredu svojho „kázania“ o konaní a prejavoch Svätého Ducha stať o zvrchovanom postavení lásky. Urobte si čas a prečítajte si 13. kapitolu tohto listu. Všimnite si, že láska je dôležitejšia než všetky dary, je dokonca dôležitejšia než ostatné črty charakteru človeka.

Ako sa v človeku rodí láska? Treba vari vynakladať úsilie, ako keď sa matka snaží naučiť dieťa, aby malo zeleninu rovnako rado ako zmrzlinu? Nie. Láska sa stáva súčasťou nášho života. Keď otvárame svoje srdcia Svätému Duchu, vlieva sa do nás Božia láska. *„Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.“* (Rim 5,5)

Božia láska v nás je v skutočnosti Boh v nás, lebo *„Boh je láska“*. (1Ján 4,16) Ovocie lásky nám prináša pevnosť a istotu v Kristovi. Rauben A. Torrey, evanjelista, kazateľ a učiteľ, spolupracovník Dwighta L. Moodyho, poukazuje vo svojom komentári k textu Ef 3,17, že sme boli zakorenení a budovaní v láske. „Apoštol Pavol hovorí, že keď je naše vnútro posilnené Svätým Duchom, korene nášho života prenikajú hlboko do pôdy lásky. Základy stavby nášho charakteru sú postavené na skale lásky. Láska je znamením svätosti a ovocím zákona. (Rim 13,10) Láska je to, čo najviac potrebujeme v našom vzťahu k Bohu, ku Kristovi a jeden k druhému. Dielom Svätého Ducha je zakoreniť naše životy v láske, postaviť ich na láske. Existuje veľmi úzky vzťah medzi Kristom, ktorý v nás prebýva alebo ktorý sa v nás formuje, a naším zakorenением v láske, lebo sám Ježiš Kristus je

úplne dokonalé vtelenie lásky.“⁴² Cítili ste niekedy neistotu vo vzťahoch? Bola láska k ľuďom vo vašej rodine, cirkvi či okolí vždy pevná? Ovocím Ducha je láska. A vplyv lásky na pevnosť a zdravie vzťahov sa nedá s ničím porovnať.

Pochádzam z rodiny, kde sme si lásku nikdy otvorene neprejavovali. Nikto vás neobjal a nepovedal: „Mám ťa rád.“ Moja mama sa o mňa vzorne starala a keď sa stala kresťankou, jej silná viera ma viedla bližšie k Bohu. Ale až keď som prežil pôsobenie skutočnej moci Svätého Ducha, začalo v mojom živote dozrievať ovocie lásky. Ako jedináčik v rodine som sa musel posunúť od svojho sebeckého vnímania lásky k láske Božieho dieťaťa zameranej na druhých. Videl som, ako sa táto zmena udiala v životoch iných ľudí. Spomínam si na matku, ktorá sa po obrátení manžela opýtala svojich detí: „Však je nádherné vidieť tú zmenu na ockovi?“ Deti súhlasili: „Ocko už na nás nekríči ako predtým.“ Iná skúsenosť z tejto rodiny hovorila o strachu, ktorý mali deti z tmy po jednej desivej skúsenosti najstaršieho z nich. „Začali sme sa s deťmi modliť o naplnenie Svätým Duchom,“ vysvetľoval nám otec. „Jeden z dôkazov pôsobenia Svätého Ducha v životoch detí bolo, že sa úplne prestali báť tmy.“ Božia láska, ktorá je do našich sŕdc prostredníctvom Svätého Ducha vyliata, vyháňa strach. Aké nádherné ovocie, aká radosť!

PREKVAPENIE Z DUCHOVNÝCH DAROV

Povedali sme si, že ovocie Ducha je jedným z dvoch vonkajších znakov toho, že je človek naplnený Svätým Duchom.

⁴² R. A. Torrey, *The Person and Work of the Holy Spirit* (Grand Rapids: Academie Books, 1974), str. 106.

Čo je tým druhým znakom? Učeníci po Turícach nielenže odrážali Ježišov charakter, ale začali konať dielo, ktorým ich Ježiš poveril. Život učeníkov sa prejavoval praktickou službou. Keď sú ľudia naplnení Duchom, budú túžiť nielen čo najjasnejšie odzrkadľovať Ježišov charakter, ale aj byť uprostred boja o rozširovanie jeho kráľovstva. Budú chcieť pracovať pre Ježiša tak, aby sa jeho láska a pravda dostali k čo najväčšiemu počtu ľudí.

Steve bol mladým kresťanom, ktorý síce miloval Krista, ale vo svojej náboženskej skúsenosti pociťoval akúsi prázdnotu. Keď začal čítať jednu starú knihu o Svätom Duchu, zistil, že práve Svätý Duch by zaplnil túto prázdnotu. A stalo sa to takým spôsobom, ktorý by nikdy neočakával. Počas jedného biblického týždňa sa Steve zúčastnil na seminári o Svätom Duchu, ktoré viedol Duchom naplnený kazateľ Kevin Wiffley. Všimol si, ako ľudia na konci každého stretnutia chvália Boha a hovoria o zmene, ktorá sa v ich živote udiala. Modlili sa v malých skupinkách. Dostávali odpovede na problémy, s ktorými zápasili. Láska, radosť a pokoj sa v ich životoch stávali realitou. „Vďaka moci Svätého Ducha, ktorý v nás prebýva, sme začali naozaj žiť!“ zvolal nadšene Steve. Steve prežil vo svojom živote zmenu. Prestal v sebe pestovať nenávisť voči tým, ktorí mu ublížili. Ale objavil ešte čosi. Jeho túžba hovoriť druhým o Bohu a viere postupne prekonala jeho vrodenu hanblivosť. „Zmena v mojom živote je strhujúca,“ povedal nedávno, keď hovoril o vplyve Svätého Ducha na svoj život. „Neviem, čo je to nuda. Mojou najväčšou túžbou je slúžiť môjmu Stvoriteľovi a ľuďom okolo mňa. Chcem všetkým povedať o nádeji na večnosť, ktorú máme.“

Rozprával som sa s dvoma kresťanmi, ktorí kedysi pracovali ako advokáti, ale svoju prax zanechali a stali sa kazateľmi. Výrobca nákladných áut sa rozhodol dať milióny dolárov na evanjelizáciu v treťom svete a v krajinách východnej Európy. Mladá matka založila domácu skupinku štúdia Biblie, na ktorú začalo chodiť asi šesť jej susedov. Lekár umožnil, aby sa z jeho ordinácie stalo stredisko malých skupiniek pre praktickú kresťanskú službu. Vysokoškolák zorganizoval v internátoch 24 malých skupiniek. Dvaja študenti strednej školy viedli skupinky štúdia Biblie na predmestí, kde sa nachádzala aj ich škola. Staršia pani zistila, že môže byť veľkým povzbudením a duchovnou oporou pre obyvateľov domova dôchodcov. Slobodná mamička začala vyučovať v biblickej zborovej škôlke tak zaujímavo, že žiadnemu z prváčikov ani len nenapadlo vynechať ich každotýždenné stretnutia. Zotavujúci sa alkoholik pomáhal každý týždeň v podpornej skupinke, ktorá priniesla víťazstvo a nádej do niekoľkých rodín.

Na základe štúdia Písma prichádzame k záveru, že každý znovuzrodený kresťan dostáva od Boha jeden alebo viacero výnimočných darov. Tieto dary pre službu sú akýmsi prídavkom k našim prirodzeným darom (schopnostiam), ktoré každý kresťan môže využívať v službe pre Boha. Apoštol Peter povedal: „*Podľa toho, kto aký dar dostal, slúžte si navzájom ako dobrí správcovia mnohotvárnej Božej milosti.*“ (1Pet 4,10 RKC) Hoci tento text môže odkazovať na všetky dary, ktoré sme dostali, teda naše prirodzené schopnosti, ale aj dary od Boha, apoštol Pavol je konkrétnejší. Vo svojich listoch povzbudzuje a napomína Timoteja, aby nezanedbával, ale naopak rozvíjal dary, ktoré dostal, keď na neho Pavol a starší kládli

ruky. (1Tim 4,14; 2Tim 1,6) V Rimanom 12, v 1. Korintánom 12 a v Efezanom 4 je jasný dôraz na duchovné dary. Je zrejmé, že tak ako máme naše prirodzené schopnosti a talenty od rodičov, podobne duchovné dary pochádzajú od Svätého Ducha. Ako sa po narodení človeka začínajú postupne prejavovať jeho talenty a schopnosti, tak sa začínajú prejavovať aj duchovné dary po znovuzrození človeka.

Je jasné, že dôkazom prítomnosti Svätého Ducha nemôže byť nejaký vybraný dar. *„Preto sú dary milosti rôzne, ale Duch je ten istý; a rôzne sú aj služby, ale Pán je ten istý; rôzne sú aj účinky moci, ale Boh je ten istý, ktorý pôsobí všetko vo všetkých.“* (1Kor 12,4-6) Duchom naplnený kresťan je otvorený pre vedenie Svätým Duchom, lebo *„to všetko spôsobuje jeden a ten istý Duch, ktorý každému udeľuje dar, ako chce.“* (12,11)

Svätý Duch udeľuje dary podľa svojej vôle, nie podľa nášho chcenia. V Liste Rimanom apoštol Pavol zdôrazňuje, že *„máme odlišné dary podľa milosti, ktorá nám bola daná“*. (Rim 12,6) Existuje množstvo spôsobov, ktoré majú veriacim umožniť rozpoznať ich duchovné dary. Niektoré z týchto spôsobov však viedli k tomu, že ľudia začali biblické učenie o duchovných daroch zneužívať. Spomínam si na jedného člena zboru, ktorý odmietol cirkev finančne podporovať s odôvodnením, že dávanie nie je jeho duchovný dar. Tvrdil však, že má dar vodcovstva a chcel zbor viesť. Iný člen zboru hrubo vynadal spoluveriacemu. Obhajoval sa tým, že má dar proroctva, ale nemá dar milosti. Iní sa odmietli zapojiť do programu na oslovenie ľudí, lebo nemajú taký dar, zato majú dar modlitby.

Hoci nás takéto prekrúcanie môže znepokojovať, nemalo by nás znechutiť. Nič nie je strhujúcejšie a nič neprináša

väčšie uspokojenie, než objavovanie a používanie duchovných darov, ktoré sme dostali. Apoštol Pavol nás vyzýva, aby sme túžili po duchovných daroch. (1Kor 14,1)

Ako teda zistiť vlastné duchovné dary? Mali by sme v modlitebnom stíšení premýšľať o duchovných daroch (Rim 12; 1Kor 12; Ef 4) a prosiť Boha, aby nám pomohol pochopiť, ktorým z nich nás nadprirodzene obdaroval. O radu môžete poprosiť svojich veriacich priateľov a vedúcich cirkvi. Vyskúšajte viaceré druhy služby, až svoj dar napokon rozpoznáte. Sústreďte sa potom vo svojej službe na tie oblasti, ktoré zodpovedajú vašim duchovným darom. V žiadnom prípade sa však nevyhýbajte rôznym iným službám a činnostiam, ktoré pred nami ako pred cirkvou stoja. Jednou z najlepších pomôcok na odhalenie vlastných duchovných darov (okrem už spomenutej modlitby a rád spoluveriacich) je *Seminár o duchovných daroch*, ktorý pred rokmi zostavil Dr. Roy Naden, bývalý profesor náboženstva na Andrews University. Naden opísal šesť okruhov duchovných darov: podporný, poradný, učiteľský, pastiersko-evanjelizačný, vodcovský a okruh rozpoznávania znamení.⁴³

William McRae vo svojej knihe *Dynamika duchovných darov* (*The Dynamics of Spiritual gifts*) prináša užitočný náhľad do duchovných darov.⁴⁴ Ukazuje, že každý duchovný dar v sebe zahŕňa štyri charakteristiky.

(1) Prvou charakteristikou sú *schopnosti*. Jeden úspešný kazateľ raz povedal, že nemá dar pastorácie, ale má dar

⁴³ Roy C. Naden, *Your Spiritual Gifts* (Berrien Springs, Mich.: Ipd., 1989).

⁴⁴ William McRae, *The Dynamics of Spiritual Gifts* (Grand Rapids: Zondervan Pub. House, 1967), str. 19, 20.

vodcovstva a kázania. Ako sa potom mohol pastoračne starať o svoj rýchlorastúci zbor? Mnohí z členov jeho zboru mali dar pastorácie. Preto ich pripravil na túto službu a zbor zorganizoval do skupiniek, ktorých vedúcimi sa stali práve títo bratia a sestry. Skupinky prekvitali, zboru sa darilo a kazateľ využíval svoje duchovné dary.

(2) Druhou charakteristikou, ktorú je potrebné pri duchovných daroch zohľadniť, sú podľa McRaea *predpoklady*. Na to, aby niekto viedol spevácky zbor, nestačí, aby mal dar hudby. Aby mohol viesť spevákov ako duchovný vodca, musí mať dar služby. Predpokladom toho, aby bol niekto učiteľom prázdninovej biblickej školy nie je to, že má voľný čas, ale že má túžbu vidieť spasenie detí a je schopný komunikovať im evanjelium s láskou.

(3) Treťou charakteristikou je podľa McRaea *zmocnenie*. Zdá sa, že jednotlivец s určitým duchovným darom vie preukázať zmocnenie v danej oblasti natoľko, že si to všetci naokolo všimnú. Ako osemnásťročný stolársky učeň som nemal vôbec žiadnu predstavu o tom, aký by mohol byť môj duchovný dar. Keď som mal hovoriť na verejnosti, bol som nesmierne vystresovaný. Oveľa radšej som si čítal. Keď ma náš kazateľ poprosil, aby som kázal, šokovalo ma to. Ale po modlitbách som jeho výzvu prijal. Len čo som začal hovoriť, môj dar sa prejavil. Výsledkom bolo, že som mohol ako kazateľ osloviť veľké aj malé zhromaždenia v mnohých krajinách. Stalo sa dokonca, že som niekoľko mesiacov musel kázať aj desaťkrát do týždňa. To bol dôkaz o zmocnení, ktoré som dostal. Nevieť si to vysvetliť nijako inak, len že to bol dar Ducha Svätého.

(4) Poslednou charakteristikou, ktorú McRae uvádza, je *zodpovednosť*. Sme zodpovední nielen za duchovné dary, ale vôbec za všetky schopnosti a talenty, ktoré sme dostali a ktoré môžeme použiť na podporu Božieho kráľovstva a v službe ľuďom. Carolyn, naša najstaršia dcéra, sa odmala prejavovala ako rodená učiteľka. Ešte skôr, než začala chodiť do školy, usadila psov, mačky a bábiky a začala ich učiť niečo, o čom vedela len o málo viac než jej „žiaci“. Čoskoro pozháňala všetky malé deti zo susedstva a učila ich to, čo práve preberali v prvej triede. Dnes je úspešnou profesorkou na vysokej škole. Používa však Boh náš prirodzený talent aj ako duchovný dar? Zdá sa, že áno. Carolyn a jej manžel Struan vedú mládežnícku triedu sobotnej školy, ktorá priniesla zmenu do života mnohých mladých ľudí. To je príklad vrodeneho talentu, ktorý Boh používa ako duchovný dar. Struan má okrem toho aj duchovný dar skladania hudby a hrania na nástrojoch. Vďaka tomuto daru mohol zasiahnuť a ovplyvniť množstvo mladých ľudí, ktorí neboli veriaci. Motivoval ich, aby sa hlbšie zamysleli nad kresťanstvom a Ježišovou láskou. Občas sa spolu s mladými pripravujú na koncert dlho do noci. Obdivujem jeho nasadenie, ktoré mu umožňuje zodpovedne využívať jeho dary.

Spoznajú ľudia okolo nás, či je naše odvolávanie sa na kresťanstvo a moc Svätého Ducha dôveryhodné? Ovocie Ducha a duchovné dary dajú jasnú odpoveď. Tieto dva vonkajšie dôkazy sú podobným svedectvom ako vnútorné svedectvo Ducha v našom srdci.

Dovoľte na záver ešte jednu poznámku, ktorá sa týka služby. Boh nás povoláva do služby, ukazuje nám jej význam a zmysel a zároveň nás na ňu vybavuje svojimi darmi

milosti. Ale pravdou je aj opak. Sú dni, ktoré nazývam „nemisijné“. Sú to dni plné všedných povinností alebo práce okolo domu či v záhrade. Alebo dni, keď vstanem o niečo neskôr a celý deň sa len tak ponevieram. Dokonca vôbec necítim potrebu modliť sa. A možno jediné, čo ma v ten deň čaká, je prečítať si noviny alebo nejakú knihu. Na konci takeého dňa cítim, že som ho premárnil. Pre mnohých ľudí sú však takéto dni bežné. Nemajú zmysel pre misiu, pre duchovnú službu. Nie sú motivovaní modliť sa. Práve preto majú mnohé zbory, ktoré sú zapálené Svätým Duchom, množstvo rôznych aktivít a služieb pre svojich členov. Organizujú malé skupinky, do ktorých sa zapája čo najväčší počet veriacich.

Zamysli sa dnes nad svojou duchovnou službou. Ak sa ti zdá, že niečo nie je v poriadku, pros Boha, aby ťa viedol k takej službe, k takému zapojeniu v jeho diele, aby si cítil každodennú potrebu modliť sa viac, než je pre teba bežné. Práve v takejto službe sa bude rozvíjať ovocie Svätého Ducha a dary, ktoré ti dal. Takto budú dozrievať a prinášať každodennú úrodu radosti.

ŠTÚDIUM PRE MALÉ SKUPINKY

ČO NA TO ĽUDIA OKOLO NÁS?

Každý sme iný – jednota napriek odlišnosti

Členovia skupinky môžu byť jeden druhému oporou v mnohých oblastiach. To nás vedie k príležitosti vyjadriť si navzájom ocenenie a poďakovanie.

O každom členovi vašej skupinky povedzte jednu vec, ktorá vás povzbudila alebo vám priniesla požehnanie.

UVAŽOVANIE NAD SLOVOM

Študijný text: Skutky 4,1-13

- **Čo ste pred týmto štúdiom považovali za hlavný dôvod, pre ktorý chce Boh naplniť človeka Svätým Duchom? (A)**

- **Ktorý dôvod považujete za najdôležitejší teraz? (B)**

- **Označte v nasledujúcich možnostiach písmenami A a B svoje odpovede. Povedzte potom ostatným členom skupinky, ako sa zmenilo vaše pochopenie danej témy a čo táto zmena pre vás znamená.**
 Dobrý pocit

Nadšenie v cirkvi

Vydávanie svedectva a získavanie ľudí pre Krista

.....

Emocionálne naplnenie

Zázraky

Scitlivenie

Iné

- **Aké môžu byť dôvody úzkeho prepojenia medzi mocou Svätého Ducha a našou schopnosťou vydávať svedectvo o Ježišovi? (Sk 1,8; Ján 7,37.38)**

.....

.....

- **Prečítajte si ešte raz príbeh Petra a Jána v Skutkoch 4,1-13. Ako mohli nepriatelia evanjelia zistiť – podľa slov a konania Petra a Jána –, že boli naplnení Svätým Duchom? (verše 8-13)**

.....

.....

- **Dokonca aj nepriatelia Petra a Jána videli jasný dôkaz, že obaja boli Ježišovi podobní. Čo cítiš, ak by si mal posúdiť svoju schopnosť odzrkadľovať Ježišov charakter? Nadšenie, hrôzu alebo pochybnosti? Prečo?**

.....

.....

- **Prinášanie svedectva o Ježišovi a jeho odpustení v sebe zahŕňa aj pravdu o ohavnosti našej hriešnej prirodzenosti. Takáto „zvest“ môže vyznievať veľmi negatívne. Akým spôsobom nás ovocie Ducha robí podobnejšími Ježišovi? (Gal 5,22.23; Jak 3,15-18)**

.....

- **Ovocie kresťanskej lásky je zázrak, ktorý tvorí Svätý Duch. Uveďte niekoľko príkladov toho, ako vedomie Božej lásky upevnilo vašu kresťanskú skúsenosť. (Ef 3,17)**

.....

- **Ktoré duchovné dary alebo schopnosti umožnili Petrovi a Jánovi vydávať svedectvo o Ježišovi? Ako sa im v tom darilo? (Sk 4,2.4)**

.....

- **Hovorili sme, že podobne, ako sa človek rodí s určitými talentmi, tak aj každý znovuzrodený kresťan prijíma duchovné dary. (1Pet 4,2) Poznáte už svoje duchovné dary? Ak áno, povedzte vo svojej skupinke, ako ste svoje obdarovanie spoznali.**

.....

- Ak ešte svoj duchovný dar nepoznáte, začnite sa modliť a čítajte pri tom texty o duchovných daroch. (1Kor 12; Rim 12; Ef 4) Poproste ostatných členov vašej skupinky, aby vám povedali, ktoré dary na vás rozpoznali.

.....

- Prečítajte si text 1Kor 12,4-11. Aké dôvody môžete na základe tohto textu uviesť, aby ste podporili myšlienku, že Duchom naplnení kresťania dostávajú rôzne dary a že nie všetci musia mať ten istý dar?

.....

- Ak ste sa práve počas tohto stretnutia dozvedeli o nejakom vašom duchovnom dare, o ktorom ste doteraz nevedeli, aké kroky podniknete, aby ste ho začali používať?

.....

ROZHOVOR S BOHOM

Pri dnešnej modlitbe sa okrem iného sústreďte na tieto body:

1. **Vzdajte chválu Bohu za dary, ktoré vám dáva. Vyjadrite vďačnosť za jednotlivých členov vašej skupinky.**
2. **Ďakujte Bohu za zvláštne dary, ktoré vidíte na jednotlivých členoch vašej skupinky. Modlite sa za mož-**

nosti, aby ste svoje dary mohli využiť na oslovenie neveriacich a v službe pre spoluveriacich.

3. Modlite sa za konkrétne potreby ľudí vo vašej skupinke i mimo nej.

Ukončíte spoločné stretnutie inšpirovanou modlitbou Otče náš (pozri kap. 10).

SLOVÁ NA ZAPAMÄTANIE

- **Tento týždeň si zapíšete verš Sk 4,13.**
- **Naučte sa ho naspamäť a povedzte o ňom niekomu hneď, ako budete mať na to príležitosť.**

.....

VÄČŠIE SKUTKY AKO JEŽIŠ

Očakávaj zázrak. To boli slová piesne, ktorú speváci spievali tak energicky, živo a nadšene, že som sa začal obzerať okolo seba a čakal som, že sa každú chvíľu musí stať niečo mimoriadne.

Dôraz na kritické vedecké skúmanie ovplyvnil nielen záver 19. storočia, ale aj celé 20. storočie. Modernizmus zmenil náš pohľad na dianie okolo nás a samozrejme aj na zázraky. Svet upadol do skepticizmu, ľudia sa stali podozrievavými voči zázrakom, začali pochybovať o Bohu a odmietli všetko nadprirodzené. A hoci vplyv modernizmu je stále veľmi silný, v dnešnej postmodernej spoločnosti sa kyvadlo vychýľuje na opačnú stranu. Ľudia síce stále odmietajú Boha, ale sú čoraz otvorenejší pre všetko tajomné a nadprirodzené.

Postupne sme si už zvykli na „zázraky“, ktoré nám priniesla najmodernejšia technika. Ku všetkým možným informáciám, k výsledkom výskumov, k správam alebo k hudbe sa dostaneme niekoľkými dotykmi na obrazovke telefónu či tabletu. Pred 50 rokmi by to bolo nepredstaviteľné. Pred 150 rokmi by to bolo na úrovni zázraku. Informácie k nám plynú akoby „zo vzduchu“, hoci vieme, že za tým stojí internetové pripojenie k obrovským úložiskám dát po celom svete.

Podme ale späť k „ozajstným“ zázrakom. Niektoré zázraky by sa zrejme dali vysvetliť, keby sme poznali zákony (a zákonitosti), o ktorých vie len Boh. Alebo možno Boh

občas obíde to, čo poznáme ako prírodné zákony. Akokoľvek sa nám zdá nemožné vysvetliť ozajstné zázraky, niet pochybností o tom, že sa skutočne dejú. Páči sa mi definícia zázraku, s ktorou prišiel teológ Peter Wagner: „Dar konať zázraky je mimoriadna schopnosť, ktorú dal Boh určitým členom Kristovho tela, aby slúžili ako ľudskí sprostredkovatelia, cez ktorých sa Bohu zapáčilo vykonať mocné skutky, aké pozorovatelia vnímajú ako vybočenie z bežného chodu sveta.“⁴⁵ Wagner ide vo svojej definícii ešte ďalej. Nevylučuje totiž neskoršie vedecké vysvetlenie zázraku. Boh sa však môže rozhodnúť – a rozhodol sa – konať prostredníctvom Svätého Ducha aj takými spôsobmi, ktoré zostanú ľudskému mysleniu nevysvetliteľné.

SLUŽBA ZÁZRAKOV

Aj keď o zázrakoch sa v Starej zmluve hovorí pomerne často, väčšina z nich sa odohrala počas troch období. Obdobie Exodu, obdobie služby Eliáša a Elizea a obdobie služby proroka Daniela boli poznačené nadprirodzenými javmi najviac. Ale aj udalosti, ktoré sa odohrali počas uvedených období, blednú v porovnaní s tým, čo sa dialo počas služby Ježiša Krista. V Novej zmluve je zaznamenaných minimálne 35 konkrétnych zázrakov, ktoré Ježiš vykonal. Keď prišli učenici Jána Krstiteľa zisťovať, či je Ježiš naozaj zasľúbený Mesiáš, boli svedkami mnohých zázrakov. „*Práve v tú hodinu (Ježiš) mnohých uzdravil z neduhov, chorôb, z moci zlých duchov a mnohým slepým daroval zrak. Odpovedal im teda: Choďte, oznámte Jánovi,*

⁴⁵ C. Peter Wagner, *Your Spiritual Gifts* (Glendale, Calif.: Regal Books, 1979), str. 237.

čo ste videli a počuli: Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sa očisťujú, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú z mŕtvych a chudobným sa hlása evanjelium.“ (Luk 7,21.22)

Asi stokrát sa v Novej zmluve hovorí o znameniach, zázrakoch a neuveriteľných udalostiach, ktoré súviseli s Ježišom. List Židom veľmi jasne prisudzuje tieto nadprirodzené udalosti Svätému Duchu. „Boh pritom vydával svedectvo znameniami, zázrakmi a rozličnými prejavmi moci a udeľovaním Ducha Svätého podľa svojej vôle.“ (Žid 2,4)

A teraz nasleduje naozaj ohromujúca správa. Keď Ježiš pripravoval učeníkov na svoj odchod, dal im neuveriteľné zaslúbenie. „Amen, amen, hovorím vám, že aj ten, kto verí vo mňa, bude konať skutky, aké ja konám, ba bude konať ešte väčšie, lebo ja idem k Otcovi.“ (Ján 14,12) Ako mohli učeníci konať skutky, ktoré konal Ježiš – a dokonca väčšie? V Jánovom evanjeliu v kapitolách 14 až 16 nachádzame asi 30 Ježišových zaslúbení. Minimálne štyrikrát Ježiš zdôrazňuje, že zdrojom a centrom služby učeníkov bude Svätý Duch. (Ján 14,16.17.26; 15,24; 16,7–15) Aj Marek zaznamenáva Ježišov sľub učeníkom, ktorý sa týkal konania zázrakov. (Mar 16,17.18)

Všimnime si niekoľko napínavých zázrakov, pri ktorých Svätý Duch konal prostredníctvom učeníkov: uzdravenie chromého muža v Jeruzaleme (Sk 3,1–10); uzdravenie všetkých chorých a posadnutých, ktorých prinášali do prítomnosti učeníkov (Sk 5,12–16); znamenia a zázraky v meste Ikónium (Sk 14,3); zástery a šatky, ktoré sa dotkli Pavla, prinášali uzdravenie a vyslobodzovali od zlých duchov (Sk 19,12).

Už v čase služby prvých Ježišových učeníkov chceli ľudia využívať Božiu moc konajúcu zázraky na vlastné ciele. Zdá sa, že vždy sa nájde niekto, kto je odhodlaný zneužiť nad-

prírodné sily. Spomínali sme už Šimona zo Samárie, ktorý uveril a dal sa pokrstiť. Žasol nad zázrakmi a znameniami, ktoré v Božej moci konal Filip. (Sk 8,13) Neskôr sa snažil kúpiť si moc Svätého Ducha, lebo v ňom nepochybne videl zdroj nadprirodzeného pôsobenia. (8,18.19)

Hoci Šimonove motívy boli zlé, správne rozpoznal, že zázraky, ktoré konali apoštoli, majú nadprirodzený pôvod. Apoštol Pavol napísal v Liste Rimanom: „*Neodvážil by som sa totiž hovoriť o niečom, čo by nevykonal Kristus cezo mňa slovom a skutkom, mocou znamení a divov, mocou Božieho Ducha, aby pohania prijali evanjelium. Tak som, počnúc od Jeruzalema a okolia až po Ilýriu, naplnil všetko Kristovým evanjeliom.*“ (Rim 15,18.19) Vo svojom Liste Galaťanom urobil Pavol jasné prepojenie medzi zázrakmi a vierou: „Ten, ktorý vám dáva Ducha a robí medzi vami divy, robí to na základe skutkov podľa zákona, alebo tým, že ste počúvali posolstvo viery?“ (Gal 3,5) Pavlova služba bola ukázkou moci Svätého Ducha. (1Kor 2,4) Jedine vďaka tejto moci sa prejavovala „znameniami, divmi a prejavmi moci“. (2Kor 12,12)

Správy o zázrakoch, ktoré sa diali v moci Svätého Ducha, sú ohromné. Na mieste je samozrejme otázka, či boli takéto skutky vyhradené len pre jedenástich učeníkov a apoštola Pavla. Určite nie. Spomeňte si na zázraky, ktoré konal Filip v Samárii (Sk 8,13), a na diakonov naplnených Duchom (Sk 6,5). Barnabáš mal nielen dar povzbudzovania (Sk 11,22-24), ale spolu s Pavlom konal aj on znamenía a zázraky (Sk 14,3).

FUNGUJÚ ZÁZRKY AJ DNES?

Po všetkom, čo sme si doteraz v tejto kapitole povedali, musíme si položiť prírodnú otázku: *Bolí dary zázrakov a uzdra-*

vovania dané len na to, aby „naštartovali“ kresťanskú cirkev? Neverím tomu a mám na to niekoľko dobrých dôvodov. Pozrime sa najprv na biblické dôkazy. Apoštol Pavol vo svojom zozname duchovných darov v 1Kor 12 spomína dar uzdravovania a dar konania divov medzi takými darmi, ako sú dary kázania, vedenia a učenia. Na začiatku toho istého listu píše: „Nechýba vám nijaký dar milosti, kým čakáte na zjavenie nášho Pána Ježiša Krista. On vás bude upevňovať až do konca, aby ste boli bez úhony v deň nášho Pána Ježiša Krista.“ (1Kor 1,7.8) Tým, ktorí čakajú na príchod Ježiša Krista, nemal chýbať žiadny z darov, ktoré Ježiš dal svojej cirkvi.

Apoštol Jakub vo svojom liste povzbudzuje tých, ktorí čakajú na druhý Pánov príchod. Jasne im hovorí, aby pomazali chorého človeka olejom a aby sa modlili za jeho uzdravenie. „Buďte teda trpezliví, bratia, až do príchodu Pána. Pozrite: Roľník vyčkáva vzácnu úrodu zeme a trpezlivo čaká, kým nedostane jesenný i jarný dážď... Trpí niekto medzi vami? Nech sa modlí! Raduje sa niekto? Nech spieva žalmy! Je niekto medzi vami chorý? Nech si zavolá starších cirkvi a nech sa nad ním modlia, keď ho v Pánovom mene pomazú olejom. A modlitba viery zachráni chorého a Pán ho pozdvihne. A ak sa dopustil hriechov, odpustia sa mu. Vyznávajte si teda navzájom hriechy a modlite sa jeden za druhého, aby ste boli uzdravení. Veľa zmôže účinná modlitba spravodlivého.“ (Jak 5,7–16) Ak boli zázraky užitočné pri vzniku kresťanstva, o čo dôležitejšie sú dnes, keď cirkev prechádza intenzívnym zápasom, ktorý predchádza návratu Ježiša Krista.

Dve udalosti ma úplne presvedčili o tom, že zázraky sú aj dnes realitou. Ako tínedžer som dobre poznal W. E. Minnisa, úprimného laického vedúceho v jednom miestnom zbore. Nepatril som vtedy do žiadnej cirkvi, ale veľmi mi

imponovalo, ako pán Minns poznal Bibliu. Na pozvanie mojej mamy chodieval k nám a študoval s nami Bibliu. Vtedy som sa dozvedel o úžasnej skúsenosti, ktorú tento muž zažil pred dvoma rokmi. Pánovi Minnsovi diagnostikovali rakovinu pečene. Pri operácii zistili, že rakovina je už v pokročilom štádiu a v podstate neliečiteľná. Pán Minns sa vrátil z nemocnice domov a po niekoľkých týždňoch bol schopný zúčastniť sa na Biblickom týždni. Tam sa veľa ľudí rozhodlo, že sa budú za tohto muža jeden deň postiť a modliť k Bohu. Po pomazaní olejom podľa textu v Jakubovom liste bol pán Minns presvedčený, že ho Boh uzdravil. Bola to pravda? Naozaj sa to stalo? Následné lekárske vyšetrenia a testy šokovali operatérov aj ostatných doktorov. Pán Minns mal úplne zdravú pečeň, vyzerala ako pečeň mladého človeka. Žiadna vedecká teória nemôže takú pozoruhodnú udalosť vysvetliť. W. E. Minns žil ďalších 35 rokov aktívnym životom ako nevšedné svedectvo o zázračnej Božej moci.

Život pána Minnsa a jeho skúsenosť ovplyvnili môj život v mnohých oblastiach. Práve vďaka štúdiu Písma s pánom Minnsom som sa rozhodol prijať Ježiša za svojho Spasiteľa a pokrstiť sa v cirkvi, do ktorej patril. Keď som mal 21 rokov, vážne som ochorel. Postupne sa u mňa objavila bolesť žalúdka, ktorá sa zintenzívňovala. Po niekoľkých mesiacoch som musel navštíviť lekára. Vyšetrenia ukázali veľký vred na dvanástniku, ktorý sa nedarilo vyliečiť ani napriek rôznym liekom a diéte. Môj stav sa neustále zhoršoval. Na dvanástniku sa objavila jazva, ktorá znemožňovala riadnu funkciu vrátnika (pyloru) regulujúceho prechod potravy zo žalúdka do tenkého čreva. Lekári navrhli odobrať časť žalúdka a tenkého čreva, aby sa uľavilo mojej bolesti. Ako

21-ročnému sa mi takýto variant vôbec nepozdával. Bol som však zo dňa na deň slabší, až som napokon nemal dost síl ani na to, aby som sa po sprchovaní utrel uterákom. Práve vtedy som si spomenul na skúsenosť pána Minnsa. Prvýkrát po mesiacoch bolesti a utrpenia som uvidel lúč nádeje, ktorý zažiaril v mojom srdci a v mojej mysli.

Na toto mimoriadne zborové stretnutie prišiel náš kazateľ Eric Robinson, W. E. Minns a niekoľko starších z nášho zboru. Dodnes si veľmi dobre pamätám na modlitby a okamih pomazania. Keď som bol pomazaný, cítil som, akoby mnou prešiel elektrický prúd. Okamžite som vedel, že som uzdravený. Deň po mojom pomazaní organizoval náš zbor pomoc jednej rodine, ktorá po požiari stavala nový dom. Bol som sa tam pozrieť a na moje veľké prekvapenie – a na úžas všetkých ostatných – som zrazu zistil, že nesiem dve vrecia cementu. Bolo to len deň potom, ako som potreboval pomoc, aby som sa vôbec dostal do zboru. O niekoľko dní neskôr som navštívil lekára, ktorý mi dal urobiť röntgenové snímky a rôzne iné vyšetrenia. „Som ateista,“ povedal napokon svojím silným škótskym prízvukom, „ale čo tu vidím, nemôžem nazvať inak ako zázrak. Nevidím ani náznak zjazveného tkaniva.“ Ja však na zázraky verím. A vy už určite viete prečo.

Toto uzdravenie malo ešte jednu dohru, ktorá výrazne ovplyvnila môj život. O niekoľko mesiacov som sa oženil s Barbarou, dcérou pána Minnsa. V priebehu rokov sme spoločne videli, ako Boh konal v našom živote i v životoch ľudí okolo nás. Ako kazateľ som sa modlil za mnohých ľudí, ktorí prežili uzdravenie. Treba však povedať, že mnohí z tých, za ktorých som sa modlil, neboli uzdravení. Zistil

som, že pre ľudí je oveľa ťažšie prijať to, že sa zázrak uzdravenia nestal, než to, že sa stal.

KEĎ SA ZÁZRAK NESTANE

To nás privádza k otázke, ako sa modliť podľa Božej vôle. „A máme k nemu pevnú dôveru, že nás počuje, kedykoľvek o niečo prosíme podľa jeho vôle.“ (1Ján 5,14) Niektorí ľudia majú pocit, že modliť sa *nech sa stane Božia vôľa* je prejav slabosti a nedostatku viery. Iní zastávajú názor, že ak sa nemodlíme *nech sa stane Božia vôľa*, tak vlastne Boha nútime, aby urobil niečo, čo možno ani jeho vôľa nie je. Prikláňam sa k druhému názoru, hoci som sa stretol s mužom, ktorý bral prvý názor naozaj veľmi vážne. Keď som predával kresťanskú literatúru, dostal som pozvanie na návštevu k jednému bohatému obchodníkovi. Vlastne ani nemal záujem o literatúru, ale veľmi túžil, aby som sa za neho modlil. Pokľakli sme na plyšový koberec v luxusnej obývačke a začal som sa modliť za jeho problém s Parkinsonovou chorobou. „Pane, nech sa stane tvoja vôľa,“ povedal som úprimne uprostred modlitby. Pán Farrah okamžite vyskočil o dôrazne ma požiadal, aby som opustil jeho dom. „Neznesiem tu taký prejav neviery,“ kričal na mňa, „samozrejme, že je Božou vôľou, aby som bol uzdravený!“

V niečom mal pravdu. Boh určite nechce, aby sme trpeli. Je jeho vôľou, aby sme boli uzdravení. To však neznamená, že sa to nevyhnutne stane už tu na zemi. V mnohých prípadoch sa to udeje až v deň vzkriesenia. Potom už nebude žiadna choroba, bolesť ani smrť. Keď sme svedkami uzdravenia tu a teraz, ochutnávame vlastne niečo z moci „budúceho veku“. (Žid 6,5) Dokonca ani apoštol Pavol so svojím

obdivuhodným darom uzdravovania nezažil uzdravenie sám na sebe. Vo svojom liste Korintťanom opisuje, ako trpí, že má v tele osteň, ktorý je satanovým poslom. Hovoril aj o svojej túžbe byť uzdravený a o Božej odpovedi: *„Tri razy som prosil Pána, aby ho odstránil odo mňa, ale riekol mi: Dost máš na mojej milosti; lebo (moja) moc sa v slabosti dokonáva. Najradšej sa teda budem chváliť slabosťami, aby prebývala vo mne moc Kristova.“* (2Kor 12, 8. 9 SEvP) Timotejovi Pavol napísal: *„Trofima som však nechal chorého v Miléte.“* (2Tim 4, 20) Nie je to zvláštne? Prečo ho neuzdravil? Trofimus predsa pochádzal z Efezu a bol svedkom, ako *„Boh konal skrze Pavla neobyčajné divy. Preto ľudia donášali chorým šatky a zástery, ktorými sa dotkli jeho tela; a neduhy ich opúšťali a zlí duchovia z nich vychádzali.“* (Sk 19, 11. 12) Vidíme, že apoštol Pavol nemohol uzdraviť nielen seba, ale niekedy ani iných podľa svojej vôle.

Ľudia, ktorí neboli uzdravení napriek osobitnej modlitbe, môžu upadnúť do depresie. Môžu prežívať pocit, že nemajú dostatok viery. To však nie je pravda. Apoštol Pavol mal udivujúcu vieru, a napriek tomu nebol uzdravený. Naproti tomu sa zdá, že Ježiš uzdravil aj ľudí, ktorí žiadnu vieru neprejavovali. Pravdou tiež zostáva, že aj ľudia s tou najsilnejšou vierou napokon zomreli a čakajú na deň vzkriesenia. *„Lebo toto porušiteľné si musí obliecť neporušiteľnosť a toto smrteľné si musí obliecť nesmrteľnosť.“* (1Kor 15, 53)

Aké je miesto zázrakov v dnešnom kresťanstve? Chceli by ste prežiť nejaký zázrak práve teraz? Muž, ktorý dôrazne trval na tom, že zázraky nie sú spôsobom, ako Boh v súčasnosti koná, vtrhol do mojej kancelárie a úpenlivo ma prosil, aby som sa modlil za jeho ženu, ktorú práve previezli na jednotku intenzívnej starostlivosti v miestnej nemocnici. Bol

som v pokušení opýtať sa ho, či zrazu začal veriť na zázraky, ale namiesto toho som sa úprimne modlil o uzdravenie jeho ženy. Ježiš naznačil, že znamenia a zázraky budú sprevádzať tých, ktorí v neho veria. (Mar 16,17) A to aj napriek tomu, že zázraky nemali byť v popredí služby učeníkov. Naopak, Ježiš ukázal, že znamenia vyžaduje „zlé a cudzoložné pokolenie“. (Mat 12,39)

Dnes môžeme nájsť mnoho ľudí, ktorí sa ženú za zázrakmi a znameniami a vyhľadávajú vzrušujúce náboženské zážitky a dramatické bohoslužby. Vždy, keď sa diskutuje o nejakom zázraku, niekto z prítomných povie: „Neviete, že satan falšuje a zneužíva zázraky? Mali by sme byť veľmi opatrní.“ Niekto iný môže namietnuť: „Je nebezpečné modliť sa za uzdravenie alebo zázraky. To je presne to, čo robia rôzni šarlatáni, sektári a predavači lacného úspechu.“ Veľmi dobre som si vedomý tohto nebezpečenstva a to je aj dôvod, pre ktorý budeme v budúcej kapitole hovoriť o duchovnom boji. Ale falzifikáty a napodobeniny sú vždy známkou toho, že existuje aj originál. Ak by sme sa nechali zastrašiť falošným náboženstvom, boli by sme nútení odmietnuť takmer celé kresťanstvo, lebo skoro všetko dobré bolo niekedy zneužitá na zlé ciele. Platí to na modlitbu, kázanie aj pastoračnú starostlivosť. Zneužívajú sa zbierky, zneužíva sa poradenstvo. Žiadny kresťan, naplnený Duchom, by samozrejme nenavrhol, že by sme mali tieto podstatné časti kresťanstva odmietnuť a odstrániť. To isté si myslím aj o zázrakoch. Verím, že skutočné zázraky sa dejú a ich počet výrazne narastá.

Je napínavé počúvať, čo Boh robí napríklad v Číne. V Hongkongu som sa rozprával s niekoľkými mladými

mužmi zo Šanghaja, ktorí prichádzali na môj seminár. Ich Duchom naplnená služba je jednoducho neuveriteľná. Samuel Young vo svojom článku napríklad uvádza, že kresťania v Číne otvorili svoje domovy pre susedov, aby s nimi mohli študovať Bibliu a modliť sa. Hovorí o tom, ako sa dejú zázraky, ako sú chorí uzdravovaní a démoni vyhánaní.⁴⁶

V budúcnosti sa podobné veci budú diať čoraz častejšie. Autorka s pohľadom upretým na budúcnosť napísala: „Boží služobníci žiariaci svätým nadšením sa budú ponáhľať z miesta na miesto a všade budú hlásať Božie posolstvo. Tisíce hlasov budú po celom svete šíriť varovnú zvesť. Udejú sa divy, chorí budú uzdravovaní, veriacich budú sprevádzať znamenia a zázraky.“⁴⁷

„V nočných videniach som mala pred očami obrazy veľkého reformačného hnutia medzi Božím ľudom. Mnohí chválili Boha. Chorí boli uzdravovaní a konali sa aj iné zázraky. Bolo vidieť ducha príhovorných modlitieb, aký sa prejavil pred príchodom Turíc. Bolo vidieť stovky a tisíce ľudí, ako navštevujú rodiny a otvárajú im Božie Slovo. Srdcia ľudí boli obrátené vďaka moci Svätého Ducha. Pôsobil duch skutočnej zmeny.“⁴⁸

Ten najväčší zo všetkých zázrakov sa udeje vždy vtedy, keď sa človek obráti k Bohu a jeho život sa od základu zmení mocou Svätého Ducha. Ako hovorí jedna stará pieseň: „Verím v zázrak, videl som slobodného človeka.“ Modlím sa, aby ste tento zázrak prežili vo vlastnom živote. Možno

⁴⁶ Pozri napríklad *Adventist Review*, July 23, 1989

⁴⁷ GC 612

⁴⁸ 9T 126

nebudete mať skúsenosť zázračného uzdravenia, ale ak ste prežili znovuzrodenie, budete mať neotrasiteľnú vieru v skutočné zázraky, pretože aspoň jeden ste okúsili vo svojom vlastnom živote.

José mi hovoril o svojej ceste k alkoholizmu a drogovej závislosti. Uprostred toho všetkého mu priateľ začal rozprávať o Ježišovi. Josého život sa úplne zmenil. Dnes vedie skupinku štúdia Biblie a pripravuje sa na povolanie kazateľa. Ben bol boxer, ktorý občas trénoval na svojej žene Naomi. Vysmieval sa jej kresťanstvu, správal sa k nej hrubo, no napriek tomu sa o neho vzorne starala. Jej modlitby a čítanie Biblie však napokon priniesli ovocie. Jej muž, Ben Green, prežil zázračné obrátenie a stal sa z neho úspešný evanjelista, ktorý vďaka moci Svätého Ducha priviedol mnohých ľudí k Ježišovi. *„Preto ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením. Staré veci pominuli, nastali nové.“* (2Kor 5,17)

William bol riaditeľom misijnej leteckej školy na Andrews University, keď ho pozvali do Novej Guiney cvičiť pilotov. Bolo to v oblasti, kde krása prírody často ukrýva nástrahy tropických chorôb. Williamova žena Sue vážne ochorela na tropickú horúčku, ktorá spôsobila záchvaty encefalitídy – zápalu mozgových blán a chronickú mononukleózu. Sue prežívala obrovské bolesti, takmer sa nemohla pohnúť, neudržala v ruke ani pero. Po vynútenom návrate do USA sa usadili v Oregone, kde prežili tri roky utrpenia, ktoré ich úplne vyčerpali a znechutili. Potom sa však Sue zúčastnila na stretnutí kazateľov organizovanom *Spoločenstvom Svätého Ducha*. Tam poprosila o modlitby a pomazanie. Po dni pôstu a modlitieb sme sa počas večerného stretnutia zhromaždili pri zvláštnej bohoslužbe. Spievali sme, modlili sme sa

a potichu sme sa odvolávali na mnohé biblické zaslúbenia. Keď som Sue pomazal a mnohí kazatelia a ich manželky položili na ňu ruky, pocítili sme pokoj a onedlho sme naše stretnutie ukončili. Väčšina sa vrátila do svojich izieb, keď sa zrazu Ruthie Jacobsenová vrátila naspäť do spoločenskej miestnosti. „Sue bola uzdravená,“ povedala hlasom, v ktorom bolo počuť údiv a vďačnosť. Bolo to niečo mimoriadne.

Na druhý deň nám Sue rozpovedala, čo sa stalo. „Keď som pocítila olej na svojej hlave počas pomazania, vedela som, čo sa deje,“ hovorila, zatiaľ čo sme my ako svedkovia zázraku v bázni počúvali. „Mohla som zakloniť hlavu – a necítila som žiadnu bolesť.“ Na dôkaz zatriasla hlavou takým spôsobom, ktorý by ju deň predtým určite zabil. „Ráno som vstala už o piatej. Cítila som sa plná života. Moje srdce bolo naplnené chválou Bohu. Stále objavujem, čo všetko môžem znovu robiť!“

„Dnes ráno sme sa boli asi na hodinku prejsť,“ pokračoval jej muž William a začal chváliť Boha. „Takmer tomu nemôžem uveriť.“ Neskoršie lekárske vyšetrenia potvrdili, že Sue bola uzdravená. Mnohých nás to priviedlo k hlbšej viere v Boha. Boli sme vďační za jej povzbudzujúce svedectvo. Nevieam, kto mal v ten večer dar uzdravovania a koho si Svätý Duch použil. Viem však, že Boh sa opäť raz rozhodol konať prostredníctvom zázraku.

Áno, môžeme veriť zázrakom, lebo máme Boha, ktorý koná zázraky. Ako Ježiš zaslúbil, v prítomnosti Svätého Duha budú môcť jeho nasledovníci konať skutky, ktoré konal on sám. A dokonca väčšie skutky ako on, pretože im dáva svoju moc kdekoľvek na svete. Nepodceňujte, čo všetko môžete urobiť, ak sa dnes spojíte s Bohom v spoločnej službe.

ŠTÚDIUM PRE MALÉ SKUPINKY

VÄČŠIE SKUTKY AKO JEŽIŠ

Každý sme iný – jednota napriek odlišnosti

V skupine existuje päť úrovní komunikácie: (1) komunikácia na úrovni fráz; (2) oznamovanie informácií; (3) úvahy, myšlienky, úsudky a návrhy; (4) pocity a prežívanie; (5) otvorenie sa a vzájomná dôvera.

Podľa toho, ako sa v skupinke cítite, v krátkosti porozprávajte o najväčšom zázraku, ktorého ste boli svedkom.

UVAŽOVANIE NAD SLOVOM

Študijný text: Lukáš 4,16-30

- **Myslíte si, že je ťažšie veriť v zázraky dnes, alebo to bolo ťažšie v čase, keď žil Ježiš? Prečo?**

.....

- **Ježiš počas svojho života konal rôzne typy zázrakov v moci Ducha Svätého – duchovné aj telesné. (Luk 4,18.19) Ktoré z nich sú dnes pre ľudí dôležitejšie? Prečo?**

.....

- **Uvažujte o Ježišovej ohromujúcej schopnosti konať zázraky. (Luk 7,21.22) Aká je v tejto súvislosti vaša**

reakcia na Ježišovo zaslúbenie, že jeho nasledovníci budú robiť rovnaké skutky, alebo dokonca väčšie?

(Ján 14,12)

Pochybujem

Neverím

Prekvapuje ma to

Žasnem

Som opatrný

Verím tomu

Iné

- **Ježišovo tvrdenie, že je naplnením proroctva o službe v moci konaním zázrakov, spôsobilo, že ho ľudia v jeho bydlisku, v Nazarete, chceli zabiť. (Luk 4,28-29) Ak by ste ponúkli vo svojom okruhu známych, v škole, na pracovisku, že sa budete modliť o zázrak, aká by bola reakcia ľudí?**

.....

- **Apoštol Pavol zahrňa uzdravovanie a konanie divov medzi dary Ducha. (1Kor 12) Aký význam vidíte v Pavlovom tvrdení, že tým, ktorí čakajú na Ježišov príchod, nebude chýbať žiadny dar milosti? (1Kor 1,6-8)**

.....

- **Čo sa môžeme naučiť z toho, že hoci apoštol Pavol vykonal mnoho zázračných uzdravení, on sám**

uzdravený nebol, rovnako ako jeho spolupracovník Trofimus? (2Tim 4,20)

.....

- **Keď sa modlíme o uzdravenie a vyjadríme pri tom túžbu, aby sa stala Božia vôľa (1Ján 5,14), ide o:**

Nedostatok viery

Pripravujeme si zadné dvierka, keby sa nič nestalo

.....

Vyjadrenie dôvery

Vyjadrenie, že Boh vie všetko najlepšie

Znamenie slabosti

Iné

- **Prestavte si, že sa vy a váš priateľ modlíte za rôzne veci. Vaša modlitba zostane nevypočutá, kým priateľovu modlitbu Boh vypočuje. Ako sa budete cítiť?**

Nešťastný

Budem chváliť Boha

Budem závidieť

Budem vďačný za milosť

Zranený

Zmätený

Trpezlivý

Budem dôverovať

Iné

- **Kresťanstvo bolo na svojom začiatku plné moci a zázrakov. (Rim 15,19; Gal 3,5) Prečo by dnes kresťania**

nemali dovoliť, aby im falošné zázraky a náboženské podvody zabránili v modlitbách za prežívanie moci Svätého Ducha a jeho zázrakov?

.....

- **Svojimi vlastnými slovami prepíšte Ježišovo zaslúbenie z Luk 4,18 tak, aby ste vyjadrili každú časť zaslúbenia ako ilustráciu toho, čo sa s človekom deje pri jeho obrátení, keď na neho pôsobí víťazná moc Svätého Ducha.**

.....

ROZHOVOR S BOHOM

Je nejaký zázrak, o ktorý by ste sa chceli vo vašej skupinke práve teraz modliť? Modlite sa vo viere podľa Božej vôle.

- 1. Pri modlitbe za chorých nasledujte rady z Jakubovho listu, 5. kapitoly.**
- 2. Očakávajte zázrak. Ak Boh uvidí, že je zázrak potrebný, urobí ho. Nech má každý z vás ducha pokánia, pokory a úplného vydania sa Bohu. Modlite sa spoločne k Bohu v dôvere.**

Spoločné stretnutie ukončíte inšpirovanou Pánovou modlitbou Otče náš (pozri 10. kap.).

SLOVÁ NA ZAPAMÄTANIE

- Tento týždeň si zapíšte verš Luk 4,18. Naučte sa ho nasпамäť a povedzte o ňom niekomu hneď, ako na to budete mať príležitosť.

.....
.....
.....

ROZPOZNANIE A PORAZENIE NEPRIATEĽA

Kresťanstvo je plné paradoxov. Na jednej strane máme zaslúbenie, že veriaci naplnení Svätým Duchom budú prežívať pokoj (Gal 5,22), na druhej strane sú práve oni uprostred rôznych zápasov. Rovnako nevysvetliteľné je, že tí istí kresťania, ktorých obklopujú rôzne boje, prežívajú pokoj, ktorý presahuje každé ľudské pochopenie. (Fil 4,7) Pre tých, ktorí sú naplnení Svätým Duchom, nie je pokoj primárne pocit alebo stav, ale predovšetkým osoba. Ježiš je Princ pokoja. (Iz 9,6) Ježiš zhrnul toto podivné spolužitie pokoja a boja v životoch svojich učeníkov nasledujúcimi slovami: „Toto som vám povedal, aby ste našli vo mne pokoj. Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet. (Ján 16,33)

PÓVOD KONFLIKTU

Nech ide o ktorúkoľvek oblasť nášho života, skôr či neskôr bolestivo zistíme, že sa v nej odohráva konflikt. Tento svet je vojnovou zónou, bojovým poľom. Vonkajšie prejavy konfliktu sú jedinými vonkajšími dôkazmi mohutného duchovného boja, ktorý zachvátil tento svet, keď zlo zničilo harmóniu v záhrade Edene. *„Veď náš boj nie je proti krvi a telu, ale proti kniežatstvám, mocnostiam, vládcam tohto temného sveta a nadzemským duchom zla.“* (Ef 6,12)

Julie vzlykala, keď so mnou telefonovala. „Vydala som sa za Mikea pred šiestimi mesiacmi. Teraz sme sa strašne pohádali. Mike je veľmi sebecký. Vôbec sa mi s ním nedá hovoriť.“ Julie a Mike chceli veľmi slúžiť Bohu. Čo bude ďalej?

Arthur sa zaviazal vložiť do fondu na stavbu zborovej budovy veľkú sumu peňazí. Onedlho jeho firma skončila v bankrote. Arthur zatrpkol. „Zničili ma nečestné, nepoctivé praktiky mojich konkurentov,“ povedal smutne. „Diabol robil všetko preto, aby ma zničil. A zdá sa, že sa mu to podarilo.“

Problémy prichádzajú ako dôsledok zla, ktoré je v nás, ako si to myslela Julie? Alebo sú zapríčinené vonkajšími vplyvmi, ako sa to zdalo Arthurovi? Podľa Písma duchovný boj prebieha na minimálne dvoch frontoch. Viem, neznie to upokojujúco, ale taká je realita. Apoštol Pavol ukazuje, ako čelí vnútornému zápasu: *„Lebo podľa vnútorného človeka s radosťou súhlasím s Božím zákonom, ale vo svojich údoch vidím iný zákon, ktorý bojuje proti zákonu môjho rozumu a drží ma v zajatí zákona hriechu, ktorý je v mojich údoch. Ja úbohý človek! Kto ma vytrhne z tohto tela smrti?“* (Rím 7, 22–24) Aj apoštol Jakub poukazuje na vnútorný zápas: *„Čo vyvoláva vzájomné hádky a boje medzi vami? Nie sú to azda vaše žiadostivosti, ktoré vo vás bojujú?“* (Jak 4, 1) Apoštol Peter zdôrazňuje, aby sa veriaci zdržiavali *„telesných žiadostí, ktoré bojujú proti duši“*. (1Pet 2, 11) Poznáte tento zápas rovnako dobre ako ja. Je to skutočná vojna. Bojujeme ju každý deň. Aj tí najoddanejší kresťania občas zlyhávajú a prehrávajú, ale napriek tomu môžeme o duchovnom zápase povedať: *„No vďaka Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista!“* (1Kor 15, 57)

V duchovnom zápase však musíme čeliť aj vonkajším útokom. *„Buďte triezvi, bdejte! Váš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral.“* (1Pet 5, 8) Všimnite si dôvod na Petrove výzvy: *„Preto radujte sa, nebesá, aj vy, čo v nich bývate. Beda však zemi i moru, pretože diabol zostúpil k vám veľmi nazlostený, lebo vie, že má málo času.“* (Zj 12, 12) Veľmi mi pomohlo zistenie, že slovné spojenie „málo času“ je možné preložiť aj ako „ob-

medzený čas“. Po tom, ako bol satan zvrhnutý z neba (spolu s jeho anjelmi, pozri v. 9), ešte stále si mohol namýšľať, že ako anjel s vysokým postavením a obrovskou mocou bude na zemi večným víťazom. Ale bol porazený krvou Ježiša Krista. *„Keďže všetkých súrodencov spája krv a telo, i on sa stal jedným z nich, aby smrťou zničil toho, čo mal moc nad smrťou, totiž diabla.“* (Žid 2,14) Diabol teraz vie, že má len obmedzený čas. S divokou intenzitou sa preto snaží ničiť ľudské životy. Svojou rafínanosťou dokáže niektorých ľudí ovládať, hoci si myslia, že slúžia Bohu.

ROZPOZNANIE PODVODU

Skôr ako budeme hovoriť o zbraniach, ktoré nám pomôžu víťaziť v prebiehajúcim boji, pokúsme sa poodhaliť niektoré podvody a triky satanovej armády. Satanské mocnosti sa intenzívne usilujú nielen sfalšovať alebo napodobniť dielo Svätého Ducha, ale súčasne s obrovským nasadením bojujú proti jeho službe. Diabol a jeho anjeli pôsobia ako zlí duchovia, ktorí rozvracajú životy ľudí a celé národy vedú do nepretržitých konfliktov. Je to presný opak služby Svätého Ducha, ktorý sa usiluje o pokoj, nádej a útechu. Nečistí duchovia falošne upokojujú neobrátенých a formálnych kresťanov a vedú ich do spokojného spánku a sebauspokojenia, čo je tiež v rozpore s dielom Svätého Ducha, ktorý usvedčuje z hriechu, oživuje a vedie k pravde a oslave Ježiša Krista.

Okrem toho sa nepriateľ zameriava na konanie očividne nadprirodzených vecí. Ježiš svojich učeníkov pred týmito podvodmi varoval: *„Prídu totiž falošní mesiáši a falošní proroci, ktorí budú robiť znamenia a divy, aby pokiaľ možno, zvedli vyvolených.“* (Mar 13,22) *„Robí veľké znamenia, takže aj oheň zostupuje z neba na zem pred*

zrakmi ľudí. Obyvateľov zeme zvädza znameniami, ktoré má dovolené konať pred očami šelmy; nahovára obyvateľov zeme, aby zhotovili obraz šelmy, ktorá má ranu od meča, ale ožila.“ (Zj 13,13.14) Veľká časť sveta je taká popletená zvodom, že je na najlepšej ceste postaviť sa v armagedonskej bitke na stranu satanských síl. „To sú duchovia démonov, ktorí robia znamenania: Vychádzajú ku kráľom celého sveta, aby ich zhromaždili do boja vo veľký deň všemohúceho Boha.“ (Zj 16,14)

V Novej zmluve je v gréčtine pre „znamenania“ použité to isté slovo ako pre „zázraky“. Dôsledky falošných znamení (zázrakov) sú absolútne tragické. Všimnite si, ako to vysvetľuje apoštol Pavol: „A potom sa zjaví ten bezbožník, ktorého Pán Ježiš zahubí dychom svojich úst a zničí svojím slávnym príchodom; toho, čo príde pôsobením satana s celou jeho mocou, znameniami a živými zázrakmi a všemožnou nepravosťou bude zvädzať tých, čo hynú, pretože neprijali lásku k pravde, aby boli spasení.“ (2Tes 2,8-10)

Pamätám si na čas, keď som prvýkrát čítal tieto desivé texty. Premýšľal som, ako budem môcť obstáť pred všetkými tými zvodmi. Ako? Boh je Všemohúci – po hebrejsky *Ěl-Šaddaj*. Aj napriek tomu, že umožňuje satanovi, aby pracoval na svojej záhube a potvrdzoval svoje nemenné sklony k zlu, svojmu ľudu dáva všetko potrebné na to, aby bol v bezpečí. Všimli ste si, ako apoštol Pavol v Druhom liste Tesaloničanom zdôrazňuje, že ľudia zvedení satanovými znameniami a zázrakmi sú tí, ktorí „neprijali lásku k pravde“? Práve preto je také dôležité dovoliť Svätému Duchu, aby vás viedol „do celej pravdy“. (Ján 16,13) Svätý Duch je Duch pravdy. Preto každý deň otvárajme Písmo, študujme ho a prosme o vedenie Duchom, aby nás viedol nielen k pochopeniu pravdy, ale aj k milovaniu pravého učenia Božieho Slova. Nemá to byť

bremeno, ale naša ochrana. Keď dali únoscovia rukojemníkom na Blízkom východe zjesť otravu namiesto jedla, schopnosť čítať etiketu so zložením produktu by bola pre nič netušiacich rukojemníkov ochranou, nie bremenom.

Satan sa nás snaží držať čo najďalej od pravdy, aby sme sa nechali otráviť zvodom. Niektorí ľudia hovoria, že v ich zhromaždení cítiť pôsobenie Svätého Ducha. Ján však jasne ukazuje, aká dôležitá je opatrnosť, kým s otvoreným náručím prijmem všetko, čo o sebe vyhlasuje, že pochádza od Boha. *„Milovaní, neverte každému duchu, ale skúmajte duchov, či sú od Boha, lebo do sveta vyšlo mnoho falošných prorokov.“* (1Ján 4,1) Podľa Pavlovho varovania, ktoré sa týka obdobia pred koncom sveta, bude mnoho ľudí zvedených prejavmi falošných duchov. *„Duch však výslovne hovorí, že v posledných časoch niektorí odpadnú od viery a budú sa pridávať bludným duchom a náuk démonov.“* (1Tim 4,1)

Niet sa čo diviť, že biblickí autori kladú taký dôraz na to, aby sme podrobujeme všetky duchovné prejavy skúške. Staroveký prorok Izaiáš ponúka stále platný test na ochranu pred zlými duchmi: *„Keď vám povedia: Dopytujte sa duchov zomrelých a veštcov, ktorí šušajú a šepocú, tak im povedzte: Či sa ľud nemá pýtať svojho Boha, ale mŕtvych, aby živí mali náuku a svedectvo?! Ak nebudú hovoriť takto, budú ako tí, pre ktorých niet úsvitu.“* (Iz 8,19.20) V tom, čo odporuje svedectvu pravdy Božieho Slova alebo jeho prikázaniam, niet žiadneho svetla. Aj keby sa udial jasný zázrak alebo bolo vyrieknuté pravdivé proroctvo, nemusí ísť automaticky o pravdu.

Teológ Peter Wagner to ilustruje na skúsenosti, ktorá je zaznamenaná v knihe Raphaela Gassona. Ten kedysi pôsobil ako špiritistické médium. „Počas vojnových rokov napríklad jeden muž priniesol Gassonovi akúsi vec, ktorá

patrila jeho synovi slúžiacemu kdesi v armáde. Gasson mal zistiť, kde presne sa syn toho človeka nachádza. Prostredníctvom svojho špiritistického *radcu* (v tomto prípade to bol duch akéhosi afrického šamana) Gasson zistil, že majiteľ tej veci je v poriadku, ale je v zajatí. Otec potom ukázal Gassonovi telegram z armádneho veliteľstva, že jeho syn bol zabitý dva týždne predtým počas vojenskej akcie. Gasson teda opäť oslovil svojho *radcu* a overil si, že vojak naozaj nie je mŕtvy a že táto informácia sa o tri dni potvrdí. A naozaj! O tri dni dostal otec telegram z veliteľstva s ospravedlnením za chybu. Syn bol podľa posledných správ v poriadku, aj keď bol vojnovým zajatcom.⁴⁹

Hoci satan nemá schopnosť vidieť do budúcnosti, môže priniesť zdanlivé proctvá a potom robiť všetko preto, aby sa uskutočnili. Mnoho z týchto falošných prorociev sa neuskutoční vďaka Božej ochrannej ruke nad jednotlivcami i národmi. Satan môže sužovať ľudí rôznymi bolesťami alebo telesnými ťažkosťami a potom urobiť zrejmy zázrak, keď od nich odníme svoju satanskú moc. Hoci satan nemôže urobiť skutočný zázrak uzdravenia (pretože nemá stvoriteľskú moc), jeho podvody sa môžu zdať veľmi realistické. Ježiš nás varuje, že dokonca aj Boží vyvolení sú v nebezpečnosti zvodu. (Mat 24,24) Takzvaní liečitelia uzdravujú prostredníctvom viery na veľkých uzdravujúcich zhromaždeniach. Ľudia na týchto zhromaždeniach odhadzujú svoje barly, vstávajú z invalidných vozíkov, nadobúdajú zrak a sluch. Veľmi často však takíto liečitelia hlásajú, že Desatoro dnes už nie je pre kresťanov záväzná. „V Ježišovi sme slobodní,“

⁴⁹ Wagner, *Your Spiritual Gifts*, str. 101.

znejú ich slogany. Podrobnejšie preskúmanie praktík takýchto liečiteľov však až príliš často ukáže finančné machinácie alebo iné nemorálnosti. Ako povedal Ježiš: „*Po ovocí ich poznáte.*“ (Mat 7,16)

ÚŽASNÉ ZBRANE

Aby sme boli úspešní v duchovnom zápase, potrebujeme používať správne zbrane. To platí o boji, ktorý sa odohráva v našom vnútri, aj o tom, ktorý prebieha okolo nás. Poviem vám o zbraniach, ktoré pomáhajú mne. Môžete poznať aj iné, ale aspoň si budete istí, že vám neunikne žiadna z tých, ktoré spomeniem. „*Zbrane nášho boja nie sú telesné, ale od Boha majú moc zboriť hradby.*“ (2Kor 10,4) S duchovnými zbraňami, ktoré dostávame od Boha, môžeme búrať satanove pevnosti. Naučte sa, prosím, zaobchádzať s týmito zbraňami čo najúčinnnejšie. Závisí od nich vaše duchovné prežitie. Boh očakáva, že na porazenie nepriateľa využijeme nielen jeho zbrane, ale pridáme k nim aj naše úsilie.

Prvou zbraňou je úplná dôvera vo vnútornú prítomnosť Svätého Ducha. Keď Ján písal o diabolských duchoch, potvrdil túto našu zbraň proti nim:

„*Deti, vy ste z Boha a zvíťazili ste nad nimi, lebo ten, čo je vo vás, je väčší ako ten, čo je vo svete.*“ (1Ján 4,4)

Svätý Duch, ktorý v nás prebýva, je všemocný. Apoštol Pavol sa modlí za Efezanov, aby v nich pre bohatstvo Božej slávy Božím „*Duchom zosilnel vnútorný človek.*“ (Ef 3,16) Svet, telo a diabol nad nami nemôžu zvíťaziť, ak čelia prítomnosti Svätého Ducha v našom živote, o ktorej vieme a v ktorú veríme. Všimnite si, že Pavol pokračuje a hovorí, že prostredníctvom Svätého Ducha v nás vierou prebýva Ježiš Kristus. (Ef 3,17)

Krvou Ježiša Krista sme očistení od všetkých hriechov. To je spôsob, akým nás vnútorné svedectvo Ducha vedie k víťazstvu pre Baránkovu krv. (Zj 12,11) Ježiš teda mohol povedať: „Prichádza totiž knieža tohto sveta. Nič vo mne mu nepatrí.“ (Ján 14,30) Keď máme svedectvo Svätého Ducha, že nám bolo odpustené a že sme očistení krvou Ježiša Krista, potom si na nás satan nemôže robiť žiaden nárok. Na základe textu z Listu Efezanom môžeme s istotou povedať: „Ten, ktorý je vo mne, je väčší ako ten, čo je vo svete.“ Takto môžeme zvíťaziť v duchovnom boji – či už vnútornom, alebo vonkajšom.

Georgov život bol veľmi dlho jedným veľkým fiaskom. Napokon sa stal závislým od hazardných hier a prišiel úplne o všetko – vrátane sebaúcty. Priateľ ho potom priviedol na evanjelizačné prednášky, ktoré sme organizovali. Keď som mu z Božieho Slova vysvetlil podstatu evanjelia, Georg odovzdal svoj život Ježišovi Kristovi a po čase sa nechal pokrstiť do Božej rodiny. Stále tu však visel otáznik nad jeho životom: Odolá Georg vnútornému nutkaniu hrať hazardné hry? Diablovej sa dokonca podarilo podstrčiť mu voľný lístok na podujatie spojené s hazardnými hrami. „Spálil som ho,“ povedal Georg a od úžasu potriasol hlavou. „Odkiaľ som mal silu urobiť to?“ Georg vedel odpoveď na túto otázku: „Ten, ktorý je vo mne, je väčší ako ten, čo je vo svete.“ Áno, Georg prechádzal veľkým vnútorným zápasom. „Georg, vo svojom živote si urobil množstvo zla a spôsobil toľko trápenia. Si nič. Nič neznamenáš. Si obyčajný podvodník, si ničomník. Tak si aspoň uži. Trochu viac zla ti už nijako neuškodí. Ak to nechceš urobiť, tak o tom aspoň premýšľaj.“ Tieto myšlienky ustavične vírili Georgovou hlavou. Georg na ne však mal pripravenú odpoveď. „Odvolávam sa

na krv Ježiša Krista. Práve teraz sa na ňu odvolávam. Bolo mi odpustené. Som Božím dieťaťom. Ten, ktorý je vo mne, je väčší ako ten, čo je vo svete.“ Keď sa spätne pozerám na niektoré svoje smutné duchovné porážky, zisťujem, že som si v tých obdobiach prestal uvedomovať prítomnosť Svätého Ducha a lásku Ježiša Krista vo mne. Nechcem tú chybu už opakovať, pretože som okúsil, ako chutí radosť z víťazstva, ktoré som v Ježišovi získal.

Tu je ďalšia zbraň, ktorá mi v mojom duchovnom zápase veľmi pomáha. Často sa vraciam k textu apoštola Pavla:

„Vieme, že všetky veci slúžia na dobro tým, čo milujú Boha, ktorí sú povolani podľa jeho predsavzatia.“ V inom preklade to znie aj takto: *„Boh koná tak, aby všetko, čokoľvek sa deje, slúžilo na dobré tým, ktorí ho milujú a ktorých si povolal podľa svojho odvekého plánu.“* (Rim 8,28)

Ak všetky veci slúžia na dobro, znie mi to ako správa o víťazstve. Všimnite si však tajomstvo, ktoré je v predchádzajúcich veršoch: *„Tak aj Duch prichádza na pomoc našej slabosti. Veď nevieme ani to, za čo sa máme modliť. Ale sám Duch sa za nás prihovára nevysloviteľnými vzdychmi. Ale ten, čo skúma srdcia, pozná úmysel Ducha, lebo sa prihovára za svätých tak, ako chce Boh.“* (Rim 8,26.27) Svätý Duch pracuje v mysliach a srdciach tých, ktorých naplňa. Vynáša z nášho vnútra hlboké, vrúcne a úprimné modlitby, ktoré vyjadrujú naše úplné podriadenie sa Božej vôli. Takáto modlitba sa niekedy nazýva aj *„modlitba v Duchu“*. (Júda 20; 1Kor 14,15)

Apoštol Pavol hovorí v Efezanom 6 o duchovnom boji a o nevyhnutnej výzbroji každého veriaceho. Potom obráti našu pozornosť na modlitbu v Duchu: *„Vo všetkých modlitbách a prosbách sa modlite v každom čase v Duchu! A v ňom vytrvalo bďte a proste za všetkých svätých!“* (Ef 6,18 RKC)

Profesor Clinton E. Arnold, ktorý sa venoval konfliktu medzi Božím ľudom a zlom v Liste Efezanom, napísal: „Ak by chcel Pavol zhrnúť, aký je najistejší spôsob na získanie prístupu k Božej moci, ktorú potrebujeme na vedenie úspešného duchovného boja, potom by určite tvrdil, že je to modlitba. Pavol ukazuje, ako to robiť, v dvoch modlitbách – v Efezanom 1 a 3. V podstate ide o to, že Pavol sa modlí, aby Boh obdaril veriacich mocou, ktorou by úspešne odolali satanovým pokušeniam a boli Bohom zmocnení hlásať evanjelium bez strachu, napriek odporu nepriateľa.“⁵⁰

Osobná modlitba, ktorá je mocná a úspešná v boji s diablom a so zlom v nás a vo svete okolo nás, zahŕňa plnohodnotný, dostatočný čas na spoločenstvo s Bohom. Modlitba v Svätom Duchu ma počas uplynulých štyroch rokov viedla k dvom druhom modlitieb, ktoré sú staré ako kresťanstvo samo. Mnoho kresťanov dnes objavuje význam a hĺbku modlitby, ktorá je inšpirovaná Pánovou modlitbou *Otče náš*. Takáto modlitba zmenila môj život. Dovoľte mi v krátkosti zhrnúť, ako sa každý deň modlím túto modlitbu. (Mat 6,9–13)

1. Uvedomujem si a vnímam Božiu prítomnosť. „*Otče náš, ktorý si na nebesiach.*“ Prostredníctvom Svätého Ducha sú nebesia blízke a Božia prítomnosť je vo mne. On je *Jahve-Šammah – Hospodin prítomný*. (Ezech 48,35). Prosím o to, aby som si Božiu prítomnosť uvedomoval počas celého dňa.

2. Chválim Božie meno. Každý deň rozjímam nad Božími menami. (Mal 3,16) V Písme je Boh pomenovaný rôznymi spôsobmi (titulmi), ktoré vyzdvihujú rôzne stránky jeho

⁵⁰ *Christianity Today*, Aug. 20, 1990, str. 19.

charakteru. (Pozri zoznam vybratých Božích mien a titulov v prílohe na konci knihy.) Nepriateľ neznesie prítomnosť chvál svätého Božieho mena. Vaša chvála satana odzbrojuje, marí jeho vplyv.⁵¹ Nikdy nepremárnite príležitosť chváliť Boha, je to jedna z vašich najmocnejších zbraní.

3. Teraz sa dostávam k úplnému podriadeniu sa Bohu: „*Bud' vôľa Tvoja.*“ Odovzdajte do Božích rúk samých seba a tých, za ktorých sa modlíte. To je spôsob, akým sa Svätý Duch za nás prihovára podľa Božej vôle. Boh koná svoju vôľu v nás, keď sa mu odovzdáme a chceme mu slúžiť. Nič ma tak neupokojí na začiatku dňa ako práve vedomie, že Boh bude v mojom živote konať. V ústrety novému dňu vychádzam s istotou, že ma bude viesť Boh, nie moje nerozumné alebo unáhlené rozhodnutia.

4. Každú potrebu odovzdávam Bohu. On nám dáva „*náš každodenný chlieb*“ – ten fyzický aj duchovný. V čase najväčšej núdze sa Boh postaral o strechu nad hlavou pre našu rodinu. Mali sme si čo obliecť a naša záhradka priniesla takú úrodu, že sme sa mohli dokonca podeliť s našimi priateľmi a susedmi.

5. Prosím o odpustenie a odpúšťam iným. Ako sme si už hovorili, *vedomie odpustenia a istota spasenia prostredníctvom Ježišovej krvi* je v boji proti zlu nepostrádateľnou zbraňou. „*Odpusť nám naše hriechy, ako i my odpúšťame svojim vinnikom.*“ Odpúšťajúci duch spôsobuje v živote človeka zázraky a vedie k víťazstvám.

6. Prosím o úplnú ochranu pred zlom. Prosím o vyslobodenie z mocností tmy. On je *Jahve-Nissi* (2Moj 17,15),

⁵¹ KP 300

naša víťazná zástava. Dožadujte sa jeho ochrany. Verte v jeho ochranu. Boh nesklame.

7. **Modlitbu končím opäť chválou Boha.** „*Lebo tvoje je kráľovstvo i moc, i sláva naveky.*“ V tejto každodennej modlitbe je dvojnásobný dôraz na chválu, pretože chvála je jednou z najmocnejších zbraní. Nikdy nepremeškaj príležitosť verejne chváliť Boha.

Ďalším spôsobom modlitby, ktorá veriacim prináša veľkú posilu, je *modlitba prostredníctvom Písma (alebo nad Písmom)*. George Müller, veľký muž viery, používal práve tento spôsob duchovného posilnenia a občerstvenia. Niekedy sa postupne modlím nad textami Písma, ktoré týmto spôsobom za rok prečítam. Božie slovo tak ožíva v mojej mysli a v mojom srdci. Všetky zaslúbenia sa mi ľahko vybavujú a každý zvod hneď odhalím v zrkadle Slova pravdy.

Často sa modlím aj tak, že sa sústreďujem na všetky zmienky o Svätom Duchu. (Zoznam veršov môžete nájsť na konci tejto knihy.)

Všimnite si, ako apoštol Pavol hovorí o Písme, keď nás vyzýva, aby sme si na seba vzali celú Božiu výzbroj: „*Vezmite si aj prilbu spásy a meč Ducha, ktorým je Božie Slovo.*“ (Ef 6,17) Mečom Písma môžete zaujať útočný postoj proti zlu vo vás a okolo vás. Nepriateľ bude porazený. Tieto myšlienky neodkazujú na to, že by sme mali poraziť ľudí. Dôležité je premôcť ziaľosti tela a útoky vonkajších satanských mocností.

Ježiš hovorí, že keď spútajú silného muža, môžu sa zmocniť jeho vecí a vylúpiť jeho dom. (Mat 12,29) Môžete sa modliť, aby bol satan spútaný a uvoľnil to, čoho sa zmocnil vo vašom živote alebo v životoch ľudí, za ktorých sa modlíte. To Bohu umožňuje, aby konal proti satanovi. Lebo Boh

hovorí: „Aj čo obor zajal, bude odobraté, korisť siláka vyslobodená. S tými, čo sa s tebou pravotia, budem sa ja pravotiť a tvojich synov ja vyslobodím.“ (Iz 49,25 RKC) Aké úžasné zaslúbenie! Boh bude bojovať, Boh sa bude pravotiť, Boh vyslobodí. Odvolávaním sa na zaslúbenia Božieho Slova môžete používať meč Ducha, aby ste účinne obmedzili silu diabolských armád.

Prejdime k ďalšiemu spôsobu, ako víťaziť. Hoci znovuzrodený a Duchom naplnený kresťan nie je nikdy sám, nesmiernu silu znamená spoločenstvo ľudí, ktorí sa spolu modlia. Práve preto nás Svätý Duch vedie, aby sme sa stali súčasťou Kristovho tela. Sme pokrstení do jedného tela (1Kor 12,13) a týmto telom je cirkev (Ef 1,22.23). Toto telo má byť pevne spojené v láske a vzájomne podporovať a budovať tých, ktorí sú súčasťou cirkevnej rodiny. (Ef 4,16) Vďaka tejto moci mohol Ježiš jasne vyhlásiť, že pekelné brány cirkev nikdy nepremôžu. (Mat 16,18)

Dôraz na to, že cirkev je telom, má svoj kľúčový význam. Vo vojne voči zlu nemôžete obstáť sami. Tu je niekoľko ilustrácií, ako bolo cirkevné spoločenstvo pre prvých kresťanov silnou zbraňou voči útokom zla. Pamätajte, že v Novej zmluve slovo *cirkev* odkazuje na malé skupinky veriacich, ktorí sa stretávali predovšetkým v domoch – spoločne ako susedia a známi. Spolu sa zdieľali, modlili, pomáhali si, povzbudzovali sa. Keď boli Peter a Ján v ohrození, prišli za spoluveriacimi, aby sa s nimi modlili. (Sk 4,23-31) Ohromná sila, ktorá vzišla z tohto stretnutia, zatriasla svetom. Apoštol Pavol z celého srdca túžil navštíviť zbory v Ríme. Mal na to jasný dôvod: „Skrze nášho Pána Ježiša Krista a skrze lásku Ducha vás prosím, bratia, aby ste spolu so mnou zápasili v modlitbách za mňa pred Bohom.“ (Rim 15,30)

Máte malú skupinku priateľov, ktorí sa modlia aspoň raz týždenne s vami a každodenne za vás? Dali ste im biblické zaslúbenie, na ktoré sa majú pri modlitbách za vás odvolávať? Ľudia, ktorí sa za mňa modlia, vyprosili pre mňa úžasnú moc, keď som slúžil v rôznych častiach sveta. V Brazílii čakalo na moje prednášky 1 600 ľudí. Nepriateľ mi našepkával: „Si príliš unavený a chorý. Radšej nech hovorí niekto iný. Alebo úplne najlepšie by bolo, keby si tých ľudí poslal domov.“ Vtedy som si spomenul, že Don Jacobsen sa za mňa modlí. Že sa za mňa modlí moja žena Barbara. Že sa za mňa modlia moje deti. Vedel by som vymenovať zo desať ľudí, o ktorých som vedel, že ma nesú na modlitbách. Vtom som pocítil vo svojom tele silu a myseľ sa mi vyjasnila. Výsledkom bolo, že si ma Boh použil spôsobom, ktorý priviedol viac ako tisíc ľudí k rozhodnutiu slúžiť v mene Ježiša Krista.

Jeden kazateľ zápasil so závislosťou od pozerania televízie. Zlyhával, zdalo sa, že niet cesty späť. Podelil sa o svoj problém s malou skupinkou, ktorá sa za neho začala modliť. Modlili sa v Duchu, predkladali kazateľa v modlitbách Bohu a vrúcne prosili, aby sa otvoril Božej vôli. Sľúbili, že sa budú za neho modliť každý deň skoro ráno. Niet sa čo diviť, že tento kazateľ zvíťazil! Jeho služba, ktorú satan takmer zničil, bola zachránená.

Nedávno som stretol Chada McComasa, pastora, ktorý nám rozprával o úžasnej moci, ktorú pre neho vyprosilo 15 ľudí, ktorí sa raz do týždňa stretávajú na spoločných modlitbách. Pravidelne sa modlili za neho a za jeho ženu Debbie. „Väčšinou sme sa stretávali v piatok večer,“ vysvetľoval Chad na stretnutí kazateľov. „Skupinka sa modlila od deviatej večer do polnoci. Dohodli sa tiež, že sa za nás budú

modliť každý deň, keď sme mali nejaké verejné vystúpenie. Boh ma týmto spôsobom nesmierne posilnil. V mojej službe to spôsobilo úplnú revolúciu.“

Aj vy môžete rozpoznať a poraziť nepriateľa. Treba na to použiť tie správne duchovné zbrane. Oblečte si celú Božiu výzbroj. Sprotivte sa diablovej a utečie od vás. Je porazeným nepriateľom. Vy ste víťazmi, lebo ten, ktorý je vo vás, je väčší ako ten, čo je vo svete. Na svete budete mať trápenie, ale vďaka Svätému Duchu máte Princa Pokoja. Môžete prežívať pokoj. Taký pokoj, ktorý presahuje ľudské zmýšľanie. Pokoj, ktorému tento svet nerozumie.

ŠTÚDIUM PRE MALÉ SKUPINKY

ROZPOZNANIE A PORAZENIE NEPRIATEĽA

Každý sme iný – jednota napriek odlišnosti

Tým, ktorí zápasia s problémami, by skupinka mala poskytnúť duchovnú podporu, nie lacné rady. Člen skupinky, ktorý zápasí s vážnymi problémami, by mal nájsť nielen modlitebnú podporu, ale aj prípadné odporúčenie vyhľadať odborníka, ktorého si Boh môže použiť na vyriešenie krízovej situácie.

Máte skúsenosti s tým, ako ste boli posilnení vďaka duchovnej a modlitebnej podpore? Podelte sa o takéto skúsenosti v skupinke.

UVAŽOVANIE NAD SLOVOM

Študijný text: Efezanom 6,10–16

- **Ako by ste charakterizovali „úklady diabla“? (Ef 6,11)**

- **Biblia hovorí o vnútornom a vonkajšom zápase, ktorý je spôsobený vplyvom zla a hriechu. Vnútorný zápas pochádza z našej starej hriechnej prirodzenosti. (Rim 7,23.24) Vonkajšie konflikty prichádzajú priamo od satana. (1Pet 5,8) Ktorý z týchto bojov sa vám zdá ľahší? Prečo?**

.....

- **Apoštol Pavol naznačuje, že sme vystavení naozaj desivým nepriateľom. (Ef 6,12) Ktoré satanove zvody a podvody sa vám na základe štúdia tejto kapitoly zdajú najnebezpečnejšie?**

.....

- **Jediný spôsob, ako rozpoznať podvody, je porovnať ich s pravdou v Biblii. Napíšte, akým spôsobom nám môže Biblia (vrátane Desatora a Ježišových slov) pomôcť skúmať duchov. (Iz 8,20; 1Ján 4,1)**

.....

- **Ak by ste boli práve teraz svedkami zázraku, aká by bola vaša reakcia?**

Nasledoval by som toho, kto zázrak vykonal

Overil by som si fakty

Počkal by som na ovocie zázraku

Chválil by som Boha

Vierou by som zázrak prijal

Kajal by som sa a úprimne by som sa odovzdal Bohu a jeho pravde

Iné

- **Apoštol Pavol nás vyzýva, aby sme si obliekli celú Božiu výbroj. To zahŕňa obranné aj útočné zbrane,**

ktoré majú moc zboriť hradby. (2Kor 10,4) Prečo je podľa vás dôležité prežívať istotu prítomnosti Svätého Ducha v našich životoch? (1 Ján 4,4)

.....

- Na čo si môže satan vo vašom živote nárokovať, ak ste si istí, že vaše hriechy boli odpustené pre krv Ježiša Krista?

.....

- Uvedte príklady, keď sa pre vás modlitba v Duchu (Ef 6,18) stala (alebo môže stať) mocnou zbraňou.

.....

- Môžeme sa modliť, aby bol satan zviazaný (Mat 12,29) a jeho väzni boli uvoľnení (Iz 49,25). Aké nádherné zaslúbenie! Vieš o nejakých *väzňoch*, ktorých by si rád videl vyslobodených práve teraz? Kto to je? Za čo sa treba v ich prípade modliť?

.....

- Tí, ktorí viedli prvých učeníkov a veriacich (Ježiš, Peter, Ján, Pavol), veľmi silne záviseli od malej skupinky modliacich sa priateľov a tiež od väčšej skupinky tých, ktorí sa za nich prihovárali. Zdá sa vám

to zvláštne? Uvedte dôvody pre takéto modlitebné spoločenstvá.

.....

ROZHOVOR S BOHOM

Dnes do spoločných modlitieb zahrňte tieto body:

- 1. Chváľte Boha za víťazstvo, na ktoré vás zmocňuje. Ďakujte mu, že „ten, ktorý je vo vás, je väčší ako ten, čo je vo svete.“ Zaspievajte niektorú z piesní, ktoré hovoria o víťazstve v Ježišovi.**
- 2. Modlite sa za konkrétne problémy a trápenia, s ktorými zápasia jednotliví členovia skupinky a niektorí vaši priatelia.**

Stretnutie ukončíte modlitbou Otče náš tak, že sa necháte viesť siedmimi bodmi modlitby, o ktorých sme si hovorili.

SLOVÁ NA ZAPAMÄTANIE

- Tento týždeň si zapíšete verše Ef 6,17.18. Naučte sa ich naspamäť a povedzte o nich niekomu hneď, ako budete mať na to príležitosť.**

.....

KAPITOLA 11

NAJDÔLEŽITEJŠIA OTÁZKA

„Zvieratám vstup zakázaný,“ hovoril nápis na vstupe do veľkého nákupného centra. Všimol som si ten zákaz veľa-krát, preto ma najprv dosť prekvapilo, keď som videl psa, ako si vykračuje po prízemí centra. Na prvý pohľad však bolo jasné, že nejde o obyčajné zviera. Mladá pani v tmavých okuliach držala špeciálnu rukoväť pripevnenú na vodiaceho psa a s úžasnou istotou kráčala pomerne rýchlo vpred pomedzi ostatných ľudí.

Vedená psom! Čo alebo kto dnes vedie mňa? Ak hovoríme o duchovnej oblasti, potom čokoľvek nás vedie, naznačuje, komu alebo čomu patríme. A hoci tá mladá pani v nákupnom centre určite nepatrila svojmu psovi, pes bol znamením, že jeho pani patrí do sveta nevidomých. Biblia na tento princíp jasne ukazuje, keď rozoberá úlohu Svätého Ducha v našom živote. *„Lebo všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Boží synovia.“* (Rim 8,14) Ježiš použil aj tragikomické prirovnanie, ktoré ukazuje na nebezpečenstvo toho, keď dovolíme, aby nás namiesto Svätého Ducha viedla „slepá“ náhrada. *„Ak však slepý vedie slepého, obaja padnú do jamy.“* (Mat 15,14) Božie deti sa môžu jame či priepasti úspešne vyhnúť, pretože ich sprievodca pozná cestu radosti a pokoja.

V žalmoch, piesňach židovského národa, existuje silné vedomie o absolútnej nevyhnutnosti toho, aby svoje deti viedol priamo Boh. *„Hospodin, veď ma svojou spravodlivosťou.“* (Ž 5,9) *„Veď ma svojou pravdou.“* (Ž 25,5) *„Hospodin, ukáž mi svoju cestu.“* (Ž 27,11) *„Od konca zeme volám k tebe, keď sa mi srdce chveje*

úzkosťou, prived' ma na nedostupné bralo.“ (Ž 61,3 RKC) Ako sa na toto vedenie pozerá Dávid? V Žalme 139 hovorí najprv o všadeprítomnosti Božieho Ducha a potom dodáva: „Keby som mal krídla rannej zory a usadil by som sa pri najvzdialenejšom mori, aj ta by ma priviedla tvoja ruka a tvoja pravica by sa ma ujala.“ (Ž 139,9.10) Celý žalm sa potom končí slovami, ktoré sme už citovali: „Preskúmaj ma, silný Bože, a poznaj moje srdce! Skús ma a poznaj moje myšlienky a viď, či je vo mne nejaká zlá cesta, a veď ma cestou večnosti!“ (Ž 139,23.24 Roh) Ak sme vložili svoje ruky do rúk Boha, ktorý je všadeprítomný a všemocný, môžeme životom kráčať naplnení pokojom a s vedomím úplnej dôvery.

„Drž sa ma za ruku!“ Ako často to mamy a otcovia prikazujú svojim malým deťom, zvlášť ak hrozí nebezpečenstvo alebo zmätok. Boh hovorí: „Drž sa ma za ruku a ja ťa povediem po ceste spravodlivosti.“ Dovoľiť Bohu, aby nás viedol, predstavuje čin úplného podriadenia sa, úplnej závislosti od neho. Vedome sa rozhodujeme podriaďiť jeho vôli vediac, že Boh by nás nevedol inou cestou, než by sme si my sami vybrali, keby sme od začiatku poznali koniec našej cesty. Ochotu podriaďiť sa Božiemu vedeniu môžeme mať len vtedy, keď sme prežili znovuzrodenie, vedie nás Svätý Duch a máme istotu, že sme súčasťou Božej rodiny. „Lebo všetkých, ktorých vedie Boží Duch, sú Boží synovia.“ (Rim 8,14) Aká úžasná rodina! Členovia tejto rodiny vedia, kto sú a kam idú. „Ježiš odpovedal: Amen, amen, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva. Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je duch. Nečuduj sa, že som ti povedal: Musíte sa znova narodiť.“ (Ján 3,5-7)

Za predným sklom autobusu je väčšinou zobrazená konečná stanica, aby bolo jasné, kam autobus smeruje. Ak pu-

tujeme vedení Duchom a sprevádzaní Božou rodinou, našou cieľovou stanicou je Nebeské kráľovstvo. Je dôležité byť na tej správnej ceste smerujúcej do správnej cieľovej stanice.

KTO NÁS VEDIE?

Uvažujme chvíľu, kým a čím sa nechávame viesť a ako to odzrkadľuje našu príslušnosť k Božej rodine. Ak napríklad rád rekreačne športujem a dokonca mi to zdravotne prospieva, môže byť všetko v poriadku. Ale ak je môj život ovládaný športom, ak všetky svoje financie, všetok svoj voľný čas a všetko svoje úsilie venujem športu, potom asi nesmerujem do Božieho kráľovstva. Ak si kultúra, v ktorej žijem, vyžaduje, aby som mal čisté, úhľadné a na pohľad pekné oblečenie, je to v poriadku a mal by som sa tak obliekať. Ale ak mi móдне trendy, drahé oblečenie a exkluzívne doplnky diktujú, na čo míňať peniaze, ako tráviť čas a čím si naplňať myseľ, potom je dosť možné, že držím za ruku nejaké iné „božstvo“. Sedím v autobuse, ktorý ide zlým smerom. To, čo som práve povedal, môže znieť až príliš osobne. Ale všetci dobre vieme, že existujú desiatky rôznych božstiev, ktoré nás môžu odvieť ďaleko od Božej rodiny. Ak sa ľudia neodovzdali Ježišovi úplne, potom ich títo slepí vodcovia budú viesť preč od úprimného uvažovania a modlitebného stíšenia, ktoré by mohlo vyústiť do znovuzrodenia, do túžby patriť do Božej rodiny. Premýšľajte, čo všetko sa môže stať, ak sa pre nás stanú bohmi hudba, jedlo, pitie, peniaze, autá, domy alebo prestíž a vplyv. Väčšinou natlačia ľudí do autobusu, ktorý vedie do stanice „tragédia“.

Ponúkam vám malý test, ktorý mne osobne veľmi pomohol. Na tichom mieste, mimo všetkého, čo by ma mohlo

vyrušovať, pozriem na svoje ruky a úprimne a čestne sa sám seba opýtam: „Kto alebo čo ma vedie? Kto alebo čo drží tieto ruky a určuje smer môjho života?“ V nádhernej útlej knižke *Cesta ku Kristovi* som objavil niekoľko otázok, ktoré sú naozaj prenikavé. „Kto ovláda naše srdce? Komu patria naše myšlienky? O kom radi hovoríme? Komu náležia naše najvrúcnejšie city a najlepšie sily?“⁵² Stíšte sa práve teraz a položte si tieto otázky. Odpoveď už možno dobre poznáte. Ste však ochotní priznať si pravdu o sebe? Ste ochotní priznať si ju pred Bohom? Často som práve v tejto oblasti života prechádzal zápasom. Som však vďačný, že Svätý Duch mi dáva silu zmeniť moje nasmerovanie a umožniť, aby to bol naozaj Boh, kto bude viesť môj život. Pri jednej príležitosti, počas stretnutia malej modlitebnej skupinky, som sa prvýkrát stretol s otázkami, ktoré som práve citoval z knihy *Cesta ku Kristovi*. Bez toho, aby som sa čo i len na chvíľku zastavil, vedel som odpoveď. Svätý Duch ma usvedčil z toho, že ma nevedie Boh, ktorého som ako kazateľ predstavoval. Bolo to ťažké, bolelo to. Nechcel som si to pripustiť, ale keď som napokon môj problém so sebestvom predložil Bohu, on zachránil moju službu.

Keby si tak Angelo našiel čas a čestne a úprimne sa opýtal sám seba, kto alebo čo ho vedie. Nielenže rád jazdil, jeho láska k autám ho priviedla k rozhodnutiu stať sa súčasťou rodiny boha áut. Angelova vášeň pre drahé autá ho viedla k tomu, že pracoval v dvoch zamestnaniach. Ako elektrikár zarábala naozaj veľa a čoskoro si mohol splniť svoj sen. Na cestu na medové týždne si kúpil úplne nové, žiarivo červe-

⁵² CK 58

né Ferrari. Bolo to nádherné auto, skutočný skvost ľudskej zručnosti. Krátko pred svadbou Angelo vymenil pneumatiky, aby bola rýchla jazda krajinou ešte pohodlnejšia. Ale auto priviedlo Angela k tragédii. V rýchlosti 160 km za hodinu im praskla predná pneumatika a on aj jeho nevesta našli smrť vo vraku auta. Tragédia sa nie vždy odohrá takto rýchlo, ale dôsledky toho, že sa necháme viesť falošným bohom, budú raz vo večnosti veľmi jasné.

VEDENÝ K SLUŽBE

Kam nás vlastne Boh vedie? Určite nie do pokušenia. (Mat 6,13) Ako Dobrý Pastier nás vedie po ceste spravodlivosti. (Ž 23,3) Svätý Duch nás vedie do „*celej pravdy*“. (Ján 16,13) V zásade môžeme povedať, že Svätý Duch prišiel v plnosti a úplnosti, aby viedol Božie deti k službe pre ich nebeského Otca. Je naozaj úžasné pozorovať, ako Svätý Duch viedol prvých učeníkov v ich službe. Duch napríklad viedol Filipa, aby nasledoval voz etiópskeho úradníka. (Sk 8,29) Pavla a Barnabáša Duch viedol do Seleukie a na Cyprus. (Sk 13,4) Na druhej strane bol to ten istý Duch, kto Pavlovi a jeho spoločníkom nedovolil pokračovať v ceste do Bitýnie. (Sk 16,7)

Je vzrušujúce byť vedený rovnako ako Boží služobníci, o ktorých sa hovorí v Skutkoch apoštolov. Ak svoje životy podriadiame Bohu, Duch nás môže viesť takým istým spôsobom aj dnes. Nedávno mi advokát Herald Follett rozprával, ako úžasne ho v živote viedol Svätý Duch. Aj napriek tragickej smrti jeho dcéry Kari, Herald videl Božiu ruku, ktorá ho viedla do služby v televíznej evanjelizácii. Jeho služba priniesla bohaté ovocie. Dr. Kurt Johnson mi hovoril o neočakávanom výsledku práce Svätého Ducha, ktorý ho

priviedol na miesto, kde mohol písať veľmi užitočnú knihu o službe malých skupiniek. Podobných skúseností poznám desiatky.

Asi najkomplexnejším príkladom vedenia Svätým Duchom je skúsenosť apoštola Petra a stotníka Kornélia opísaná v Skutkoch 10. Určite si spomeniete na Petrovo podivné videnie rôznych zvierat, ktoré sa z neba vznášali na ešte podivnejšej plachte. (Sk 10,9–16) Peter mal s týmto videním očividne problém, pretože dlho premýšľal o jeho význame. Ja by som bol určite ešte zmätenejší. Zrazu Duch prehovoril priamo k Petrovi a informoval ho, že ho hľadajú traja muži. (10,19) Aj ja by som chcel byť naladený na Svätého Ducha tak, aby som mohol počuť jeho hlas.

Peter však nebol jediný, kto mal videnie. Rímsky stotník Kornélius mal videnie tiež. A hoci sa Kornélius modlil k Bohu a dával chudobným štedré dary, pre Petra by jeho spoločnosť bola neprijateľná. Dôvodom boli rasové a náboženské predsudky. Ak by Peter nemal ono podivné videnie o čistých a nečistých zvieratách, veľmi pravdepodobne by rázne odmietol Kornéliovo pozvanie.

Vďaka priamemu vedeniu Svätým Duchom prijal Peter pozvanie na stretnutie v Cézarei. Duch mu povedal, aby išiel „bez váhania“. (Sk 11,12 RKC) Spolu s Petrom išli aj ďalší šiesti muži. V Cézarei sa napokon ocitli vo veľkom Kornéliovom dome, kde bolo zhromaždených mnoho ľudí. (Sk 10,24.27)

Keď sa Peter ujal slova, vysvetlil prítomným, ako mu Boh ukázal význam videnia, ktoré dostal: *„Viete, že Židovi nie je dovolené stretať sa s cudzincom alebo ísť za ním. Mne však Boh ukázal, že o ním nesmiem hovoriť, že je poškvrnený alebo nečistý človek.“* (Sk 10,28)

Ak sa budeme na ľudí okolo seba pozerat' s predsudkami ako na úplne iných, než sme my sami, je veľmi pravdepodobné, že premárnime príležitosť ukázať im Ježišovu lásku a využiť pri tom duchovné dary, ktoré sme od Boha dostali. Dokonca aj keď budú tí ľudia inej farby pleti, iného náboženstva, budú mať iné morálne princípy, iné vzdelanie, iné spoločenské postavenie a budú vyznávať iné hodnoty než my, Svätý Duch nás vedie k tomu, aby sme sa na nikoho nepozerali ako na „poškvrneného alebo nečistého“.

Veľakrát som hovoril v zbore v Jeruzaleme, kde oslavujú Boha Židia spolu s Palestínčanmi. Bol som v zbore v Soule, kde spolu oslavujú Boha Kórejčania a Japonci. Objímal som sa s bielymi aj čiernymi ako s bratmi a sestrami v Ježišovi. Myslím, že by ste vedeli uviesť množstvo vystavaných *múrov* predsudkov a rozdielneho učenia, ktoré môže prelomiť len Ježišova láska. (Gal 3,28; Ef 2,14.15) Znamená to vari, že z nás Svätý Duch robí uniformných jedincov bez akýchkoľvek rozdielov? Nie. Tu na zemi budú vždy existovať dôležité rozdiely medzi rasami, pohlaviami a kultúrami. A za mnohé rozdiely môžeme Boha chváliť, že nás tak zaujímavo stvoril. Ale ak nás vedie Duch, sme v Ježišovi zjednotení, akoby sme boli jedno.

Kornélius vysvetlil prítomným, aké dôležité bolo jeho videnie. Povedal, že čokoľvek bude Peter hovoriť, bude vnímať ako „príkaz od Pána“. (Sk 10,33) Jedna vec ma však na celej udalosti veľmi udivuje, hoci by som ju mal očakávať. Boh dal Kornéliovi presnú Petrovu adresu: „Pošli teda do Joppy a zavolaj si Šimona, ktorý má prímenie Peter. Je hostom v dome garbiara Šimona pri mori.“ (10,32) Uvažujem nad tým, koľkým ľuďom dal Boh moju adresu a predsa, keď

ich Svätý Duch priviedol k mojim dverám – doma, v škole, v kancelárii –, nevidel som Bohom danú príležitosť vydať svedectvo o Ježišovi. Možno sa mi tí ľudia zdali natoľko iní, že som nad možnosťou povedať im o Kristovi ani chvíľu nerozmýšľal.

Svätý Duch viedol Petra, aby v tomto prvom zbore v Cézareji vyvýšil a oslávil Ježiša. To je služba Ducha a Duchom vedených ľudí. (Ján 16,14) Preto Peter tak presvedčivo oznámil, že Ježiš je „Pánom všetkých“. (Sk 10,36) Peter im potom v diskusii vysvetlil úžasnú moc, ktorá stála za Ježišovou službou. *„Viete o Ježišovi z Nazareta, ako ho Boh pomazal Duchom Svätým a mocou, takže chodil, dobre robil a liečil všetkých diablom posadnutých, pretože Boh bol s ním.“* (10,38) Toto stručné zhrnutie Petrovho učenia vrcholí nádherným pozvaním evanjelia, keďže Božia *predchádzajúca milosť* konala dielo v srdciach týchto pohanov. *„O ňom svedčia všetci proroci, že v jeho mene dosiahne odpustenie hriechov každý, kto v neho verí.“* (10,43)

Dôsledky toho, čo sa odohralo v Kornéliovom dome, boli dramatické. Exkluzivita a obmedzenia v židovskom kresťanstve boli navždy zbúrané. Ako keby vybuchol granát v dome zo skla, tak sa na márne kúsky rozsypali predsudky a zaujatosti. To všetko spôsobilo vyliatie Svätého Ducha. A aby bol zmätok úplný, stalo sa to dokonca pred ich krstom. „Kým ešte Peter hovoril tieto slová, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počúvali túto reč. Veriaci spomedzi obrezaných, ktorí prišli spolu s Petrom, žasli, že dar Ducha Svätého bol vyliaty aj na pohanov. Počuli ich totiž hovoriť jazykmi a zvelebovať Boha. Vtedy im Peter povedal: Či môže dakto zabrániť pokrstiť vodou tých, ktorí prijali Ducha Svätého

tak ako my? A prikázal, aby boli pokrstení v mene Ježiša Krista.“ (10,44-48)

Zrejme si nedokážeme celkom predstaviť údiv, ktorý prežili šiesti Petrovi druhovia. Všetko ale predstihol úžas apoštolov a ostatných veriacich v Jeruzaleme. Keď im Peter vysvetlil, čo sa v Cézarei odohralo, zostali bez slov. „*A keď to počuli, umĺkli a oslavovali Boha a hovorili: Teda aj pohanom dal Boh pokánie na život.*“ (Sk 11,18 Roh) Cítili ste sa tak niekedy? Stratili ste niekedy reč, keď ste sa do počuli, ako niekto uveril a bol naplnený Svätým Duchom? Potom rovnako ako títo učenici oslavujte a zvelebujte Boha za ďalší mocný zázrak jeho milosti.

Spomínam si na kazateľa, ktorý mi rozprával zázračný príbeh svojho obrátenia a následného naplnenia Svätým Duchom. Bol vychovaný v cirkvi, ktorá sa podľa neho zameriavala na živelné prežívanie emócií. Ako mladý sa Bohu obrátil chrbtom a stal sa členom divokého motorkárskeho gangu. „Bol som zločinec,“ hovoril mi hlasom naplneným ľútosťou. „Bral som drogy, bitky boli u mňa na dennom poriadku. Padol som na úplné dno.“ Po rokoch takéhoto „života“ však Svätý Duch priviedol Larryho Welcha do skupinky, kde sa študovala Biblia. Viedol ju akýsi zapálený kresťan. Odohral sa zázrak zmeny. Boh si Larryho použil, aby priviedol mnohých ľudí k prijatiu Ježiša ako osobného Spasiteľa. Roky potom pracoval v rozhlasovej a televíznej stanici 3ABN, ktorá sa venuje šíreniu evanjelia. „Chcem, aby bola moja služba naplnená Svätým Duchom každý deň,“ zakončil Larry svoje rozprávanie a potom sa modlil nádhernú modlitbu vďakyvzdania za bezpečnú cestu, ktorú sme spoločne absolvovali.

OTÁZKY OKOLO JAZYKOV

Skúsenosť Petra a Kornélia nastoľuje obvyklé otázky. Stalo sa mi to mnohokrát počas prednášok o Svätom Duchu, ale aj počas živých televíznych vystúpení, kde mohli ľudia telefonovať svoje otázky. Keď zazvonil telefón, takmer pravidelne som počul otázku: „A čo hovorenie jazykmi? Je to znamenie alebo dôkaz toho, že človek je naplnený a vedený Svätým Duchom?“ Kresťania sú dnes v tejto otázke rozdelení. Niektorí hovoria, že ide o dar, ktorý dáva človeku schopnosť hovoriť cudzím jazykom s cieľom šíriť evanjelium. Iní hovoria, že vo svetle textov v Prvom liste Korintťanom 14, sú jazyky rečou nebies. Mohol by som citovať dosť rešpektovaných teológov z oboch táborov, keďže tejto téme sa venovalo mnoho úprimných odborníkov.

Môžeme vidieť, že v prípade skúsenosti Petra a Kornélia boli jazyky považované za znamenie. Nebolo pochýb o tom, že veriaci z Cézarey boli naplnení Svätým Duchom. Bolo to zrejmé z daru jazykov, ktorý dostali. Apoštol Peter o tom povedal: „*Len čo som potom začal hovoriť, zostúpil na nich Duch Svätý, a to tak, ako zostúpil na začiatku aj na nás.*“ (Sk 11,15) Jazyky v Cézareji boli celkom určite tie isté, akými hovorili učeníci na Turíce. Spomeňte si na Skutky 2, kde ľudia minimálne zo 14 jazykových skupín zvolajú: „*Ako je možné, že každý z nás ich počuje hovoriť vo svojej materinskej reči?*“ (Sk 2,8)

Dovoľte mi uviesť moje vlastné závery týkajúce sa hovorenia jazykmi. Možno so mnou nebudete súhlasiť, ale aspoň túto tému spoločne preskúmajme a modlime sa o lásku a svetlo priamo od Božieho Ducha. V tomto prípade chcem byť aj ja vedený Duchom, pretože som Božie dieťa

a chcem ho nasledovať. Veď práve Duch nás určite privedie do celej pravdy.

Po prvé, je celkom možné, že existuje jazyk, ktorým sa hovorí v nebi. Mnohí si predstavujeme, že Boh hovorí naším vlastným jazykom. Určite ho pozná, ale aký je jazyk nebies, to nevieme. Niektorí sú presvedčení, že je to španielčina – a ja sa s nimi určite nebudem hádať. Apoštol Pavol povedal: *„Keby som hovoril ľudskými jazykmi, ba aj anjelskými...“* (1Kor 13,1) Možno teda anjeli hovoria nebeským jazykom, ale nemyslím si, že to je to, o čom tu Pavol hovorí.

Nikde v Písme som nenašiel, že by dar jazykov bol daný všetkým kresťanom. *„No toto všetko spôsobuje jeden a ten istý Duch, ktorý každému udeľuje dar, ako chce... Sú azda všetci apoštolmi? Sú azda všetci prorokmi? Sú azda všetci učiteľmi? Sú všetci divotvorcami? Majú azda všetci dar uzdravovania? Hovoria všetci jazykmi? Všetci ich vykladajú?“* (1Kor 12,11.29.30) Apoštol Pavol úplne jasne ukazuje, že nie všetci kresťania mali dar jazykov – dokonca ani v období ranej cirkvi.

Po druhé, zdá sa, že dary neboli dané na osobné obohatenie veriacich, ale na svedectvo, zasiahnutie neveriacich alebo na rast a organizáciu spoločenstva veriacich, cirkev. Všetky dary, ktoré apoštol Pavol menuje v Rimanom 12 sú dané preto, aby pomáhali druhým ľuďom. To isté platí aj pre zoznam darov v Efezanom 4. V 1. Korintňanom 14 sa zdá, že misijný dar jazykov sa začal zneužívať. Ľudia začali hovoriť jazykmi tam, kde im nikto nerozumel. Je zrejmé, že ani tí, ktorí jazykmi hovorili, nerozumeli, čo vlastne hovoria. Napriek tomu mali z hovorenia jazykmi akýsi osobný prospech, pretože svoj dar praktizovali. (1Kor 14,1-4) Nikto z takéhoto daru nemal úžitok, okrem prípadu, že sa našiel

niekto, kto by danú reč vykladal. Som presvedčený, že ak by sa malo dospieť k takejto situácii so skutočným darom jazykov dnes, potom by bolo pre jednotu cirkvi a poriadok v nej najlepšie, ak by sa takýto dar používal len pri pôsobení v misii alebo v súkromí domova.

Po tretie, opýtal som sa kazateľa Ricka Odleho, ktorý kedysi hovoril jazykmi, prečo sa napokon odvrátil od jazykov ako neomylného znamenia krstu Svätým Duchom. Jeho odpoveď bola veľmi zaujímavá: „V mnohých prípadoch som videl, že hovorenie jazykmi bolo len predstierané, hrané, umelo vyvolané s veľkým dôrazom na emócie. Všimol som si tiež, že mnoho z mojich veriacich, ktorí hovorili jazykmi, nikdy nevydali svedectvo o svojej viere susedom alebo kolegom. Jednoducho, nemali túžbu šíriť pravdu Ježišovho Slova. Veľmi svedomito som študoval tému hovorenia jazykmi. Po celý čas som sa úprimne modlil. Nenašiel som však žiadny dôvod, prečo by som mal veriť, že práve tento dar je znamením moci Ducha.“ Rick je Duchom naplnený kresťan a Duchom vedené Božie dieťa, plné Ježišovej lásky. Dnes sa jeho služba zameriava na privádzanie ľudí k Ježišovi, pomáha im spoznávať veľké pravdy Písma a ukazuje im, ako môžu prežívať víťaznú moc Svätého Ducha, ktorý ich túži naplňať.

KAM TO VEDIE?

Keď nás vedie Svätý Duch, môže sa stať, že kým svoje srdce pozdvihneme k radostnej chvále, musíme prejsť tmavým údolím. Niekedy to údolie nie je len jedno. Keď Dávid písal o úžasnom Božom vedení, tiež hovoril o údolí. „Aj keby som išiel dolinou tône smrti, nebudem sa báť zlé-

ho...“ (Ž 23,4) Na prvom kazateľskom stretnutí *Spoločenstva Svätého Ducha*, ktoré sme organizovali v Oregone, viedli našu oslavu spevom evanjelista Paul Johnson a jeho manželka Corleen. Corleen bola nadšená, že sa bude môcť naučiť niečo viac o Svätom Duchu. Čoskoro však na ňu zostúpila akási temnota a napokon sa večer prechádzala po okolí so slzami v očiach a volaním po nádeji, po aspoň nejakom záblesku svetla. „Cítila som, že ma môj hriech oddelil od prítomnosti Svätého Ducha,“ povedala nám Corleen neskôr. „Nevedela som si však v mysli vybaviť žiadny konkrétny hriech.“ Paul a mnohí ďalší sa s Corleen modlili a čítali jej zaslúbenia z Písma. Ale bolo to, akoby si na ňu tma úplne zasadla. „Potom mi Svätý Duch pripomenul niečo konkrétne. Spomenula som si, čo sa stalo, keď môj prvý manžel pred rokmi zahynul počas leteckého nešťastia. Dovoľavala som sa zaslúbení, že sa mu nič zlé nestalo a je stále nažive. Bola som presvedčená, že keď sa podarí nájsť lietadlo, bude aj on v poriadku. Keď o päť dní neskôr našli jeho mŕtve telo, čosi sa vo mne zlomilo. Prestala som dôverovať Božím zaslúbeniam. Táto nedôvera vo mne pretrvávala roky. Bála som sa znovu dôverovať Božím zaslúbeniam a odvolávať sa na ne. Nechcela som sa zasa sklamať.“ Corleen nám potom rozpovedala, ako v tú noc vložila svoju nedôveru a strach do Božích rúk. Prvýkrát po 21 rokoch. „Bolo to, akoby na mňa zostúpil nesmierny pokoj. Zrazu som pochopila, že ma po celý ten čas viedol Svätý Duch.“ Dnes Corleen spieva s takou radosťou, ako nikdy predtým. Mnohým ľuďom priniesla jej skúsenosť obrovské požehnanie. Jedna z jej piesní hovorí o vedení Duchom aj cez údolie tieňov smrti.

Kam až Duch vedie Božie deti? Odpoveď sa nehľadá ťažko. Duch vedie Božie deti domov. Svätý Duch nám dáva poznať, že práve on naplní našu obrovskú túžbu po domove. Páčia sa mi slová piesne, ktorá hovorí: „Cnie sa mi za domovom v nebesiach, už sa neviem dočkať.“

„*Veď my v duchu viery očakávame nádej spravodlivosti.*“ (Gal 5,5 RKC) Apoštol Pavol rozumel, čo to znamená, keď sa Božím deťom cnie za domovom. Čo to znamená, keď nás Duch vedie k nášmu nebeskému Otcovi. Čo je to „nádej na spravodlivosť z viery“? Nehovorí sa tu o Duchom naplnených ľuďoch, ktorí túžia po spravodlivosti, tú už predsa dostali v Ježišovi. Hovorí sa tu o nádeji, ktorú spravodlivosť z viery prináša. Mladý kazateľ E. J. Waggoner to zhrnul takto: „Ak namiesto toho, aby sme si namýšľali, že sme dosť silní na to, aby sme konali podľa zákona, dovolíme Svätému Duchu, aby nás naplnil spravodlivosťou zákona, bude v nás prebývať živá nádej. Nádej Ducha, nádej spravodlivosti z viery, neobsahuje žiadnu neistotu. Je to uistenie. V ničom inom niet nádeje. Kto nemá *spravodlivosť, ktorá je od Boha prostredníctvom viery*, nemá vôbec žiadnu nádej. Len Kristus v nás je *nádej slávy*.“⁵³

Čo je teda *nádej slávy*? Apoštol Pavol napísal Rimanom: „*Vieme totiž, že všetko stvorenstvo až podnes spoločne vzdychá a spoločne trpí pôrodné bolesti. A nielen ono, ale aj my sami, ktorí máme Ducha ako prísľub Božích darov, aj my vnútri vzdycháme a očakávame synovstvo, vykúpenie svojho tela.*“ (Rim 8,22.23) Pri obrátení dostávame závdavok Svätého Ducha, ktorý je zárukou toho, čo má Boh

⁵³ E. J. Waggoner, *The Glad Tidings* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1978), str. 112.

pripravené pre svoje deti. (Ef 1,14; 4,30; 1Kor 1,22; 5,5) To je prvotina Ducha.

Kedy prichádza deň vykúpenia? Kedy príde vykúpenie tela? Niet pochybností o tom, že Biblia ukazuje na druhý príchod Ježiša Krista. To bude tá slávna chvíľa, keď sa pri vzkriesení naplnia všetky nádeje Božích detí. *„Lebo vo chvíli, keď zaznie povel, hlas archanjela a Božia pol'nica, sám Pán zostúpi z neba a prví vstanú tí, čo zomreli v Kristovi; potom my, ktorí budeme nažive, spolu s nimi budeme uchvátení v oblakoch hore v ústrety Pánovi a budeme tak navždy s Pánom.“* (1Tes 4,16.17)

Mám doma jeden starý komentár, ktorý v 19. storočí napísal anglikánsky biskup Christopher Wordsworth. Bol vynikajúcim učencom na poli matematiky a pôsobil ako riaditeľ prestížnej školy Harrow. Cítil však, že má Bohu slúžiť iným spôsobom. Začal teda písať komentár k Novej zmluve a neskôr aj k Starej zmluve. Všimnite si, čo napísal ohľadom nádeje v Gal 5,5: „Pod pôsobením Svätého Ducha sa pozeráme vpred vierou, ktorá je naším základom, a čakáme na blahoslavenú nádej (Tít 2,13), nádej, ktorá nám leží odložená v nebesiach (Kol 1,5) ako ovocie a odmena ospravedlnenia, ktoré sme dostali, keď sme prijali Krista... a teraz prijímame vždy nové posvätenie každodennou obnovou Svätým Duchom (Tít 3,5), ktoré sa zavŕši, keď prídu nové nebesia a nová zem... v ktorých prebýva spravodlivosť (2Pet 3,13).“⁵⁴

Ako poukazuje Wordsworth, o nádeji na spravodlivosť z viery hovorí apoštol Pavol aj ako o *blahoslavenej nádeji*. To

⁵⁴ Christopher Wordsworth, *New Testament* (London: Rivingtons, 1870), zv. 2, str. 68.

všetko sa udeje počas príchodu slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista. (Tít 2,13) Všetkým, ktorí sú vedení Svätým Duchom, bude nádej na Ježišov príchod horieť v ich srdciach. Keď jednotlivec alebo cirkev stratia túžbu po druhom príchode a vzkriesení, je to znamenie, že Svätý Duch nemá úplný prístup do ich životov.

Tá najdôležitejšia otázka znie: Kto alebo čo ťa dnes vedie? Máš to namierené domov, aby si sa stretol so svojou rodinou? *„Lebo všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Boží Synovia.“* (Rim 8,14)

ŠTÚDIUM PRE MALÉ SKUPINKY

NAJDÔLEŽITEJŠIA OTÁZKA

Každý sme iný – jednota napriek odlišnosti

V predchádzajúcom študijnom materiáli sme sa zmienili o rôznych fázach, ktorými skupinka prechádza. Prvotné *medové týždne* môže vystriedať *rozčarovanie*. Treťou fázou je *syntéza*. A hoci do skupinky prichádzajú noví členovia, postupne vzniká silná súdržnosť, keď sa zjednocujú rôzne dary jednotlivých členov, aby všetci spoločne napokon dosiahli vytúžený cieľ.

Na začiatok dnešného stretnutia vám ponúkam zaujímavú otázku: S ktorou konkrétnou rolou (postavou) sa viem najjednoduchšie stotožniť? Môže to byť rola študenta, rodiča, syna, dcéry, zamestnanca, zamestnávateľa, suseda a podobne. Prečo?

UVAŽOVANIE NAD SLOVOM

Študijný text: Skutky 10,17-48

- **S kým sa vieš v príbehu zo Sk 10 najľahšie stotožniť?**

Prečo?

Peter

Kornélius

Anjel

Petrovi druhovia

Kornéliovi služobníci

Kornéliovi priatelia a príbuzní

Vedúci zboru v Jeruzaleme

Iné

- **Ako veľmi si ochotný nechať sa viesť? Zdôvodni svoju odpoveď.**

.....

- **Apoštol Pavol povedal, že Božie deti sú vedené Svätým Duchom. (Rim 8,14) Ako by si opísal toto vedenie?**

.....

- **V tejto kapitole sme si kládli otázky, ktoré nám mali pomôcť zistiť, kto alebo čo nás v živote vedie. Ktorú z týchto otázok považuješ pre seba za najužitočnejšiu? Prečo?**

.....

- **Hovorili sme, že Svätý Duch nás vedie k službe. Ako sa to prejavilo v Petrovej skúsenosti? (Sk 10,19.20)**

.....

- **Akým spôsobom nám môžu predsudky brániť v tom, aby sme sa nechali viesť Svätým Duchom? (Sk 10,28)**

.....

- **Boh dal Kornéliovi Petrovu presnú adresu. Čo ťa na tom udivuje a čo je pre teba v tejto súvislosti znepokojujúce?**

.....

- **Svätý Duch bol vyliaty na ľudí v malej skupinke v Kornéliovom dome. Okamžite dostali dar jazykov. (Sk 10,46) Prečo to Peter považoval za znamenie? (Sk 11,15-17)**

.....

- **Je zrejmé, že všetky dary Ducha majú slúžiť na svedectvo, službu a rast. Uveď niektoré dôkazy, že dar jazykov nebol daný všetkým Duchom naplneným kresťanom. (1Kor 12)**

.....

- **Uveďte všetky dôvody, ktoré ukazujú, že Svätý Duch prebúda vo veriacich hlbokú túžbu po druhom príchode Ježiša Krista. (Gal 5,5) Ktorý z týchto dôvodov považuješ za najviac motivujúci?**

.....

- **Apoštol Pavol nazýva Kristov návrat „blahoslavenou nádejou“. (Tít 2,13) Táto nádej sa v nás môže rozhoj-**

ňovať mocou Svätého Ducha. (Rim 15,13) Ako môže táto nádej naplniť svet, ktorý sa zmieta v beznádeji?

.....

ROZHOVOR S BOHOM

Boh vedie vašu skupinku už dlhý čas. Určite ste prežili nádherné odpovede na mnohé modlitby. Dnes do svojich modlitieb zahrňte nasledujúce body:

- 1. Chváľte Boha za jeho vedenie.**
- 2. Odovzdajte všetkých členov skupinky do Božích rúk, aby vás Boh mohol viesť. Proste, aby aj tí, ktorí nie sú členmi vašej skupinky, boli otvorení na Božie vedenie Svätým Duchom.**
- 3. Modlite sa za vaše konkrétne potreby. Modlite sa za Božie vedenie pre vašu krajinu a pre tie oblasti vo svete, kde sú najväčšie problémy a nepokoje.**

Ako vždy ukončíte spoločné stretnutie inšpirovanou modlitbou Otče náš (pozri 10. kap.).

SLOVÁ NA ZAPAMÄTANIE

- Tento týždeň si zapíšete verše Sk 10,44.45. Naučte sa ich naspamäť a povedzte o nich niekomu hneď, ako budete mať na to príležitosť.**

.....

KAPITOLA 12

NEZARMUCUJTE DUCHA

„S Angelou sa kamarátim už tri roky, ale dnes sa so mnou v škole úplne odmietla rozprávať.“ Angelino podivné správanie Dianu očividne sklúčilo. „Spýtala som sa jej, či potrebuje pomôcť s úlohou, ale ona mi len odvrkla: *Nechaj ma na pokoji*. Vôbec neviem, čo sa stalo.“

Peter sa dal len nedávno pokrstiť. Vo všetkom, čo robil, bol horlivý, tešil sa zo svojej viery v Ježiša Krista. „Nebud' až taký nadšený,“ povedal mu starší člen cirkvi so zlomyseľným úsmevom na tvári. „Čoskoro budeš duchovne presne taký mŕtvy ako my ostatní.“

Randy presedel väčšinu dňa pred televízorom, kým sa jeho spolužiaci na vysokej škole pripravovali na semestrálne testy. „Je mi úplne jedno, či prejdem, alebo nie,“ povedal svojim spolužiakom, ktorí nechápajúc krútili hlavami. „Toto štúdium aj tak nemá žiadnu cenu. S pomocou rodinných priateľov si nájdem prácu, akú len chcem.“

Jessica sa opýtala dvoch dám, ktoré k nej prišli študovať Bibliu, či sa s nimi môže pomodliť. „Radšej nie,“ odpovedali rýchlo, „Ty by si sa totiž nemodlila k tomu istému Bohu ako my.“

Čo majú tieto skúsenosti spoločné? Možno len jednu skutočnosť. Ukazujú, akými podivnými spôsobmi sa vedia veriaci aj neveriaci správať k nášmu spoločnému priateľovi – k Svätému Duchu. „*Nezarmucujte Svätého Božieho Ducha, ktorého pečať nosíte na deň vykúpenia.*“ (Ef 4,30) „*Ducha neuhášajte.*“ (1Tes 5,19) „*Vy vždy odporujete Duchu Svätému.*“ (Sk 7,51) „*Preto vám ho-*

vorím: Každý hriech a rúhanie bude ľuďom odpustené, ale rúhanie proti Duchu nebude odpustené. A kto by povedal slovo proti Synovi človeka, tomu bude odpustené. Kto by však hovoril proti Duchu Svätému, tomu nebude odpustené ani v tomto veku, ani v budúcom.“ (Mat 12,31.32)

Po štúdiu o tom, ako byť naplnený Svätým Duchom a prijímať každodenne jeho požehnania, musím sa, hoci nerád, zamyslieť nad možnosťou, že niekto príde o Svätého Ducha alebo ho odmietne. Žiaľ, takéto veci sa nielen môžu stať, ale sa aj stávajú!

Uvedme niekoľko prvých varovných signálov, ktoré naznačujú, že ľudia, ktorí mali so Svätým Duchom blízky vzťah, sa o neho postupne prestávajú zaujímať. Zdá sa, že jednoducho nadobudnú pocit, akoby mohli v tomto svete žiť uspokojujúco aj bez Božej pomoci. Myslia si, že ich talent, prirodzené schopnosti alebo obchodné kontakty im stačia na úspešný život. Mnohí si dokonca držia pomerne vysokú formálnu úroveň vzťahu k náboženstvu – chodia do zboru, zachovávajú cirkevné tradície, vedome neprestupujú prikázania – a to všetko preto, aby uľahčili svojmu svedomiu. Predsa len, ide o večný život... Je dôležité strhnúť satanovi masku a vidieť, akými rafinovanými spôsobmi nás postupne oddeľuje od pokoja a moci Svätého Ducha. (2Kor 2,11)

Keď som sa v malej modlitebnej skupinke opýtal, prečo potrebujeme byť stále znovu napĺňaní Svätým Duchom, jeden muž vtipne poznamenal: „Pretože máme zlé tesnenie.“ Akokoľvek smiešne to môže znieť, vystihuje to veľmi dôležitú pravdu. Keď je prasklina v priehradnom múre malá, presakovanie sa dá celkom úspešne zastaviť. Keď sa však priehrada pretrhne, príval vody všetko odnesie a dravý prúd poškodí nielen autá, domy a ďalší majetok, ale aj zahubí

všetko živé. Rozpoznejme varovné signály „netesností“ čo najjasnejšie, aby sme mohli prostredníctvom Ježišovej uzdravujúcej moci čo najskôr opraviť všetky „praskliny“.

Je naozaj možné prísť o Svätého Ducha? Keď sa kráľ Dávid modlil, veľmi jasne si uvedomoval toto nebezpečenstvo. „*Nevezmi odo mňa svojho Svätého Ducha.*“ (Ž 51,13 Roh) Dávid v skutočnosti od Boha odišiel, čo vyústilo do jeho hrozných hriechov. Až teraz zisťuje, ako ďaleko zašiel a ako ďaleko je od naplnenia Svätým Duchom. Stratil istotu spasenia a znova túži po službe Svätého Ducha. „*Vráť mi radosť z tvojej spásy a podopri ma duchom poslušnosti!*“ (51,14)

Saula zmenil Svätý Duch na iného človeka (1Sam 10,6), ale Saulova pýcha a neposlušnosť ho napokon viedli až do bodu, kde sa od neho Hospodinov Duch odvrátil (1Sam 16,14).

ZARMÚTENIE LÁSKAVÉHO PRIATEĽA

Vo svetle Dávidovej a Saulovej skúsenosti môžeme lepšie pochopiť Pavlovo naliehavé varovanie: „*Nezarmucujte Svätého Božieho Ducha, ktorého pečať nosíte na deň vykúpenia.*“ (Ef 4,30) Na základe zmienky o tom, že boli zapečatení Svätým Duchom, vidíme, že Pavol sa prihovára obráteným ľuďom. Slovo „nezarmucujte“ znamená aj tieseň, bolesť v srdci. Keď sa Ježiš modlil v Getsemanskej záhrade, povedal svojim učeníkom, že jeho duša „je smutná až na smrť“. (Mat 26,38) Všetky tieto vyjadrenia sú prekladom rovnakého slovesa. Aké konanie v živote veriaceho človeka spôsobí, že Svätý Duch sa zarmúti a bude prežívať bolesť?

Sám Svätý Duch nás varuje: „*Bratia, dávajte si pozor, aby nikto z vás nemal zlé a neverné srdce a neodpadol od živého Boha, ale denne sa vzájomne povzbudzujte, kým trvá to ,dnes‘, aby nikoho z vás neza-*

tvrdilo mámenie hriechu.“ (Žid 3,12.13) Ako sa takéto zatvrdenie a nevier a môžu prihodiť veriacemu človeku? Budem radšej praktický a konkrétny a ukážem vám, čo som vypozeroval na sebe a na životoch iných ľudí. Keď som chodil po uliciach Hongkongu, veľakrát sa mi stalo, že mi chcel niekto vziať miery s prísľubom, že do rána mi ušijú oblek na mieru. Satan má pre každého z nás *na mieru* pripravené pukušenie a spôsob, ako nás odvieš od viery. A hoci pre každého má pripravené niečo iné, v zásade môžeme všetky jeho snahy rozdeliť do niekoľkých základných oblastí.

Duchovný život mnohých ľudí ovplyvňuje napríklad dĺžka času, ktorý presedia pred televízorom alebo počítačom. Nič neovplyvnilo svet tak veľmi, ako spustenie televízneho vysielania a neskôr internetu. Žiadny iný produkt sa nerozšíril tak rýchlo ako práve tieto dve médiá. Veľa sa diskutuje o vplyve televízie a internetu na morálku a spoločnosť. Samozrejme, existuje veľa dôkazov, že obe médiá majú pozitívny vplyv na informovanosť, vzdelanosť a oddych. Rovnako však niet pochýb o tom, že mnohých kresťanov priviedli k materializmu a vyhľadávaniu zábavy. Televízia a internet vedú často k zľahčovaniu hriechu a sebeckva, keď ich označujú len za ľudské „neresti“ a násilie predstavujú ako „zábavu“. Televízor a počítač nás okrádajú o drahocenný čas, ktorý nám potom chýba na modlitbu a čítanie Písma. A čo je ešte horšie, rozptýlení všetkou tou zábavou dokonca strácame chuť tráviť čas v spoločensve s Bohom.

David Wilkerson, autor knihy *Dýka a kríž*, hovorí, čo sa začalo diať, keď predal svoj televízor. Boh ho prostredníctvom modlitby viedol do služby, ktorá zmenila životy tisícov mladých ľudí. Nevravím, že by ste sa aj vy mali zbaviť svojho

televízora či zrušiť internetové pripojenie (hoci pripúšťam, že pre niektorých ľudí je takýto krok jediným možným riešením). Navrhujem vám však, aby ste strávili s Bohom na modlitbe aspoň toľko času, koľko trávite pred televízorom. Keď som sa podujal skúsiť si to, môj záujem o televízny program sa úplne zmenil. To samozrejme neznamená, že keď televíziu nepozeráte, nemusíte sa modliť alebo čítať Bibliu. Možno sú vo vašom živote iné pokušenia, na ktoré musíte dávať pozor v súvislosti s vašim duchovným životom.

Medzi záležitosťami sveta a záležitosťami Ducha je len veľmi ťažké nájsť súlad. Keď hovorím o svete, nemám na mysli ľudí („*Boh tak miloval svet*“ – Ján 3,16) ani miesta („*Hospodinovi patrí zem i to, čo ju naplňa, svet i tí, čo ho obývajú*“ – Ž 24,1). Mám na mysli princípy, zásady. Hovorím o svete, ako ho vidí apoštol Ján: „*Nemilujte svet, ani to, čo je vo svete. Ak niekto miluje svet, nie je v ňom Otcova láska. Veď nič z toho, čo je vo svete – žiadostivosť tela, žiadostivosť očí a vystatovanie sa blahobytom –, nie je z Otca, ale zo sveta. A svet sa pomíňa aj so svojou žiadostivosťou. Kto však plní Božiu vôľu, zostáva naveky.*“ (1Ján 2,15–17)

V zábavnom priemysle je toho dosť veľa, čo nás môže viesť cestou tak, že napokon zarmútíme Svätého Ducha alebo sa o neho celkom prestaneme zaujímať. Prebudenecký kazateľ presbyteriánskej cirkvi Albert Barnes našiel v Písme šesť spôsobov, ktorými môžeme zarmútiť Svätého Ducha: (1) ťažký verejný hriech; (2) hnev; (3) neviazané myšlienky a túžby; (4) nevďačnosť; (5) zanedbávanie Ducha a (6) vzdor voči Duchu.⁵⁵

⁵⁵ Albert Barnes, *Notes on the New Testament* (London: Blackie and Son), zv. 7, str. 93.

Svätý Duch prežíva zármutok nielen vtedy, keď vidí, ako si hriechom zatvrdzujeme srdce, ale aj keď znižujeme svoju odolnosť voči hriechu alebo keď oslabujeme svoje telo nesprávnym spôsobom života. Veľký kazateľ Škótskej cirkvi a profesor Novej zmluvy na Univerzite v Edinburghu James Stewart upozorňoval na tieto skutočnosti, keď uvádzal dôvody, pre ktoré sa dnes vytráca moc Svätého Ducha zo života človeka. Keď opisoval skúsenosť zo života Dr. Timothy Richarda, priekopníka misijnej činnosti v Číne, povedal: „Dr. Richard dal vzdelanému čínskemu mužovi výtlačok Novej zmluvy. Muž sľúbil, že si ho prečíta. Keď sa s Dr. Richardom stretol znovu, povedal: *Prečítal som si tú Novú zmluvu, ako som sľúbil.* Doktor sa ho opýtal: *Čo vás pri čítaní najviac zaujalo?* Na misionárovo veľké prekvapenie odpovedal: *Nádherná pravda, že ľudské telo môže byť chrámom Svätého Ducha.* Onen pohan vyzoroval nádheru a tajomstvo kresťanského života. Zabudli ste na Kristovo učenie, že naše telo je chrámom? Zarmútili ste Svätého Ducha hriechom vášho tela? Mnohí veriaci prišli o duchovnú moc len preto, že nepodriadili svoje telá Svätému Duchu. Vždy znovu ma prekvapuje, koľko takzvaných „duchovných“ kresťanov oslabuje svoje zdravie nadmierou jedenia a pitia. Veď Boh nás chce použiť na záchranu druhých ľudí.“⁵⁶

Ellen Whiteová k tomu píše: „Boh nemôže nechať Svätého Ducha spočívať na tých, ktorí síce vedia, čo majú robiť pre svoje zdravie, ale napriek tomu žijú spôsobom, ktorý oslabuje ich myseľ aj telo.“⁵⁷ Keď som si uvedomil, že moje

⁵⁶ James A. Stewart, *Heaven's Throne Gift* (Fort Washington, Pa.: Christian Literature Crusade, 1971), str. 146, 147.

⁵⁷ CD 127 (*Counsels on Diet and Foods*)

mozgové bunky sú jedinou cestou, prostredníctvom ktorej má Svätý Duch prístup do môjho života, rozhodol som sa nasledovať osem zdravotných princípov, ktoré už priniesli vitalitu telu a jasnosť mysle miliónom ľudí. Každý z týchto prírodných prostriedkov a zdravotných princípov vám môže pomôcť, aby ste boli voči Svätému Duchu otvorenejší, aby ste mu viac dôverovali a aby ste mali viac odvahy nechať sa použiť jeho mocou v službe pre druhých ľudí. To všetko za predpokladu, že budete mať k týmto princípom a prostriedkom vyvážený postoj a budete ich správne využívať. „Čerstvý vzduch, slnko, striedmosť, odpočinok, pohyb, vhodná strava a striedmosť, používanie vody a dôvera v Božiu moc – to sú skutočné lieky.“⁵⁸ Je jasné, že nikto si svoju cestu do neba nevyslúži pitím šiestich pohárov čistej vody denne. Ale nedostatok správnych tekutín spôsobí, že niektoré orgány v našom tele nebudú správne fungovať a myseľ nebude jasná. To všetko môže ovplyvniť našu bdelosť a vnímanie duchovných súvislostí aj duchovne nebezpečných situácií.

S odstupom času si uvedomujem, že som Svätého Duča zarmucoval aj vtedy, keď som sa vo vlastnej sile snažil konať veci, ktoré sa dajú urobiť len v moci Ježiša Krista. Spomínam si na jedného študenta z čias, keď som študoval na Andrews University. Čakal som v suteréne, kým sa mi v pracovni operú veci, keď som si všimol, ako z posilňovne vyšiel chlap a kráčal po chodbe. Zámerne hovorím chlap. Bol to ten naj svalnatejší človek, akého som kedy na vlastné oči videl. Bez slov som sa pozeral na tú horu svalov. Neskôr som sa dozvedel, že jeden zo študentov našej univerzity sa

⁵⁸ CZ (MH) 127 (*Ministry of Healing*)

stal majstrom USA vo vzpieraní. Ani na chvíľu som nepochyboval, že to bol práve tento študent. Predstavte si, že by za mnou táto hora svalov prišla do pracovne a pokorne by ma poprosila, aby som jej pomohol zdvihnúť kôš so špinavou bielizňou. K dispozícii by mal obrovskú silu, ale nevedel by si poradiť ani s tým najľahším nákladom! Viete si to predstaviť?

Boh ponúka každému znovuzrodenému kresťanovi nekonečne veľkú moc Svätého Ducha. *„Tomu však, ktorý môže nad toto všetko urobiť omnoho viac, ako my prosíme alebo rozumieme, a to podľa moci, ktorá pôsobí v nás, tomu buď sláva v cirkvi a v Kristovi Ježišovi po všetky pokolenia až naveky vekov.“* (Ef 3,20.21 SEvP) Keď Duch vidí, ako sa namáhame v boji proti hriechu, ako padáme pod veľkým bremenom alebo ako vo vlastnej sile zápasíme s mocnosťami zla, vtedy je zarmútený. Vie totiž, že takto nemôžeme uspieť. Vie však, že v jeho moci *„toto všetko... víťazne prekonávame skrze toho, ktorý si nás zamiloval.“* (Rim 8,37)

Mohlo by sa stať, že z veľkej obavy o stratu Svätého Ducha by sme sa radšej vyhli jeho prijatiu. Už sme hovorili o čínorodom juhoafrickom spisovateľovi a kazateľovi Andrew Murrayovi. V jednej zo svojich kníh napísal, že Boh v nás nebude držať svojho Ducha proti našej vôli. Potom pokračoval: *„Keď Ježiš prichádza, aby prostredníctvom Ducha prebýval v mojom srdci a v mojom živote, bude prinášať požehnanie a celý môj vnútorný život bude pod jeho osobitnou starostlivosťou. Ten, kto verí tejto pravde, vidí, že život naplnený požehnaním Turíc je oslobodený od úzkosti. Mal by byť preto charakterizovaný neustálou radosťou, hoci musí byť vždy spojený s bdelosťou. Hospodin vstúpil do svojho svätého chrámu. Bude v ňom prebývať*

a bude konať všetko potrebné. Túži iba po jednej veci – aby ho človek poznal a uctieval ako svojho verného Pastiera, svojho mocného ochrancu. Ježiš, ktorý prináša požehnanie Turíc, ho v nás uchová.“⁵⁹

LIATĽ VODU DO OHŇA

Apoštol Pavol hovorí, že ducha možno nielen zarmútiť, ale aj uhasiť. (1Tes 5,19) Hasenie sa nám automaticky spája s vodou a ohňom. Pavol zámerne používa slovo, ktoré odkazuje na hasenie ohňa. Na deň Turíc na učeníkov zostúpil Svätý Duch v podobe ohnivých jazykov. (Sk 2,3) Keď Duch proroctva zostúpil na Jeremiáša, Boh vložil svoje slová do úst mladého proroka. (Jer 1,4–10) Tento svätý Boží muž hovoril pod vedením (z vnuknutia) Svätého Ducha. (2Pet 1,21) Keď sa neskôr zdalo, že Jeremiáš nebude môcť pokračovať vo svojej prorockej službe, povedal: „*Nebudem ho pripomínať a nepoviem už ani slovo v jeho mene. V srdci ma však slovo páľilo ako blčiaci oheň, zadržíavaný v mojich kostiach. Snažil som sa ho v sebe zadržáť, ale nevládal som.*“ (Jer 20,9) Hneď po výzve, aby sme neuhášali Svätého Ducha, apoštol Pavol napísal: „*Proroctvami nepohrdajte.*“ (1Tes 5,20) Je zrejmé, že apoštol sa obával, že veriaci odmietnu duchovné dary. V Tesalonike bol podľa všetkého problém s duchovnými podvodmi, takže ľudia radšej začali liať vodu na všetok oheň – aj na ten, ktorý pochádzal od Svätého Ducha. Pavol im však ukazuje lepšiu cestu: „*Všetko skúmajte; dobrého sa držte!*“ (5,21)

Aj cirkev, do ktorej patrím, prešla obdobiami mocného pôsobenia Svätého Ducha. Ale v niekoľkých prípadoch sa

⁵⁹ Murray, *The Believer's Full Blessing of Pentecost*, str. 64.

stalo, že oheň Svätého Ducha bol takmer uhasený. Jedna takáto udalosť sa odohrala v Battle Creek College. „Chceli prijať všetky možné požehnania, okrem daru Svätého Ducha, ktorého im Boh túžil dať v plnej miere vo svojej nekonečnej milosti, ako láskavý otec, ktorý dáva dobré dary svojim deťom. Ak by prijali dar Svätého Ducha, dostali by s ním aj ostatné požehnania. Aké slová mám použiť, aby som dostatočne vyjadrila dôležitosť daru Svätého Ducha? Mnohí tvrdohlavo odmietli nebeského posla. Hovorili: *Našich študentov budeme duchovne ovplyvňovať len do určitej miery. V našich školách nepotrebujeme nadšenie. Nepotrebujeme žiadne vzrušenie. Je omnoho lepšie, keď budeme so žiakmi pracovať sami.* Takto mnohí protirečia Božiemu milostivému poslovi, Svätému Duchu.“⁶⁰

Podobná tragédia sa stala aj počas jedného cirkevného stretnutia: „Niektorí sa k Duchu správali ako k nevítanému hosťovi, odmietali prijať bohatosť darov, odmietli ich uznať a ďakovať za ne, odvrátili sa od nich a odsúdili ich ako fanatizmus.“⁶¹ Kazateľ a administrátor A. V. Olson napísal: „Teraz sa naše stretnutie chýľilo k záveru... Nemali sme žiadnu prestávku, aby sme dali priestor Svätému Duchu. Vravnel som si: Načo sme sa vlastne stretli a načo vlastne prišli všetci tí vedúci bratia, ak jediným výsledkom ich konania je, že Svätému Duchu nedali priestor, aby pôsobil na ľudí.“⁶²

Namiesto toho, aby sme oheň uhášali, mali by sme sa zamerať na to, aby sme ho roznecovali a udržiavali. Každú

⁶⁰ FE 434

⁶¹ TM 64 (*Testimonies to Ministers*)

⁶² A. V. Olson, *Thirteen Crisis Years* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1981), str. 300.

jeseň spolu s manželkou zbierame po okolí suché drevo, aby sme si ním počas zimy mohli prikúriť v našej malej pecku. Keď oheň dohasína, pridáme zopár dubových alebo jedľových polienok. Oheň sa opäť rozhorí nádherným plameňom a naokolo sa šíri príjemné teplo. Oheň Svätého Ducha sýti me modlitbami, štúdiom Písma, oslavou Boha a vzájomným spoločenstvom. Úprimná, vrúcna modlitba je niekedy, ako keď do ohňa prilejete benzín. Výbuch radosti a vďakyvzdania zmenia temnotu a chlad na žiaru Božej lásky.

Na stretnutiach *Spoločenstva Svätého Ducha* sme oheň Ducha sýtili nádherným časom modlitieb, spevom a čítaním Božieho slova. „Konečne sa mi podarilo zbaviť bremena, ktoré ma sužovalo takmer 40 rokov,“ svedčil nám so slzami radosti v očiach jeden z kazateľov. Jeho svedectvo sa nás všetkých veľmi dotklo. To všetko môže urobiť Ježiš mocou svojho Ducha: „*Na zarmútených položil veniec namiesto popola, olej radosti namiesto smútku a slávnostné rúcho namiesto sklesnutého ducha.*“ (Iz 61,3) O niečo neskôr jeden z vedúcich kazateľov povedal: „Nič tak neovplyvnilo môj život a nezmenilo moju službu ako práve táto skúsenosť.“ Vždy sa nájde dosť tých, ktorí budú uhášať Ducha svojím kritizmom, falošnými obvineniami, negatívnymi predpoveďami, pochybnosťami, strachom, závišťou a sebeckosťou. Ja chcem vzdávať chválu Bohu, pretože v životoch jednotlivcov i v cirkvi horí oheň tam, kde je neustály duch úplného podriadenia sa Bohu a otvorenosti voči jeho Duchu.

NEODPUSTITELNÉ RÚHANIE

Biblia hovorí nielen o uhášaní Ducha či o jeho zarmučení, ale aj o odporovaní Svätému Duchu (Sk 7,51) a potupe-

ní Ducha milosti (Žid 10,29). Najdesivejšie však znie text, ktorý hovorí o rúhaní sa proti Svätému Duchu. Tento hriech sa často nazýva ako *neodpustiteľný*. Zmienku o tom nájdeme v Matúšovom evanjeliu 12,31.32.

Hovoril som s mnohými ľuďmi, ktorí boli naplnení strachom, že ich hriech nemôže byť nikdy odpustený. Mladá žena plakala tak zúfalo, že sa vôbec nemohla ovládať: „Viem, že som zhrešila neodpustiteľným hriechom. Viem, že som stratená. Nikdy nebudem spasená.“ Jej cudzoložstvo prispelo k rozpadu nádhernej rodiny a spôsobenú ujmu už nešlo napraviť. Muža, ktorý pri prepade obchodíka zabil predavača, mučila otázka, či to, čoho sa dopustil, je neodpustiteľný hriech. Bol na tom podobne ako Dávid, ktorý povedal: „*Svoj hriech mám stále na mysli.*“ (Ž 51,5) Je cudzoložstvo, vražda alebo prestúpenie niektorého ďalšieho prikázania Desatora hriechom, ktorý nie je možné odpustiť?

Apoštol Ján vo svojom liste píše, že je hriech, ktorý vedie k smrti a hriech, ktorý k smrti nevedie. (1Ján 5,16.17) Už predtým však veľmi jasne definoval hriech, ktorý k smrti nevedie. Je to hriech, ktorý sme vyznali a od ktorého sme boli očistení Ježišovou krvou. (1Ján 1,7-9) Svätý Duch nás usvedčuje z hriechu (Ján 16,8) a dáva nám víťaznú moc nad hriechom. Na základe toho môžeme konštatovať, že jediný hriech, ktorý vedie k smrti, jediný hriech, ktorý nemôže byť odpustený, je hriech, ktorý sme nevyznali a nezavrhlí. D. L. Moody raz povedal: „Ak človeka znepokojujú jeho hriechy, je to dielo Svätého Ducha. Satan nám totiž nikdy nehovorí, že sme hriešnici. Satan sa nám snaží nahovoriť, že sme na tom celkom dobre, že aj bez Boha sme celkom dobrí, že aj bez Krista sme v bezpečí a že nepotrebujeme

spasenie. Keď ale človek precitne a uvedomí si, že je stratený, že je hriešnikom, ide o dielo Ducha. Ak by však Duch človeka opustil, ten sa nikdy s hriechom trápiť nebude.“⁶³ Človek, ktorý sa odvráti od Božej lásky a odpustenia a odmietne Svätého Ducha, necíti žiadne obavy, ľútosť alebo výčitky svedomia – minimálne, kým nepríde súdny deň. Ak vyvesím telefón v hotelovej izbe, potom ma recepčný nebude môcť ráno zobudiť – a ja budem spokojne a šťastne spať.

V kontexte Matúš 12 sa rúhanie proti Svätému Duchu dáva najčastejšie do súvislosti s označením diela Svätého Ducha za satanovo dielo. Keď Ježiš mocou Svätého Ducha konal zázraky a znamenia, jeho protivníci ho obvinili, že zázraky koná v moci satana. Najpodivnejšie na tom je, že tohto hriechu sa vtedy dopustili náboženský predstavitelia. Dnes je to veľmi podobné. Nikdy som nepočul, žeby ateista alebo kritik kresťanstva povedal, že Ježiš alebo Svätý Duch sú v službách moci zla, ale počul som veľa ľudí, ktorí o sebe tvrdili, že sú kresťania, ako nad druhými vynášajú podobné súdy.

Jackie vyrástla v denominácii, v ktorej neverili v božstvo Ježiša Krista. Keď ju Svätý Duch viedol, aby prijala Ježiša za svojho Pána a Spasiteľa a nechala sa pokrstiť v meno Otca, Syna a Ducha Svätého, niektorí z jej bývalých spoluveriacich povedali, že ju k tomuto hriešnemu učeniu priviedol sám diabol.

Skupinka kazateľov strávila niekoľko dní pri štúdiu Písma o diele Svätého Ducha a na spoločných modlitbách. Keď potom vo svojich zboroch radostne hovorili o zázračnej

⁶³ D. L. Moody, *Secret Power*, str. 122.

moci Ducha a o požehnaní, ktoré prežili počas stretnutia, niektorí kritici povedali, že kazatelia sa nechali ovládnuť emóciami a že ide o falošné oživenie, za ktorým stojí diabol. Takýto postoj nie je nový.

V deň Turíc, keď bol na veriacich vyliaty Svätý Duch, kritici, ktorých sa Svätý Duch nedotkol, obvinili učeníkov, že sú opití. John Wesley vo svojom liste zo dňa 10. mája roku 1739, ktorý adresoval svojmu bratovi Samuelovi, píše o ohromnom pôsobení Svätého Ducha na jednom z ich stretnutí. Potom poznamenáva: „John Haydon, jeden z prítomných, bol dosť rozzúrený tým, čo videl. Nemohol nijako poprieť, že ide o duchovné dielo. Urobil však všetko preto, aby svojich známych presvedčil, že ide o diabolský blud.“⁶⁴ Ellen Whiteová potvrdzuje vážnosť takýchto obvinení: „Čo je to hriech proti Svätému Duchu? Dopúšťame sa ho, keď vedome označíme konanie Svätého Ducha za satanovo dielo.“⁶⁵

Znamená to, že máme prijať každé učenie a nadprirodzený jav, akoby boli od Boha? Určite nie! V minulých kapitolách sme už uviedli niekoľko dôležitých spôsobov, ako odlíšiť pravdu od bludu. Ale vyznávam, že som sa musel opakovane na vlastných chybách naučiť, že nemám vynášať súdy na základe predsudkov alebo náboženskej zaujatosti.

Niektorí ľudia (ako napríklad Dianina kamarátka Angela zo začiatku tejto kapitoly) pohrdajú Svätým Duchom, a tým spôsobujú v jeho srdci zármutok. Iní (ako napríklad Petrovi noví spoluveriaci) uhášajú oheň Svätého Ducha vo

⁶⁴ John White, *When the Spirit Comes with Power* (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1988), str. 78.

⁶⁵ 5T 634

svojich vlastných životoch a robia všetko preto, aby svojim kriticizmom a skepsou liali prúdy vody na zapálené srdcia iných veriacich.

Niektorí Ducha odmietajú a podobne ako Randy sa ho snažia vytlačiť zo svojho života. Spoliehajú sa na vlastné schopnosti. Jessicu zasa udivilo, ako ju jej návštevníčky nemali problém odsúdiť, že sa nemodlí k pravému Bohu.

Otvorme každý deň svoje srdcia na vedenie Svätým Duchom. Prosme Boha, aby nás urobil vnímavými na prvé signály toho, keď akýmkoľvek spôsobom zarmucujeme Svätého Ducha. Ak máme každodenné spoločenstvo so Svätým Duchom, potom určite ideme po správnej ceste a môžeme prežívať istotu spasenia.

ŠTÚDIUM PRE MALÉ SKUPINKY

NEZARMUCUJTE DUCHA

Každý sme iný

Štvrtou fázou života skupinky (po medových týždňoch, rozčarovaní a syntéze) je *kulminácia* (vyvrcholenie). S vedomím, že budúce stretnutie nad touto knihou bude vaše posledné, mali by ste si urobiť plán na nové štúdium, alebo sa dohodnite, že skupinka splnila svoju úlohu a ďalej pokračovať nebudete. To vás môže naplniť smútkom, ale tiež očakávaním niečoho nového.

Povedzte si o skúsenostiach z vášho stretávania v tejto skupinke, ktoré si budete pamätať do konca života.

UVAŽOVANIE NAD SLOVOM

Študijný text: Matúš 12,15–32

- **Prečo sa satan tak veľmi snaží postupne vytlačiť Svätého Ducha z nášho života?**

.....

- **Štefan obvinil náboženských vodcov z toho, že odporujú Svätému Duchu. (Sk 7,51) Ako sa čosi podobné odohráva v príbehu zaznamenanom u Matúša 12,24–30?**

.....

- **Zhrňte niektoré z dôvodov, pre ktoré môže byť Svätý Duch zarmútený. (Ef 4,30) Uveďte, čo môže byť príčinou, že v našom živote začnú prevažovať iné hodnoty a svetské zmýšľanie.**

.....

- **Apoštol Pavol píše, že naše telá sú chrámom Svätého Ducha. (1Kor 6,19.20) Aké praktické kroky môžete podniknúť v starostlivosti o svoje telo a myseľ, aby bol chrám čistý a myseľ jasná?**

.....

- **Ježiš neuhasí plamene (ani dym) Svätého Ducha vyjadreného „tlejúcim knôtom“ v olejovej lampe. (Mat 12,20) Čo z nasledujúceho zoznamu uhasí oheň Svätého Ducha a čo mu naopak pomôže rozhorieť sa?**

Kriticizmus

Osobné štúdium Biblie

Modlitba

Sebauspokojenie

Vydávanie svedectva

Formalizmus

Malé skupinky štúdia Biblie

Spievanie chvál

Falošné obvinenia

Závisť

Duchom naplnená bohoslužba

Iné

- **Skúste vlastnými slovami prepísať text Mat 12,31.32. (Tu je moja verzia: „Aj keď sa Ježišovi otočíte chrbtom, stále je pre vás nádej. Ak však úplne odmietnete Svätého Ducha, stratili ste všetku nádej, lebo Duch vás už ďalej nemôže viesť ku krížu.)**

.....

- **Ak niekoho trápi jeho vlastný hriech, je jasné, že nespáchal neodpustiteľný hriech. Ktoré hriechy môžu byť vždy odpustené? (1Ján 1,9)**

.....

- **Čo vedie satana k obvineniam, že Ježiš a Svätý Duch konajú v jeho moci?**

.....

- **Svätý Duch nám ukazuje, čo je hriech, čo je spravodlivosť a čo je súd. (Ján 16,8) Toto dielo Ducha vedie znovuzrodených kresťanov k prežívaniu jednoty. Prečo sa satan tak veľmi usiluje, aby spôsobil rozdelenie, roztržky a nesúlad? (Mat 12,25.30)**

.....

- **V Ježišovi nie je žiadne rozdelenie. Prostredníctvom Svätého Ducha nám dáva moc stať sa viac ako víťazmi. (Rim 8,37; Ef 3,20) Ako plánujete používať túto**

moc tak, aby ste Svätého Ducha nezarmútili, neuhasili alebo neodmietli?

.....

ROZHOVOR S BOHOM

Do dnešných modlitieb zahrňte nasledujúce body:

- 1. Chváľte Boha, posväcujte jeho meno. Nezabudnite, že oslava je mocnou zbraňou. Chvály bránia satanovi konať a naopak, otvárajú dvere Božiemu pôsobeniu.**
- 2. Modlite sa za konkrétne potreby jednotlivých členov vašej skupinky.**
- 3. Modlite sa za potreby ľudí mimo vašej skupinky. Modlite sa zvlášť za tých, pri ktorých máte pocit, že Svätého Ducha zarmucujú alebo ho odmietajú.**

Aj dnes ukončíte spoločné stretnutie inšpirovanou modlitbou Otče náš (pozri kap. 10).

SLOVÁ NA ZAPAMÄTANIE

- **Tento týždeň si zapíšte verše Mat 12,28.29. Naučte sa ich naspamäť a povedzte o nich niekomu hneď, ako budete mať na to príležitosť.**

.....

ZAČÍNA PADAŤ DÁŽĎ

Vyrástol som na krásnom mieste na Novom Zélande, kde prší pomerne často. Prví obyvatelia, Maori, nazvali Nový Zéland Aotearoa – „Zem dlhého bieleho oblaku“. Niekoľko týždňov bez dažďa sme považovali za „obdobie sucha“. Vždy, keď sme sa modlili za nejakú zborovú akciu, veľmi úprimne sme prosili, aby prestalo pršať a naše plány jednoducho neodplavilo. Zmena nastala, keď sme sa presťahovali do Austrálie. Spolu s manželkou nás ohúrilo, že celé zborové zhromaždenie sa modlilo o aspoň trochu dažďa. Ich modlitby boli vážne a naliehavé. V tom čase na danom území nepršalo totiž už viac ako dva roky a situácia bola zúfalá.

Určite ste postrehli, že v Biblii sa často hovorí o modlitbe za dážď. Všimnite si slová starovekého proroka: „*Žiadajte od Hospodina dážď v čas pozdňého dažďa jarného...*“ (Zach 10, 1 Roh)

Možno sa to bude zdať nevšedné, ale v Biblii sa mnoho symbolov týka poľnohospodárskych období a dažďa v starovekom Izraeli a Judsku. Dnes to nepovažujeme za také dôležité, ale ak sa tejto téme budeme chvíľu venovať, pochopíme niektoré zásadné veci súvisiace so Svätým Duchom.

DÁŽĎ A ÚRODA

Vo svojej záhradke v Oregone sadíme sadeničky, až keď pominú nočné mrazy. Záhradku polievame a od neskorého leta do začiatku jesene zbierame úrodu. V starovekom Izraeli a Judsku bola situácia iná. Po dlhom suchom lete nasledovala jeseň (naše mesiace október a november) sprevádzaná

dažďami, ktoré zmäkčili a zľahčili pôdu. Práve vtedy mohli hospodári zapriať svoje zvieratá a poorať zem. Potom, počas týchto prvých (alebo skorých) dažďov, zasadili do pôdy semenka. Dažde pokračovali v priebehu zimy a vyvrcholili silnými jarnými dažďami (marec a apríl). To bolo obdobie začiatku židovského náboženského kalendára. Tieto dažde prvých mesiacov roka boli známe ako neskorý alebo pozdný dážd, po ktorom prichádzalo teplé leto. Vtedy dozrievala úroda, ktorú bolo možné neskôr zbierať.

„Dám dážd' vašej krajine v pravý čas dážd' jesenný i jarný a budeš zbierať obilie, mušt a olej.“ (5Moj 11,14) Keď bola všetka úroda pozbieraná, leto vrcholilo radostnou oslavou Boha za bohatú úrodu a úžasnú starostlivosť, ktorú Boh prejavil svojmu ľudu.

Ak nie ste roľník, farmár alebo záhradkár, tieto poľnohospodárske informácie vás zrejme príliš nezaujímajú. To však len do chvíle, kým neuvidíte priamu súvislosť tohto obrazu s vašim rastom v Bohu prostredníctvom moci Svätého Ducha. Všimnite si napríklad, ako Ježiš používa symbol žatvy: *„On im odpovedal: Ten, kto seje dobré semeno, je Syn človeka a pole je svet. Dobré semeno sú synovia kráľovstva, kúkoľ sú synovia Zlého, nepriateľ, čo ho nasial, je diabol, žatva je koniec sveta a ženci sú anjeli.“ (Mat 13,37.39)* Keď sa v knihe Zjavenie farbisto opisuje druhý príchod Ježiša Krista, je použitý podobný obraz: *„Potom som videl biely oblak a hľa, na oblaku sedel ktosi podobný Synovi človeka. Na hlave mal zlatý veniec a v ruke ostrý kosák. A z chrámu vyšiel iný anjel a volal mohutným hlasom na toho, čo sedel na oblaku: Vrhni svoj kosák a žni, lebo nadišla hodina žatvy a úroda zeme dozrela.“ (Zj 14,14.15)*

Práve počas prípravy na žatvu sa odohráva záverečné prebudenie, veľké vyliatie Svätého Ducha. To je to, o čom

hovorí staroveký prorok ako o jarnom (neskorom, pozdnom) daždi. „Synovia Siona, jasajte a tešte sa z Hospodína, svojho Boha, veď dal vám spásonosný dážď, jesenný i jarný dážď ako prv, takže humná budú plné obilia, lisy budú pretekať vínom a olejom.“ (Joel 2,23.24)

Je strhujúce premýšľať o úžasnom daždi Svätého Ducha. Tento jarný dážď bude na zem vyliaty pred druhým príchodom Ježiša Krista. Modlím sa o to – tak ako povedal prorok Zachariáš. Chcem byť zmáčaný neskorým dažďom a modlím sa, aby to bola aj vaša skúsenosť. Znamenia ukazujú, že práve teraz žijeme v období začiatku neskorého dažďa.

Počas jedného stretnutia som hovoril o Svätom Duchu. Toto stretnutie pripravila malá skupinka v brazílskom štáte Sao Paulo, v oblasti s rozvinutým poľnohospodárstvom. Z okolia prišlo alebo docestovalo okolo 750 ľudí. Stretnutie sme zakončili vrúcnyimi, úprimnými modlitbami. Vnímali sme tiché, ale hlboké pôsobenie Svätého Ducha. Ľudia otvárali svoje srdcia Bohu v duchu pokánia a radosti. Mnoho ľudí sa rozhodlo obnoviť svoj vzťah s Ježišom. Modlili sme sa o neskorý dážď. Spievali sme pieseň *Dážď požehnaní*, nádherne chválospev vychádzajúci z textu Ezechiel 34,26: „*Udelím požehnanie im a okoliu svojho pahorka a zošlem dážď v primeraný čas. Budú to požehnané dažde!*“ Naše stretnutie sa ešte neskončilo, keď vtom na nás začal padať poriadny dážď – nie spfška, ale obrovský príval, ktorý trval viac ako hodinu. O niekoľko dní som sa v jednej reštaurácii stretol s ľuďmi, ktorí v tú upršanú noc kráčali z nášho stretnutia pešo domov. „Museli ste poriadne zmoknúť,“ povedal som im a premýšľal, aký mokrý som bol, kým som prebehol krátku cestu k autu. Jedna z prítomných žien mi prostredníctvom môjho tlmoč-

níka Daniela dos Santosa povedala: „Kráčala som domov radujúc sa v daždi. Stálo za to byť na stretnutí s takými mocnými modlitbami a s úžasným dôkazom pôsobenia Svätého Ducha.“

Ako vraví pieseň, *začína padať požehnaný dážď*. Billy Graham vo svojej záverečnej reči na veľkej evanjelizačnej konferencii zdôraznil svoju vieru v to, že začína pršať. „Verím, že ako sa približujeme k posledným dňom pred Pánovým príchodom, budeme môcť byť svedkami veľkého oživenia. Nesmieme zabudnúť na toto zasľúbené oživenie vplyvom *neskorého dažďa* a posilnenie do neskorých dní, o ktorom hovorí prorok Hozeáš (Hoz 6,3) alebo na vyliatie Ducha zasľúbené u Joela 2,28 a zopakované v Sk 2,17. To všetko sa uskutoční pred príchodom Pána Ježiša Krista. Apoštol Jakub tiež spája neskorý dážď s príchodom Krista. (Jak 5,7) Zlo bude rásť, ale v tom istom čase bude mocne konať aj Boh. Modlím sa, aby sme v budúcich mesiacoch a rokoch videli *neskorý dážď*, dážď požehnaní, privaly z nebies na všetky kontinenty – pred Pánovým príchodom.“⁶⁶

Historicky sa v kresťanskej cirkvi odohralo vyliatie Svätého Ducha v Jeruzaleme na deň Turíc. Táto udalosť sa nazýva aj ako skorý dážď. Veľké prebudenecké hnutie medzi znovuzrozenými kresťanmi po celom svete sa uskutoční pred príchodom Ježiša Krista. Ako sme už uviedli, bude to *pozdý dážď*.

Skôr, než sa sústredíme na veľmi zaujímavé skutočnosti týkajúce sa prorockého vyliatia neskorého dažďa, chcem sa

⁶⁶ J. D. Douglas, ed., *Let the Earth Hear His Voice* (Minneapolis: World Wide Publications, 1975), str. 1446.

spolu s vami pozrieť na tri iné, čiastočné naplnenia skorého a neskorého dažďa, ktoré mi výrazne pomohli pochopiť podstatu mocného záverečného diela Svätého Ducha.

JEŽIŠ A UČENÍCI V DAŽDI

Všimli ste si skúsenosť skorého a pozdneho dažďa v živote a službe Ježiša Krista? Ježiš bol stvorený v Márii prostredníctvom Svätého Ducha. (Luk 1,35) Neskôr Lukáš o Ježišovi hovorí: „*Chlapček rástol a mocnel, plný múdrosti, a Božia milosť bola s ním.*“ (Luk 2,40) Ježiš mal nielen moc Ducha, ale aj duchovný dar múdrosti. (1Kor 12,8) Božia milosť bola s ním. Ako sme už spomínali skôr, odkazuje to na moc Svätého Ducha, ktorý naplňal Ježiša už od narodenia.

Tri a pol roka Ježišovho obdobia „neskorého dažďa“ sa začalo jeho krstom. „*Viete o Ježišovi z Nazareta, ako ho Boh pomazal Duchom Svätým a mocou, takže chodil, dobre robil a liečil všetkých diablom posadnutých, pretože Boh bol s ním.*“ (Sk 10,38) V Ježišovej službe sa naplno prejavilo, že prijal Ducha v plnosti, nie len v nejakej obmedzenej miere. (Ján 3,34; Luk 4,18) A práve vďaka Duchu, ktorý v ňom prebýval, mohol Ježiš dokonale zjaviť Otca všetkým, ktorí ho hľadali úprimným srdcom. (Ján 14,9)

Čo sa stalo ako výsledok mocného pôsobenia Svätého Ducha v Ježišovom živote? Tri skupiny ľudí (farizeji, saduceji a herodiáni), ktorí si boli navzájom úhlavnými nepriateľmi, sa spojili, aby Spasiteľa zničili. V deň vzkriesenia bol Ježiš oživený v Duchu (1Pet 3,18) – na veľké zdesenie a počudovanie jeho nepriateľov. A napokon, vyliatie Svätého Ducha bolo pre učeníkov znamením, že Ježiš bol opäť vyvýšený a dostal moc a autoritu, ktorá mu v nebi patrila. (Sk 2,33)

Prekvapilo ma, keď som si uvedomil, že to, čo sa dialo s Ježišom, je akýmsi predobrazom toho, čo sa bude diať s jeho cirkvou. Vzájomný vzťah medzi novozmluvnými udalosťami a históriou kresťanstva je ohromujúci. Pozrime sa na spomínané udalosti očami Ježišových učeníkov. Hoci pre cirkev bolo vyliatie Svätého Ducha na Turíce skorým dažďom, nie je ťažké vidieť, že pre učeníkov boli tieto udalosti a všetko, čo po Turíciach nasledovalo, zároveň skúsenosťou neskorého dažďa. Kedy učeníci prežili skúsenosť skorého dažďa? Zdá sa, že to bolo v deň vzkriesenia. „A keď to povedal, dýchol na nich a povedal im: Prijmite Ducha Svätého.“ (Ján 20,22) Ovocie prijatia Svätého Ducha je jasne vidieť v radosti, ktorú učeníci prežívali pred Turícami. „Oni sa mu (Ježišovi) klaňali a s veľkou radosťou sa vrátili do Jeruzalema. Stále boli v chráme, chválili a velebili Boha.“ (Luk 24,52.53) Potom pokračovali v modlitbách v Duchu a práve Duch ich viedol k jednote, ktorá zvíťazila nad hádkami a rozdelením. (Sk 1,14; 2,1)

Už sme hovorili o udalostiach *neskorého dažďa*, ktoré sa odohrali na Turíce. Duch sa prejavil ako mocný vietor a ohnivé jazyky. Učeníci dostali nadprirodzené duchovné dary, vrátane daru hovorenia jazykmi a daru uzdravovania. Keď Peter vysvetľoval, čo sa dialo na Turíce, odvolával sa na posolstvo proroka Joela. (Joel 2; Sk 2,1-21) Službu učeníkov – podobne ako Ježišovu službu – úplne ovládla moc Svätého Ducha.

Anglikánsky duchovný Michael Green vo svojom klasickom diele *Hlásanie evanjelia a raná cirkev* hovorí: „Na vyjadrenie istoty, ktorú mali učeníci v hlásaní evanjelia, používa Pavol zaujímavé slovo – *pléroforia*. Tento výraz naznačuje, že tí, čo kázali, boli takí plní Svätého Ducha, takí presvedčení

o pravde a o dôležitosti svojho posolstva, že tým úplne pre-
kypovali. Poslucháči od nich prijali posolstvo nielen *v slove*,
ale aj v moci, *v Duchu Svätom a v úplnej istote*. (1Tes 1,5)⁶⁷ Táto
úplná, Duchom inšpirovaná istota spôsobila, že učeníci boli
schopní prevrátiť svet hore nohami. (Sk 17,6)

Svet však nezmenilo len kázanie a učenie na verejnosti
či v domácnostiach. Išlo o oveľa viac. Podobne ako Ježiš
zjavil svojím životom charakter Otca, aj učeníci svojimi
životmi odrážali Ježišov charakter. „Keď videli Petrovu
a Jánovu odvalu a uvedomili si, že Peter i Ján sú neučení
a prostí ľudia, veľmi sa čudovali a spoznávali, že sú to tí,
čo boli s Ježišom.“ (Sk 4,13) Aj Michael Green píše o zázraku
tejto premeny: „Ak bolo láskyplné spoločenstvo jedným
nevyhnutným predpokladom účinnej evanjelizácie, potom
ďalšou podmienkou bola zmena charakteru. Novozmluvný
záznam kladie na túto zmenu veľký dôraz. Zmena Jána,
syna hromu, na apoštola lásky alebo Petra, človeka s ho-
rúcou hlavou, na muža pevného ako skala je neodmysli-
teľnou súčasťou princípu evanjelia. To je presne to, čo robí
s človekom vzťah s Kristom. Začína sa meniť na Kristovu
podobu v čoraz väčšej sláve. A to všetko pôsobením Pána,
ktorý je Duch.“⁶⁸

Z dejín kresťanstva a z biblického záznamu môžeme
vidieť aj ďalšiu podobnosť medzi Ježišovou skúsenosťou
a skúsenosťou cirkvi. Ježišovi učeníci čelili násiliu zo strany
židovských predstaviteľov i rímskych autorít. Obe skupiny

⁶⁷ Michael Green, *Evangelism in the Early Church* (London: Hodder
and Stoughton, 1970), str. 118.

⁶⁸ Michael Green, *Evangelism in the Early Church* (London: Hodder
and Stoughton, 1970), str. 183.

sa snažili kresťanstvo zničiť. Väčšina učeníkov zomrela mučeníckou smrťou, podobne ako mnoho prvých kresťanov. Nič však nemohlo zastaviť rozvíjajúce sa hnutie Duchom naplneného kresťanstva. Podľa apoštola Pavla kresťanstvo v tom období zasiahlo celý svet a bolo hlásané „každému stvoreniu pod neбом“. (Kol 1,6.23)

MODERNÉ KREŠŤANSTVO V DAŽDI

Ako bola skúsenosť skorého a neskorého dažďa realitou v Ježišom živote a v živote učeníkov, tak môže byť aj realitou dnešných pravých kresťanov. Môžete ju prežiť práve teraz – a ja sa modlím, aby to tak bolo. Ako sme študovali v predchádzajúcich kapitolách, pri obrátení začína v človeku prebývať Svätý Duch. (Ef 1,13.14; Rim 8,9) Ako po dlhom a suchom blízkovýchodnom lete prinesie skorý dážď život a rast, tak aj vyliatie Svätého Ducha prináša prostredníctvom darov milosti život a rast. „*Lebo vylejem vodu na smädnú pôdu a vodné toky na súš. Vylejem svojho ducha na tvoje potomstvo a svoje požehnanie na твоjich potomkov. Vyrastú ako tráva uprostred vôd, ako vrby na brehoch potokov.*“ (Iz 44,3.4)

Apoštol Pavol vysvetľuje Títovi, ako sa napĺňa proroctvo Izaiáš 44, keď prijímame Ježiša za svojho Spasiteľa. „*Zachránil nás nie pre skutky spravodlivosti, ktoré sme urobili my, ale podľa svojho milosrdenstva, kúpeľom znovuzrodenia a obnovy v Duchu Svätom, ktorého na nás štedro vylial skrze Ježiša Krista, nášho Spasiteľa.*“ (Tít 3,5.6) Naše prijatie Svätého Ducha pri obrátení potvrdzujeme navonok krstom vodou, keď sme *pochovávaní do vodného hrobu* v mene Otca, Syna a Svätého Ducha. (Mat 28,19.20) A tak, ako bol Kristus vzkriesený, aj my pri krste vstávame k novému životu mocou Ducha. (Rim 6,3.4; Kol 2,12)

Nový život, ktorý žijeme, je ako malé semienko, čo vylíčiilo z pôdy. Či tomu veríte, alebo nie, znovuzrodenie je vlastne nové stvorenie. Sme stvorení „podľa Božieho obrazu v spravodlivosti a svätosti pravdy.“ (Ef 4,24) To je nádherné! Zamyslite sa nad tým pozornejšie a pochopíte moje nadšenie. Tak, ako Ježiš zjavil Boží charakter a učeníci prekvapili svojich nepriateľov zjavením Ježišovho charakteru, aj my sme znovustvorení, aby sme odzrkadľovali svätosť a spravodlivosť nášho Pána. V ľudskej sile a v ľudskom uvažovaní je niečo také nemožné a žiadny úprimný kresťan sa nikdy necítil hodný takejto cti. Ale pre tých, ktorí sa každodenne podriaďujú Ježišovi, je skutočná svätosť zmyslom života. Túto svätosť (podobnosť Kristovi) dosahujeme v moci Svätého Ducha. Keď niekto vo vás túto svätosť rozpozná, určite budete prekvapení a podobne ako apoštol Pavol povieť: *„Len z Božej milosti som to, čo som, a jeho milosť nebola vo mne márna.“* (1Kor 15,10)

Ako sa postupne rozvíja náš vzťah s Kristom, v našom živote sa prejavuje hlbšie a hlbšie pokánie a čoraz väčšia nenávisť k hriechu. Alergie znepríjemňujú život. Niektorí ľudia trpia alergiami na prach, peľ, glutén alebo citrusové ovocie. Ich organizmus sa s týmito látkami neznáša, a preto sa im potrebujú vyhýbať. Prostredníctvom pôsobenia Svätého Ducha sa v nás rozvíja alergická reakcia na hriech.

Kým v nás nevykoná svoje dielo skorý dážď Svätého Ducha, nemôže byť o neskorom, jarnom daždi ani reči. Na Blízkom východe sa môže stať, že príde mizerná jeseň bez potrebnej vlhky, ktorá by zvlhčila pôdu alebo dala vzklíčiť zasiatym semenkam. V takom prípade neskorý dážď ne-

spraví viac, než že na jar umyje stvrdnutú pôdu. Jediným výsledkom pre ľudí by bol tragický hladomor.

Každodenné naplnenie života kresťana Svätým Duchom môžeme pripodobniť osobnému pozdnému dažďu. A hoci to samozrejme ešte nie je naplnenie prorockého záverečného vyliatia Svätého Ducha, náš život môže byť každý deň vrchovato naplnený Božím Duchom. Neodkladajte naplnenie Svätým Duchom na neskôr. Práve teraz môžete prežívať skúsenosť osobného pozdného dažďa.

„Môžeme síce mať určitú mieru Božieho Ducha, ale modlitbou a vierou sa máme usilovať o väčšie naplnenie Duchom. Nikdy v tomto úsilí neprestávajme. Ak nebudeme napredovať, ak sa nerozhodneme prijať skorý aj neskorý dážď, prídeme o svoje spasenie – a to len našou vlastnou vinou. *Proste Hospodina o dážď v čase jarného dažďa!* (Zach 10,1) Neuspokojte sa s tým, že dážď príde, lebo je na to správne ročné obdobie. Proste oň... Všetky cirkevné stretnutia – táborové zhromaždenia, biblické týždne, stretnutia rodinných spoločenstiev – a všetky príležitosti, kde osobne pracujeme na záchrane ľudí, to všetko si Boh vybral, aby nám mohol dať skorý aj neskorý dážď.“⁶⁹ Spomínaná autorka píše: „Musíme Boha prosiť, aby otvoril studnicu vody života. Prichádzajme s kajúcim srdcom a úprimne prosme, aby na nás mohli byť vyliate prúdy milosti práve teraz, v čase pozdného dažďa. Nech na každom stretnutí, na ktorom sa zúčastníme, stúpajú k nebu modlitby, aby nám práve teraz Boh udelil teplo a vlahu.“⁷⁰

⁶⁹ TM 508 (*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*)

⁷⁰ TM 509

Závisí naše prijatie Svätého Ducha od toho, či ho prijímú všetci ostatní okolo nás? Zdá sa, že Ježiš bol často jediný, kto bol každodenne naplnený Svätým Duchom. Keď boli učenici na Turíce naplnení Svätým Duchom, tiež museli čeliť otvorenému nepriateľstvu. Apoštol Ján bol na ostrove Patmos naplnený Svätým Duchom, hoci väčšina zborov, ktorým písal, potrebovali činiť pokánie. (Zj 2,3) Duchom naplnená služba Jána Wesleyho spôsobila, že mu jeho vlastná cirkev zabuchla dvere, preto musel kázať na lúkach – a inicioval malé skupinky a spoločenstvá, ktoré viedli k vzniku metodizmu.

Je veľmi dôležité, aby sme vlastné naplnenie Svätým Duchom neodsúvali alebo nepodmieňovali záverečným, prorockým vyliatím pozdneho dažďa Svätého Ducha na celú cirkev. Musí vari celá cirkev prežívať dokonalú jednotu, kým bude môcť Svätý Duch začať konať svoje dielo vo mne? Nie. Jednotu cirkvi môžeme dosiahnuť, len ak bude každý osobne naplnený Svätým Duchom. Apoštol Pavol to nazýva *jednotou Ducha*. (Ef 4,3) Láska, ktorá je základom jednoty, je ovocím Ducha. V starom kresťanskom časopise som našiel takúto myšlienku: „Veľmi úprimne a opravdivo by sme sa mali usilovať o jednotu, o spoločný cieľ. K tomu nás nemôže priviesť nič iné, len krst Svätým Duchom.“⁷¹

To isté sa týka aj otázky hriechu. Boh vylial svojho Ducha na nedokonalých ľudí, ktorí však nežijú svojvoľne. Práve pôsobenie Ducha nám dáva silu víťaziť nad hriechom. Apoštol Peter to nazýva *posvätenie Duchom* a poukazuje na to, aké dôležité je podriadiť sa pravde. (1Pet 1,2.22) Páči sa mi, ako je táto téma vyjadrená v knihe *Túžba vekov*. „Kto chce získať nebo

⁷¹ RH 10. 6. 1902 (*Review and Herald*, June 10, 1902.)

vlastným skutkárským úsilím o zachovanie zákona, pokúša sa o nemožné. Zákonnícke náboženstvo a formálna zbožnosť nikoho nezachráni. Kresťanský život nie je úpravou či vylepšením starého života, ale úplnou zmenou prirodzenosti. Je to smrť sebeckta a hriechu a súčasne nový život. Túto zmenu môže uskutočniť len mocné pôsobenie Svätého Ducha.⁷² „Duch má prísť ako znovuzrodzujúci činiteľ, bez ktorého by Kristova obeť zostala bez účinku... Odolať hriechu a zvíťaziť nad ním môže len mocné pôsobenie tretej božskej Osoby, ktorá mala prísť v neobmedzenej sile a v plnosti božskej moci.“⁷³ Ak sa dnes neodvolávate na víťaznú moc Svätého Ducha, samých seba ukracujete o niečo veľmi dôležité. Môžete žiť víťazným životom. Nemusíte skončiť ako porazení!

Hovorili sme o tom, ako Svätý Duch naplnil Ježiša a učeníkov. Za zmienku stojí, že Ježiš aj učeníci boli vystavení neústupným a bezohľadným nepriateľom. Na mieste je teda otázka, či budú podobnému nepriateľstvu čeliť Duchom naplnení kresťania aj dnes. Nanešťastie, ako sme už zistili v kapitole o duchovnom zápase, útoky prídu. Zdrojom útokov a pokušenia bude nielen neprekonané zlo hriešnej prirodzenosti v nás samých, ale aj diabolské sily okolo nás. Apoštol Pavol však hovorí, že vďaka Bohu môžeme v Kristovi víťaziť. (1Kor 2,14)

RADOSŤ Z POZDNEHO DAŽĎA

Dostali sme sa do cieľovej roviny histórie. Apoštol Jakub prepája terminológiu dažďa s druhým príchodom Ježiša

⁷² DA 172

⁷³ DA 671

Krista. „*Buďte teda trpezliví, bratia, až do príchodu Pána. Pozrite: Rolník vyčkáva vzácnu úrodu zeme a trpezlivo čaká, kým nedostane jesenný i jarný dážď. Aj vy buďte trpezliví a posilnite si srdcia, lebo Pánov príchod sa priblížil.*“ (Jak 5,7.8) Jakub nám radí trpezlivo čakať. Ja som však veľmi netrpezlivý a chcem, aby dážď začal padať čo najskôr. Obdobie pozdneho dažďa bude jedno z najstrhujúcejších období pozemskej histórie. Svätý Duch bude pôsobiť v životoch ľudí tak mocne, ako ešte nikdy predtým. Jedným z dôvodov je, že na zemi budú ľudia, ktorí sa Bohu úplne podriadia. Budú Bohu takí odovzdaní, že by radšej zomreli, než konali vedomý hriech. Prostredníctvom Božej milosti budú odrážať Ježišov charakter. Satan naplnený hnevom sa ich bude snažiť svojím konaním znechutiť a zničiť. Ale pravý Boží ľud sa zhromaždí zo všetkých denominácií a náboženstiev. S radostným očakávaním, odvolávajúc sa len na Ježišovu spravodlivosť, budú nedočkavo hľadiť v ústrety záverečnej „žatve“.

Uvažujete nad tým, ako sa uskutoční toto úžasné vyvrcholenie dejín? Pozrime sa spoločne na niekoľko textov Písma. Uvidíme, ako to všetko do seba zapadá.

Spomínali sme už, že prorok Joel aplikoval terminológiu pozdneho dažďa na udalosti, ktoré predchádzajú zberu úrody. (Joel 2,22-24) Prorok vysvetľuje, že tento dážď bude vlastne vyliatím Svätého Ducha pred koncom sveta. (Joel 3,1-5 /2,28-32 Roh/) Práve vtedy bude verný ostatok zachránený (unikne). (3,5 /2,32 Roh/) Tento ostatok predstavuje ľudí, ktorí vyzývajú Hospodinovo meno, Bohu úplne veria a dôverujú. Oni sú pri druhom príchode Ježiša Krista „úrodou“. Ježiš o tom všetkom hovoril vo svojej veľkej reči o druhom príchode. Ukázal na záverečné hlásanie evanjelia po celom

svete: „A toto evanjelium o kráľovstve sa bude hlásať po celom svete na svedectvo všetkým národom. A potom príde koniec.“ (Mat 24,14)

Ježiš a jeho učeníci boli v čase historického raného dažďa obklopení falzifikátmi pôsobenia Svätého Ducha a satanovými útokmi. Vo svojom poslednom kázaní Ježiš svojich nasledovníkov varoval, že to tak bude aj pred jeho príchodom: „*Povstane aj mnoho falošných prorokov a zvedú mnohých. A pretože sa rozmnoží nepravosť, v mnohých vychladne láska. Kto však vytrvá do konca, bude spasený.*“ (Mat 24,11-13) Vytrvať až dokonca bude nielen možné, ale aj radostné. To všetko vďaka moci Svätého Ducha. Práve preto Ježiš rozpovedal podobenstvo o desiatich pannách. (Mat 25,1-13) Hoci všetky prešli obdobím duchovného spánku, na konci bolo päť múdrych družičiek pripravených na príchod ženícha, pretože ich zásoba oleja stačila na to, aby ich lampy svietili až do konca. (Všimnite si, ako je symbol oleja vzťahovaný na Svätého Ducha napríklad v Zach 4,1-7; 1Sam 16,13.)

Je veľmi zaujímavé pozorovať, ako je proroctvo o pozdnom daždi Svätého Ducha u proroka Joela a záverečného Ježišovho kázania u Matúša 24 vysvetlené v Zjavení 14. Tesne pred žatvou prinesie Boží ľud naplnený Svätým Duchom záverečné posolstvo troch anjelov. Ostatok, o ktorom Joel hovorí, sú tí, ktorí „*zachovávajú Božie prikázania a vieru v Ježiša*“ (Ježišovu). (Zj 14,12)

Posledná kniha Biblie je veľkolepým zjavením Ježiša Krista, ktoré je inšpirované Svätým Duchom. Ústredným dôrazom knihy Zjavenie je, že prostredníctvom krvi Ježiša Krista a moci Svätého Ducha sa môžeme stať premožiteľmi a víťazmi v každej kríze života. Keď sa história blíži do

svojho slávneho cieľa, môžeme prežívať úzke spoločenstvo s Bohom, ktoré nám pomôže obstáť vo všetkých skúškach a útokoch zlého. Zjavenie ukazuje na Boží *ostatok* ako na víťazov.

Teológovia vidia pozdný dážd' zobrazený aj v symbole anjela v Zjavení 18,1: „Potom som videl zostupovať z neba iného anjela, ktorý mal veľkú moc. Jeho slávou sa rozžiarila zem.“ V Zjavení 18 môžeme nájsť varovanie pred záhubou, ktorú prinášajú zvodné moci zla. Zaznieva však volanie, aby Boží ľud vyšiel zo zmätku, ktorý reprezentuje Babylon. V 19. kapitole potom vidíme radosť zo zberu úrody a z druhého príchodu Ježiša Krista.

Ak je pre vás kniha Zjavenie záhadou, nedajte sa zmiast' snahou porozumieť všetkým jej obrazom, symbolom a paralelizmom.⁷⁴ Nateraz úplne postačí, keď si zapamätáte, že záverečný dážd' Svätého Ducha bude posledným veľkým duchovným oživením, ktoré rozdelí svet na dve veľké skupiny. Ako Ježiš povedal, celý jeho ľud bude patriť do jednej skupiny. „*Mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohto ovčince. Aj tie musím priviesť. Budú počúvať môj hlas a bude jedno stádo a jeden pastier.*“ (Ján 10,16) Podobne ako na prvých učeníkoch spočívala veľká milosť, aj na Božom ľude v čase pozdného dažďa bude spočívať Ježišova milosť. Len vďaka milosti môžu byť ľudia pripravení na „zber úrody“. „Keď sa tí, ktorí patria do tela Kristovho, dostanú do obdobia záverečného zápasu, do času *Jákovho súženia*, dospejú v Kristovi a budú mať bohatú účasť na daroch Svätého Ducha.“⁷⁴ „Na obdobie záverečnej žatvy

⁷⁴ 1T 353

na zemi je však zaslúbený zvláštny prílív duchovnej milosti kvôli príprave cirkvi na príchod Syna človeka.⁷⁵

Posledné veľké oživenie bude čeliť dvom extrémom. Tieto extrémny, alebo ak chcete skupiny ľudí, sú úplne odlišné, ale zjednotia sa v opozícii voči ostatku. Jedna skupina bude podvedená falošným oživením. Ich náboženstvo je založené na emóciách, hluku a vzrušení, ale Božie Slovo a jeho dôraz na život, ktorý je charakterizovaný vierou v Krista a poslušnosťou Desatoru, odmieta ako zákonníctvo. Odmietnu skutočné oživenie, pretože im bude zaváňať legalizmom. (Pozri 2Tes 2,8-10.)

Druhú skupinu budú tvoriť ľudia chladní a zákonnícki. Budú posudzovať a odsudzovať všetkých a všetko okrem seba. Ich konanie odvedie obrovskú skupinu ľudí od skutočného oživenia a od pravej Božej cirkvi. (Pozri Sk 20,30) Títo ľudia odmietli skutočné oživenie, lebo si ho spájajú s liberalizmom falošného oživenia.

Obe náboženské skupiny (neviazaní voľnomyšlienkarí aj spútaní zákonníci) sa spoja so svetskou mocou, ako sa to stalo aj pri ukrižovaní Ježiša. Zákonnícki farizeji a liberálni saduceji sa spojili so svetskou rímskou mocou, aby zničili Ježiša. Podobne to bude aj v posledných dňoch. Zjavenie zobrazuje scény, kde budú Boží verní a Duchom naplnení veriaci čeliť dekrétu smrti a vylúčeniu zo spoločnosti. (Zj 13)

⁷⁵ 10 Ak nepoznáte bohatú symboliku knihy Zjavenie, mohli by ste sa o nej viac dozvedieť napríklad z knihy Jacquesa Doukhana *Krik nebies*, vydal Advent-Orion,/doplniť rok vydania/!!!

11 AA 55 ????????

Mladí i starí, všetci, ktorí sú naplnení Svätým Duchom, očakávajú pozdňý dážď. Božie proroctvo týkajúce sa jeho duchovného ostatku sa čoskoro naplní. „*Lebo Pán bude konať na zemi tak, že úplne a rýchlo uskutoční svoje slovo.*“ (Rim 9,28) Obrátenie prežije obrovské množstvo ľudí v takom krátkom čase, že to zaskočí aj cirkev. Mnoho detí z kresťanských rodín, ktoré sa odcudzili spoločenstvu Božieho ľudu, sa vráti. Významní štátni predstavitelia budú verejne stáť na strane pravdy podobne ako Nikodém.

Aký to len bude deň! A začína sa už teraz. *Začína padať dážď.* Keď prší na Novom Zélande, v správach o tom niet ani zmienky. Ale keď som bol v Káhire, všimol som si titulný list novín, na ktorom bolo napísané: „Prvý dážď za uplynulé tri roky.“ Bol som tam, keď spadlo tých *zopár* kvapiek. Na vyprahnutej pôde spôsobili doslova zázrak. Ale tam, kde je dážď bežný, si ľudia jednoducho otvoria dáždnik a ďalej tomu nevenujú pozornosť. Teraz, keď nastáva obdobie jarného dažďa, nesmieme otvárať svoj duchovný dáždnik. Nedopusťme, aby pozdňý dážď dopadal na srdcia ľudí okolo nás, kým my prideme o toto požehnanie. *Začína pršať.* Kráčajme, bežme a radujme sa z úchvatného dažďa Svätého Ducha.

ŠTÚDIUM PRE MALÉ SKUPINKY

ZAČÍNA PADAŤ DÁŽĎ

Každý sme iný – jednota napriek odlišnosti

Počas posledného stretnutia vašej skupinky štúdia o Svätom Duchu by ste si mohli nájsť čas na zhodnotenie vášho stretávania. Ako sa naplnili očakávania, ktoré ste mali na začiatku? Môžete si naplánovať ďalšie štúdium, alebo sa rozhodnete, že sa ďalej stretávať nebudete a svoj čas venujete niečomu novému.

Zodpovedzte si spoločne na nasledujúcu otázku:

- 1. Ak by ste mali dať každému členovi vašej skupinky nejaký darček, čo by to bolo?**

UVAŽOVANIE NAD SLOVOM

Študijný text: Joel 2,23-32 (2,23-3,5 Roh)

- **Zdá sa, že prorok Joel veľmi dobre rozumel poľnohospodárstvu. Aký dojem vo vás vyvolávajú slová *jasanie* a *radosť* pri porovnaní textov Joel 2,23.24 a 2,32 (3,5 Roh)?**

.....

- **Uved'te dôvody, pre ktoré by sa mali veriaci modliť za pozdný dážd' Ducha tesne pred príchodom Ježiša Krista.**

.....

- **Hoci bol Ježiš bol od narodenia naplnený Svätým Duchom, aký vplyv mala podľa vás na jeho službu skúsenosť „pozdného dažďa“, teda pomazanie a zmocnenie Svätým Duchom? (Sk 10,38)**

.....

- **Z pohľadu histórie sa zdá, že vyliatie Svätého Ducha na Turíce bolo pre cirkev skúsenosťou „skorého dažďa“. Ako vnímate Petrove slová, v ktorých sa odvoláva na Joelov text o „neskorom (pozdnom) daždi“? (Sk 2,16–21)**

Peter bol zmätený

Proctvo možno aplikovať na obe udalosti

Turíce boli „príchodom toho veľkého a hrozného dňa Hospodina“

Turíce boli pre učeníkov skúsenosťou *pozdného dažďa*

.....

Iné

- **Apoštol Pavol hovorí: „Oblečte si nového človeka, stvoreného podľa Božieho obrazu v spravodlivosti a svätosti pravdy.“ (Ef 4,24) Ako sa cítite pri myšlienke na váš osobný „pozdny dážď“?**

Som nadšený

Teším sa

Pochybujem

Cítim pokoru

Som zmätený

Som hrdý

Som vďačný

Iné

- **Prorok Joel prirovnáva „ostatok“, ktorý je zachránený, k úrode, ktorá bude zozbieraná na konci sveta. Ako Svätý Duch používa hlásanie evanjelia na to, aby zhromaždil záverečný ostatok? (Mat 24,14; Zj 14,6-16)**

.....

- **Na základe štúdia tejto kapitoly uveďte podobnosti, ktoré vidíte medzi útokmi na Ježiša a prvých kresťanov a odporom proti záverečnému oživeniu spôsobenému *neskorým dažďom*.**

.....

- **Neskorý dážď môže byť vyliaty na ľudí okolo nás bez toho, aby sme si to uvedomili. Čo považujete za najlepšiu prevenciu, aby sa takáto tragédia nestala?**

.....

- **Čítali ste alebo videli nejaké znamenia toho, že „dážď“ už začína padať? Podel'te sa o svoje poznatky v skupinke.**

.....

- **Hoci sa tešíme na pozdný dážď a nadchýna nás každá kvapka, apoštol Jakub vyzýva na trpezlivosť. (Jak 5,7.8) Aké povzbudenie máte pre tých z vašej skupinky, ktorí sa už nevedia dočkať „žatvy“?**

.....

ROZHOVOR S BOHOM

Pri dnešnej modlitbe sa nechajte viesť nasledujúcimi bodmi:

- 1. Modlite sa za dážď „v čase pozdného dažďa“. Modlite sa za úprinné pokánie a svätosť, ktorú máte v Ježišovi.**
- 2. Proste o Božiu víťaznú moc pre každého člena vašej skupinky. Modlite sa za konkrétne potreby.**
- 3. Modlite sa za Božie vedenie pre ďalšie pokračovanie vašej skupinky.**

Modlitba Otče nás a jej sedem častí by mala byť dôležitou súčasťou života vašej skupinky a vašej kresťanskej skúsenosti. Modlite sa dnes na záver túto modlitbu spoločne.

SLOVÁ NA ZAPAMÄTANIE

- **Tento týždeň si zapíšte verše Joel 2,23.24. Naučte sa ich naspamäť a povedzte o nich niekomu hneď, ako budete mať na to príležitosť.**

.....

ZOZNAM VYBRATÝCH BOŽÍCH MIEN A TITULOV

Jahve Mekaddišem – Hospodin posväcuje

Ja, Hospodin, vás posväcujem. (2Moj 31,13)

Jahve Roi – Hospodin (je) Pastier

Hospodin je môj pastier. (Žalm 23,1)

Jahve Šammah – Hospodin tam (Hospodin je prítomný)

Meno mesta odteraz bude: Hospodin je tam. (Ezech 48,35 SevP)

Jahve Rofecha – Hospodin uzdravuje

Ja Hospodin som ten, ktorý ťa uzdravuje. (2Moj 15,26 Roh)

Jahve Cidkenu – Hospodin (je) naša spravodlivosť

Za jeho dní Júda dosiahne spásu, Izrael bude bývať v bezpečí. Toto je meno, ktorým sa budú volať: Hospodin je naša spravodlivosť. (Jer 23,6)

Jahve Jireh – Hospodin vidí (vo význame Hospodin sa postará – pretože vidí)

A Abrahám nazval toto miesto „Pán vidí“ a tak sa ešte aj dnes hovorí: „Na vršku Pán uvidí.“ (1Moj 22,1–14 RKC)

Jahve Nissi – Hospodin je môj prápor (Hospodin je moja zástava)

Mojžiš postavil oltár a nazval ho: Hospodin je moja zástava. (2Moj 17,15)

Jahve Šalom – Hospodin je pokoj

Gideón tam postavil oltár na počesť Hospodinovi a nazval ho: Hospodin je pokoj. (Sud 6,24)

Jahve Cabbat – Hospodin zástupov

Videl som Pána sedieť na vysokom a vznešenom tróne. Okraje jeho rúcha napĺňali chrám. Nad ním stáli serafi. Každý mal po šesť krídel: dvoma si zakrývali tvár, dvoma si zakrývali nohy a dvoma lietali.

Jeden druhému volal: Svätý, svätý, svätý je Hospodin zástupov, celá zem je plná jeho slávy. (Iz 6,1–3)

Ěl Eljon – Najvyšší Boh

Šálemský kráľ Melchisedek priniesol chlieb a víno. Bol totiž kňazom najvyššieho Boha. Požehnal ho a povedal: Nech Abráma požehná Najvyšší Boh, Tvorca neba i zeme. Nech je zvelebený Najvyšší Boh, ktorý ti vydal do rúk tvojich nepriateľov. Vtedy mu Abrám dal desiatok zo všetkého. (1Moj 14,18–20)

Veď v srdci si si povedal: Do nebies vystúpim, až nad Božie hviezdy vyvýšim svoj trón, sídlit' chcem na vrchu zhromaždenia, na najkrajnejšom severe. Vystúpim do výšin oblakov, prirovnám sa k Najvyššiemu. (Iz 14,13–14)

Ěl Rói – Boh (ktorý) vidí

Hagar nazvala Hospodina, ktorý ju oslovil, Ěl Rói. Povedala totiž: Či som tu nezahladla toho, ktorý ma vidí? (1Moj 16,13)

Ěl-Šaddaj – Boh Všemohúci

Keď mal Abrám deväťdesiatdeväť rokov, zjavil sa mu Hospodin a povedal: Ja som Ěl-Šaddaj, choď stále predomnou, buď' bezúhonný. (1Moj 17,1)

Kto býva v úkryte Najvyššieho, odpočíva v tóni Všemohúceho, nech povie Hospodinovi: Moje útočisko a pevnosť moja je môj Boh, v ktorého dúfam. (Žalm 91,1.2)

Ěl Olam – Večný Boh

Či nevieš? Nepočul si? Hospodin je večný Boh, ktorý stvoril končiny zeme; neunaví sa, neustane, jeho múdrosť nemožno preskúmať. On dáva silu unavenému a bezmocnému veľkú udatnosť. Mladíci sa unavia a ustanú, mládenci sa potkávajú na každom kroku. Tí však, čo očakávajú Hospodina, dostávajú novú silu, ako orly dostávajú krídla, budú utekať a neustanú, pôjdu a nevyčerpajú sa. (Iz 40,28–31)

SKRATKY KNÍH ELLEN GOULD WHITEOVEJ

Skratka	Anglický názov
AH	The Adventist Home
COL	Christ's Object Lessons
CHE	Christian Education
MK	That I May Know Him
SM	Selected Messages
MR	Manuscript Releases
GC	The Great Controversy
GW	Gospel Workers
IHP	In Heavenly Places
PK	Prophets and Kings
PP	Patriarchs and Kings
SG	Spiritual Gifts
SP	The Spirit of Prophecy
ST	Sermons and Talks
T	Testimonies for the Church

Skratka	Slovenský názov
PP	Patriarchovia a proroci
PK	Proroci a králi
TV	Túžba vekov
MVB	Myšlienky z Vrchu blahoslavenstiev
VSV	Veľký spor vekov

VYBRATÉ BIBLICKÉ TEXTY O SVÄTOM DUCHU

1. Mojžišova

1,2 – Zem bola pustá a prázdna, tma bola nad prahlinou a Boží Duch sa vznášal nad vodami.

6,3 – Nebude sa môj Duch prieť s človekom na veky v jeho blúdení; je telo, a bude jeho dní sto dvadsať rokov.
(Roh)

41,38 – Nato faraón povedal svojim služobníkom: Nájde sa taký muž, v ktorom je Boží Duch?

2. Mojžišova

31,3 – Pozri, povolal som po mene Becaleela... Naplnil som ho Božím Duchom, múdrosťou, chápanosťou a zručnosťou v každej práci...

4. Mojžišova

11,25.27-29 – Hospodin zostúpil v oblaku a oslovil Mojžiša. Vzal ducha, ktorý na ňom spočíval, a dal ho tým sedemdesiatim starším... Istý mládenec pribehol k Mojžišovi a oznámil mu: Eldád a Médad prorokujú v tábore. Vtedy sa ozval Jozua, syn Núna, ktorý už ako chlapec posluhoval Mojžišovi, a povedal: Môj pane, Mojžiš, nedovoľ im to! Mojžiš mu však povedal: Ty žiarliš namiesto mňa? Kiežby všetci z Hospodinovho ľudu boli samí proroci! Kiežby im Hospodin dal svojho Ducha!

24,2 – Keď sa Bileám rozhliadol a videl, ako Izrael táborí podľa svojich kmeňov, spočinul na ňom Boží Duch...

27,18 – Hospodin povedal Mojžišovi: Vezmi Núnovho syna Jozuu, muža obdareného Duchom, a polož naňho ruku.

Sudcov

3,10 – Hospodinov Duch zostúpil naňho (na Otniéla) a on začal súdiť Izrael.

6,34 – Hospodinov Duch povzbudil Gideóna.

11,29 – Hospodinov Duch zostúpil na Jefteho.

13,25 – Hospodinov Duch začal v ňom (Samsonovi) pôsobiť v tábore Dánovcov medzi Coreou a Eštaólom.

14,6 – Hospodinov Duch ovládol Samsona a on holými rukami roztrhol leva ako kozľa.

14,19 – Samsona ovládol Hospodinov Duch...

15,14 – (Samsona) prenikol Hospodinov Duch...

1. Samuelova

10,6 – Vtedy ťa (Saul) nadchne Hospodinov Duch, dostaneš sa s nimi do prorockého vytrženia a premeníš sa na iného muža.

10,10 – Vtedy sa ho (Saula) zmocnil Boží Duch a on tiež vystupoval medzi nimi v prorockom vytržení.

11,6 – Keď Saul počul tie slová, prenikol ho Duch Boží, a on vzbĺkol veľkým hnevom. (SEvP)

16,13 – Samuel vzal roh s olejom a pomazal ho (Dávida) v prítomnosti jeho bratov. Počnúc týmto dňom spočíval na Dávidovi Hospodinov Duch.

16,14 – Hospodinov Duch sa odvrátil od Saula a začal ho desiť zlý duch...

19,20 – Saulových poslov prenikol Boží Duch a oni sa tiež dostali do vytrženia...

19,23 – No aj jeho (Saula) prenikol Boží Duch, takže šiel v proročkom vytržení...

2. Samuelova

23,2 – Duch Hospodina hovorí vo mne a jeho reč mám na jazyku. (V Dávidovi hovoril Hospodinov duch.)

1. Kráľovská

18,12 – Možno ťa po mojom odchode Duch Hospodina odnesie neviem kam, ja však musím podať Achábovi hlásenie... (Obadiáš sa obával, že Duch odnesie Eliáša.)

2. Kráľovská

2,9 – Nech spočinie na mne, prosím, dvojnásobný diel tvojho ducha. (Elizeus túžil mať dvojnásobok darov Ducha, ktoré mal Eliáš.)

2,16 – A hovorili mu (Elizeovi): „Hľa, medzi tvojimi sluhami je päťdesiat mocných mužov; oni pôjdu a pohľadajú tvojho pána. Pánov Duch ho mohol uniesť a zloží ho na niektorom vrchu alebo v niektorej doline.“ On povedal: „Neposielajte!“ (RKC)

2. Kronická

15,1 – Boží Duch dal vnuknutie Azarjovi... (A Azarja priniesol ľudu proročké poslanstvo.)

20,14 – Vtedy dal Hospodinov Duch v zhromaždení vnuknutie Jachazielovi... (A Jachaziel priniesol ľudu proročké poslanstvo.)

24,20 – Vtedy dal Boží Duch vnuknutie Zekarjovi... (A Zekarja priniesol ľudu proročké poslanstvo.)

Jób

33,4 – Duch Boží ma utvoril a dych Všemohúceho mi dáva život.

Žalmy

51,13 – Neodvrhni ma od seba, neodnímaj mi svojho Svätého Ducha!

104,30 – Keď svojho Ducha posielaš, sú stvorené (Hospodinove diela), tak obnovuješ povrch zeme.

139,7 – Kam by som odišiel pred tvojím Duchom, kam by som utiekol pred tvojou tvárou?

Príslovia

1,23 – Venujte pozornosť mojim výčitkám! Hľa, vylejem na vás svojho Ducha, oznámim vám svoje slová.

Izaiáš

63,10 – Oni (Izraelci) sa však búrili a zarmucovali jeho Svätého Ducha, preto sa obrátil proti nim ako nepriateľ, sám proti nim bojoval.

63,11 – Spomenul si však (ľud) na dávne dni, na Mojžiša a jeho ľud. Kde je ten, čo vyviedol z mora pastiera svojho stáda? Kde je ten, čo mu vložil do vnútra svojho Svätého Ducha...

63,14 – Duch Hospodina ich (Izraelcov) viedol do pokoja, ako keď dobytok zostupuje do údolia. Tak si viedol svoj ľud, aby si svoje meno urobil slávnym.

Ezechiel

2,2 – Keď hovoril so mnou (Boh), vstúpil do mňa Duch, postavil ma na nohy a ja som počúval toho, ktorý hovoril so mnou. (Duch vstúpil do Ezechiela, keď Boh hovoril.)

3,12 – Vtedy ma Duch vyzdvihol a začul som hrmot veľkého zemetrasenia, keď sa sláva Hospodinova pohla zo svojho miesta...

3,14 – A Duch ma vyzdvihol a vzniesol... (RKC)

- 3,24 – Potom vošiel do mňa Duch, postavil ma na nohy, oslovil ma a povedal mi...
- 8,3 – Duch ma zdvihol medzi zem a nebo a v božských videniach preniesol do Jeruzalema...
- 11,1 – Duch ma zdvihol a doniesol k Východnej bráne Hospodinovho chrámu.
- 11,5 – Vtedy sa ma zmocnil Hospodinov Duch a povedal mi: Hovor...
- 11,24 – Vtedy ma uchopil Duch a zaviedol ma vo videní, v Pánovom Duchu, do Chaldejska k zajatcom. Potom sa videnie, ktoré som videl, vzdialilo odo mňa. (RKC)
- 36,27 – Dám svojho Ducha do vášho vnútra a spôsobím, aby ste chodili podľa mojich ustanovení, zachovávali a plnili moje nariadenia.
- 37,1 – Ruka Hospodinova bola nado mnou a Hospodin ma v Duchu vyvedol a zložil ma do stredu údolia, ktoré bolo plné kostí.
- 37,14 – Vložím do vás svojho Ducha, ožijete a zložím vás na vašu pôdu; potom spoznáte, že ja, Hospodin, som povedal i splním to – znie výrok Pána, Hospodina. (Duch oživuje suché kosti.)
- 39,29 – Už nikdy neskryjem svoju tvár pred nimi, lebo vylejem svojho Ducha na dom Izraela — znie výrok Pána, Hospodina.
- 43,5 – Duch ma zdvihol a preniesol do vnútorného nádvočia. Chrám sa naplnil slávou Hospodina.

Joel

- 3,1.2 (2,28.29 Roh) – Potom vylejem svojho Ducha na každého človeka. Vaši synovia a vaše dcéry budú

prorokovať. Vaši starci budú mávať sny, vaši mládenici budú mávať videnia. Aj na otrokov a otrokyne vylejem v tých dňoch svojho Ducha.

Micheáš

3,8 – Ja som však naplnený silou Ducha Hospodinovho, práva a moci, aby som oznamoval Jákobovi jeho priestupok a Izraelu jeho hriech. (Micheáš vedel, že je naplnený mocou Ducha a poznal svoje dary a poverenie.)

Hageus

2,5 – Toto je zmluva, čo som uzavrel s vami pri vašom odchode z Egypta, že môj Duch ostane medzi vami, nebojte sa!

Zachariáš

4,6 – To je Hospodinovo slovo Zerubbábelovi: Nie silou ani mocou, ale mojím Duchom! – znie výrok Hospodina zástupov.

7,12 – Srdce si zatvrdili ako kremeň a nepočúvali zákon ani slová, ktoré im Hospodin zástupov poslal prostredníctvom svojho Ducha cez dávnych prorokov...

12,10 – No na Dávidov dom a na obyvateľov Jeruzalema vylejem Ducha milosti a úpenlivých prosieb. Potom budú hľadiť na mňa, ktorého prebodli. Budú nad ním nariekať, ako sa narieka nad jedináčikom, a bedákať, ako sa bedáka nad prvorodeným.

Matúš

1,18 – S narodením Ježiša Krista to bolo takto: Jeho matka Mária bola zasnúbená s Jozefom. Skôr však, ako sa zišli, ukázalo sa, že počala z Ducha Svätého.

- 1,20 – Keď o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel a povedal: Jozef, syn Dávida, neboj sa prijať Máriu, svoju ženu. Veď to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého.
- 3,11 – On (Kristus) vás bude krstiť Duchom svätým a ohňom.
- 3,16 – Po krste Ježiš hneď vystúpil z vody. Vtom sa mu otvorili nebesia a videl Božieho Ducha, ktorý sťa holubica zostupoval naňho.
- 4,1 – Duch viedol Ježiša na púšť, aby ho tam diabol pokúšal.
- 10,20 – Veď to nebudete hovoriť vy, ale Duch vášho Otca bude hovoriť vo vás. (V čase skúšok to bude Duch, kto bude hovoriť v nás.)
- 12,18 – Hľa, môj služobník, ktorého som si vyvolil, môj milovaný, v ktorom mám zaľúbenie. Na neho vložíim svojho Ducha a on oznámi právo národom. (Ježiš dostal Ducha, aby oznamoval spravodlivosť.)
- 12,28 – Ale ak vyhánam démonov mocou Božieho Ducha, potom k vám už prišlo Božie kráľovstvo.
- 12,31.32 – Preto vám hovorím: Každý hriech a rúhanie bude ľuďom odpustené, ale rúhanie proti Duchu nebude odpustené. A kto by povedal slovo proti Synovi človeka, tomu bude odpustené. Kto by však hovoril proti Duchu Svätému, tomu nebude odpustené ani v tomto veku, ani v budúcom.
- 22,42-44 – Čo si myslíte o Kristovi? Čí syn je? Dávidov, odpovedali mu. Povedal im: Ako ho potom Dávid v Duchu nazýva Pánom, keď hovorí: Pán povedal môjmu Pánovi: Sadni si po mojej pravici, kým ti ne-

položím nepriateľov pod nohy? (Dávid pod vedením Ducha hovoril o Kristovi.)

28,19 – Chodte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha...

Marek

1,8 – Ja (Ján Krstiteľ) som vás krstil vodou, no on (Kristus) vás bude krstiť Duchom Svätým.

1,10 – Keď vystupoval (Ježiš) z vody, videl roztvorené nebesá a Ducha, ktorý ako holubica zostupoval na neho.

3,29 – Kto by sa však rúhal Duchu Svätému, tomu nebude odpustené naveky, ale je vinný večným hriechom.

12,36 – Veď sám Dávid povedal vo Svätom Duchu: Pán povedal môjmu Pánovi: Sadni si po mojej pravici, kým ti nepoložím nepriateľov pod nohy!

13,11 – Keď vás budú viesť, aby vás vydali, nerobte si vo pred starosti, čo budete hovoriť. Ale hovorte to, čo vám v tej chvíli bude dané. Lebo nebudete hovoriť vy, ale Duch Svätý.

Lukáš

1,15 – Veď bude veľký pred Pánom, nebude piť víno ani opojné nápoje a bude plný Ducha Svätého už v matkinom lone. (Anjel o Jánovi Krstiteľovi)

1,35 – Anjel jej odpovedal: Duch Svätý zostúpi na teba a zatôni ťa moc Najvyššieho, a preto aj dieťa bude sväté a bude sa volať Božím Synom. (Anjel pri zvestovaní Márii)

1,41 – Keď Alžbeta počula Máriin pozdrav, pohlo sa dieťa v jej lone a Alžbetu naplnil Duch Svätý.

- 1,67 - Jeho otec Zachariáš, naplnený Duchom Svätým, prorokoval... (Zachariáš po narodení Jána Krstiteľa)
- 2,26 - Duch Svätý mu (Simeonovi) zjavil, že nezomrie, kým neuvidí Pánovho Mesiáša.
- 2,27 - (Simeon) z vnuknutia Ducha prišiel do chrámu.
- 3,16 - On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom. (Ján Krstiteľ o Ježišovi Kristovi)
- 3,22 - Duch Svätý zostúpil na neho (Ježiša) v podobe holubice.
- 4,1 - Ježiš sa vrátil od Jordána plný Ducha Svätého. Duch ho vodil štyridsať dní po púšti...
- 4,14 - Ježiš sa v sile Ducha Svätého vrátil do Galiley a zvesť o ňom sa rozšírila po celom okolí.
- 4,18.19 - Duch Pánov je nado mnou, lebo ma pomazal zvestovať chudobným evanjelium a uzdravovať skrúšených srdcom. Poslal ma oznámiť zajatým prepustenie, slepým vrátiť zrak, utláčaných prepustiť a vyhlásiť milostivý rok Pánov.
- 11,13 - Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia! (Svätý Duch je daný tým, ktorí o neho prosia.)
- 12,10 - Každému, kto povie slovo proti Synovi človeka, bude odpustené. Tomu však, kto sa bude rúhať Duchu Svätému, sa neodpustí.
- 12,11.12 - Keď vás budú vodiť do synagóg, pred úrady a vrchnosti, netrápajte sa, ako a čím sa budete brániť, lebo Duch Svätý vás v tej chvíli poučí, čo máte hovoriť.

Ján

- 1,32 – A Ján svedčil: Videl som Ducha, ktorý ako holubica zostupoval z neba a spočíval na ňom (na Kristovi).
- 1,33 – Ja (Ján) som ho nepoznal, ale ten, čo ma poslal krstiť vodou, mi povedal: Na koho uvidíš zostupovať Ducha a spočívať na ňom, to je ten, čo krstí Duchom Svätým.
- 3,5 – Ježiš odpovedal: Amen, amen, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva.
- 3,6 – Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je duch.
- 3,8 – Vietor veje, kam chce; počuješ jeho hlas, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide. Tak je to s každým, kto sa narodil z Ducha.
- 3,34 – Veď ten, koho Boh poslal, hovorí Božie slová, pretože Boh dáva Ducha bez miery.
- 4,23 – Ale prichádza hodina — a už je tu —, keď praví ctitelia budú sa klaňať Otcovi v Duchu a pravde. Veď aj Otec hľadá takýchto ctiteľov.
- 4,24 – Boh je Duch a tí, čo sa mu klaňajú, musia sa klaňať v Duchu a pravde.
- 6,63 – Duch oživuje, telo nič neosoží! Slová, ktoré som vám povedal, sú Duch a život.
- 7,37-39 – Posledný veľký deň sviatkov Ježiš vstal a zvolal: Ak je niekto smädný, nech príde ku mne a nech sa napije ten, kto verí vo mňa. Ako hovorí Písmo: Prúdy živej vody budú tiecť z jeho vnútra. To povedal o Duchu, ktorého mali prijať tí, čo v neho uveria. Duch totiž ešte nebol, lebo Ježiš ešte nebol oslávený.

- 14,16.17 – A ja budem prosiť Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby bol s vami až naveky – Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, pretože ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, veď zostáva pri vás a bude vo vás.
- 14,26 – No Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, ten vás naučí všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril.
- 15,26 – Keď príde Tešiteľ (Zástanca, Pomocník, Radca, Obranca), ktorého vám ja pošlem od Otca, Duch pravdy, ktorý vychádza od Otca, ten bude vydávať o mne svedectvo.
- 16,7–11 – Ja vám však hovorím pravdu: Pre vás je lepšie, keď odídem. Ak totiž neodídem, Tešiteľ k vám nepríde. Ak však odídem, pošlem ho k vám. No keď príde, ukáže svetu, čo je hriech, čo spravodlivosť a súd. Hriech je v tom, že neveria vo mňa, spravodlivosť v tom, že idem k Otcovi a viac ma už nevidíte, a súd v tom, že knieža tohto sveta je už odsúdené.
- 16,13.14 – Keď však príde on, Duch pravdy, uvedie vás do celej pravdy, lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť, čo počuje. A zvestuje vám aj to, čo príde. On oslávi mňa, lebo z môjho vezme a zvestuje vám.
- 20,22 – A keď to povedal, dýchol na nich a povedal im: Prijmite Ducha Svätého. (Ježiš dáva učeníkom Svätého Ducha.)

Skutky apoštolov

- 1,2 – Predtým dal (Ježiš) prostredníctvom Ducha Svätého príkazy apoštolom, ktorých si vyvolil.

- 1,5 – Ján krstil vodou, ale vy budete o niekoľko dní pokrs-
tení Duchom Svätým.
- 1,8 – Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete
jeho moc a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v ce-
lom Judsku i Samárii, až po kraj zeme.
- 1,16 – Muselo sa splniť, čo Duch Svätý ústami Dávida
predpovedal v Písme o Judášovi, ktorý priviedol
tých, čo zatkli Ježiša. (Svätý Duch hovoril prostred-
níctvom Dávida.)
- 2,4 – Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými
jazykmi, ako im Duch dával hovoriť.
- 2,17.18 – V posledných dňoch, hovorí Boh, vylejem svojho
Ducha na každé telo. Vaši synovia a vaše dcéry budú
prorokovať, vaši mladíci budú mať videnia a vašim
starcom sa budú snívať sny. V tých dňoch vylejem
svojho Ducha aj na svojich služobníkov a svoje
služobnice a budú prorokovať. (Peter hovorí, že na
Turíce sa naplnilo Joelovo proroctvo.)
- 2,33 – (Ježiš) bol vyvýšený Božou pravícou a prijal od Otca
prisľúbeného Ducha Svätého, vylial ho a vy to teraz
vidíte a počujete.
- 2,38 – Peter im povedal: Kajajte sa a každý z vás nech sa
nechá pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie
svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha.
- 4,8 – Vtedy Peter, naplnený Duchom Svätým, im povedal:
Vodcovia ľudu a starší!
- 4,31 – Keď sa modlili, zatriaslo sa miesto, kde boli zhro-
maždení, všetkých naplnil Svätý Duch a s odvahou
ohlasovali Božie slovo.

- 5,3.4 – No Peter mu povedal: Ananiáš! Prečo ti satan naplnil srdce, aby si klamal Duchu Svätému a odložil si si z peňazí za predané pole? ... Neklamal si ľuďom, ale Bohu.
- 5,9 – Tu jej (Zafire) Peter povedal: Prečo ste sa dohodli pokúšať Pánovho Ducha? (Ananiáš aj Zafira pokúšali a klamali Svätého Ducha.)
- 5,32 – A my sme svedkami týchto udalostí, aj Duch Svätý, ktorého dal Boh tým, čo ho poslúchajú. (Svätý Duch je svedkom udalostí a je daný tým, ktorí ho poslúchajú.)
- 6,3 – Preto si, bratia, vyhliadnite spomedzi seba sedem osvedčených mužov, plných Ducha a múdrosti, ktorých ustanovíme na túto službu. (Naplnenie Svätým Duchom ako podmienka diakonstva)
- 7,51 – Vy tvrdošíjni s neobrezanými srdcami aj ušami, vy vždy odporujete Duchu Svätému; tak isto ako vaši otcovia. (Farizeji odporovali Svätému Duchu.)
- 7,55 – Ale on (Štefan), plný Ducha Svätého, uprene sa zahľadil na nebo, videl Božiu slávu a Ježiša stáť po pravici Boha.
- 8,15-17 – Tí prišli a modlili sa za nich, aby prijali Ducha Svätého, lebo na nikoho z nich ešte nezostúpil; boli len pokrstení v mene Pána Ježiša. Vtedy na nich kládli ruky a oni prijímali Ducha Svätého.
- 8,29 – Tu povedal Duch Filipovi: Choď a pripoj sa k tomu vozu!
- 8,39 – Keď vystúpili z vody, Pánov Duch uchwátil Filipa a eunuch ho viac nevidel, no natešený pokračoval v ceste.

- 9,17 – Ananiáš ... vošiel do domu, položil naňho ruky a povedal: Brat Šavol, poslal ma Pán Ježiš, ktorý sa ti zjavil na ceste, ktorou si prišiel, aby si znova videl a bol naplnený Duchom Svätým.
- 9,31 – Cirkev mala pokoj v celom Judsku, Galilei a Samárii. Vnútorne i navonok rástla, žila v bázni pred Pánom a povzbudzovaná Svätým Duchom vzrastala počtom.
- 10,19 – Keďže Peter ešte stále premýšľal o videní, Duch mu povedal...
- 10,38 – Viete o Ježišovi z Nazareta, ako ho Boh pomazal Duchom Svätým a mocou, takže chodil, dobre robil a liečil všetkých diablom posadnutých, pretože Boh bol s ním.
- 10,44 – Kým ešte Peter hovoril tieto slová, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počúvali túto reč.
- 10,45-48 – Veriaci spomedzi obrezaných, ktorí prišli spolu s Petrom, žasli, že dar Ducha Svätého bol vyliaty aj na pohanov. Počuli ich totiž hovoriť jazykmi a zvelebovať Boha. Vtedy im Peter povedal: Či môže dakto zabrániť pokrstiť vodou tých, ktorí prijali Ducha Svätého tak ako my? A prikázal, aby boli pokrstení v mene Ježiša Krista.
- 11,12 – A Duch mi povedal, aby som šiel s nimi a nerobil rozdiely. (Duch povedal Petrovi, aby nerobil rozdiely medzi pohanmi a židmi.)
- 11,15.16 – Len čo som potom začal hovoriť, zostúpil na nich Duch Svätý, a to tak, ako zostúpil na začiatku aj na nás. Vtedy som si spomenul na slovo Pána, ktorý povedal: Ján krstil vodou, ale vy budete po-

- krstení Duchom Svätým. (Peter hovorí o tom, ako pohania prijali Svätého Ducha.)
- 11,24 – (Barnabáš) bol dobrý muž, plný Ducha Svätého a viery. K Pánovi sa pridal veľký počet ľudí.
- 11,28 – Jeden z nich (prorokov), menom Agabos, vstal a z vnuknutia Ducha varoval, že po celom svete bude veľký hlad. Ten hlad naozaj nastal za vlády Klaudia.
- 13,2 – Keď slúžili Pánovi a postili sa, povedal im Duch Svätý: Oddeľte mi Barnabáša a Šavla na dielo, na ktoré som ich povolal.
- 13,4 – Oni (Pavol a Barnabáš), vyslaní Duchom Svätým, prišli do Seleukie a odtiaľ sa preplavili na Cyprus.
- 13,9 – Vtedy Šavol, ktorý sa volal aj Pavol, naplnený Duchom Svätým, uprel naňho zrak a povedal...
- 13,52 – Učenci boli naplnení radosťou a Duchom Svätým.
- 15,8 – Boh, ktorý pozná srdcia, vydal im svedectvo tým, že im daroval Ducha Svätého tak ako aj nám.
- 15,28 – Lebo Duch Svätý a my sme rozhodli, že na vás nebudeme klásť nijaké iné bremeno okrem tohto, nevyhnutného...
- 16,6.7 – Cez Frýgiu a galatský kraj iba prešli, lebo Svätý Duch im bránil hlásať slovo v Ázii. Keď prišli k Mýzii, pokúšali sa ísť do Bitýnie, ale Ježišov Duch im nedovolil. (Svätý Duch viedol Pavla a jeho spoločníkov.)
- 19,2–6 – Spýtal sa ich (Pavol): Keď ste uverili, prijali ste Ducha Svätého? Odpovedali mu: Ani sme len nepočuli, že jestvuje Duch Svätý. Na to povedal: Akým krstom ste teda boli pokrstení? Oni odpovedali: Jánovým krstom. Pavol im povedal: Ján krstil

krstom pokánia a hovoril národu, aby verili v toho, ktorý prichádza po ňom, to znamená v Ježiša. Keď to počuli, dali sa pokrstiť v mene Pána Ježiša. Keď na nich Pavol položil ruky, zostúpil na nich Duch Svätý a hovorili jazykmi i prorokovali.

20,23 – Viem len to, čo mi Duch Svätý v každom meste ohlasuje, že ma čaká väzenie a súženie. (Pavol sa od Svätého Ducha dozvedel, že ho čaká väzenie.)

20,28 – Dávajte pozor na seba i na celé stádo, v ktorom vás Duch Svätý ustanovil za biskupov...

21,4 – Učeníci z vnuknutia Ducha varovali Pavla, aby nechodil do Jeruzalema.

21,10.11 – Keď sme tam boli niekoľko dní, prišiel z Judska istý prorok menom Agabos. Prišiel k nám, vzal Pavlov opasok, zviazal si nohy aj ruky a povedal: Duch Svätý hovorí toto: Muža, ktorému patrí tento opasok, takto zviažu Židia v Jeruzaleme a vydajú ho do rúk pohanov.

28,25 – Keďže neboli jednomyseľní, rozišli sa, keď Pavol povedal tieto slová: Duch Svätý dobre povedal vašim otcom ústami proroka Izaiáša...

Rimanom

1,4 – Podľa Ducha svätosti je (Ježiš) ustanovený od vzkriesenia z mŕtvych ako Boží Syn s mocou, evanjelium o Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. (Duch nielen povýšil Ježiša po jeho vzkriesení, ale je nazvaný aj Duchom svätosti.)

5,5 – A nádej neklame, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.

- 7,6 – Ale teraz sme boli oslobodení od zákona, pretože sme zomreli tomu, čo nás zväzovalo, takže teraz slúžime novým spôsobom Ducha, a nie starým spôsobom litery.
- 8,2 – Veď zákon životodarného Ducha v Kristovi Ježišovi ťa oslobodil od zákona hriechu a smrti.
- 8,4 – Žijeme nie podľa tela, ale podľa Ducha.
- 8,5 – Tí, čo žijú podľa tela, myslia na telesné veci, tí, čo žijú podľa Ducha, myslia však na duchovné veci.
- 8,9 – No vy nie ste v tele, ale v duchu, ak vo vás prebýva Boží Duch. Ale ak niekto nemá Kristovho Ducha, ten nie je jeho.
- 8,10 – Ak však je Kristus vo vás, telo je mŕtve pre hriech, ale Duch je život pre spravodlivosť.
- 8,11 – Ak teda vo vás prebýva Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, tak ten, ktorý vzkriesil Krista z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telá svojím Duchom, ktorý prebýva vo vás.
- 8,13 – Ak Duchom umŕtvujete skutky tela, budete žiť.
- 8,14 – Všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Boží synovia.
- 8,15 – Prijali ste Ducha synovstva, v ktorom voláme: Abba, Otče.
- 8,16 – Tento Duch sám dosvedčuje nášmu duchu, že sme Božie deti.
- 8,23 – My, ktorí máme Ducha ako prísľub Božích darov, aj my vnútri vzdycháme a očakávame synovstvo, vykúpenie svojho tela.
- 8,26 – Duch prichádza na pomoc našej slabosti. Veď nevieme ani to, za čo sa máme modliť. Ale sám Duch sa za nás prihovára nevysloviteľnými vzdychmi.

- 8,27 – Ten, čo skúma srdcia, pozná úmysel Ducha, lebo sa prihovára za svätých tak, ako chce Boh.
- 9,1 – Hovorím pravdu v Kristovi, neklamem a dosvedčuje mi to moje svedomie v Duchu Svätom...
- 14,17 – Veď Božie kráľovstvo nie je jedenie a pitie, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom.
- 15,13 – Nech vás Boh nádeje naplní všetkou radosťou a pokojom vo viere, aby sa vaša nádej rozhojnila mocou Ducha Svätého.
- 15,30 – Skrze nášho Pána Ježiša Krista a skrze lásku Ducha vás prosím, bratia, aby ste spolu so mnou zápasili v modlitbách za mňa pred Bohom...

1. Korintťanom

- 2,4 – Pavol hovorí, že jeho slovo a poslanstvo: „Nespočívало v presvedčivých slovách múdrosti, ale v dokazovaní Ducha a moci.“
- 2,10 – Duch skúma všetko, aj Božie hlbiny.
- 2,11 – Veď kto z ľudí vie, čo je v človeku, ak nie duch človeka, ktorý je v ňom? Tak ani Božie veci nepozná nikto, len Boží Duch.
- 2,12–14 – My sme však neprijali ducha sveta, ale Ducha, ktorý je z Boha, aby sme poznali, čo nám Boh daroval. O tom aj hovoríme, nie však naučenými slovami ľudskej múdrosti, ale tými slovami, ktoré učí Duch; a tak duchovné veci vysvetľujeme duchovne. Telesný človek neprijíma veci Božieho Ducha; sú mu totiž bláznovstvom a nemôže ich poznať, pretože sa posudzujú duchovne.
- 3,16 – Azda neviete, že ste Božím chrámom a že vo vás prebýva Boží Duch?

- 6,11 – No boli ste obmytí, ba posvätení a aj ospravedlnení v mene Pána Ježiša Krista a v Duchu nášho Boha.
- 6,19 – A vari neviete, že nepatríte sebe, ale že vaše telo je chrámom Svätého Ducha, ktorý vo vás prebýva a ktorého máte od Boha?
- 7,40 – Bude však šťastnejšia, ak zostane tak, aspoň podľa môjho úsudku. A nazdávam sa, že aj ja mám Božieho Ducha. (Pavol hovorí o celibáte.)
- 12,3 – Preto chcem, aby ste vedeli, že nikto, ak hovorí v Božom Duchu, nepovie: Prekliaty Ježiš!, a nikto nemôže povedať: Ježiš je Pán!, iba ak v Duchu Svätom.
- 12,4 – Preto sú dary milosti rôzne, ale Duch je ten istý.
- 12,7 – Každému je však daný prejav Ducha na spoločný úžitok.
- 12,8–11 – Jednému sa totiž dostáva skrze Ducha slovo múdrosti, inému však podľa toho istého Ducha slovo poznania, inému zas viera v tom istom Duchu a inému dary uzdravovania v jednom a tom istom Duchu; inému schopnosť konať divy, druhému prorokovať, inému dar rozlišovať duchov, inému zas rôzne druhy jazykov a inému schopnosť vykladať ich. No toto všetko spôsobuje jeden a ten istý Duch, ktorý každému udeľuje dar, ako chce. (Dary udeľuje Duch podľa svojej vlastnej vôle.)
- 12,13 – Veď my všetci sme boli pokrstení jedným Duchom v jedno telo, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní; a všetci sme boli napojení jedným Duchom.

2. Korinťanom

- 1,22 – (Boh) nás aj označil pečatou a Ducha dal do našich sŕdc ako závdavok.

3,3 – Veď na vás je zjavné, že ste Kristov list, pripravený našou službou, napísaný nie atramentom, ale Duchom živého Boha, nie na kamenných doskách, ale na doskách ľudských sŕdc.

3,6 – Litera zabíja, ale Duch oživuje.

3,7.8 – Ak teda služba smrti vyrytá písmenami do kameňa bola taká slávna, že synovia Izraela nemohli hľadiť Mojžišovi do tváre pre jej jas, aj keď pomínuteľný, o čo slávnejšia bude služba Ducha?

3,17 – Pán je Duch, a kde je Pánov Duch, tam je sloboda.

3,18 – Keď my všetci s odhalenou tvárou akoby v zrkadle pozeráme na slávu Pána, premieňame sa na taký istý obraz v stále väčšej sláve — a to všetko mocou Pána, ktorý je Duch.

5,4.5 – Veď kým sme v tomto stane, vzdycháme pod ťarchou, a preto nechceme byť z neho zoblečení, ale priodiati tým nebeským, aby tak život pohltil to, čo je smrteľné. Ten však, ktorý nás práve na to uspôsobil, je Boh, ktorý nám dal Ducha ako závdavok. (Duch je zárukou, že našu smrteľnosť napokon pohltí večný život.)

13,13 – Milosť Pána Ježiša Krista, Božia láska a spoločenstvo Svätého Ducha nech je s vami všetkými!

Galatanom

3,2 – Len to by som sa chcel od vás dozvedieť, či ste prijali Ducha zo skutkov podľa zákona, alebo tým, že ste počúvali posolstvo viery?

3,3 – Takí ste nerozumní? Začali ste Duchom a teraz zavrhujete telom? (K dokonalosti nás vedie Duch, nie skutky tela.)

- 3,14 – V Kristovi Ježišovi prišlo Abrahámovo požehnanie na pohanov, aby sme skrze vieru dostali prisľúbenie Ducha.
- 4,6 – A keď ste synmi, poslal nám Boh do sŕdc Ducha svojho Syna, ktorý volá: Abba! Otče!
- 4,28.29 – Vy však, bratia, ste deti prisľúbenia ako Izák. Ale ako vtedy ten, čo sa narodil podľa tela, prenasledoval narodeného podľa Ducha, tak aj teraz.
- 5,5 – My Duchom z viery očakávame nádej zo spravodlivosti.
- 5,16 – Hovorím však: Žite podľa Ducha a nebudete spĺňať žiadosti tela.
- 5,17 – Lebo telo si žiada proti Duchu a Duch proti telu. Navzájom si odporujú, aby ste nerobili, čo by ste chceli.
- 5,18 – Ale ak vás vedie Duch, nie ste pod zákonom.
- 5,22.23 – Ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie. Proti takýmto veciam nie je zákon.
- 5,25 – Ak žijeme Duchom, podľa Ducha aj konajme!
- 6,8 – Kto rozsieva pre svoje telo, z tela bude žať porušenie. Ale kto rozsieva pre Ducha, z Ducha bude žať večný život.

Efezanom

- 1,13 – V ňom (v Kristovi) ste aj vy, ktorí ste počuli slovo pravdy, evanjelium o svojej spáse, a uverili mu, dostali pečať prisľúbeného Ducha Svätého...
- 2,18 – Veď skrze neho (Krista) máme v jednom Duchu obaja prístup k Otcovi.

- 2,22 – V ňom (v Kristovi) ste aj vy spoločne budovaní na Boží príbytok v Duchu.
- 3,5.6 – V iných pokoleniach nebolo ľuďom známe tak, ako sa teraz v Duchu zjavilo jeho svätým apoštolom a prorokom, že pohania sú skrze evanjelium spoludedičmi, spoluúdmi a spoluúčastníkmi prisľúbenia v Ježišovi Kristovi.
- 3,14–19 – Preto zohýnam kolená pred Otcom, od ktorého má meno každý rod na nebi i na zemi, aby pre bohatstvo Božej slávy vo vás jeho Duchom mocne zosilnel vnútorný človek a aby Kristus skrze vieru prebýval vo vašich srdciach, aby ste tak zakorenení a upevnení v láske mohli so všetkými svätými pochopiť, aká je to šírka, dĺžka, výška a hĺbka, a poznať Kristovu lásku, ktorá prevyšuje poznanie, a tak aby ste sa dali naplniť celou Božou plnosťou. (Duch veľkou mocou posilňuje vnútorného človeka.)
- 4,3.4 – Usilujte sa zachovávať jednotu Ducha vo zväzku pokoja. Jedno je telo a jeden Duch, ako ste aj boli povolani k jednej nádeji svojho povolania.
- 4,30 – Nezarmucujte Svätého Božieho Ducha, ktorého pečať nosíte na deň vykúpenia.
- 5,18.19 – Neopíjajte sa vínom, lebo to vedie k zhýralosti. Radšej sa dajte naplniť Duchom, spievajte spoločne žalmy, chválospevy a duchovné piesne...
- 6,17 – Vezmite si aj prilbu spásy a meč Ducha, ktorým je Božie slovo.
- 6,18 – V každom čase v Duchu proste vo všetkých modlitbách a prosbách. Pritom vytrvalo bedlite a prihovárajte sa za všetkých svätých...

Filipanom

1,19 – Veď viem, že vďaka vašim modlitbám za mňa a s pomocou Ducha Ježiša Krista mi všetko bude slúžiť na moju záchranu.

2,1.2 – Ak teda jestvuje nejaké povzbudenie v Kristovi, ak jestvuje nejaká útecha z lásky, nejaké spoločenstvo Ducha, nejaký súcit a milosrdenstvo, dovŕšte moju radosť: Zmýšľajte rovnako, rovnako milujte, buďte jedna duša a jedna myseľ! (Spoločenstvo Ducha)

Kolosanom

1,8 – On (Epafras) nám rozprával aj o vašej láske v Duchu.

1. Tesaloničanom

1,5 – Naše evanjelium neprišlo k vám len v slove, ale aj v moci, v Duchu Svätom a v úplnej istote; veď viete, akými sme boli medzi vami a pre vás. A vy ste napodobňovali nás i Pána, keď ste vo veľkom súžení s radosťou z Ducha Svätého prijali slovo...

4,7.8 – Veď Boh nás nepovolal k nečistote, ale k posväteniu. Kto teda toto odmieta, neodmieta človeka, ale Boha, ktorý vám dáva svojho Svätého Ducha.

2. Tesaloničanom

2,13 – My však sme povinní ustavične ďakovať Bohu za vás, bratia Pánom milovaní, že si vás Boh vyvolil ako prvých na spásu a posvätil Duchom a vierou v pravdu.

1. Timotejovi

3,16 – Nepochybne, veľké je tajomstvo zbožnosti: Zjavený bol v tele, ospravedlnený v Duchu, videný anjelmi, zvestovaný medzi pohanmi, vierou prijatý vo svete a v sláve vzatý hore.

4,1 – Duch však výslovne hovorí, že v posledných časoch niektorí odpadnú od viery a budú sa pridŕžať bludných duchov a náuk démonov...

2. Tímotejovi

1,14 – Pomocou Ducha Svätého, ktorý prebýva v nás, zachovávajú to dobré, čo ti bolo zverené.

Títovi

3,5 – Zachránil nás (Spasiteľ) nie pre skutky spravodlivosti, ktoré sme urobili my, ale podľa svojho milosrdenstva, kúpeľom znovuzrodenia a obnovy v Duchu Svätom.

Židom

2,4 – Boh... vydával svedectvo znameniami, zázrakmi i rozličnými prejavmi moci a udeľovaním Ducha Svätého podľa svojej vôle.

3,7-9 – Preto, ako hovorí Duch Svätý: Dnes, keď počujete jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia ako pri vzbure v deň pokušenia na púšti, kde ma skúšali vaši otcovia, hoci videli moje skutky.

6,4-6 – Veď s tými, čo už raz boli osvietení a okúsili nebeský dar, a s tými, čo majú účasť na Duchu Svätom a okúsili dobré Božie slovo i moc budúceho veku a potom odpadli, nie je možné znova začínať a viesť ich k pokániu, pretože nanovo križujú Božieho Syna a vystavujú ho posmechu.

9,8 – Duch Svätý naznačuje, že kým stojí prvý stan, nie je ešte otvorená cesta do svätyne.

10,15.16 – Dosvedčuje nám to i Duch Svätý, keď hovorí: Toto je zmluva, ktorú s nimi uzavriem po tých

dňoch, hovorí Pán: Svoje zákony vložím do ich srdc a vpišem im ich do mysle...

10,29 – Uvážte, o čo hroznejší trest si zaslúži ten, čo pošliape Božieho Syna, zneváži krv zmluvy, ktorou bol posvätený, a potupí Ducha milosti.

1. **Petrov list**

1,1.2 – Peter, apoštol Ježiša Krista, vyvoleným, ktorí ako cudzinci žijú v diaspóre..., vyvolení, ktorých Boh Otec vopred poznal a Duchom posvätil, aby sa poslušne odovzdali Ježišovi Kristovi a boli pokropení jeho krvou: Milosť a pokoj v hojnej miere!

1,11.12 – (Proroci) skúmali, na ktorý čas a na aké okolnosti poukazuje Kristov Duch, ktorý v nich prebýval, keď vopred svedčil o Kristových utrpeniach a o sláve, ktorá príde po nich. Im bolo zjavené, že tým neslúžili sebe, ale vám, ktorým teraz toto všetko ohlasujú tí, čo vám priniesli evanjelium v moci Ducha Svätého, zoslaného z neba. Na to všetko túžia hľadiť aj anjeli.

3,18 – Veď aj Kristus trpel raz navždy za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby vás privedol k Bohu. Bol usmrtený v tele, ale oživený v Duchu.

4,14 – Ak vás hanobia pre Kristovo meno, ste blahoslavení, pretože Duch slávy, Boží Duch, spočíva na vás.

2. **Petrov list**

1,21 – Veď proroctvo nikdy nepovstalo z vôle človeka, ale ľudia poslaní Bohom hovorili z vnuknutia Ducha Svätého.

1. Jánov list

- 3,24 – Kto zachováva jeho prikázania, ostáva v Bohu a Boh v ňom. A že zostáva v nás, poznávame prostredníctvom Ducha, ktorého nám dal.
- 4,2 – Božieho Ducha poznáte podľa tohto: Každý duch, ktorý vyznáva, že Ježiš Kristus prišiel v tele, je z Boha.
- 5,6 – On je ten, ktorý prišiel skrze vodu a krv, Ježiš Kristus; nielen skrze vodu, ale skrze vodu a krv. A Duch to dosvedčuje, lebo Duch je pravda.

Júdov list

- 1,18.19 – Veď vám hovorili: V poslednom čase vystúpia posmievачi, čo budú žiť podľa svojich bezbožných žiadostí. To sú tí, čo vyvolávajú roztržky, telesní ľudia, čo nemajú Ducha.
- 1,20 – Vy, milovaní, budujte sami seba svojou presväťou vierou a modlite sa v Duchu Svätom.

Zjavenie

- 2,7.11.17.29; 3,6.13.22 – Kto má uši, nech počúva, čo Duch hovorí cirkvám.
- 14,13 – A počul som hlas z neba, ktorý hovoril: „Napíš toto: Od tejto chvíle sú šťastní tí, ktorí umierajú v Pánovi. Áno, hovorí Duch, nech si odpočinú od svojej námahy, lebo ich skutky idú s nimi.“
- 22,17 – Duch i nevesta hovoria: Príď! A ten, kto počúva, nech povie: Príď! Kto je smädný, nech príde; kto chce, nech si zadarmo naberie živej vody.

OBSAH

Poďakovanie	5
Úvod	7
Kapitola 1	12
Štúdium pre malé skupinky	19
Kapitola 2	23
Štúdium pre malé skupinky	32
Kapitola 3	36
Štúdium pre malé skupinky	45
Kapitola 4	49
Štúdium pre malé skupinky	59
Kapitola 5	63
Štúdium pre malé skupinky	75
Kapitola 6	79
Štúdium pre malé skupinky	92
Kapitola 7	97
Štúdium pre malé skupinky	112
Kapitola 8	116
Štúdium pre malé skupinky	131
Kapitola 9	136
Štúdium pre malé skupinky	149
Kapitola 10	154
Štúdium pre malé skupinky	169
Kapitola 11	173
Štúdium pre malé skupinky	189
Kapitola 12	193
Štúdium pre malé skupinky	208
Kapitola 13	212
Štúdium pre malé skupinky	229

Zoznam vybratých Božích mien	
a titulov	233
Skratky kníh Ellen Gould Whiteovej	235
Vybraté biblické texty o Svätom Duchu	236

GARRIE F. WILLIAMS

AKO BYŤ
NAPLNENÝ
SVÄTÝM
DUCHOM
A VEDIETŤ
O TOM

Preklad Miroslav Danihel

Zodpovedná redaktorka Ľubica Brezovická Šebeková

Jazyková redaktorka Darina Matisová

Technický redaktor Miroslav Priehradný

Fotografia na obálke www.shutterstock.com

Vydal Advent-Orion s. r. o.,

Šafárikova 9, 038 61 Vrútky

Prvé vydanie 2014

www.adventorion.sk

Tlač alfaPRINT, s.r.o., Martin

ISBN 978-80-8071-166-5

V uplynulých rokoch som sa zúčastnil na stretnutiach a rozhovoroch o Svätom Duchu s vedúcimi zborov, kazateľmi a laikmi z deviatich krajín. Z týchto rozhovorov vyplynulo niekoľko špecifických potrieb a otázok: „Prečo nemáme žiadny študijný materiál o Duchu Svätom? Zaznamenali sme v uplynulom období nejaké dôkazy o konaní Svätého Ducha? Prečo nehovoríme o Svätom Duchu ako o blízkej osobe, ale stáva sa väčšinou len predmetom teoretického štúdia? Ako sa môžeme vyhnúť extrémom – prílišnému dôrazu na emócie na jednej strane a chladnému negativizmu na strane druhej? Čo môže slúžiť ako potvrdenie toho, že je niekto naplnený Svätým Duchom?“

Okrem týchto a mnohých ďalších otázok som na rôznych miestach zaznamenal vážny záujem o hlbšie pochopenie Svätého Ducha. Keď som viedol Spoločenstvo Svätého Ducha pre kazateľov na univerzite, mnoho študentov ľutovalo, že stretnutia nie sú aj pre nich. Hovorili: „Toto je to, čo potrebujeme. Chceme o Svätom Duchu vedieť viac.“

Pocítujete aj vy smäd po Svätom Duchu?
Táto kniha je práve pre vás!

Carrie F. Williams

ISBN 978-80-8071-166-5

